DE NIEUWE SCHOLASTIEK

VI

DE NIEUWE SCHOLASTIEK
VI

DE NEDERDUITS GEREFORMEERDE DOGMATIEK

DEEL III, 2

coab 2019
boeken van de paradijs aarde
rgg 1970-2021

NEDERDUITS GEREFORMEERDE KERK

1970-2024

2024

De Nieuwe Scholastiek
2026

DE NEDERDUITS GEREFORMEERDE DOGMATIEK
DEEL III, 2

NGD III, 2, 11 de contextuologie
NGD III, 2, 12 de recyclocratie

de contextuologie
coab 2019

voorwoord
Hoofdstuk 1. Het mandela effect in de vur en in ons leven
Hoofdstuk 2. het raadsel van calvijn
Hoofdstuk 3. het calvijn verschijnsel en het belang en nut van het homeopathische calvinisme
Hoofdstuk 4. het schip van luther
Hoofdstuk 5. het herstel van het homeopathische geheugen – bouw je eigen natuur chemie
Hoofdstuk 6. het hoge hakken mysterie verklaard
Hoofdstuk 7. Een andere kijk op het leven krijgen
Hoofdstuk 8. Calvijn in de Rinde
Hoofdstuk 9. De doortocht door de rode zee
Hoofdstuk 10. Van Nietzsche terug tot Schopenhauer – de verzoeking op zee en in de woestijn
Hoofdstuk 11. Schopenhauer en het beest van de wilszucht
Hoofdstuk 12. De jaren 1700 en 1800 : de Duitse Verdieping – Het filosofische verlengstuk van religie
Hoofdstuk 13. Kierkegaard en de schoonheid van de angst
Hoofdstuk 14. De ongod van de duitse filosofen
Hoofdstuk 15. de put van kierkegaard – van israel tot duitsland
Hoofdstuk 16. Nederland : het duivelste land, en de noodzaak van de filosofische ondergrond
Hoofdstuk 17. de kantiaanse exodus
Hoofdstuk 18. newton's wereld
Hoofdstuk 19. Niet : Er zij licht, maar : Er zij duisternis
Hoofdstuk 20. bespreking boek 19 en boek 1 van de vur
Hoofdstuk 21. bespreking van calvijn's commentaar op psalm 1
Hoofdstuk 22. bespreking van calvijn's commentaar op psalm 2

Hoofdstuk 23. bespreking van calvijn's commentaar op psalm 3
Hoofdstuk 24. bespreking van calvijn's commentaar op psalm 4
Hoofdstuk 25. bespreking van calvijn's commentaar op psalm 7
Hoofdstuk 26. bespreking van calvijn's commentaar op psalm 8
Hoofdstuk 27. het mysterie van dus
Hoofdstuk 28. bespreking van het verhaal 'de oerwouds-bloem'
Hoofdstuk 29. Mars tv en het mysterie van de marsiaanse logistiek
Hoofdstuk 30. garazim en ebal
Hoofdstuk 31. samen op weg, maar waar naartoe ? – bespreking van het verhaal : het zwemparadijs
Hoofdstuk 32. de Nameïtische theologie
Hoofdstuk 33. boze babies
Hoofdstuk 34. het ontwakende rode
Hoofdstuk 35. Het OT kruis
Hoofdstuk 36. 1953 – de watersnoodramp
Hoofdstuk 37. de tovermamma's – de nederlandse pedagogiek
Hoofdstuk 38. de ontzegeling van nahum en jona
Hoofdstuk 39. bespreking boek 53 van de koran, de voortijdse wortels
Hoofdstuk 40. bespreking koran boek 2, de voortijdse wortels
Hoofdstuk 41. nob en het hiervoormaals
Hoofdstuk 42. de slag om de schelde – 1944
Hoofdstuk 43. zeeland - de mond van nederland
Hoofdstuk 44. Hugo de Groot : de ontsnapping in een boekenkist
Hoofdstuk 45. Verzetsstrijders tegen een ontspoorde kerk – het verborgen natuur nederland
Hoofdstuk 46. het mysterie van calvijn en het oranje mysterie wat zou blijven

voorwoord

Ik wil beginnen met een verhaal :

de koningin van de reuzen

Een meisje uit de klas had me verteld dat ze waren gekomen. Ze stonden bij het hek. Ze stonden hier al vele jaren, maar ze had het mij nog nooit eerder verteld. Ze sprak vaak met hen. Het hek stond aan het weiland. Ik ging er naartoe en zag hen daar staan. Ze hadden lange neuzen, ze waren lang als reuzen en dun. Ander Jan, Schone Jan en Klapper Jan heetten ze. Schone Jan sprak niet, nooit eigenlijk. Dat had het meisje verteld. Ander Jan nam het woord en sprak heel monotoon, als een robot.

'De oranje zon kan niemand verslaan,' zei Ander Jan. 'Het is de wilde zon van abstractie en symboliek.'

Ik keek in de lucht en zag de oranje zon, wild blazende. Het was geen hete zon van vuur. Het was ander spul. Ik vroeg me af waarom ze het dan zon noemden. Maar het was de oranje zon.

'Je bent een getrouw soldaat,' zei Ander Jan. 'Pijn moet, maar we gaan je dronken maken.'

Ik keek hem vreemd aan, onderzoekend.

'Niet van alcohol natuurlijk,' zei Ander Jan, 'maar van de oranje zon, of laten we het oranje bron noemen, de natuurbron van de reuzen.

'Ik heb teveel vijanden,' zei ik. 'Ze liegen allemaal over mij alsof het niets kost. Ze schieten me telkens overhoop met leugens. Hoe kan ik dan dronken worden van de oranje bron ?'

'Die vijanden zijn slechts steenkool, in onze fabriek,' zei Ander Jan. 'We kunnen het goed gebruiken.'

'Oh, als brandstof,' zei ik.

'Zoiets,' zei Ander Jan, 'voor de oranje bron van abstractie en symboliek.'

'Ik zie het,' zei ik.

Toen ineens begon Klapper Jan als een gek op ons te schieten, maar de kogels deden geen pijn. We werden dronken, dronken van de oranje bron, de natuurbron van de reuzen. Ineens zag ik de grotere contexten, en zag ik de fabriek van steenkool.

'Ja,' riep ik. 'Ik zie het. Klapper Jan, je bent geweldig.' Ik was dronken van de reuzenbron, en het maakte me slim. Ik kon de symboliek van alle dingen zien, en het abstracte. Ik klom op een ladder tot de fabriek, en zag al het steenkool.

'Het is voor de oranje bron,' zei Ander Jan, 'niemand kan de oranje bron verslaan. We gaan er allemaal aan.'

'In de goede zin van het woord,' zei ik.

'Dat doet Klapper Jan nu altijd,' zei Ander Jan. 'Op het hoogtepunt van het gesprek.'

'Ik zie het,' zei ik, terwijl mijn dronkenschap een beetje begon te kalmeren.

Ik werd toen wakker in de klas naast het meisje. 'Wat heb je me gegeven ?' vroeg ik, nog steeds een beetje dronken, nog steeds een beetje in een roes.

'Oh, klapperjannetjes,' zei ze. 'Lekkere snoepjes voor als de onderwijzer weer heerlijk saai is.'

Ik keek haar aan, glimlachend. 'Dus jij kent ze ook, die drie Jannen ? Ander Jan, Schone Jan en Klapper Jan ?' vroeg ik.

'Oh ja,' zei ze. 'Ik heb zelfs een keer met ze gevoetbalt.'

'Zeg, waar koop je die dingen eigenlijk, die klapperjannetjes ?' vroeg ik.

'Oh, mijn moeder geeft ze me weleens mee,' zei ze, 'voor als de lessen te saai en te vervelend worden, maar niet teveel per week,' lachte ze.

'Wat lief van je dan, dat je mij ook zo'n klapperjannetje hebt gegeven,' zei ik, 'en dat terwijl je ze zelf ook zo hard nodig hebt.'

'Nou ja,' zei ze, 'mijn tante verwent me er ook weleens mee, heel stiekem, en dan geef ik ze vaak aan anderen, anders wordt het te bont,' lachte ze.

'Mijn moeder geeft ze me anders nooit,' zei ik. 'Ik ben blij dat ik naast jou in de klas zit. Ik had er nog nooit eerder van gehoord, maar waar worden die dingen verkocht, want ik wil niet afhankelijk van jou worden.'

'Mijn vader maakt ze,' zei ze.

'In een fabriek ?' vroeg ik.

Ze knikte.

'Waar maakt hij het van ?' vroeg ik.

'Dat heeft hij me nooit verteld,' zei het meisje, 'maar Ander Jan zei van steenkool.'

'Van zijn vijanden dus ?' vroeg ik.

'Ja,' lachte ze, 'van hen die leugens over hem vertellen. Daar maakt hij steenkool van, en dan klapperjannetjes, tenminste dat zegt Ander Jan, en dan ben ik altijd dronken, in een roes.'

'Van die oranje reuzenbron ?' vroeg ik.

'Nee, van die klapperjannetjes,' lachte ze.

'Ja, maar dat doet Klapper Jan dan toch met zijn kogels van de oranje bron die geen pijn doen, maar dronken maken, en alle grotere contexten laten zien ?' vroeg ik.

Ze lachte. 'Ja, dat is hetzelfde,' zei ze, 'maar dat zit in die snoepjes. Mijn vader verkoopt ze.'

'Is het duur ?' vroeg ik.

'Welnee,' zei ze. 'Als je een getrouw soldaat bent kom je er zo langs.'

'Langs wat ?' vroeg ik.

'Langs de fabriek,' zei ze lachend.

'Ander Jan zei dat ik een getrouw soldaat was,' zei ik. 'Waar is die fabriek ?'

'Als het goed is heb je die gezien,' zei ze. 'Het is de steenkool fabriek.'

'Ja,' zei ik, 'toen je me een klapperjannetje had gegeven. Kun je me er meer geven ?'

En toen is ze me gaan chanteren en omkopen, allemaal voor meer van die klapperjannetjes. Ik moest allerlei dingen voor haar doen in ruil voor de klapperjannetjes. Ik moest ook mee naar haar kamer om daar op te ruimen, enzovoorts. Maar ja, zo kreeg ik dus wel meer klapperjannetjes, ook al was ik bijna haar butler geworden of lakei, want ze waande haarzelf wel ineens de koningin van de reuzen. Als ik met Ander Jan sprak klaagde ik er weleens over. Dan zei hij altijd : 'Pijn moet, maar we gaan je dronken maken.' En dan begon Klapper Jan altijd op het hoogtepunt van het gesprek te schieten met de kogels van de oranje natuur bron van de reuzen, en dan kreeg ik hogere inzichten, zag ik grotere contexten. Eigenlijk was het een heel aardig meisje, gewoon heel erg slim. Ze gaf me zo wat afleiding, en zo groeide ook ons contact. Het was gewoon eigenlijk heel erg zakelijk, maar beiden hielpen we elkaar wat, in dat verschrikkelijke gevecht op die verschrikkelijke school.

Einde

de contextuologie

Context is een belangrijk woord om op te mediteren, want de mens leeft in tunnelvisie. Daarom zeiden de Germanen al dat de reuzen moesten komen in het ragnarok. De goden hadden de mensen bedrogen. De reuzen zijn een metafoor voor de grotere contexten.

In dat opzicht is de contextuologie van belang. Daarom wachtten de germanen op het natuurverschijnsel van de oranje zon, of oranje natuurbron van de reuzen, waardoor je door de grotere contexten de diepere symbolieken en abstracties zou zien. Dat gebeurd dus in het afstand nemen, opdat je meer overzicht krijgt en meer inzicht.

Surtr zou komen, de wilde oranje reus, om de oude ordes af te breken, als het losbreken van de context die mensen in hun bekrompenheid, kiesheid en kuisheid hadden opgesloten. Dit zou alleen kunnen gebeuren op het hoogtepunt van de ragnarok, de tijd van ijs, oftewel van minderen en hongeren. De oranje zon wordt ook wel de plaats van de martelaren genoemd, van de gevallenen en de afgeslachten, oftewel zij die volkomen aan de wil zijn afgestorven en daartoe werden opgenomen door de valkyries, de germaanse oorlogsgodinnen, ook wel walkuren genoemd. Het is dus geen echte zon, maar meer een bron, maar soms zon genoemd omdat het een centrale plaats is voor de germanen.

Als kind had ik dromen van de oranje zon die was gekomen, diep in de wildernis, achter het spoor. Het heeft me toen ook niet meer losgelaten. Nee, je komt niet tot deze wereld door meer te worden, meer te hebben, maar juist door het minderen, het afstand doen, het hongeren. De wildernis waar de oranje zon was gekomen was erg droog en dor, alsof er een bosbrand was geweest, maar het was een prachtige wildernis. Het is iets symbolisch voor de contextuologie.

We komen het tegen in alle religies : Ieder mens moet symbolisch tot de wildernis gaan om te minderen, om zo het hogere te zoeken, de hogere contexten, bij de germanen is dat de ragnarok, bij de islamieten is dat de ramadan, bij de christenen is het het volgen van Jezus in de wildernis, het achterlaten van de kudde om het verlorene (de context) te vinden, en bij de Israelieten is het het volgen van Mozes in de exodus, de uittocht door de hongerwildernis, om zo tot het beloofde land (de context) te gaan. Het behoort dus allemaal tot de contextuologie. Er hoeven geen religieuze oorlogen over godsdienst te zijn. Het is allemaal hetzelfde, in verschillende talen en termen.

In het Atlantis tijdperk, in de voortijd, werd het tijdperk van Surtr en de oranje zon ook wel het Zolt tijdperk genoemd, waarin de heersense ordes die bepaalden wat man en vrouw was zouden instorten. Dit zou een algehele verwarring zijn over wat man is en wat vrouw is, als een weg tot de daadwerkelijke betekenissen, doelen, en functies in de context, oftewel het nut ervan. Dit zien we nu al om ons heen, dat mensen niet meer weten of ze man of vrouw zijn, en dat is maar goed ook, want man en vrouw is iets wat binnenin ieder mens is, als principes. Alle menselijke ordes en de ordes van de goden zouden omver geworpen moeten worden. Daarom moest in het Atlantis tijdperk het Zolt tijdperk komen. Dit heeft allemaal te maken met de komst van de oranje zon, het opengaan van de oranje natuurbron van de reuzen, oftewel de hogere contexten. De mens die voldoende geminderd heeft tot het afsterven van de wil zal hierin opgenomen worden.

Er zijn dus dingen die niet meer weggaan in ons leven, hoe we er ook tegen strijden. Het is dan van belang om naar de grotere contexten te kijken, en het te assimileren. We kunnen gelijktijdig variëren en aanpassen als een weg er doorheen. Dat is dan ook wat de daadwerkelijke uitverkiezing is, volgens Darwin. Calvijn bleef, het oranje systeem bleef, en het ging niet meer weg, was niet meer uit de botten te krijgen. Maar het waren tekenen van de komst van de oranje zon die de diepere symboliek en abstracties zou laten zien, de hogere contexten, als een nieuwe taal, een nieuwe terminologie. Je kunt sommige dingen in je leven misschien niet wegkrijgen, maar je kunt het wel draaien en bruikbaar maken. Je kunt het wel assimileren en je eigen invulling en betekenis aangeven, op een hogere, nuttige manier mee omgaan. Alles kun je zo tot sieraad strekken, als een weg door de dichte wildernis. Anderen kunnen dan volgen. Dat is waar de contextuologie over gaat.

Hoofdstuk 1. Het mandela effect in de vur en in ons leven

Het leven om ons heen stroomt in vele lagen. Er is niet slechts één realiteit. Alles stroomt, er zijn vele zenders, vele vibraties die heel veel op elkaar lijken. Je kunt je dus je hele leven wel bezig houden over wat iemand over je gezegd zou hebben toen je er niet bij was, dus eigenlijk achter je rug om, maar het antwoord is dualistisch, want er zijn vele parallel realiteiten, vele werkelijkheden. Dat wordt ook wel het veelbesproken Mandela effect genoemd, waarin er meerdere geschiedenissen blijken te zijn. Alles loopt door elkaar heen en in elkaar over, wat ook de Vur stelt. Het regent keihard om ons heen. Alles is veranderlijk, subtiel, diep, voor meerdere uitleg vatbaar.

De Koran wijst voortdurend op de Vur, oftewel op de openbaring van de tuinen, de wildernissen, en dat is ook waar het pad van de ramadan, het pad van het minderen, het kronkelige smalle pad door de enge poort naartoe leidt. De Vur zal ook de ramadan verdiepen.

Op het pad van de ramadan, van het minderen, ligt er altijd het gevaar ergens in vast te groeien, daarom moet de mens voortdurend het gezichtspunt veranderen. Als de mens iets heeft gevonden, dan moet de mens het direct weer loslaten en er een ander gezichtspunt op krijgen, waar ook de bloemen een beeld van zijn in de Vur, oftewel het cirkelen. Zo komt de mens niet vast te zitten. Ook moet de mens van bloem tot bloem gaan, zoals bijen. Zo kan er een nieuwe honing komen, de honing van de Vur. Zo kan men langzaam tot de andere realiteit gaan. Dit wordt besproken in boek 124, de overstroming, en boek 125, de toren. De mens moet dit oefenen, vanuit de bloem, het draaiende gezichtspunt, alles te bekijken, en weer los te laten, want dit is belangrijk op het pad van het minderen.

De daaraan voorafgaande boeken van de Vur bespreken het zogenaamde rode verschijnsel, soms voorgesteld als een vrouw met rode laarzen, die op de mens inslaat om de mens los te maken van zijn gezichtspunten, waardoor alles achter glas komt, alles wordt tot verhalen, als een terugkeer van de mens tot de bibliotheek wat daar ook een beeld van is, van het veranderen van gezichtspunt, want in de bibliotheek zijn er allerlei verschillende gezichtspunten te vinden. Het is belangrijk niet in de hoek van de roddelbladen te blijven hangen, maar naar de afdeling te gaan van filosofische boeken, en naar de afdeling van verhalen boeken. Als de mens vast blijft haken in slechts kortzichtig geroddel, dan blijft het rode op de mens inslaan, totdat de mens loskomt. Weer is dit dus een teken dat de zorg heel bruut moet zijn, als een soldaat. Het is oorlog. De stad wil alleen maar aaien en er gaan grote alarms aan als er iemand wordt wakkergeschud. (120:2-4)

In de bijenkorf is honing van zoveel bloemen, zoveel gezichtspunten, Daar moet de mens zijn. De Koran had het belooft aan hen die de diepere boodschap van de koran zouden aannemen, want de koran is puur symboliek. Het zijn gelijkenissen, zoals ook de verhalen van en over Jezus in zijn eigen woorden puur gelijkenissen waren. De Koran had de paradijselijke tuinen belooft aan de getrouwen. Het christendom ging over het lijden aanvaarden, en de koran ging over de gehoorzaamheid die dat zou bewerkstelligen, niet aan de massa's, maar aan de principes van de hogere natuur, wat vaak inhield dat je dan juist ongehoorzaam en rebels zou worden naar de stad. De Vur laat de strijd zien tussen de piraten van de stad en de wilden van de natuur. Dat is ook een beetje de ongehoorzaamheid van Simson die met een vreemde vrouw meeging, en zo was ik ook in mijn eigen leven met een vreemde vrouw meegegaan, want die kwam uit Suriname, en dat was op zich niet zo'n probleem, maar het ging mijn stadse familie te snel, en het bracht me na vijf jaar in de grootst mogelijke problemen, net als Simson, want dat is gewoon de prijs die je moet betalen als je een brug legt tussen twee culturen. Het werd een grote oorlog, ook al had ik al vanaf jongs af aan een Surinaamse achtergrond. Toch gaat het pad er dan doorheen, door de Simson ervaring. Na het ritje voelde ik me bedonderd en verraden. Het was een hoge prijs, maar het zaad was gezaaid en daar ging het om. Het was oorlog. En nog steeds is het oorlog.

Maar de eenling is fragmentarisch, meervoudig en epileptisch, een thema wat steeds terugkeert in de Vur. De eenling mag niet in een gezichtspunt vastgroeien, dus er moet mee gewerkt worden. Het is als het staren naar een bloem, een lelie. Zoals de Vur dichtend zeg :

3. De pijl raakte haar hard,
Het was diep, we zagen haar vallen,
De pijl bracht haar over de bruggen,
Tot de donkere nacht,
Tot bruine bloemenvelden

4. Paarden van vuur in de lucht,
De geur van kermis overal,
Zij zijn gekomen met zoveel soldaten,
Rijs op in de lucht, zeg al uw moeders vaarwel

5. Ik zal het begrijpen, deze onsterfelijkheid, de lelie, drijvende op de waterstroom,
drijvende op de waterdroom

6. Ik wacht op het schip.
Neem me op, neem me mee met jou,
Naar een plaats van witte sneeuw en dauw,
Ik wacht op het schip,
Langs satijnen voorhangsels

(1:3-6)

Er zijn allemaal parallelle realiteiten die langs elkaar heenlopen waarin deze dingen duidelijk worden. Waarom gaan we door dingen heen in ons leven ? Er moet net even iets anders tegenaan gekeken worden. Daarvoor is er het verhaal van de torens, dat de mens in een eindeloze toren is geboren, en dan hoger kan komen tot nieuwe realiteiten, maar toch is het binnen een bepaalde realiteit, en dan is er een overstroming en dan mag de mens tot een geheel nieuwe toren zwemmen die net even iets anders is :

125. DE TOREN

1. In de toren klim ik van realiteit tot realiteit.
Al deze realiteiten lijken tegen elkaar gekeerd te zijn,
Deze toren is eindeloos, zonder begin en einde,
We werden allemaal ergens halverwege geboren in deze toren

2. Ik kijk naar buiten, en alles wat ik zie is water,
Dan breekt het door de ramen,
Als ik dan tot een andere toren zwem is die toren precies hetzelfde, maar met een klein verschil,
Het wonder van veranderingen

De mens mag leven vanuit dit boek, de lijnen van de verschillende parallellen voor zich hebben, om zo nu en dan te kunnen overschakelen naar andere lijnen, net zoals het spelen van een harp. Dat wil dus niet zeggen dat een bepaalde realiteit waar we vandaan komen onbelangrijk is of was. Neen. Integendeel. In de parallelle realiteit die ernaast ligt zal het zich juist verduidelijken en zal het uitgroeien tot een wonderbare sleutel in ons leven. Ik kan me ontzettend druk maken over lauwe mensen die maar door blijven zondigen, die niet radicaal zijn en dan toch durven te beweren dat ze beter zijn dan andere mensen op hele oppervlakkige grondslag, en dan echt gemene dingen zeggen tegen anderen, wat ook vaak in de kerken gebeurt, en dan allemaal maar liegen en roddelen de hele tijd door, zo hypocriet. Het is daar vaak nog erger dan de niet-kerkelijke stad. Het orthodoxe, en voornamelijk ook het vrij-orthodoxe christendom is haast een versnelling van alzheimer, als een trigger van al het tegenovergestelde wat ze prediken. Het is pure huichelarij, en toch weet ik dat we dit nodig hadden, en dat het duidelijk wordt in de parallelle realiteit, waarin het net iets anders is. Wat is het dan ? Waar is het goed voor ? Alles wordt ontsluierd in de Vur. Het zou juist een motor moeten wezen, als extra duwtje in de rug, om de stad uit te gaan, de natuur in. Maar niet alleen dat. Het is ook op een andere manier nodig en belangrijk. Het is een tuner, het maakt altijd weer iets anders van dingen. Je loopt een kerk binnen, en je ziet mensen over elkaar roddelen, je ziet ze staren, en bij zichzelf denken : Wat kan ik nu eens gaan lopen roddelen. In buitenlandse kerken, zoals in de Surinaamse kerk waar ik kwam, waren de lichte donkeren bijvoorbeeld weer racistisch naar de donkerdere donkeren, en ook als je blank was werd je het pispaaltje. Natuurlijk zijn er

enorm veel goede, lieve, gastvrije mensen in de kerk, en vooral ook in Suriname, maar ik heb ook het corupte deel gezien, en dat was eigenlijk nieuw voor mij. Voor mij zijn dat geen daadwerkelijke Surinamers. Surinamers behoren multi cultureel te zijn, eenvoudig, gastvrij, en nederig, maar ik zag ook de andere kant, en toch was dat dus weer belangrijk. Toch was dit onderdeel van het natuurverschijnsel. Het kwam als een storm, een stortvloed van leugens. Het gebeurt in iedere kerk wel bij tijd en wijle, ook in de kerk waarin ik opgroeide en de kerken waar we naartoe gingen. Ben je in een andere plaats of bij familie of op vakantie, ga je daar ook naar de kerk, en dan maak je heel wat mee. Mooie dingen, leuke dingen, bijzondere dingen, maar soms ook zeer slechte dingen. Het hoort er allemaal bij. Het zijn de cirkels van de bloemen. De bloem wil je iets laten zien.

Hoofdstuk 2. het raadsel van calvijn

De Vur is natuurlijk niet voor een gat te vangen. Als je het woord toren leest hoef je niet eens te denken aan een letterlijke toren. In de Vur is de toren een soort bloem, zoals zelfs de stad een soort bloem is (87:1). Dit zorgt er dus ook voor dat je niet vastgroeit in een bepaald gezichtspunt. De bloem staat altijd voor het veranderende en meervoudige gezichtspunt.

Wat is de bloem ? Het zit aan een touwtje vast aan de aarde, net als een marionet. Deze touwtjes zorgen voor verbondenheid aan de natuur, dat telkens het goede gedaan wordt, en zodat de bloem niet afdrijft naar slechts een gezichtspunt. De bloemen zijn een beeld van de poppen. Door hun meervoudige gezichtspunten blijven ze in de droomwereld. Daarom stelt de Vur : 'De wildernis schuilt achter het touw' (89:2) en 'We komen binnen door het touw' (124:1).

De mens is losgeraakt van de natuurtouwen, en rotzooit nu maar raak. Ze grijpen en ze doen maar, allemaal zeer lichtzinnig en opvliegerig, hysterisch. Altijd rennen ze maar rond en trekken hun mond los bij het minste of geringste. De mens is afgedwaald van de natuurrust. De bloemen wijzen weer terug op de natuurtouwen. De Vur spreekt over een natuurbrug van touwen terug tot de wildernis.

De mens was bedoeld als natuurmarionet, anders zouden er teveel gevaren zijn. De natuurtouwen zijn energieën die de mens leiden en beschermen. De mens dient gevoelig te worden voor deze natuur-energieën. Het zal dus een grote strijd zijn tussen de poppen van de stad en de poppen van de natuur. Ook de stad heeft haar eigen poppentheater.

Ligt in de natuurtouwen dan ook het geheim van de metamorfose ? In de aarde is het geheim van de natuurtouwen. De mens heeft het niet gezien. Alleen de eenling komt tot het geheim. Calvijn had het erover dat in de diepte van zijn putten is het geheim van de onweerstaanbaarheid (de vierde pilaar van het calvinisme) en het geheim van de onontkoombaarheid (de vijfde pilaar van het

calvinisme), twee karaktereigenschappen van het natuurtouw. Dit natuurtouw doet de mens altijd minderen (de eerste pilaar) en afzonderen tot een eenling (de derde pilaar), opdat de mens zo door de natuur uitverkoren kan worden (de tweede pilaar). De mens heeft Calvijn verkeerd begrepen, heeft de diepte van de boodschappen van Calvijn niet gezien, en hij zag het zelf ook niet. Wat zei hij eigenlijk, en waarom werd hij zo'n beetje de beroemdste theoloog die ooit heeft bestaan ? Ja, schurken gingen ermee op de loop, en bouwden ermee hun kerken, met de woorden van Calvijn, maar het kan ook zoveel beter en dieper. Er kan ook een zuivere en goede boodschap in gezien worden, zoals ook in het evangelie wat de mensheid in de greep houdt.

Oh, wat een volle glorie predikte die Calvijn, als je maar even dieper durfde te kijken, even verder durfde te kijken dan je neus lang was. De mensheid heeft het niet begrepen, de mensheid heeft het niet verdiept, maar het raadsel van Calvijn heerste over de massa's. Het raadsel moet verstaan worden. Daartoe is de Vur gekomen, en de prediking van het natuurtouw. Het is iets voor de puzzelaars, niet voor de religieuzen. Kijk, ik kan ook wel religieus gaan lopen doen, maar wat wordt ermee bedoeld ? Dat is veel interessanter, als je het op diepte gaat schatten, en het eindelijk eens gaat uitleggen. Uiteindelijk houdt je dan alleen de natuur nog over, en de natuur spreekt nu eenmaal graag in metaforen.

Dus wie was Calvijn en wat was zijn boodschap ? Calvijn stond voor het volk zo'n beetje naast Jezus. Hij sprak erover dat de mens eigenlijk helemaal geen vrije wil had. De mens werd voortgedreven door de krachten van het kwaad, en de mens had hulp nodig. De mens was een speelbal geworden. De mens moest terug naar de hogere wil, naar de hogere kennis. Calvijn predikte het touw. De mens was gebonden door het touw van het kwaad, en moest nu terug tot het touw van het goede, oftewel het natuurtouw. Dat je Calvijn heel anders kan uitleggen is bekend, maar dit is dan even de rode draad die er doorheen loopt, en waar je jezelf aan vast mag houden. Calvijn is nooit letterlijk geweest, ook al was hij orthodox. Hij werd gedreven door abstracte krachten.

De vrije wil kan juist zo gevaarlijk zijn, en kan de mens op het verkeerde pad leiden. Daarom is het belangrijk de vrije wil over te geven aan de hogere kennis, de kennis van de natuur, oftewel het natuurtouw. 'Ja maar ik wil dit en ik wil dat,' wordt er dan gezegd. Gaat het dan om wat je zelf wil, je vlees, of gaat het erom wat het beste voor je is ? De lagere wil van de mens heeft de mens in de grootst mogelijke problemen gebracht, en daarom is de boodschap van Calvijn, wanneer deze op waarde is geschat, van levensbelang. Het is niet zo dat een mens geen vrije wil heeft, maar de mens moet dus komen tot het punt van het afleggen van de vrije wil, opdat de hogere wil kan komen. Wat een heerlijke en veilige boodschap is dat. Dan komt er iets groots en heerlijks van de natuur wat we niet meer kunnen wederstaan en waaraan we niet meer kunnen ontkomen, want het is iets eeuwigs.

Is dat dan een makkelijk pad ? Neen. Maar we zijn dan wel geborgen in God, wat we dan ook mogen meemaken. God heeft ons geen gemakkelijke tocht beloofd door het oerwoud, maar wel een behouden aankomst. Uiteindelijk is dat het belangrijkste dat we ondanks alles toch God's kinderen zijn. Het lijden wordt ons niet bespaard, maar het zorgt ervoor dat we in God blijven en geen slaven van de zonde zijn, en de wil van het vlees niet meer volgen. Vanuit ethisch oogpunt valt er heel wat aan te merken op de bijbel, de koran en ook de geschriften van Calvijn, maar de natuurtouwen lopen er dwars doorheen. Wij mogen worstelen met de bijbel, de koran en Calvijn, net zoals Jakob op Pniel vocht, vanuit het oogpunt van het toetsen : toets alles en behoud het goede. Wij mogen het

kind namelijk niet met het badwater weggooien. Het was een erfenis, en we doen de voorouders geen recht en eer als we het zomaar klakkeloos aannemen, en ook niet door het zomaar weg te werpen, maar juist door het te verdiepen, tot sieraad te strekken, door een gedegen commentaar erop te geven, vanuit exegetisch oogpunt, de schriftuitleg. Zo kan de mens voor veel gevaren behoed worden in deze zware, dichte en woeste literaire oerwouden. Dat is een hele uitdaging, en dat is ook de reden waarom ik altijd van mijn vak heb gehouden.

Daarom zeggen we ook omtrend het onderwerp Calvijn : Niet in paniek raken, maar even een kwartslag draaien. Het helpt soms om ook even wat andere geschriften van Calvijn erbij te halen om de context te kunnen zien. De stad heeft de boodschap van Calvijn nodig om de vrije wil weer te beteugelen. Calvijn is, wanneer je zijn boodschap hebt kunnen relativeren en niet jezelf te buiten bent gegaan aan het drinken van de wijn ervan, als een paardenmenner. Hij is geen geestelijke sinterklaas, maar het kan zeer dankbaar werk zijn voor de puzzelaars die doorzetten in deze oerwouden. Het geeft niet makkelijk mee, en geeft zich ook niet makkelijk weg, maar er is een weg. Er is een orthodoxe Calvijn, maar ook een meer literaire Calvijn, als een dichter, die de geheime paden laat zien in de wildernissen van het bestaan. Ja, een groot rover was hij, een beruchte piraat en schurk in zijn tijd, en nog steeds, maar moeten de gestolen goederen dan niet teruggeroofd worden ? Calvijn is als een legende, een mythe, waar de mens niet meer van los komt. Het heeft te diep gegraven en gegrepen. Nu moet de mens het nog leren begrijpen en tot nut gebruiken. God kan ook met kromme stokken rechtslaan.

Niets scheurde de wereld theologisch zo diep als Jezus, Mohammed en Calvijn. Paulus predikte slechts Jezus, maar Mohammed en Calvijn predikten zichzelf. Ze brachten een totaal nieuwe religie. Calvijn had zijn eigen theocratie opgericht. Predikers hebben weleens gesteld dat het bijna onmogelijk was om Calvijn nog uit de botten te krijgen. Het was te diep gegaan. En dan zeg ik : Dan moeten wij nog dieper.

Niemand heeft het ooit zo extreem gesteld als Calvijn, niemand. Maar ook zijn geestelijke en theologische rijkdommen waarmee hij deze boodschappen bracht waren ongeëvenaard, en bezaten grote potentie. Het doet zeker niet onder voor de bijbel. Als ik soms zie hoe de stad misbruik maakt van de vrije wil, dan strek ik mij soms uit naar de extremen van Calvijn, niet letterlijk, maar symbolisch, want ik weet dat wij moeten manoevreren tussen extremen. Tussen de extremen ligt een pad, en wij zouden totaal machteloos zijn als de andere extreem zou ontbreken. Daarom is Calvijn van levensbelang om de strijd tegen de overmaterialistische en hedonistische stad te winnen. Temper de wijn van Calvijn zou ik zeggen, om deze paarden te temperen. In de juiste verhouding en de juiste hoeveelheid doet het wonderen. Onderschat Calvijn niet, onderschat de macht van de geschiedenis niet, om door deze oerwouden heelhuids heen te komen. We zijn in een doodsstrijd met de stad. Zonder Calvijn gaan we er allemaal aan.

In zijn commentaar op de Psalmen stelt Calvijn dat het niet voldoende is te proberen niet te zondigen. Ja, de mens moet zich afscheiden van de zondaren, maar ook moet een mens afkeer hebben van de zonde. De mens moet walgen van de zonde, en niet alleen maar de zonde haten. (Psalm 1) Walgen wij al van de zonde ? Hebben wij er al zo'n grote afkeer van dat we er van gruwelen, zodat we de zonde niet meer doen ? Zo niet, dan moeten wij ons daarnaar uitstrekken en ervoor bidden. Het is dus ook van groot belang te weten wat nu eigenlijk zonde is en wat niet. Ook daarvoor mogen wij bidden, en het mag ons geopenbaard worden in de studie van de demonologie.

Het is iets wat we moeten ervaren, in onze relatie met God, met de natuur, met de hogere kennis. Het kan niet zomaar in een boekje gelezen worden of zomaar van Jantje naar Pietje doorverteld worden zo van dit is dit en dat is dat. Neen. Het gaat om het hebben van een persoonlijke relatie met de hogere kennis waarin je offers moet brengen. Gesjoemel zal altijd leiden tot misleiding, dus vandaar dat de mens die het meent met de hogere kennis radicaal moet zijn. Calvijn stelde dat Ezra de psalmen had verzameld, of iemand anders, maar dat juist deze psalm als eerste was opgesteld had een bedoeling, namelijk de godvruchtigen terug te leiden tot het overpeinzen. Wees gegrond, doe niets zomaar oppervlakkig, maar heb er een diepe en getoetste reden voor. Het geluk van de goddelozen is maar tijdelijk, en is een waan, stelt Calvijn.

Hoe erg moet het zijn als je aan het einde van je leven moet vaststellen dat alles slechts een waan is geweest, alles waar je voor hebt gewerkt, alle contacten die je hebt gebouwd, alle schatten die je hebt vergaard, alle naam die je hebt gemaakt. Werk daarom alleen zuiver voor het goede, voor de hogere kennis, opdat je later niet bedrogen uit zal komen.

Psam 1 zegt : Welzalig de man die niet wandelt in de raad der goddelozen, niet stil staat op de weg der zondaren, en niet zit in het gestoelte der spotters, maar zijn lust is in des heeren wet, en hij overdenkt hare wet dag en nacht.

Bouw daarom je huis niet op zand. Dat is wat de dwazen doen. Zorg dat je fundament hebt. Heb je al fundament voor alles wat je zegt, denkt en doet ? Zo niet, dan bevind je jezelf op dun ijs. Calvijn waarschuwt dat waar iemand vrijwillig zijn slechte begeerlijkheden achterna dwaalt hij bedwelmt wordt door de gewoonheid der zonde, en dan vind er verharding plaats. Waar de zonde gewoon word daar begint de mens alles te vergeten, en daar valt de mens af van God, wat een zeer tragisch natuurverschijnsel is om de mens te testen. Vandaar dat het vreemde ook zo belangrijk is voor de mens. De mens mag door het gewone niet in slaap dutten. Calvijn stelt dat afkeer van deze zondige gewoonten de mens weer uit deze bedriegelijke slaap zou kunnen doen ontwaken. Afkeer van de zonde is het medicijn, want God heeft ook een afkeer van de zonde. Calvijn waarschuwt vervolgens tegen de ijdele blijdschap die het zondigen biedt wanneer deze afkeer ontbreekt.

Blijf dus vechten tegen de zonde van de stad.

Hoofdstuk 3. het calvijn verschijnsel en het belang en nut van het homeopathische calvinisme

Ik had eens een nachtmerrie over dat ik achterna werd gezeten door afschuwelijke zonde monsters van het christendom en ook van de islam, en ik kon nergens heen dan naar de raadselachtige, abstracte geschriften van Calvijn, waarin ik veiligheid had, als in een wildernis. Ik zag daar een

liefdevolle moeder die haar kind onderwees, maar het kind begreep het niet. Er waren teveel krachten tussen moeder en kind. De boodschap was dus verdraaid. De woorden van Calvijn zijn van een prachtige en onpeilbare schoonheid op vele punten, waarbij je je afvraagt hoe hij deze sieraden uit de hemelen kon roven, en waar, net zoals ik me dat bij Mohammed afvraag, die ook prachtige, diep geestelijke woorden schreef.

Als je dan waardige vertaalsleutels hebt kun je het gebruiken, maar anders wordt je erdoor overweldigd, zoals mensen getrained moeten worden om met de leer van Calvijn te worstelen, opdat ze het tot sieraad kunnen strekken en niet in de strijd erdoor ten onder gaan. Velen gaan deze worsteling onvoorbereid aan, of groeien erin op. Vandaar deze gids door de wildernissen van Calvijn. Dat is wat het zijn : prachtige, diepgaande, geneeskrachtige wildernissen, maar met haar eigen eigenaardige roofdieren. De mens moet leren deze roofdieren te temmen, te verbeteren, en soms is dat hard tegen hard, zoals ook David als herder hard moest optreden tegen de roofdieren die zijn schapen bedreigden. De mens moet leren deze roofdieren te beteugelen en ten goede te gebruiken. Zomaar roofdieren gaan lopen afschieten is natuurbarbaars.

Er is een buitenaardse schoonheid in de woorden van Calvijn. In zijn commentaar op Psalm 4 stelt hij dat God getrouw is, dat God haar werk niet zal verlaten, maar in eeuwigheid beschermt wie Zij eenmaal omvat heeft. Wel moet de mens oprecht op deze weg voortgaan om in aanmerking te komen voor God's hulp, stelt Calvijn. Daarom is de volharding een voorwaarde, oftewel het natuurtouw.

Calvijn was een grote literaire vorst die zijn eigen diep geestelijke woorden niet begreep en teveel verletterlijkte. Toch kon zijn religieuze materialisme niet tegen zijn eigen woorden op, want zijn woorden hebben vandaag de dag alleen maar meer aan betekenis gewonnen. Vandaar dat het aretaitische calvinisme het zegevierende calvinisme is wat haaks op het orthodoxe calvinisme staat. Calvijn's boodschap was altijd veel groter dan hemzelf.

Calvijn stelde in zijn commentaar op psalm 106 dat de mens God niet de wet moest voorschrijven. Het hele religieuze systeem was corrupt, inclusief Calvijn's eigen systeem. Overmoed en gebrek aan nuance maakten het corrupt. Calvijn stelde dat zij die meer begeren dan hun veroorloofd is tegen God strijden in het vlees.

Hoe belangrijk is het dan om de zuivere waarheid te prediken ? Daarvoor moeten we naar het sprookje van de nieuwe kleren van de keizer. Ook Calvijn sprak soortgelijke woorden, toen hij stelde dat de mens in de stad was bedrogen en ontbloot was geworden van de afkeer tegen de zonde en het ijverig zoeken naar God. De mens was verstoken van elke ware stof tot roemen, maar was blind geworden voor zijn eigen naaktheid. De mens deed maar net alsof, en had geen ware stof om zichzelf te bedekken. Dit was volgens Calvijn een zeer tragisch en schandelijk schouwspel, maar van verre riep de kennis. Calvijn sprak dus over een vreemde en verre kennis. De stad was ondanks haar gewaande rijkdommen jammerlijk geestelijk gezien armoedig, volgens Calvijn in het tweede boek van Institutie. Calvijn stelt dat zij die dit meer en meer onderzoeken meer en meer gaan inzien hoe waar dit is, maar aan de andere kant mogen ze de eerste adeldom niet vergeten, de geestelijke adel die God oorspronkelijk aan de geestelijke mens had geschonken. Dat is de ware adel. Dit is dus een onsterfelijke adel. Dit zijn volgens Calvijn de overpeinzers, of zoals Plato het zou zeggen : de filosofen. Er is dus volgens Calvijn een groot verschil tusen hen die slechts voor zichzelf leven en

hen die verantwoordelijkheid dragen. De zonde werd volgens Calvijn als een teer over de mensheid gespoten en ging van geslacht tot geslacht. Daarom moet de mens ook God's kant begrijpen die de zonde streng en ernstig moest straffen. Er ontbrande een vreselijke wraak van God over het gehele menselijke geslacht, want het gehele menselijke geslacht was besmet door de ziekte van de zonde. De zonde had de gehele schepping van God verwoest. Kunnen wij ons dan voorstellen dat God God niet zou zijn als Zij daar niet verschrikkelijk kwaad over zou zijn geworden ? En aan welke kant staan wij dan ? Aan de kant van de mensen die toch telkens maar weer door blijven zondigen, of aan de kant van God ? Aan welke kant staan we ?

De zonde was in de ogen van Calvijn een zware misdaad. Dit kon niet ongestrafd gaan. Het was verfoeilijk. Calvijn was er zwaar verontwaardigd over. Hoe durfde de mens God dit aan te doen. Het was God's schepping. Calvijn noemde de zonde de gulzigheid van de mens, en die werd door de grote massa aanvaard. Calvijn noemde het kinderachtig. De mens leefde niet op tot waar de mens voor bestemd was. De mens rotzooide maar raak, als een klein kind. De mens had alles van God gekregen, en er was slechts één vrucht verboden, die van de zonde van gulzigheid, en toch nam de mens hiervan. Je kunt het vergelijken met vlees eten. Er is zoveel voedsel op de aarde voor de mens, in zoveel soorten, en toch kunnen ze het niet laten om dieren te vermoorden en te eten. Het is de gulzigheid van de mens. Het is de verboden vrucht. In de grondtekst van het Hebreeuws kan de verboden vrucht ook vlees betekenen, wat in het calvinisme ook weer een benaming is voor de zonde. Calvijn stelde dat de mens niet meer kon groeien toen hij van de vrucht van de zonde van gulzigheid had genomen. De mens kon zich niet meer verder verheffen tot geestelijke adel. De mens verloederde, en verloor de kostbare geschonken kennis. Eerzucht en hoogmoed zijn in de ogen van Calvijn ook vormen van gulzigheid, en dit werd allemaal aan elkaar doorgegeven, van geslacht tot geslacht. Het hele menselijke geslacht was verrot. Ook noemt Calvijn nog ondankbaarheid als een vorm van gulzigheid die daaruit voortkwam. Aan gulzigheid werden handen en voeten gegeven. De mens kwam zo in de gevangenis van de duivel terecht, voortgetrokken door de gulzigheid. Oh, wat was de mens armelijk geworden geestelijk gezien, en oh wat was die Calvijn er woedend over, over wat ze God hadden aangedaan en haar schepping. God had de mens een juk gegeven om de mens te beschermen tegen de zonde, maar de mens was in de ogen van Calvijn een brutale vlegel die het ouderlijk juk had afgeworpen. In zijn gulzigheid wist de mens het altijd beter, zelfs beter dan God, de oorsprong van alle kennis. De mens had de waarheid verworpen, en had de leugen aangenomen, allemaal vanwege gulzigheid, stelt Calvijn, wat in zoveel vormen tot de mensen kwam, in zoveel bedriegelijkheden. Vandaar dat Calvijn stelde dat de mens een schandelijke en vervloekte misdaad had gepleegd. Dit kon niet onbeantwoord blijven in de ogen van Calvijn.

De mens verloor zijn hemelse sieraden van wijsheid en waarheid en viel ten prooi aan blindheid, ijdelheid, onreinheid en ongerechtigheid, de erfelijke verdorvenheid die van geslacht tot geslacht werd overgeleverd, bij de kinderen werd ingeprent. Zij werden in deze ellendigheden verwikkeld en gedompeld. Calvijn noemde de zonde en het gevolg van de zonde ook wel de misvorming van de natuur. De zonde werd tot iets gemeenschappelijks. De zonde werd een tweede natuur van de mens. De moederschoot was voor de mens niet meer veilig, want reeds daar kreeg de mens al deel aan de zondige natuur. Daarom stelde Calvijn dat de mens wedergeboren diende te worden, opdat de mens weer deel zou hebben aan de hogere natuur. Calvijn stelde dat het gehele menselijke geslacht bezet gebied was geworden, bezeten door de zonde van de gulzigheid. Zo worden kinderen geboren, en het houdt hen niet werkeloos. Zij zijn slaven van de zonde van de gulzigheid. Daarvoor werken zij.

Vandaar dat dit calvinisme standaard aan elk kind onderwezen zou moeten worden, opdat ze bevrijd zouden worden van de zonde van de gulzigheid. Allereerst moet deze zonde namelijk ontmaskerd worden. Calvijn stelde als kerkvader en kerkdokter een zeer goede diagnose, alhoewel het medicijn wat hij aanbood in sommige opzichten ietwat extreem was, maar in de homeopathie is het de regel dat al het kwaad juist wordt opgelost door verdunningen, want dan wordt het kwaad zo verzwakt dat andere belangrijke werkingen geactiveerd kunnen worden, zoals het aanmaken van antistoffen. Daarom mag theologie ook nooit te steriel zijn. In dit opzicht spreken we van het belang van homeopathisch calvinisme als de oplossing van zowel het zonde probleem als het orthodoxe, extremistische calvinisme zelf, dus eigenlijk twee vliegen in één klap.

De homeopathie stelt dat de vijand alleen verslagen kan worden door verdunningen van zijn eigen wapens, oftewel de gelijksoortigheidstheorie. Dit is dus het tegenovergestelde van smetvrees en het steriele. Je graaft dus zo in de gebieden van de vijand naar verloren sieraden en kostbaarheden. En hoe kan de mens ook anders sinds de mens in ballingschap leeft ? De ontsnapping moet nog plaatsvinden.

Ook het werk van Jezus kan in sommige opzichten homeopathisch genoemd worden, sinds hij aan het kruis werd tot een verdunning van zijn tegenstander, de duivel, en zo het kwaad overwon. Is de homeopathie dan uiteindelijk de oplossing van het zonde probleem, de zondeval en de erfzonde ? Als we het over daadwerkelijk doeltreffende homeopathie hebben, dan hebben we het over het homeopathische calvinisme. Calvijn kwam tot de conclusie dat de mens moest terugkeren tot de voortreffelijkheid en adel van de ziel, en zo niet alleen genezen te worden van de zonde, maar te komen tot een geheel nieuwe natuur. Calvijn stelt dat er een zondvloed van de zonde was geweest die alle delen van de mens heeft aangetast. De mens werd van top tot teen verdorven, van hoofd tot voeten.

Calvijn stelt dat de daadwerkelijke wedergeboorte alleen bestemd is voor de uitverkorenen, oftewel de enkelingen, de eenlingen, die zich totaal van de zondige wereld hebben afgezonderd, niet aanpappen met de stad. Dat is het teken van de uitverkorenheid. De uitverkorenheid staat dus voor een heel stelsel aan natuurlijke voorwaarden waaraan de mens moet voldoen alvorens wedergeboren te kunnen worden. Omdat mensen dit niet kunnen duiden en dingen over het hoofd zien mag dit nooit menselijk bepaald worden. Het wordt dus enigszins wazig gehouden. Calvijn beschrijft het een beetje als een product wat aan allerlei voorwaarden moet voldoen voordat het op de markt kan komen, en wat die voorwaarden precies in detail zijn is een beetje giswerk. Toch moet de mens hierin niet opgeven en bij de pakken gaan neerzitten, want de mens mocht eens uitverkoren zijn. Volgens Calvijn was er een weg om dit uit te dokteren, en zou de uitverkorene dit vanzelf van zichzelf weten, alhoewel er volgens Calvijn ook een valse uitverkorenheid was die de mens waande. Calvijn stelde het een beetje voor als een religieus gokpaleis waar de mens niks in te brengen had over zijn heil, maar aan de andere kant toonde hij ook weer de weg, het touw. Het was daarom een zeer dualistisch werk, niet voor een gat te vangen. Vaak sprak Calvijn zichzelf weer tegen. Vandaar dat iedereen die een tik van de molen heeft gehad door het in de kerk meedogenloos gepredikt calvinisme eens de geschriften van Calvijn zelf er op na zou moeten slaan om te zien dat de soep niet zo heet wordt opgegeten als het wordt opgediend. Ook is het hierbij van belang om de commentaren van de tweede bijbel op Calvijn, zoals bijvoorbeeld in het boek de Calvijn Code, erop na te slaan. Al met al heeft de ware uitverkorenheid veel meer te maken met het gaan tot de diepere natuurschool in het hele Calvijn verschijnsel wat in de jaren 1500, in de na-middeleeuwen, tot de

mensheid kwam. Er is alleen uitverkorenheid in het gaan tot de hogere kennis, iets wat nooit door spijbelaars gevonden kan worden, en wat gewoon een metaforische natuurwet is.

In sommige opzichten had Calvijn een goed inzicht in het Jezus mysterie. Hij haalde Johannes aan die sprak dat Jezus vanuit zichzelf niets kon doen. Jezus was dus in die zin als een voorbeeld opgesteld. Hij haalde Augustinus aan die sprak dat Christus, de willoze die leefde vanuit de hogere wil, of beter : vanuit de hogere kennis, de boom des levens is en de lagere wil de verboden boom is. De wil is de verboden boom, want het brengt de mens in de problemen. De mens moet tot kennis komen. Dit begint met het weten wat fout is gegaan. Het buitennatuurlijke was gekomen, en had de mens beroofd van het bovennatuurlijke.

Nu is het dus zaak om wedergeboren te worden in andere gezichtspunten, om wedergeboren te worden in de parallelle realiteiten, zodat verandering kan plaatsvinden door subtiliteiten, zoals de Vur stelt :

125. DE TOREN

1. In de toren klim ik van realiteit tot realiteit.
Al deze realiteiten lijken tegen elkaar gekeerd te zijn,
Deze toren is eindeloos, zonder begin en einde,
We werden allemaal ergens halverwege geboren in deze toren

2. Ik kijk naar buiten, en alles wat ik zie is water,
Dan breekt het door de ramen,
Als ik dan tot een andere toren zwem is die toren precies hetzelfde, maar met een klein verschil,
Het wonder van veranderingen

Niet alleen is de toren een bloem, maar ook een touw, want de bloem zit net als de toren vast aan de aarde, en de mens mag loskomen van de touwen van de leugen om te komen tot de touwen van de kennis, de touwen van de waarheid. De mens mag diep mediteren op boek 125 van de Vur bij alles wat de mens meemaakt, om het zo te beleven vanuit de juiste vibratie en context, in het juiste ritme. Ook mogen we dit boek toepassen op de leerstellingen van Calvijn, opdat het tot sieraad gestrekt zal worden.

Hoofdstuk 4. het schip van luther

Maarten Luther streed voornamelijk tegen de aflaat en het materialisme van de rooms katholieke kerk, en wees daarbij op het pad van waarlijke boetedoening, het smalle pad van het minderen, en de geestelijke gaven. Het materialisme van de katholieke kerk was namelijk hoog opgelopen. Door de aflatenhandel kon je vergeving ineens kopen, voor zowel jezelf als voor anderen, zonder daadwerkelijk berouw te hebben en je te bekeren. Ook het hiernamaals kon gekocht worden. Het was een handel in gebakken lucht. Zielsgeluk kon gekocht worden. De katholieke kerk zelf was hierover verdeeld, want de bedelorden toonden juist dat armoede en de natuur de weg waren tot de hemel, en dat rijkdommen een valstrik voor de dwazen waren. Van het geld van de aflaat werden er nieuwe kerken gebouwd. Het monster van de aflatenhandel, van de verkoop van het geestelijke, was een afschuwelijke vorm van de verboden boom van gulzigheid in de middeleeuwen. Maar waarom wordt het geestelijke dan nog stil verkocht in de kerken, en viert het materialisme nog steeds hoogtij in stad en kerk vandaag de dag ? De verboden boom van gulzigheid is hoog gegroeid met allerlei takken, en het is wurgend, en schreeuwt ten hemel. Waarom ? Waarom ? Gezondheid wordt vandaag de dag verkocht, en het recht wordt verkocht. Alles is voor de verkoop. Men denkt dat men God en geluk kan kopen en kan verkopen, om zo maar niet dat smalle pad tot de hemel behoeven te gaan, maar het is groot boerenbedrog wat ieder weldenkend mens wel op zijn klompen kan aanvoelen. Blijkbaar heeft de mens de boodschap van Maarten Luther en Johannes Calvijn dus niet begrepen en niet ter harte genomen. Hetzelfde als dat na D-day Nederland nog wel in grotere problemen raakte, omdat de mens d-day niet had begrepen. De verlossing moet nog komen.

Maar het is allemaal wel heel logisch. Calvijn in de jaren 1500 en Darwin en Nietzsche in de jaren 1800 predikten allemaal dat het om de eenling ging. Darwin stelde dat de uitverkiezing iets van de natuur was, namelijk de natuurlijke selectie, en die nam alleen maar de enkeling, anders zou het niet werken. De massa's moesten namelijk een bepaalde druk vormen waaronder de eenling zich zou kunnen ontwikkelen, en dat is ook altijd de christelijke boodschap geweest, zoals de verzoeking van Jezus in de woestijn. De eenling moest beproefd en verzocht worden. De eenling moest getest worden, als een voorbereiding. Dus het schip van Luther en Calvijn kwam, maar slechts de enkeling ging daadwerkelijk mee. De rest waren gewoon meelopers. De reformatie was begonnen in 1517, toen Luther zijn stellingen tegen de aflaat op de deur van de slotkerk van Wittenberg hing in Duitsland. Dit was gericht tegen de aflatenhandel van Johann Tetzel.

Iets kopen is altijd de makkelijkste weg, de weg van de minste weerstand, maar je bedonderd jezelf zo, en je bedonderd anderen, als het het geestelijke gaat vervangen. Gulzigheid maakt de mens koopziek. Vandaag de dag kun je alles kopen als je maar rijk bent, en de geestelijke paden van de waarheid, die je kunt begaan door het minderen, door soberheid, zijn ondergesneeuwd. Verwacht niet dat een ander hiervoor begrip heeft. De massa's verzoeken de eenling, altijd weer. Je kunt niet op de massa's bouwen. Alleen dwazen bouwen hun huizen op zand, en die zijn er genoeg, en die moeten er wel zijn om de eenlingen te testen. Daarom gaat het om het pad van het kruis. De massa's riepen : Kruisig hem, kruisig hem, en zo zal dat tegen iedere eenling zijn. Verwacht het niet van de massa's, en haal daar je waarheid niet vandaan, je bevestiging of goedkeuring. De massa's zijn er om je te bedriegen, om je in slaap te doen sussen. Het zijn de takken van de verboden boom van gulzigheid, en die krioelen om je heen. Wat voor zin heeft het dan de massa's naar de pijpen te dansen ? Wat win je ermee ? Dan heb je de hele stad gewonnen, maar je ziel verloren.

Iedere Jezus kent zijn Judas, iedere Simson zijn Delilah, en iedere David zijn Goliath. Daar moet elke eenling doorheen. Jakob had zijn kreupelheid door wat er op Pniel was gebeurd, en Paulus had

zijn doorn in het vlees, iets wat hem telkens met vuisten sloeg. En dan moet je kijken wat je nog over hebt. Het is niet veel, maar het is genoeg. En wie zaait zal ook oogsten. We mogen ons verheugen in de wetten van de vruchtbaarheid van de natuur. Het kruis heeft een bedoeling en is geen doel op zich. Het is een middel. Hoe kan het dan zo zijn dat de mens het kruis heeft vervangen door geld ? Het is maar een symbool, maar de mens heeft het letterlijk genomen : Voor alles betaal je een hoge en volle prijs.

Zijn we bereid de prijs te betalen ? We moeten wel. We kunnen geen kant op. Alles gaat nu eenmaal diep. Aan de oppervlakte is er geen leven, alleen bedriegelijkheid, symbolische weerspiegelingen. Toen Jezus in Samaria was was hij vermoeid, en vroeg een vrouw om drinken bij de bron van Jakob. De vrouw was verbaasd want Joden gingen niet om met Samaritanen. Jezus sprak toen dat het niet om materiele dingen gaat maar om diepere geestelijke dingen. Jezus deed niet voor niets, dus wat leren we hiervan ? Het had een diepere betekenis. Jakob was de kreupele als beeld van de gevoeligheid die hij op Pniel had ontvangen. Hij was zijn materialisme, zijn vlees, zijn zonde, kwijtgeraakt hierdoor, en Jezus ging tot deze bron, en vroeg toen een vrouw om drinken, als het terugkeren tot de moederborst, ook al ontweken de Joden de Samaritanen. Jezus wilde leren van het vreemde.

Het was ook wel een beetje om de aflatenhandel teniet te doen dat Calvijn het telkens over de uitverkiezing had : Als je niet uitverkoren was, dan had al je geld je niets te baten, want elke plant die niet door God was geplant zou uitgerukt worden. Maar de uitverkiezing bracht grote verwarring onder de mens, en was dus ook bedoeld om de mens voorzichtiger te maken. Wat betekende de uitverkiezing eigenlijk ? Het was al een germaans begrip, namelijk dat als je hard aan je ego zou sterven op het strijdveld tegen het vlees, dan zou je uitverkoren worden door de valkyries, de strijdgodinnen, die je zouden meenemen naar het walhalla, de germaanse hemel. Ook Nietzsche en Darwin werkten dit begrip verder uit in de jaren 1800, dat het iets voor de eenling was, en iets van de natuur. Uiteindelijk was het de natuur die de mens uitverkoos, en daartoe moest de mens aan een aantal voorwaarden voldoen, met name aan het eenlingenprincipe. Kudde mentaliteit zou de mens juist niet uitverkiezen. Nee, de mens moest speciaal uitgeselecteerd worden, speciaal afgezonderd van de rest. Gij zult de massa's in het kwaad niet volgen. Zo kon de natuur zien of iets dood was of levend. Als iets dood was dan stroomde het gewoon met alles mee, maar als iets nog leefde, dan ging het dwars tegen de stroom in, en spartelde het tegen, en dan was het nog bruikbaar voor de natuur. Als je eeuwig wil leven wees dan uniek, en blijf uniek tot het einde, en steek in karakter en kennis met kop en schouders boven de anderen uit, en doe dat niet om naam te maken, maar in het verborgene. Laat je rechterhand niet weten wat je linkerhand doet. Wie meent te staan, zie toe dat hij niet valle. Eigenlijk heb je alleen maar de ware rust in het natuurtouw, wanneer je verbroken bent op Pniël net zoals Jakob, waardoor je gevoelig bent voor de rest van je leven, wanneer je net zoals Jezus tot die Jakobsbron gaat om een vreemde vrouw om drinken te vragen, weer aan de moederborst te komen, wetende dat je door de vreemde natuurmoeder wedergeboren en wederopgevoed kan worden, en dat niets je uit haar hand kan roven. Waarom niet ? Omdat je aan het natuurtouw vast bent.

De uitverkiezing heeft dus te maken met iets binnen de mens zelf, en heeft dus te maken met dat wat je zelf uitkiest. Kies voor het beste deel : de hogere kennis. De uitverkiezing is dus niets anders dan een natuurspiegel die je eigen keuzes laat zien. Laat het geen verkeerde keuzes zijn. Je wilt niet verkeerd op de natuurfoto komen te staan. Als de natuur een foto van je maakt, de hogere

natuurkennis, hoe sta je er dan op ? Hoe wil je er op komen te staan ? Dan kun je nog zoveel stadse, materiele foto's van jezelf nemen en jezelf lopen bewonderen (bedonderen), van 'nou, mijn haar zit goed hier'. Wie beslist dat ? Moet je haar dan goed zitten, of heeft God liever dat je de wildernis in zou gaan gegaan om een verloren schaap te redden, en dat je haar dan misschien op een natuurlijke manier een beetje door de war zou zitten om te laten zien dat je goed gewerkt hebt ? Waar gaat het je om ? Moeten wij onszelf dan aanprijzen als halfgodjes, of gaat het puur om de anonieme boodschap ?

Dan kom je later met een doos vol foto's aan bij de hemelpoort, maar het zal gaan branden in je handen, en dan zullen de natuurfoto's van je karakter door God laten zien worden. Al je materialisme en gulzigheid zal daarop te zien zijn, en wat het heeft veroorzaakt in de schepping. Zo zul je dan de geschiedenis ingaan. Laten we daarom stoppen met dwaze spelletjes te spelen in de stad.

De meerderheid volgen is ook een vorm van materialisme. Hoe meer zielen hoe meer vreugd, allemaal kudde mentaliteit, groeps dynamieken. Maar Luther kwam met zijn schip tot de enkeling. De mens was niet meer geleerd, maar spijbelend, al feestend over de paden van het materialisme en de gulzigheid. Daarom wezen Luther en Calvijn weer terug naar de boeken, naar het Woord. De mens moest weer opnieuw heropgevoed worden. Luther en Calvijn moesten de mens weer terugleiden tot de bibliotheken, tot de verloren fundamenten. De mens moest weer terug de diepte in. Alles was te oppervlakkig geworden, te gemaakt. Ze hadden hun steden op zand gebouwd.

De stad is als een gulzig zeemonster in de zee, terwijl de eenlingen zich hebben verzameld op het schip van Luther en Calvijn, het schip van de reformatie. Waar nu naartoe ? Maar eerst moet dit monster verslagen worden. Het gulzig zeemonster zit diep in de mens zelf. Heeft de mens dit monster uitverkozen, of werd de mens door dit monster ontvoerd ? Dat is de vraag, en dat zal bij ieder mens anders zijn.

Hoofdstuk 5. het herstel van het homeopathische geheugen – bouw je eigen natuur chemie

De uitverkiezingsleer van Calvijn is heel dualistisch. Het is niet zo dat de mens helemaal niets in te brengen heeft, maar het is ook niet zo dat de mens even de uitverkiezing kan bepalen. De mens ziet dingen over het hoofd, sjoemelt en werkt door het vlees. Vandaar dat de uitverkiezing het vlees aanvalt als een vleesetende plant, en die haakt zichzelf helemaal in de mens in. Dat is dan metaforisch het natuurtouw. De mens wordt in de uitverkiezingsleer bedolven onder zulke weerhaken, de tanden van de vleesetende planten. Er is geen weg meer terug. De mens zit vast. Het is dan aan de mens om te kiezen tussen het vlees en de diepte, tussen zonde en uitverkorenheid. Als de mens slechts vlees is, dan zal er niks meer van zo'n mens overblijven.

Daarom haat de stad ook Calvijn meer dan nodig is, want de uitverkiezing zorgt ervoor dat ze het zelf niet meer in de hand hebben en zichzelf niet meer materialistisch te buiten kunnen gaan. Calvijn is in hun ogen een grote spelbreker. In de vrijere kringen heb ik altijd de haat naar Calvijn gezien, en natuurlijk in bepaalde opzichten ook wel terecht, maar deze kringen werden te vrij en gooiden alles van Calvijn overboord, het kind met het badwater. Hup, weg, lang leve de vrijheid, lang leve de lol, alsof het allemaal niks koste. Daarom werd Calvijn voor mij ook wel weer interessant. De vrijere kringen waren te ver afgedwaald van het natuurfundament, en waren wars van dieper geestelijk onderwijs. Het was allemaal heel beperkt, en roekeloos. De mens was zelf tot god gemaakt in deze kringen. Dat is op zich niet erg, want zelfstandigheid moet er wezen, emancipatie, maar je kan er ook te ver in doordraaien dat alles zo snel en oppervlakkig gaat dat niet het ware zelf god wordt, maar het ego zelf, het lagere zelf. En ze gebruikten het om god over anderen te spelen, dus Calvijn werd voor mij een onderwerp van onderzoek. Nee, ik neem het niet letterlijk, zoals ik de bijbel ook niet letterlijk neem, ook omdat ik de oorspronkelijke talen ken die het symbolisch gebruikten, als gelijkenissen. En zo zie ik het woord van Calvijn ook als gelijkenissen. In die zin heeft het nut, en doet het niet onder voor de bijbel, maar het verdiept de bijbel juist. Calvijn brengt weldoordachte nuances aan in zijn commentaar op bijbelteksten. Er kan zo een wereld voor je open gaan. Wel is het dan zo dat je Calvijn zelf ook weer moet nuanceren en symbolisch moet uitleggen, anders kun je ook weer vastlopen. Een commentaar op Calvijn is dus van levensbelang, zoals ook een commentaar op de koran dat is. Zoals gezegd ligt Calvijn te diep in de botten en de genen om het zomaar te kunnen verwijderen. Het moet verdiept worden, want er is geen andere weg. Deze vleesetende planten hebben zich diep vastgebeten in het zondige vlees van de mens en zullen niet meer loslaten. Calvijn is een geestelijke reus die de mens geheel schaakmat heeft gezet. De mens kan nergens meer naartoe. Dat is de reden waarom het verdiept moet worden en ermee gepuzzeld moet worden. Niemand kan uit dit labyrint ontsnappen. Het is een wezenlijk deel van de mens zelf.

Het zijn woeste, ziedende vleesetende planten van de planeet Rigel van Orion die de mens hysterisch aanvallen en zich botvieren op het materialisme van de mens. Ze scheuren de vleselijke mens totaal in stukken, en verslinden ze. De materialistische mens begrijpt dit niet en wil dit ook niet begrijpen, want het betekent dat er een einde komt aan hun materialisme.

In een wereld waar iedereen zijn eigen god heeft, en iedereen zijn eigen god is mag je het uitroepen tot de natuur : 'Natuur, leidt mij.'
Er zijn ook zoveel verschillende scholen die met elkaar bekvechten over wat de waarheid is, en daarom mag je het uitroepen tot de natuur : 'Natuur, leidt mij.' De mens moet teruggaan tot de natuur, want in de stad heerst de bedriegelijkheid, de gulzige wanen van de mens die over de ander wil heersen, de mens die altijd gelijk wil hebben. Laat je linkerhand niet weten wat je rechterhand doet. Wees een eenling, en probeer je gelijk niet te halen. Als iedereen wel van je zou spreken dan ben je ook weer een kind van de massa geworden, en een speelbal. Ga uit de gokpaleizen van de stad en de gokpaleizen van de kerk, en ga terug tot de natuur. 'Natuur, leidt mij.'

Voor de uitverkorenen, oftewel zij die de natuur hebben uitverkoren, is de natuur zowel onweerstaanbaar als onontkoombaar. Hiervoor hongeren zij, hiervoor leven zij sober, minderen zij, opdat ze zo de natuur kunnen binnengaan, en de natuur in hen. Het materialisme zou dit allemaal tegenhouden. Weet dat als je dingen koopt die je helemaal niet nodig hebt, dat je dan daardoor ook

weer dromen en visioenen gaat missen, geestelijk inzicht, want door alles wat je overbodig koopt aan luxe en hedonistische troep laat ook weer je geestelijke kanalen dichtslibben.

Woedende, ziedende Orionse planten kwamen tot de aarde in de jaren 1500, Rigelse vleesetende oerwoudplanten, die het op het bespottelijke materialisme van de rooms katholieke kerk hadden gemunt. Deze planten zouden laten zien wat ware gulzigheid was. Ze maakten korte metten met het katholieke wereldrijk, maar ergens halverwege werden ze gestopt. Het materialisme ging rustig door in andere vormen. De vleesetende planten waren nog niet klaar. Het was slechts een strategie. Ze begonnen namelijk vlees te fokken. Zo lieten ze het materialisme rustig hoogtij vieren, als varkens die gefokt werden voor de slacht. Het calvinisme was tot de aarde gekomen.

Napoleon zei ook al : 'Als de vijand een fout maakt, stop hem dan niet.'

Wat een grote en slechte vijand is het materialisme, maar het materialisme neemt zoveel drugs en vreet zichzelf zo vol dat het materialisme nooit ver kan komen. Deze vijand is daardoor al half verslagen. Een domme vijand is altijd maar half werk, maar dan moet je er natuurlijk wel voor zorgen dat je zelf niet dom wordt en indut. We hebben niet echt met een intelligente vijand te maken, maar we moeten natuurlijk niet zelf onze intelligentie verliezen. We hebben een vijand die nogal graag slaapt, maar we mogen zelf natuurlijk niet indutten. Blijf daarom waakzaam. Het zijn gulzige roofdieren die toeslaan wanneer ze kunnen, die wild om zich heengrijpen, ook al zijn ze blind. Juist ook dat maakt hen zo levensgevaarlijk. Er zitten geen remmen op.

Toen kwam begin jaren 1900 het communisme opzetten, als een metafoor van de germaans-calvinistische uitverkorenen, en zij streden nog steeds tegen het overgulzige materialistische kapitalisme, zowel religieus als seculier. De mensheid had het niet begrepen. Het communisme moest ook direct verdunt worden, homeopathisch worden, want anders was het te sterk, te geconcentreerd, en hetzelfde moest gebeuren met de islam en het christendom. In zijn directe vorm zou het te gevaarlijk zijn. De mens moet daarom ook het homeopathische geheugen binnengaan, waarin de geschiedenis dermate verdunt wordt totdat het heilzaam is geworden.

Ook het hedonisme, materialisme en kapitalisme moet dus verdunt worden, zodat het kan overgaan in zuiverdere, meer gebalanceerde vormen. Dit gebeurt allemaal in het homeopathische geheugen. Verdunnen, verminderen, is de boodschap, want alles is te sterk en te direct. Dit is ook de boodschap van de Vur, en vandaar dat de Vur ook de brug is tussen het christendom en de islam, en tussen het calvinisme en het communisme. Verdun, en herzie je gezichtspunt. Fragmentariseer. Er is alleen werkelijkheid in de aretaitische filosofie, die dus homeopathisch en fragmentariserend is. Je bouwt je wereld van verschillende verdunde onderdelen. Zo bouw je je eigen natuurchemie, de bestanddelen van je ziel.

Hoe doe je dat precies ? Neem als voorbeeld de bij. Ze nemen niet de gehele bloem, maar ontrekken alleen bepaalde sappen van de bloem, en gaan dan naar de volgende bloem. Dus alle dynamieken die we om ons heenzien : calvinisme, christendom, islam, communisme enzovoorts, zijn bloemen waar de mens als een bij mee om mag gaan. Neem er niet teveel van, maar zeker ook niet te weinig. Neem het niet in z'n geheel en in directe vorm, maar verdund, om problemen te voorkomen. Maak gebruik van je homeopathische geheugen.

Hoofdstuk 6. het hoge hakken mysterie verklaard

Alles komt te geconcentreerd op de mens af. Daarom zit de mens in diepe problemen. De mens heeft daarom een filter nodig, een homeopathische filter of lens die alles verdunt tot zuiverdere en heilzamere vormen.

Religie is natuurlijk letterlijk gezien allemaal onzin, maar metaforisch en homeopathisch, oftewel verdund en speciaal geselecteerd, uitverkozen, kan het tot waarde en nut gestrekt worden en tot heilzaamheid. Dan kan het dus zelfs medicinaal zijn, en dat moet ook wel, want de islam is de snelst groeiende religie en we staan oog in oog met het extremisme ervan omdat het nu eenmaal niet verdiept is. Deze dreigende atoombom moet dus ontmanteld worden, gedecodeerd. De mens kan dus niet zomaar aan de islam ontkomen, maar moet er dwars doorheen, net zoals eertijds met het christendom. De mens moet het goede ervan nemen, en dan verder trekken, het kwade achter zich latend.

Homeopathisch betekent ook subtiel, en het gebruiken van bepaalde onderdelen van de vijand om de vijand te verslaan, oftewel de vijand te verslaan met zijn eigen wapens, zij het in verdunde vorm. Daarom moet de mens wel veel afweten van de bijbel en de koran, anders kan het de mens als een extreme storm meenemen. Alles moet zich dus weer meer matigen en dat gaat alleen door kennis. Spijbelaars zullen bedrogen uitkomen. De natuur alleen is niet genoeg. De natuur onderwijst ook. Houd daarom je ogen open, en dut niet in. Blijf waakzaam.

Het literaire gaat diep en is besprekend. Ook de bijbel en de koran worden besproken als onderdeel daarvan. De tweede bijbel is gekomen om een gedegen commentaar erop te geven vanuit de natuur. De mens had het namelijk niet begrepen. De natuur laat ook zien waar dingen niet zuiver zijn doorgekomen, waar dingen verdraaid zijn doorgekomen, en zet het vervolgens weer recht.

Moet je goed opletten hoe we dat gaan doen. De grootste religie op het moment is niet de islam of het christendom, maar het materialisme, de dienst tot mammon. Het is een soort fetishism, het aanbidden van objecten, zoals de stropdas en de hoge hak. De stropdas zegt : 'Ik ben niet creatief. Ik heb gewoon een handeltje gemaakt.' Maar wat zegt de hoge hak ? Of liever gezegd wat houdt de hoge hak verborgen ?

Genesis 3 :

15 God zei tot de slang : En Ik zal vijandschap zetten tussen u en de vrouw, en tussen uw zaad en haar zaad; dit zal u de kop vermorzelen en gij zult het de hiel vermorzelen.

De hoge hak is de vrouw die staat op de slang, op het geslachtsdeel van de man dus, want er wordt gesproken over zaad. Het is de vrouw die in opstand komt tegen de patriarchie. Oorspronkelijk was de man de boodschapper tussen god en mens, tussen vrouw en mens. Dat is ook waar het geslachtsdeel voor staat. Het is een kanaal. Het plugt ergens in, in de vagina, en spuit dan zijn zaad, brengt dan zijn boodschap. Hij kwam voort vanuit zijn moeder, vanuit god. Het was dus oorspronkelijk de boodschap van de moeder, oftewel een soort opvoeding.

Boek 13 in de Koran is de Al-Arrad, de donder, of ila-areta in de aretaitische wortel, wat de ramadan van areta betekent, of het eenlingenschap van areta. Areta is de natuurvrouw in de mythe van heracles, en kakia was de stadvrouw die heracles met het materialisme probeerde te verleiden, en waarna heracles Areta uitverkoos, het smalle pad door de wildernis, oftewel de ila-areta. Ila is ook een ander woord voor allah en el, en is meer een titel dan een naam. Allah betekent overigens gewoon God in het Arabisch, zoals christelijke arabieren god ook allah noemen.

Vers 2 zegt dan dat Allah (ila, ila-areta) de boodschap duidelijk maakt, de tekenen uitlegt, opdat God ontmoet kan worden. In vers 3 spreidde Ila (Areta) de aarde uit en gaf het stevige bergen en rivieren, als een beeld van de borsten van de vrouw. De nacht zou de dag bedekken. De nacht is een beeld van de vrouw, van de donkere baarmoeder waaruit de boodschap geboren werd, de man, en zo is de man de dag. De man moet altijd door zijn moeder (god) bedekt zijn, want zij is de bron, zijn opvoeding. Anders zou alles verkeerd gaan. Daarom zegt vers 3 ook : Waarlijk schuilen hierin tekenen voor een volk dat nadenkt. De natuurverschijnselen hebben allemaal een diepere betekenis.

4. En er zijn op aarde aan elkaar grenzende streken en tuinen van wijnstokken, en korenvelden en dadelpalmen, met één wortel of met verschillende wortels, zij worden met hetzelfde water besproeid en toch doen Wij sommigen er van in vruchten boven anderen uitmunten. Daarin zijn tekenen voor een volk, dat begrijpt.

Waarom is dit, dat sommigen uitmuntendere vruchten hebben dan anderen ? Juist omdat er verschil moet zijn tussen moeder en kind, want de moeder moet het kind opvoeden, dus moet wel uitmuntender zijn dan het kind. Het is gewoon de verhouding tussen onderwijzer en student, anders zou de mens nooit kunnen doorgroeien. Vandaar dat er dus verschil moet zijn voor het voortbestaan van de mens. Dit zijn verschijnselen binnen de mens zelf. De mens is zowel man als vrouw, zowel moeder als kind, zowel onderwijzer als student, dus dit mag niet al teveel naar buiten geprojecteerd worden, want dan gaan mensen in bepaalde rollen vastgroeien. Het zijn dus geen personen maar metaforen.

38. En Wij zonden inderdaad boodschappers vóór u en Wij gaven hun vrouwen en kinderen. En het is een boodschapper niet mogelijk een teken te brengen dan door het gebod van Allah. Voor elke periode is er een Goddelijk besluit.

De boodschapper is dus de man, waarvan de fallus een beeld is die de vrouw ingaat. De slang had een valse boodschap gebracht, de man uit het verband gerukt, en ging over de vrouw heersen, dus de vrouw moest de kop van de slang wel vermorzelen. De vrouw moest dus de boodschap weer beheersen, in de baarmoeder, om zo opnieuw geboorte te geven. De vrouw moest weer een moeder worden.

Daarom zegt Jesaja 52 :

7 Hoe liefelijk zijn op de bergen de voeten van de vreugdebode, die vrede aankondigt, die goede boodschap brengt, die heil verkondigt, die tot Sion spreekt: Uw God is Koning.

De voet is een beeld van verdieping. Daarom zegt Efeze 6 :

15 Stelt u dan op, de voeten geschoeid met de bereidvaardigheid van het evangelie des vredes.

Dat is de ware betekenis van het staan op de slang, en de stad heeft daar een karikatuur van gemaakt, zoals met vele dingen.

Nogmaals vers 38 van de Al Arrad :
En het is een boodschapper niet mogelijk een teken te brengen dan door het gebod van Allah.

Het gebod van Ila is de ramadan, het minderen, één van de vijf pilaren van de islam, niet het meerderen, niet de gulzigheid. Velen spreken hun boodschappen door gulzigheid, maar dat is dus niet mogelijk. Er kan alleen een boodschap gebracht worden door de ramadan, en dat is ook wat de geslachtsgemeenschap symbolisch uitbeeldt : de man moet de leegte in, de vagina, als een zaadje wat sterft, en dan is er nieuw leven. Zo behoort een boodschap te werken om de boodschap zuiver te houden. Luister daarom niet naar de dikke, gespierde varkens in de stad, want die hebben een vals beeld van de man gegeven. Het zijn mannen die de oermoeder van de natuur hebben verlaten. Alleen als de man mindert tot het punt dat hij in de wildernis is gekomen heeft hij daadwerkelijk wat te zeggen, en dit zal altijd vanuit de baarmoeder komen. Er is dus een strijd tussen het zaad van de slang, de patriarchie, en het zaad van de vrouw, van de moeder. Het speelt zich vlak voor je ogen af. Het zaad van de slang, oftewel de vrucht van de verboden boom, is het materialisme, de gulzigheid van de mens, waardoor de mens uiteindelijk zal stikken. Kijk de mens vreten en vreten en de ander vergeten. Ikke ikke ikke en de rest kan stikke, maar de mens stikt zelf. De mens heeft teveel gegeten. De mens heeft de stropdas eral voor aangetrokken. Het zijn de tekenen der tijden.

God vraagt van de mens de ogen open te houden, er doorheen te prikken.

De stropdas maakt het kruis bespottelijk, en de hoge hak maakt moeder wildernis bespottelijk. De hoge hak is ook niet gezond want telkens weer geeft het gezondheidsklachten bij vrouwen, die het vaak puur doen vanwege ijdelheid.

Waarom zijn hoge hakken altijd en eeuwig weer verbonden aan dom zuipen ? Het zijn vrouwen die de voet niet willen verstaan, en die de natuur niet willen verstaan. Ze lopen dom te doen in de stad, weten niet eens wat het betekent, maar verbergen deze gnosis, hebben het verzegeld. Het zegel is verbroken.

Waarom houden de materialisten de sleutel der kennis (gnosis in het grieks) verborgen ? Jezus sprak in Lukas 11 :

49 Daarom zegt ook de wijsheid Gods: Ik zal tot hen zenden profeten en apostelen en van hen zullen zij sommigen doden en vervolgen, 50 opdat van dit geslacht afgeëist worde het bloed van al de profeten, dat vergoten is sinds de grondvesting der wereld, 51 van het bloed van Abel tot het bloed van Zacharias, die omgebracht is tussen het altaar en het tempelhuis. Ja, Ik zeg u, het zal afgeëist worden van dit geslacht. 52 Wee u, wetgeleerden, want gij hebt de sleutel der kennis weggenomen; zelf zijt gij niet binnengegaan en hen, die trachtten binnen te gaan, hebt gij tegengehouden.

Ze zijn dus dronken met het bloed van de profeten. Ze kunnen daarom ook best nog heel religieus overkomen. Dronkenschap imiteert namelijk. Denk aan de dronken hoer in het metaforische boek Openbaring. Dronkenschap is de grootste religie vandaag de dag, en in hun dronkenschap beschiet men elkaar, totaal bezopen, en wordt er geen strijd gevoerd tegen het daadwerkelijke kwaad : het niet (willen) kennen.

De posers in de stad willen niet terug naar de natuur, naar het paradijs, en willen anderen ook niet terug laten gaan. Daarom lopen ze met hun bedriegelijke stropdassen, hun opgefokte spieren en hun hoge hakken rond, rijden ze rond in hun stinkende machines met hun stinkende knalrode giftige, chemische nagellak alsof dat de norm tegenwoordig is. Volkomen verdwaasd. Omsmelten zou ik zeggen. Wat is het daadwerkelijk ? Wat is het daadwerkelijk ? Gorgelende, ronkende machines van de stad die de gnosis verdraaien. Ga er homeopathisch mee om, verdun het, verdun het, breng de hoge hakken terug tot de Jezusin opdat zij weer in de bossen kan rennen, stelt de tweede bijbel dichterlijk. Haar zoon kuste het mysterie, als een eekhoorntje die zijn eikels verzamelde voor de winter.

Hoofdstuk 7. Een andere kijk op het leven krijgen

Daarom is het goed om schrijvers te bestuderen, want zij beschrijven het leven en proberen er iets goeds uit te halen en het te veranderen door het oogpunt, het perspectief te veranderen. Dat gaat niet altijd goed. Ook schrijvers kunnen vastlopen, maar daarvoor zijn de lezers, om het dan toch op een andere manier te lezen en te bekijken, opdat er een andere kijk op het leven kan komen. Zo worden dan boeken die je misschien eerder wegslingerde weer heel interessant. De schrijver heeft het opgeschreven, en het is nu allemaal creatief materiaal voor de lezer. Laat de schrijver je niet bedotten, maar ga er creatief mee om. Probeer geheime deuren te vinden die de schrijver misschien niet eens had opgemerkt. De schrijver schreef het alleen maar op. Boeken zijn als kinderen. Ze moeten groeien en opgevoed worden. Zo mag je een vader of moeder van boeken zijn. Je kunt er

alle kanten mee op. Een uitdaging is het bijvoorbeeld om juist naar de moeilijk opvoedbare kinderen te gaan, of naar de kinderen in de derde wereld, oftewel de boeken die niemand leest, die uitgehongerd zijn. Wil jij die boeken weer voeden met je aandacht en liefde, en ze op het juiste pad helpen ? Er zijn zoveel mooie boeken met groot potentieel die op de achtergrond zijn geraakt, of altijd op de achtergrond zijn gebleven, misschien wel totaal verloren en verlaten, verwaarloost. Ze kunnen sleutels bevatten die je nu of later nodig hebt om te overleven, en misschien wel belangrijk zijn voor het voorbestaan van de gehele mensheid. Kun je het boek ook van twee kanten lezen ? Soms door de ogen van de ogenschijnlijke schurk of vijand ? Is de schrijver wel altijd eerlijk geweest in het selecteren van de partijen, in het bestempelen van goed en kwaad, of zijn dingen soms gewoon omgedraaid ? Of bedoelde de schrijver het ook als een dualiteit, als een spiegel waar je aan twee kanten kunt staan ? Of maakte de schrijver gewoon een begin en moest de lezer het maar oplossen ? Is de schrijver een maker van puzzels ? Of is de schrijver ook maar een verdwaalde puzzelaar die zijn weg probeert te vinden ?

Hebben zij die veel geschreven hebben ook veel te zeggen, of zijn het slechts vakkenvullers ?

Wat blijft er van boeken over als boeken een brug zijn over de wilde rivier van het leven.

'Hier was een woeste rivier waar je alleen maar over kon komen door over een brug gemaakt van kinderboeken te gaan. Hij ging de brug over, terwijl de woeste rivier hem probeerde te grijpen om hem van de kinderboeken brug af te sleuren. 'Nee !' riep hij uit in doodsangst. 'Oh, was ik er maar nooit aan begonnen.' Hij probeerde de kinderboeken te lezen en probeerde houvast te vinden in de woorden. Maar alles was nat, en alles lag door elkaar heen. Hij was blij als hij een heel woord kon lezen, maar vaak waren dat alleen maar losse woorden, en ook die werden weer weggespoeld.'

Is dat niet wat het leven is ? We vinden allerlei fragmenten van verschillende boeken, en we begrijpen er zo niks meer van.

Schrijvers proberen het weer aan elkaar te puzzelen, maar ook de lezers. Maar wat als dat niet makkelijk gaat ? Er zijn onbekende problemen, onbekende monsters, en belangrijke fragmenten ontbreken die juist bruggen behoorden te zijn tussen twee belangrijke delen, en ga zo maar door. In de stad wordt alles zo vast en dicht, en ze aanbidden hun speciale boeken en vergeten de rest. Niets dan problemen brengt het, maar daar leven ze van. Het is een markt, een boekenmarkt. En schrijvers verstenen en zo ook lezers, en sommigen proberen te vluchten tot de wildernis en verstenen halverwege. Wat een griezelig verhaal. Daarom zijn er schrijvers die een pseudoniem gebruiken, of gewoon anoniem blijven. Daarom zijn er ook schrijvers die nooit hun boeken publiceren, en die diep in het verborgene leven, en op zoek zijn naar het verborgene. Ze dragen grote geheimen. Want wie wil er nu tot steen worden in de stad ? De afgoden hebben nooit rust, en moeten in een glazen huis leven waar iedereen hun bekijkt. Zelfs hun toiletten hebben ramen.

De ware schrijvers rennen en vluchten, redden wat er te redden valt. Want iets snelt achter hen aan. Het is het boekenmonster. Het boekenmonster vreet boeken, en vreet schrijvers en hun lezers. Waar is een schuilplaats tegen het boekenmonster te vinden ? Misschien moet er eens een goed boek over geschreven worden ? Of misschien vind je het verhaal slechts als je soms zo nu en dan een woordje tegenkomt, zodat het toch geheim en verborgen blijft, zodat het boekenmonster het niet kan vinden.

Want het boekenmonster is op jacht naar boeken, en heeft er een neus voor. Misschien is het soms maar beter dat niet alles in boeken staat ?

Of is het misschien belangrijk de kijk op boeken te veranderen ? De lezer kan veel en heeft een toversleutel. Die toversleutel is genaamd creativiteit. Maar natuurlijk is zulk toveren aan allerlei regels verbonden. Is het soms niet beter om wat afleiding te vinden ? Wat escapisme ? Maar de missie dringt, en de boog is gericht. De oorlog valt niet te ontwijken in oorlogstijd, maar er moet wel een pad komen tot een beter bestaan. En daartoe is het boek, hoe je het ook wendt of keert, daartoe is ook de schrijver en de lezer. Als je dan in de wildernis bent met je boek, en je neemt een diepe duik in het frisse boswater, kun je dan ook het boek vergeten en gaan tot de natuur waarover het spreekt, of de natuur die het verborgen houdt, en kun je daar helemaal in opgaan ?

Boek of geen boek, het is de afwisseling tussen land en zee. Het hoort bij elkaar. Daar waar het ene boek stopt gaat het verhaal in een ander boek verder. De hiaten tussen de boeken zijn interessant. Veel wordt er over geschreven, veel over gelogen. Is 'maar zie, ik schrijf slechts' dan een excuus voor de leugen ? Maar de lezer kan het weer rechtzetten, in de juiste context plaatsen. Er ligt dus een ware missie voor de lezer, en die zal dan ook onherroepelijk zijn eigen schrijver en herschrijver worden, zij het in het verborgene of meer openbaar. Maar vele valkuilen liggen er voor de lezer. Maar behoort dat niet slechts tot het verhaal ? Wat is een verhaal zonder valkuilen ? Is dan ook het verhaal een excuus voor de leugen ? Met wat lezers commentaar wordt het tot de waarheid, in de juiste context. Je moet niet … en dan volgt de leugen … dus is het als een waarschuwing, en dan is het weer de waarheid. Iemand vertelt een verhaal … Iemand ? Het leven … of een boek … een schrijver, of een lezer … of zomaar iemand … Iemand met een andere kijk op het leven … Een vreemdeling van verre, of iemand heel dichtbij die je eigenlijk nooit hebt opgemerkt … Iemand met een andere kijk op het leven, iemand die over het hek is gegaan, of altijd al aan de andere kant van het hek heeft geleefd ...

Hoofdstuk 8. Calvijn in de Rinde

De mens komt van moeder honger tot moeder eenzaamheid in de wildernis, wat ook de eerste en derde pilaren zijn in het calvinisme, en wat ook weer terugkomt in de zuilen van de islam. Dat is ook tegelijkertijd het recept voor de uitverkiezing, de tweede pilaar in het calvinisme, waarvan Calvijn stelt dat de mens zo een extra lijntje ontvangt naar God, of de natuur, en zo spreekt de natuur moeder in geheimenissen tot de mens. Zo komt de mens dus tot moeder obscuriteit. Dit komen we ook tegen in de zwarte driehoek van Napoleon.

Een eeuwigbrandende hel voor ongelovigen ? Nee hoor. Het zal zijn zoals op aarde. Er zijn in het hiernamaals gevangenissen, psychiatrische ziekenhuizen, heropvoedings kampen en scholen, zoals nu al in de geestelijke wereld. Calvijn had net zoals velen van zijn tijd een religieus syndroom wat psychopathische vormen had gekregen in theologisch extremisme. Vandaar dat Calvijn zich nu bevindt in een reusachtig psychiatrisch ziekenhuis in de geestelijke wereld genaamd 'de Rinde.' Er is niet veel meer van Calvijn over. Sommige mensen worden in de geestelijke wereld nog wel ouder en takelen helemaal af, met alzheimer enzovoorts, totdat ze slechts een kasplantje zijn. Dat is waar religieuze syndromen naartoe kunnen leiden. Er is wel een geneesmiddel van de gnosis voor, maar sommigen willen dat niet. De zaak Calvijn ligt ingewikkeld. Hij was zwaar aan de religieuze drugs. Daardoor raakt de ziel ook ernstig beschadigd op den duur.

De calvinistische drugs ligt diep in het lichaam van de mens en kan niet zomaar geloosd worden, ook omdat er fundamentele stoffen tussenzitten. Het kan dus wel gezifd worden.

Een Chinese acrobatengroep doet hun trapeze act, dodelijk gevaarlijk, zonder vangnet. Ze slagen erin en het wordt het christendom. Dan tijden later doen ze hun kunstje weer, maar ditmaal grijpt een acrobaat mis, valt naar beneden en breekt zijn nek, om vervolgens afgevoerd te worden naar de Rinde. Dit is waar het uiteindelijk eindigt voor zulke waaghalzen. Het zijn stuntmannen, en maar een klein foutje kan hen hun leven laten verliezen.

Waar doen ze het eigenlijk voor, die atleten, die stuntmensen ? Is het het allemaal waard ? Het is als een drug. Het einde ervan is bekend.

Er komt een punt in je leven waarop je de betrekkelijkheid van alles gaat inzien. Je kan er dan niet meer van genieten als voorheen, en gaat dan op zoek naar de vaste waarden van het leven, door het hongeren.

Je kunt het oude niet vasthouden. Alles verandert, ook je gevoelens erover. De mens zal dan moeten gaan tot een nieuw leven, en tot een nieuwe manier van leven. Dat nieuwe leven is meer fragmentarisch, meer geselecteerd, en meer subtiel.

In de mythologie van de Bilha wordt Irak besproken als een bondgenoot van Ismael, maar Irak werd ontvoerd door een stam van Babel. Later werd hij de vijand van Ismael. Op het hongerpad wordt de mens overweldigd en ontvoerd, zoals Irak. Het was een beeld van de opname, zoals in de Germaanse mythologie de walkuren de zielen van strijders die aan zichzelf waren gestorven opnamen van het strijdveld, als de uitverkiezing. Ook het hongerpad van Calvijn leidt hiertoe, en het hongerpad van de islam, de ramadan, als de nachtelijke overweldiging, wat het gebied is tussen slapen en waken, oftewel de tussenslaap. Dan is de mens in de wildernis tussen het slapen en dromen in. Het is dat wat de mens overweldigd vlak voor het slapen, dat wat komt in de nacht, als de mens zijn grip verliest, zijn duim wordt besneden. Dat is wat de rode nacht, of grootse nacht, de heerlijke nacht van de ramadan, daadwerkelijk is, wanneer de sluiers zijn weggeschoven, zowel de sluiers van de dag als de sluiers van de droom.

Ook door de stam van Babel werd Irak toen verstoten, en hij had een gevecht met Ismael waardoor hij ook verstoten werd. Het gebeurt telkens met de mens. De mens wordt weer uit de tussenslaap

gedreven tot de slaap zelf, en tot de sluiers van de droom, en dan tot de sluiers van de dag. De mens kan namelijk het directe niet aan, en daarom duiden de sluiers de tussenstappen en voorwaardes aan. Irak komt tot Rebekkah die hem haar dochter belooft waarvoor hij zeven jaar moet werken, maar dan merkt hij dat hij bedrogen is, want de dochter is al aan iemand anders geschonken. Ook wordt hij door Rebekkah verdreven, zonder antwoord te krijgen. Dan komt hij tot Areta die hem haar dochter schenkt, maar hij moest toen vluchten omdat zij twistziek was. Er zijn wat overeenkomsten met het Jakob verhaal in de bijbel, en ook neemt Irak van het rode, net zoals Ezau, wat een beeld is van de rode nacht, oftewel de tussenslaap, het heerlijkste van de ramadan, maar juist dat doet hem alles weer verliezen, en zo moet hij tot een nog diepere ramadan gaan, net zoals Ezau.

Hoofdstuk 9. De doortocht door de rode zee

Ezau nam van het rode, en verloor daardoor ook zoveel, zijn sociale identiteit, grip en status. Het was als een grote besnijdenis van de duim waarmee hij de kom greep, met eenzelfde soort belading als de verboden vrucht in het paradijs.

Ook toen Irak in de mythologie van de Bilha van het rode nam had dit grote gevolgen. Hij werd beladen met schuld en kwam onder God's toorn, net als toen Jezus de lijdensbeker moest leegdrinken. Toen werd Irak de wildernis ingezonden.

Het rode is een beeld van de rode nacht, de grootse nacht van de ramadan, wat in principe gewoon een nachtgedeelte is, namelijk tussen waken en slapen. Het is het tijdsbestek waarin de mens loskomt van het aardse en de onderwereld ingaat. Zo komt de mens tot de diepere ramadan.

Het is dus om het houvast te verliezen, de grip, als de besnijdenis van de duim, want de valse zekerheden staan de mens in de weg. Deze verliest de mens in de rode nacht, tussen waken en slapen. Dan wordt alles anders en gelden er andere wetten. Toen Irak van het rode had genomen toen verloor hij al zijn wetten. Zo komt klein duimpje, als beeld van de duim-besnijdenis, tot de reus, oftewel tot de grotere context. De mens verliest dan al zijn kortzichtigheid en bekrompenheid, al zijn betweterigheid, en moet buigen voor de hogere wetten die hem overweldigen. Waar zijn de kleinzielige wetten van de mens dan ? Daarom is boek 96 van de Koran ook zo belangrijk, want het heet de bloedklonter, als beeld van de rode nacht, de grootse nacht, waaruit de hogere mens geschapen wordt. Dit gebeurd door het onderwijs. In de rode nacht wordt de mens wedergeboren en wederopgevoed.

In boek 96 van de Koran, van de bloedklonter, het rode, wordt de strijd tussen de betweterige, zelfgenoegzame mens en God beschreven. God zal die mens bij de leugenachtige, zondige voorlok grijpen. Het denken van de mens moet besneden worden. De mens moet gescalpeerd worden, naar de kapper. Om aan zo'n mens te ontkomen moet de eenling zich ter aarde werpen en tot God naderen, stelt de Koran aan het einde van boek 96.

De mens moet terugkeren tot de rode nacht, de grootse nacht. Dat is een natuurverschijnsel wat op het hongerpad plaatsvindt, aan het kruis. Het is iets wat plaatsvindt tussen Simson en Delilah, een overweldiging. Toen de Israelieten tot de rode zee gingen was dit een beeld van het rode en van de rode nacht, de tussenslaap. Zo kwamen ze tot een andere werkelijkheid, een ander patroon. De mensen om ons heen zijn vaak geen personen, maar patronen, en dat is waar het ook om gaat. Wij zijn in diepte geen personen, maar patronen, van de natuur, die zich dan natuurlijk wel weer kunnen personificeren. Het bewustzijn overdag en in dromen is versluierd en vaak vals, als reclames van de vijand. De mens zit vast. De natuur kan dit verstoren, met name door de rode nacht, de tussenslaap, waarin de mens elke grip op de valse werkelijkheid en valse zekerheden verliest. Het is het belangrijkste gedeelte van de nacht. Betrekkelijk is het maar kort voor de mens die gevangen zit in de stad, maar het is een teken van de natuur, dat de natuur toch zal overwinnen. De mens moet terugkeren tot de rode nacht, tot het rode, de grootse nacht. Daartoe was de ramadan opgezet, het hongerpad. Daarom moesten Ezau en Irak van het rode nemen, en moest Israel tot de rode zee gaan. Toen Irak van het rode nam, in de Bilha, werden alle valse wetten van het ego verwoest en ontheiligd. Ook nam hij daar moedermelk bij. Hij ontving toen een nieuwe naam en een nieuwe taal.

Vannacht had ik een droom dat buitenaardsen van de rode nacht waren gekomen. Ze mengden zich heel subtiel in de stadse werkelijkheid, en alles was ineens veel ruimer. Ze brachten nieuwe items en nieuw voedsel tot de winkels, en het betaal systeem werd anders. Er waren hele lange rijen in de winkels voor de kassa's. Het liep door de hele winkel heen. Het ging dus om een vermenging van producten, dus de producten waren niet ineens volkomen zuiver. Het was nog steeds te zoet, maar minder. Alle producten van de stad waren geestelijk gezien zoet, ook al zat er bijna of geen suiker in. Dat ligt er gewoon ingecodeerd in, in de vibratie van de stad. Alles is zoeter dan het moet wezen, en het is gif, ook bijvoorbeeld moedermelk. Maar de buitenaardsen van de rode nacht konden dat voor de helft terugbrengen. Het gaat dus stapsgewijs. De mens moet naderen tot de rode nacht.

Ik dronk wat sappen, fruit, en ook melk, en het was smerig, maar minder smerig dan het was, en het werd allemaal ruimer, zowel in mijn hoofd als om mij heen.

De mens wordt door een overbewustzijn in de stad vastgehouden. Dit is een hypnotisch groeps-bewustzijn. Het is niet echt. Het is een parasiet, een kwal die zich vast heeft gezogen in het hoofd van de mens, en met zijn tentakels aan andere mensen is verbonden. Hij voedt de hoofden van de mens met gif, verbonden aan een moederkwal. Hij geeft de mensen verschillend voedsel, zodat ze elkaar in de haren vliegen, en daar voedt de kwal zich weer mee. Allemaal door overbewustzijn. De rode nacht moet het overbewustzijn dus weer reduceren. Het is groeps-hypnose door valse zekerheden. De mens denkt dat wat hij denkt dat dat de waarheid is, en vaak denkt hij dat anderen het ook denken, alsof het de collectieve waarheid is. Dat is wat het overbewustzijn doet. Het maakt de mens krankzinnig. Iedereen bewaakt elkaar, en iedereen denkt dat hij door de ander wordt bewaakt. De Bilha stelt dat de mens slechts metaforen is, natuurprocessen, en dat het bewustzijn

groot bedrog is. Er is een valse schepper aan de gang geweest. Daarom zal de rode nacht het ontwustzijn brengen. De mens is overbewust, overzeker, totaal verdwaasd. In de rode nacht staat de mens oog in oog met de natuur, en zal alles weer in balans komen. De ware mens zit slechts tussen mensen in, stelt de Bilha, als boodschappen van de natuur. De lagere, gevallen mensheid zal vergaan, en dan zal er iets anders zijn. De ware mens is slechts een verhaal. Men is in de stad overpersoonlijk, en dat moet weer gereduceerd worden tot meer natuurlijke vormen, terug tot de patronen.

Door het overbewustzijn is er ook het overpuzzelen, waarin men met de verkeerde puzzels bezig gaat. Daarom brengt de rode nacht ook puzzel logistiek, waarin met de juiste puzzels bezig gegaan zal worden.

Hoofdstuk 10. Van Nietzsche terug tot Schopenhauer – de verzoeking op zee en in de woestijn

De wonden door een vriend geslagen zijn oprecht gemeend, maar overvloedig zijn de kussen van de vijand - Spr. 27:5-7

De wereld om ons heen is de wil, en de diepere wereld is de kennis, waarvan de wil een verdraaiing is. Als de kennis niet genoeg verdiept is, neemt de wil weer over, en de wil is altijd weer in strijd met de wil van anderen. Het gaat niet zomaar om kennis te hebben om aan de wil te ontkomen, want er moet daadwerkelijke kern-kennis zijn, doelmatige kennis, de teleologie (telos, doel en logos, leer, leer der doelen), wat ook Aristoteliaanse filosofie is. De kennis mag nooit het doel uit het oog verliezen, anders wordt het pseudo kennis. Vandaar dat de gnosis gericht is op de telos. Zonder telos kan de mens niets doen. Het is als het verborgen manna. Het is de belasting van de hemel, om de valse banden van de wil door te snijden. De telos is een oproep aan de mens. Hebt gij doel in uw leven ? Waar leeft gij voor ? Als er geen telos is dan is uw wil niks waard, als er geen doel is dan is uw kennis niks waard. Dan is er geen ware gnosis. Daarom moet de mens zijn prioriteiten op orde krijgen. De telos is een medicijn in de kern van de gnosis. Het is een onderdeel van ons immuun systeem. Zonder telos, doel, zijn wij al levende dood. Laten we dit op een rijtje krijgen. Dit zijn dus allemaal griekse woorden. Belangrijke woorden. Daarover gaat de teleologie. Krijg je doelen op orde. Het is een middel om het gif uit ons leven te lozen, een middel ter

ontgiftiging dus. Telos, doel, is een dieper monetair geestelijk systeem, wat dus een belangrijk wapen is in de strijd tegen mammon, de boze wil van het materialisme.

Telos sloeg Jakob op Pniel zodat hij overwon. Wij worden geslagen opdat wij de boze kunnen verslaan. De liefde is zeer bruut. De liefde is doelgerichte kennis, de telos. Als we het boek Spreuken lezen dan spaart de moeder haar jammerende zoon niet, want zij moet hem beschermen tegen het zielsverwoestende materialisme, zijn wil. Zo wordt de mens ingewijd in de kennis. De wonden door een vriend geslagen zijn oprecht gemeend, maar overvloedig zijn de kussen van de vijand, stelt het boek Spreuken. Hebben wij wel in de gaten wat de overmatige verwennerijen in het westen zijn ? Een onomwonden bestraffing is beter dan verborgen liefde, stelt Spreuken, en een verzadigd mens vertreedt honingzeem, maar voor een hongerige is al het bittere zoet. Bloedige striemen zuiveren het hart uit. Hebben wij al deel aan deze bloedige striemen, of hebben wij de honger en het kruis verworpen en in de steek gelaten om zo welwillend bedonderd te worden door de hevig kakelende mammon van het westen, honigzeem vertredende ?

Jakob werd geslagen door het hemelse doel en was zo gevoelig voor de rest van zijn leven, om zo de mammon te verslaan. Alleen zo zijn wij bewapend, als we eerst het wapen zelf voelen. Zo werd Jakob een ander mens. We kunnen dan naar de bank gaan op aarde, maar zijn we al bij de telos geweest, de hemelse bank ? Hebben wij wel gespaard, of hebben we alles zielloos en doelloos lopen verspillen ? Daartoe wil de telos ons besparen, en daarom zegt de telos soms : nee. De raaf komt ons hierin tegemoet, zoals de raaf de hongerende Elia tegemoet kwam, om ons zo uit het rijk van de mammon te leiden. Zodat de bloedbanden die wij hebben in de geslachten van mammon verbroken worden en wij deel hebben aan de bloedlijnen van de hemelse stammen. Dat is een belangrijke uittocht, een belangrijke exodus. De raaf gaat ons voor. Geld regeert op aarde, maar telos regeert in de hemel, als hemels geld. De telos kan ons rijk maken in alle dingen, en dat is een hele andere rijkdom dan aardse rijkdom. Waar het om gaat is een doel rijk leven te hebben. Leef er dus niet zomaar op los. Alleen door de honger en het kruis kunnen we waarlijk rijk worden, waarin al het bittere zoet is, oftewel we het bittere kunnen leren waarderen. Dat is het juk van Abraham.

Ja, telos doet pijn, maar het draagt een boodschap, het draagt een doel, het draagt gevoeligheid. Dat is wat de mens nodig heeft : richting. En dat heeft een bepaalde prijs, en brengt een bepaalde belasting. De telos is de kern-kennis, maar de wil van de mens, oftewel de wil van mammon wil ons daar voorbij aan laten schieten. Daarom richtte in de jaren 1800 Nietzsche zijn filosofisch systeem van nihilisme naar het aardse toe op, en leidde de mens op een hoger pad. Eén van zijn leermeesters was de filosoof Schopenhauer, en een ander was Napoleon. Hij slikte hun filosofie niet voor zoete koek, maar gebruikte het kritisch op zijn eigen pad. Schopenhauer ontblootte het gevaar van de wil die zich boven de kennis had geplaatst in protszucht, gierigheid en hebzucht, vraatzucht ook, en de wil moest uitgeschakeld worden. De wil van de mens had deze bedriegelijke wereld geschapen van oneindige wreedheid en oneindig leed. Het had geen doel. Alles was zinloos. Daarom moest het uitgeschakeld worden. Vandaar dat Nietzsche een belangrijk fundament zag in Schopenhauer, die ook een Duitser was. De wil was slechts vormen, geen waarden. De wil was volkomen blind. Er was een veel hoger leven. De aarde was slechts een zinloze wilsmatigheid. Was dit de reden waarom Jakob een ladder zag tot de hemel ? Daarom riep Schopenhauer op tot wilsverloochening, zoals Jezus opriep tot zelfverloochening. Daarom riep Schopenhauer ook op tot ascese, sobere zelfbeheersing, zoals Jezus dit ook deed, en andere profeten uit de Israelitische mythologie, die oorspronkelijk uit de Egyptische filosofie kwamen. Altijd weer laat de natuur een waarschuwend

geluid horen, ter opvoeding van de mens, om de mens te beproeven. Telkens weer. Schopenhauer ging voor het shock effect, de tragedie, omdat dat het enige was wat de mens wakker zou kunnen schudden en bevrijden. De mens moest met de neus op de feiten gedrukt worden, anders was er geen hoop meer voor de mens. De wil van de mens zou uiteindelijk de mens totaal vernietigen. Schopenhauer stelde dat zachte heelmeesters stinkende wonden maakten.

De wil is dus een illusie, een voorstelling, en dat is wat we om ons heenzien. Daarom moeten we dieper kijken, door dingen heenprikken. Als je allerlei dingen wil dan ga je eraan. Het gaat om het kennen, en om de doelen, de telos, en dan zul je leven. Dat is dan een leven van restricties, maar het is als een moeder die haar kind beveiligd. Plato stelde dat de mens in een droom leeft, en dat alleen de filosofen wakker willen blijven. Daarom is de utopie van Plato ook een utopie van filosofen. Deze mocht ook nooit bepaald worden door democratie, omdat de meerderheid van de mens de filosofie haat, maar zou bepaald moeten worden door de hogere filosofie, en door een hogere aristocratie van filosofen die blijven pionieren. Stilstaan is hierin de ondergang. Een ware filosoof leert altijd door, en blijft verdiepen. De wil van de mens groeit altijd vast op een bepaald punt. Daarom moet de wil uitgeschakeld worden. Daarom is het ook : Niet mijn wil geschiede, maar Uw wil, d.w.z. de hogere natuurkennis, de telos. Wat als we ineens wakker worden en alles blijkt maar een droom geweest te zijn. Hebben we dan niet onze tijd verspild ? Tijdverspilling hoort bij het materialisme. Het is het bouwen van luchtkastelen, en als de mens dan wakker wordt, dan is alles weg. Het was slechts niets. Het is als water naar de zee dragen, of een bodemloze put proberen te dichten zoals in de Griekse mythologie. Het is absurd. Maar dat is een eigenschap van de wil van de mens : zinloze gejaagde wilsmatigheid, allemaal tijdverspilling en energie verspilling. Straks is het allemaal weer weg, en wat dan ? Wat heb je dan bereikt ? Waar is het allemaal goed voor geweest ? Het is allemaal theater. Het laat dus zien hoe het niet moet. Het is slechts een waarschuwing. Hebben wij het door dat wij op de proef worden gesteld ? We worden allemaal door deze waanvoorstellingen verzocht in de woestijn. De mensen links en rechts om je heen zie je erin springen, erin tuinen, ook al noemen ze henzelf je familie. Wat zijn familie banden waard ? Jezus zei : Alleen zij die de hemelse wil doen zijn familie. Aardse familie banden zeggen dus niets en zijn waardeloos, zoals God ook geen kleinkinderen heeft. Je bent familie als je doel-kennis hebt, telos. En zulke familie moet je zoeken met een lampje. Zulke familie ligt niet voor het oprapen. Veel zogenaamde familie is allemaal een product van de wil van de mens, ziekelijke wilsmatigheid, als een sexueel overdraagbare ziekte, ja, als een miskraam. Ben je familie van de kennis of van de wil ? Dat is een groot verschil. Schopenhauer stelde dat er een hoger verstand was die de ware relaties en verbanden kon herkennen, een ingebouwd natuurverstand, wat ingegaan kon worden als de mens maar zijn wil zou verloochenen. Voor wie kies je ? Wil of kennis ? De wil protst en wil roem, en beruchtheid in het opleggen van de eigen wil op de ander, maar de kennis is vaak anoniem en verborgen. Wil ligt voor het oprapen, maar kennis is zeldzaam. De mens moet er de stad voor achterlaten om terug te gaan naar de natuur. Schopenhauer noemde dit scherpzinnigheid en doorzicht, en het had een hoge prijs die menig mens niet wil betalen. Dit natuurverstand is een speurder, stelt Schopenhauer. Gebrek aan dit verstand is domheid. En dat is tegelijkertijd de ziekte waaraan de wilszuchtige mensheid lijdt, als een gevolg van hebzucht en vraatzucht dus.

Schopenhauer stelt dat het een bepaalde botheid is, een lompheid, een onvermogen tot verfijnde herkenning van oorzaak en gevolg. De mens ziet de lijnen niet meer, maar grijpt zomaar alles wat los en vast zit, allemaal vanwege de wil. Deze wil is ongetoetst. Dat het een wil is, een begeerte, is voor de mens bewijs genoeg. Allemaal cirkel redenaties dus. 'Ik wil het, dus moet ik het, dus is het

goed, dus gebeurt het zo, en daarmee uit.' De mens is nog nooit volwassen geworden, gedraagd zich als een klein kind. De mens moet dus heropgevoed worden. Het moet een kind ingeprent worden dat waarde belangrijker is dan wil. Al van jongsaf aan moet het kind leren hoe gevaarlijk de wil is, opdat het kind een goed zintuig ertegen kan ontwikkelen, om zo te kunnen overleven in deze gevaarlijke wereld met zoveel wilszuchtige roofdieren en systemen. Wie geeft er tegenwoordig nog om een kind ? Schopenhauer stelt dat er in de diepte weer medelijden is, en verzoening, een diepere eenheid die zich zo uitdrukt.

Een dom mens heeft volgens Schopenhauer ook geen zintuig om complotten te onderkennen, laat zich dus heel eenvoudig manipuleren en intimideren. Een dom mens doorziet niet dat mensen en systemen die ogenschijnlijk onafhankelijk van elkaar schijnen te werken toch een eenheid kunnen vormen in de vernietiging van de mens. Schopenhauer stelt dat de wil zo'n verstandsverlammende werking op de mens heeft en de mens tot waanzin leidt. De wilszuchtige mens loopt vrolijk achter de muziek aan, zonder een idee te hebben van optische illusies. Als de wil het verstand van de mens leidt dan is zo'n mens niet open en niet voor daadwerkelijke rede vatbaar.

Schopenhauer stelt dat een wilszuchtige allerlei belangrijke regels van de natuur overslaat, en hij vergelijkt zo een materialist met iemand die met zijn paard te water is geraakt, en dan zich met paard en al uit het water probeert te trekken simpel door aan de staart van het paard te trekken. Schopenhauer noemt het een staat van krankzinnigheid, maar dat laat goed zien hoe absurd het wilsmatige materialisme is. Hoe absurd zijn de mensen om ons heen. Je moet er niet te lang naar kijken. Trek verder als je je les hebt geleerd, want dat is het leven niet. Het is puur theater. Hij had dat stukje gehaald uit de Baron van Munchhausen, een boek uit de jaren 1700.

In de natuurwetenschap is de materie dus een probleem, maar het is om de mens te testen. De materie moet de tegenwerkende kracht zijn, opdat de mens op zoek zal gaan naar grond, fundament, aarde. Hiertoe moet de mens dus telkens in het water geworpen worden, maar een techniek zoals van de baron van Munchhausen zal de mens niet baten. De mens moet hierin zien te overleven door een filosofisch schip te bouwen, net zoals Noach deed. Juist is de materie tegelijkertijd een restrictie wat er voor zorgt dat de mens richting zal vinden. Kan de mens werken met dit medicijn ? De mens moet het instrument leren kennen en leren gebruiken. Overdaad schaadt. Dat is de verzoeking in de woestijn, zoals Jezus ook door de duivel in de woestijn werd verzocht in de christelijke mythologie. Schopenhauer en Nietzsche werken deze mythes verder uit, verduidelijken ze. Het zijn metaforen die bruikbaar waren in de Duitse filosofie om te ontwaken uit de kerkelijke nachtmerrie. Duitsland droeg het medicijn, het medicijn wat later misbruikt en verdraaid zou worden door de nazi's. Vandaar : van Nietzsche terug tot Schopenhauer, zijn fundament (naast Napoleon). Schopenhauer was meer van het eerste deel van de jaren 1800, en Nietzsche van het laatste deel.

Ook op zee wordt de mens verzocht door de drogredenen van de wilsmatige mensheid. Het is niet eenvoudig je schip te bouwen en te handhaven. Maar Schopenhauer was de Noach van de Duitse filosofie in de jaren 1800, en Nietzsche bouwde daar op voort. Beiden lieten een duidelijk waarschuwend geluid horen : het schip van de mensheid was gegrepen door een allesverwoestende draaikolk van illusies. De mens moest en zou de confrontatie met dit monster aangaan. Dat zou de eerste stap zijn. Alleen de nachtmerrie zou de mens wakker kunnen rukken op het schip. Daarom moest de mens getraumatiseerd worden door deze vreemde, absurde en zinloze wereld, opdat de mens uiteindelijk doel zou vinden, telos. Schopenhauer hield dit raadsel in zijn hand.

Er lag een noodzakelijkheid aan te gronde. Schopenhauer riep de mens niet op om religieus te worden, maar om filosofie te studeren, om zo niet gerekend te worden tot de onnozele en bekrompen massa's. Schopenhauer deed dus een beroep op het slapende intellect in de mens, als poging om het te doen ontwaken. Hij noemde zijn tijd, de jaren 1800, de eeuw van de filosofie. Hier werden belangrijke fundamenten gelegd. Hebben wij dit evangelie verstaan ? Het was hard nodig in die tijd, en nog wel meer vandaag de dag. Hij riep de mensheid op om nauwkeuriger te worden, wat geboorte zou geven aan conclusies vol van noodzakelijke natuurdwang. Hij sprak dat er een rijpheid komende was die geoogst zou worden, net zoals Noach op zijn schip kwam tot een wijngaard na de zondvloed. Schopenhauer zag nieuw land in de verte. Hij was een visionair voor zijn tijd. Alles was volgens hem vastgelegd in abstracties, en de mensheid moest het nog vertalen. Het was er al, maar de mens zag het nog niet, was nog niet ontwaakt.

Hoofdstuk 11. Schopenhauer en het beest van de wilszucht

Schopenhauer stelde dat de mens die voor kennis kiest in plaats van wil dan ook tegelijkertijd heel voorzichtig is, aarzelend, want dat is een eigenschap van de kennis, opdat er een verfijning plaatsvind waarin alle benodigde elementen van de kennis zichtbaar worden. Je moet dus wel langs dingen heen gaan kijken zo, naar het onzichtbare, het verdrukte. Hij stelde : Kijk maar eens om je heen, dan zie je allemaal onderontwikkelde mensen die alles heel snel kunnen doen (bijvoorbeeld atleten) en alles heel snel voor elkaar krijgen, maar wat heb je dan ? Als je allerlei belangrijke denkstappen hebt overgeslagen ? Zo steelt de mens de roem als ratten door de filosofie te verachten. Schopenhauer was woedend, staande op zijn schip. Hij zag de mensen om zich heen geestelijk zelfmoord plegen opdat ze snel materialistisch zouden kunnen leven, in een illusie, voortgedreven door een overhaaste, ziekelijk hysterische wil. 'Ik wil dit, ik wil dat, en ik wil het nu, en die wil aan anderen opleggen,' denkt de wilsmatige mens. Waar moet het heen ? vroeg Schopenhauer zich af. 'Nou, die heeft alles snel voor elkaar gekregen zeg, die heeft goed carriere gemaakt,' denkt dan de wilszuchtige mens over andere wilszuchtige mensen. Ze steken elkaar allemaal veren in de reet. Maar nee, het is een leugen. Het zijn gestolen goederen. Het is gesjoemel. Schopenhauer was als een woedende Noach, hard werkend aan zijn schip, want de zondvloed zou komen.

Mensen zonder remmen, je moest ermee oppassen, stelde Schopenhauer. Ze hakken zo je hoofd eraf om ermee weg te rennen. Je bent zo de klos, want ze willen van alles, en dan krijgen ze je eronder. Het was dus hoogspannings gevaar. Die mens had veel te veel tot zich getrokken, en stond daar

maar te protsen. 'Kijk naar mij, kijk naar mij.' Daarom was Schopenhauer pessimistisch, om zichzelf tegen dat soort types te beschermen. Hij deed niet mee met het valse optimisme van de onoplettende mensheid om zich heen. Daarom stond hij alleen, en daarom werd hij een belangrijk fundament in de filosofie van Nietzsche die net na hem kwam, allemaal in de jaren 1800.

Op dat pad was de wil dus een gevaarlijke vijand, en de wil die rebelleerde naar de kennis had een heel leger van naïvelingen opgericht om de natuurkennis aan te vallen. Dit is een gebrek aan oordeelsvermogen, stelde Schopenhauer, als de definitie van naïviteit. De wil oordeelt dus heel snel, ook al vliegt het uit de bocht, terwijl de kennis juist heel voorzichtig oordeelt, omdat er zoveel fijne nuances zijn in de werkelijkheid. De kennis remt altijd weer af, en bouwt zo het diepere natuurvermogen van getoetst oordelen, en het oordeel begint altijd bij het zelf, wat ook een christelijke stelling is, maar waarvan de kerk is afgeweken. Als je heel diep in jezelf gaat kom je uiteindelijk ook weer bij de ander terecht, maar dan op de juiste manier, als het spannen van een boog. Je kan je niet voor altijd alleen maar terugtrekken met jezelf, want op een gegeven moment is de maximale spanning van de boog bereikt en kan het niet verder naar achteren gestrekt worden, en dan schiet de pijl, recht op zijn doel af. Zo oordeelt de natuur, vanuit de diepere kern-kennis, vanuit de wilsverloochening. Maar met oordeelsvermogen heeft Schopenhauer het ook over het onderscheidingsvermogen. De mens moet leren tussen dingen door te kijken, achter dingen te kijken. De mens moest de werkelijkheid niet kapotmaken door de krachten van de wil er op los te laten. De wil verdraait alles, maakt van alles een rotzooi. De wil wil alles snel en niet diep, dus is er een overhaaste pseudo realiteit van de ratten, een illusie, een valse droom. De mens moet dus eerst weer vertragen om terug te keren tot de natuurkennis. Schopenhauer kwam tot de conclusie dat rovers het orgaan van kennis uit de mens hadden geamputeerd en wil ervoor in de plaats hadden ingespoten. Zo werd de mens geestelijk zwaar invalide. De wilszuchtige mens vierde dit als een overwinning over de kennis. De mens verkoos theater boven de natuur, oftewel een nabootsing, en raakte zo zijn benen kwijt. De mens liep liever op krukken.

De mens houdt van schijn en bedrog, stelde Schopenhauer. Altijd maar weer worden er willekeurige gegevens verschaft aan de mens, en de rest wordt achtergehouden. Schopenhauer kreeg in de gaten dat de waarheid altijd door een achterdeur naar binnen kwam als bijkomstig gevolg van een bijzaak, van een misvatting. Zij die met doelen bezig zijn en bewijsvorming komen altijd bij die deur uit, omdat alle andere deuren gesloten worden. Maar de wilszuchtige mens schiet langs het doel heen en vliegt overboord. De mens was bedrogen door de zintuigen, maar er lag dus iets diepers in de mens te slapen wat moest ontwaken.

Aristoteles stelde dat de kennis die ons tegelijkertijd zegt dat iets is en waarom iets is is veel genuanceerder en uitmuntender dan de kennis die het dat en het waarom van elkaar gescheiden leert.

De wil draagt nooit verantwoordelijkheid, en legt het waarom niet uit, rafelt alles af, en houdt het bij het dat. Schopenhauer stelt dat het dat en het waarom moet samenvallen. Dat is wat de ware kennis doet. Het is mentale marteling dat de wil van de mens het dat oplegt aan de mens, zonder het waarom uit te leggen. Schopenhauer ging zo demonstratief op dit belangrijke Aristoteliaanse fundament staan, waarop hij zijn schip bouwde. Je moet dat wat je zegt kunnen onderbouwen, anders kun je beter je mond dichthouden. Vaak in mijn leven heb ik aan mensen gevraagd die mij een oor probeerden aan te naaien : Kun je dat eens wat helderder uitleggen en onderbouwen. Vaak

werd het dan geheel stil, want ziet u : zij werden voortgedreven door hun eigen wil, niet door daadwerkelijke getoetste kennis van zaken. Dit is overigens wat bij anderen het bloed onder de nagels weghaalt. Zulke mensen staan in machtsposities, en wensen geen tegenspraak. Het zijn geen ware onderwijzers, maar dictators. Heel veel dictators verschuilen zich achter het woord familie of beroepsmatigheid, alsof daarmee alles gezegd is. Of ze verschuilen zich achter een meerderheid, wat dus allemaal drogredenen zijn. Schopenhauer stond recht voor dit meerkoppige beest van wilszucht, wat zich in allerlei bochten probeerde te wringen om maar op Schopenhauer's schip te kunnen komen en het over te nemen.

Dit beest tikt, maar houdt zich verder stil. Het wil alleen maar. Pas op voor de willers die niet onderwijzen. Ze geven je niets mee, alleen maar hun wil. Ook aan mensen die alleen maar vriendelijk doen hebben we niks. Het zijn de overvloedige kussen van de vijand waar Spreuken tegen waarschuwt. Het gaat om de onderwijzers, en dit moet uitvoerig zijn, gegrond, anders gaat er gesjoemeld worden. Er zijn een heleboel halfgebakken onderwijzers die na kantoor-uren niet meer bereikbaar zijn. De wil heeft zijn eigen onderwijssysteem wat je kunt herkennen aan zijn kortafheid en bekrompenheid. En je moet er nog zwaar voor betalen ook, en het maakt jou en je kinderen tot slaaf, slaaf van het beest. Je kunt van dat onderwijssysteem niet veel verwachten. Je wordt gewoon misleid met drogredenen die kant nog wal raken, en zo krijg je in principe niet veel mee. Ze willen gewoon voor een dubbeltje op de eerste rang.

Ze leveren je prutswerk en je moet er nog zwaar voor betalen ook. Je hele leven maken ze kapot, en dan willen ze ook nog dat je hun dankbaarheid toont. Het is één van de grootste gevechten in de geschiedenis geweest, Schopenhauer tegen dit beest. Al krijsend probeerde dit beest Schopenhauer's werk te vernietigen. In het begin kreeg Schopenhauer dan ook geen poot aan de grond. De mensheid wilde het werk van Schopenhauer niet, want dat zou het einde betekenen van de wil van de mens. De mens wilde het Duitse evangelie van de filosofie niet. De mens was vies van wilsverloochening. Nee, de mens wilde vreten en dik worden op hun droesem, grote spierballen : 'Kijk, hoe ik me volgevreten heb, kijk hoe ik mijn vraatzucht gewoon door mijn lichaam kan bewegen, kijk, kijk, hoe grappig dat is, kijk hoe ik mijn buikspieren kan laten rollen als vetkwabben. Vinden jullie dat niet vrolijk ? Vinden jullie dat niet leuk ? Kijk hoe ik mezelf de vernietiging in vreet, en hoe ik in snelle auto's de bocht uitvlieg om het menselijke geslacht totaal te vernietigen. Dat is toch leuk ? Kijk hoe ik geestelijk en filosofisch snel met pensioen ga, al op achtjarige leeftijd, en hoe ik met oma sloffen door de stad sjouw, joint half uit de bek hangende. Is toch leuk ? Lekker roken, lekker mijn longen verkankeren, dan ben ik snel weg, hebben de kinderen een leuke erfenis, en kunnen dan ook lekker snel met pensioen, bla bla bla.'

Mensen, te walgelijk voor woorden, maar dat is het beest van de wilszucht. Het is een beest, een monster, een zee gedrocht, en het was vastbesloten het filosofische schip van Schopenhauer in de zeedieptes te trekken. Je ziet het beest in de stad, op de reclame posters, jonge dames al op vroege leeftijd met de oma knotjes, en ga zo maar door. Het is de kanker die de stad heeft ingenomen. Te walgelijk voor woorden, en Schopenhauer heeft het zo verfijnd mogelijk beschreven. De mensheid was al in de klauwen van dit beest. Wie zou er op Schopenhauer's schip komen, die gezonden was als een Duitse Noach tegen het opkomende materialisme in het westen. Wie oh wie ?

Je kan allemaal zo goed weten hoe dit en dat moet, maar weet je ook waarom ? Weet je ook wat er gaande is achter de schermen, welke afspraken ze hebben gemaakt met elkaar om het menselijke ras

te bedonderen ? Het menselijke ras is al lang geleden verkocht !! Ja, Schopenhauer was een grote spelbreker, want hij stond op zijn schip daar als een Noach te schelden, preken van donder en vuur. Wat was die Schopenhauer woedend op dit beest, want hij had medelijden met zijn bedrogen medemens. In de diepte voelde hij dat er nog steeds een eenheid was, een verzoening, en daartoe streed hij. Hij had nog daadwerkelijke zorg voor de mens, terwijl er zoveel geindustrialiseerde pseudo zorg al begon op te rijzen in het systeem van het wilszuchtige beest van de zee, waar Napoleon ook tegen waarschuwde. Dit beest deinsde niet terug om mensen te martelen, al was het alleen maar om info los te trekken. Napoleon wilde de mensenmarteling afschaffen. In die dagen werd dat vaak allemaal nog als heel normaal gezien, om mensen te martelen om informatie los te weken of ze te doen bekeren tot een bepaalde groep of gedachte. Vandaar dat Nietzsche hem naast Schopenhauer als één van zijn leermeesters achtte. Vandaag de dag wordt de mens nog steeds gemarteld, erger dan ooit tevoren, ook mentaal, vanwege het onderwijs dat achtergehouden wordt, het waarom. De mens wordt van alles opgedragen : dit moet, dat moet, maar er wordt geen reden voor gegeven, het waarom wordt niet uitgelegd. De mens is nog steeds in gevecht met het wilszuchtige zeemonster, en hierin heeft de mens Schopenhauer nodig die belangrijke filosofische fundamenten legde als geestelijk architect voor de mensheid. Vandaar dat dan de woorden : 'Eert uw vader en uw moeder' weer betekenis krijgen, 'opdat uw dagen verlengt worden.' Dat gaat om de ware geestelijke oorsprongen van de natuur die uit de grond opgespoten zijn. Waarom zouden wij zulke levensbelangrijke en noodzakelijke waterbronnen dempen ? Schopenhauer is zo'n bron.

Het katholieke evangelie had de mens onder terreur-dictatuur gesteld waarin het geloof als excuus werd gebruikt om mensen te martelen en te onderdrukken, te onderwerpen aan het kerkelijke gezag, en het protestantse evangelie ging daar rustig mee door. Er moest daarom wel een nieuw en verdiept evangelie komen, en dat was het Duitse evangelie. Er stonden voortdurend in Duitsland filosofen op die een nieuw systeem hadden bedacht om het kerkelijke systeem te temperen. De wil gebruikt geloof om zichzelf te bevredigen, maar kennis gebruikt onderwijs en filosofie om de mens los te snijden van al te gemakkelijke zelfbevrediging die op zich doelloos is. De mens moet stoppen het beest te dienen en te bevredigen. Dit was geen gemakkelijke opgave voor de mens. Daarom zond God filosofen. Ditmaal kwam er een Duits evangelie, en die gooide niet zomaar het Israelitische evangelie overboord, maar verdiepte het, en dat is ook de uitdaging voor iedere prediker vandaag de dag. Het Duitse evangelie is het verdiepte evangelie. Dat wordt de Duitse verlichting genoemd, of het Duitse idealisme. Het geeft doel en richting aan het evangelie. Het brengt telos. Na Luther was het dus nog niet klaar. Er moesten meerdere reformaties komen. In Duitsland was er een filosofische reformatie. De mens moest het bedrog van het materialisme overwinnen, en daar stonden filosofische evangelisten voor op in Duitsland, na het kerkelijke tijdperk, en zij werden de filosofische voorvaders. Eert uw vader en uw moeder, opdat uw dagen verlengd worden, oftewel verdiept.

Schopenhauer stelt dat de mens moet oppassen met vertrouwen, met het bekende, met gewenningen, want voor de filosofie is alles even vreemd en problematisch, met potentieel gevaar. Vertrouwen zou de mens doen indutten, het bekende, het 'oh ja, dat ken ik'. Neen. Je kent het niet. Het is vreemd. En pas er maar mee op. Ik had een droom van een klein donker mannetje in het bos, dik, met een lichtgroen lichtblauwe monnikenpij aan. Hij danste bij een grote dennenboom waarin een grote vogel zat, om het te lokken. Hij had voer bij zich om de vogel te lokken. 'Kom maar, kom maar,' zei het mannetje, en veranderde toen in een omaatje met een knotje, een verwennend omaatje. Hij probeerde het vertrouwen te winnen van de vogel, die uiteindelijk kwam, maar toen

was het mannetje weer in een monnikje veranderd, en greep direct de vogel bij de nek en liep ermee weg. Ergens in het bos kwam hij toen met de vogel aan bij zijn hol en ging toen over een laddertje naar beneden. Het mannetje begon met zijn hoofd te schudden, en schudde allerlei andere hoofden die hij had van zich af, en begon het van hem los te trekken, en toen begon hij ook lichamen uit hem te trekken, totdat hij een heel dun mannetje was geworden, nog steeds in die monnikenpij. Hij lokte dus wezens met vertrouwen en maakte ze zo als een deel van hem. Het was de geest van vertrouwen, een groot bedrog. Hij wrong zich in allerlei bochten, kon in van alles en nog wat veranderen, om andere wezens te strikken en deel te maken van zijn lichaam. Dat is wat wilszucht doet. Wij moeten niet vertrouwen, maar toetsen. Elke nieuw gevonden waarheid is ook weer een nieuw probleem, omdat het verkeerd gebruikt kan worden. De mens moet dus altijd voorzichtig blijven wat het ook is. Het is en blijft het vreemde en potentieel gevaarlijk. Elk nieuw gebied heeft zijn eigen valkuilen. Wees daarom op je hoede. Zelfs als er een nieuwe waarheid op je afkomt kun je het nog verkeerd interpreteren. Daarom was Schopenhauer pessimistisch. In plaats van zomaar te vertrouwen moest de mens op zoek gaan naar de hogere contexten die antwoorden zouden geven, maar dan nog moest je op je hoede zijn. Je mocht niet blijven steken, maar je moest dan verder gaan naar de nog hogere contexten. Op de lagere aardes stond alles op zichzelf, maar in de hogere contexten zou alles meer op zijn plaats vallen, als op de Jakobs ladder. Het was dus een pionierend pessimisme die niet zomaar genoegen nam met het eerste het beste. De wereld bestond dus uit losgeslagen delen die waren verwilderd, en daarom was het zo'n zootje. De kunst zou het weer tezamen moeten brengen, en dan zou alles nieuwe richting krijgen. Daardoor zou de keten van de wil gebroken worden, wat ook weer onderdeel is van de Egyptische metaforische filosofie, waarin de krokodil de verstrooide delen van Osiris weer bij elkaar moest terugbrengen (met hulp van Isis en Nephthys). Schopenhauer gaf twee sleutels : ascese en kunst, om zo een nieuwe wereld te scheppen, en een nieuw zicht op de wereld. Hij was dus net als Nietzsche niet totaal pessimistisch, maar meer semi-pessimistisch.

De mens moet steeds beseffen dat hij in een vreemde wereld is, in ballingschap, en dat het niets vertrouwds is en ook niet te vertrouwen. De mens is ver, ver weg van de bron, die overigens ook vreemd is. Het bekende zou de mens de nekslag geven, want dan dut de mens in. Daarom moet de mens het vreemdelingen besef ontwikkelen. Niets is zomaar logisch of vanzelfsprekend. Dat gedrag is de mens allemaal aangeleerd. De mens is tam gemaakt in zijn kooi. De mens is geconditioneerd door eindeloze proeven. Maar Schopenhauer stelt : alles is even vreemd. Denk niet dat jouw situatie normaler is dan die van een ander. Alles waarvan je denkt dat het normaal is is vreemd, en zeer problematisch. Wat denk je dat er gaande is ? Heb je wel goed door waar je bent ? Het is allemaal vreemd. Het is allemaal gevaarlijk. Als je dat gaat beseffen, dan kun je ook weer op je hoede zijn. Waakzaam blijven, en op dat fundament ook weer verder ontwaken.

'Ah, een vertrouwd gezicht,' zegt de wilszuchtige naïef. Nee, dat vertrouwde is slechts aangeleerd. Het is vreemd. Vertrouwen heeft vele gezichten om de mens ermee te bedonderen. Telkens weer komt het met andere koppen tot ons van de democratie, en als de mens die koppen denkt te kennen, dat het vertrouwd en bekend is, dan vergist de mens zich zeer. De mens laat zich graag bedonderen. Altijd maar weer. 'Ha, heb je hem ook weer,' zegt de wilszuchtige onnozele naïeveling, niet verhinderd door enige kennis. Nee, het is vreemd. Je kent het niet. Je weet niet wat het is. Je wordt bedonderd waar je bijstaat. Vertrouwen komt met vele gezichten, telkens weer. 'Ah gezellig,' zegt de wilszuchtige mens. Dat moeten we nog maar afwachten. Glazen heffen op oudejaarsavond met vrienden ? Wie zegt dat het je vrienden zijn ? Het zijn vreemden, potentiele vijanden, potentieel

onderdeel van het complot. Wie gaat er breeduit lachen en vrolijk doen als zijn vriend aan de alcohol is ? De kussen van de vijand zijn overvloedig. Schopenhauer had zijn vinger in de lucht gestoken als de dreigende en waarschuwende Duitse Noach. Er zou een zondvloed komen van de losgeslagen wil van de mensheid. Die zondvloed is dan ook gekomen. Zijn we in het schip of hangen we er buiten ?

Hoofdstuk 12. De jaren 1700 en 1800 : de Duitse Verdieping – Het filosofische verlengstuk van religie

Wiskunde, scheikunde, natuurkunde, kinderen worden er mee doodgegooid tegenwoordig. Met hysterische nauwkeurigheid beschrijven ze hoe, waar en wanneer alles zich manifesteert, stelt Schopenhauer, als de preciese beschrijving van het 'dat', maar ze falen erin het 'waarom' te beschrijven. Kinderen worden dus zo mentaal gemarteld op de scholen. Deze vakken vertellen niet het doel, de telos, en de reden van deze dingen. Ze houden zich doodstil als een kind om antwoord vraagt, maar beschrijven alleen dat het zo is, en daar moet het kind het mee doen. Het zijn drogredenen. Daarom zijn het ook niet de hoogste vakken, want de filosofie probeert antwoord te geven op het waarom, op de diepere lagen, de natuurziel. Kinderen worden zo dus totaal opgezet. Ze worden dood gemaakt van binnen. Daarom is de filosofie van levensbelang om het kind uit deze situatie te redden. Het is de reddingsboei de mens toegeworpen. Schopenhauer wijst dus weer terug op het Aristoteliaanse fundament waarin het dat en het waarom samenvallen, en dat kan alleen door de filosofie. Natuurlijk kan religie ook een antwoord geven op het waarom, maar dit is slechts metaforisch. Alleen de filosofie kan het instrument van de religie hanteren. In de handen van filosofie-loze gekken is het levensgevaarlijk.

Belangrijk is het te beseffen dat als je je gaat richten op voorstellingen en vormen en niet meer het waarom, het doel en de diepte, dan gaan dingen zich ver-vormen en kom je in een hele andere pseudo-morfologie terecht zoals op aarde. Voorbeelden daarvan zijn donkere vrouwen die hun natuurlijke donkerheid verachten en hun huid gaan bleken om zo deel te hebben aan het arische nazi ras van de witte suprematie. Dit terwijl in de diepte van de filosofie de vrouw en de baarmoeder, als archetype, en als metafoor, juist donkerder is, om zo de vrucht te beschermen. De donkere huid van de natuur vrouw als drager van het kind is dus de natuur immuniteit, en daarom hebben vrouwen ook veel bredere heupen en bijvoorbeeld borsten om metaforisch het waarom te beschrijven, en niet zomaar het dat. Het is om het kind zowel te beschermen als te voeden. Bij de man is dit heel anders. Toch kunnen onfilosofische, wilszuchtige mannen dan hun natuurlijk kind zijn niet aanvaarden en vreten zichzelf helemaal vol of blazen zichzelf helemaal op om over de moeder proberen te heersen. Hevig aandachtsziek zijn zij. Dat loopt daar maar te pompen en te pronken, en maar alles opschrokken. De onfilosofische man komt tot de overvorm, omdat hij niets anders heeft, en zo gaat

alles zich vervormen en misvormen. Moeder-haters zijn het. Het is het patriarchische materialisme, allemaal verdichte blaaskakerij. En maar pompen en spuiten. Pannelikkers zijn het, tafelschuimers, geen aandacht geven aan de natuurlimieten die de natuurmoeder heeft gesteld. Zij zijn ongehoorzaam aan hun moeders, vader-aanbidders zijn het.

Families hevig trots wanneer hun kinderen wiskundigen zijn, maar filosofen worden veracht. Het gaat bij de materialisten om het dat, niet het waarom. Het waarom is hen te moeilijk. Het dat is de snelle weg. Komt dat zien, komt dat zien, ons kind is ingenieur, natuurkundige of wiskundige. Nou, dan heb je wat bereikt zeg. Waar is de natuurfilosofie ? Waar is de achterliggende gnosis ? Jezus zei dat de wetgeleerden de sleutel van de gnosis, van de kennis, hadden achtergehouden, zodat de mensen het koninkrijk der hemelen niet zouden kunnen binnengaan. Zij hielden de mens tegen. Is dat niet verschrikkelijk ? Daarom zei Plato dat het komende rijk een rijk zou zijn van filosofen. Helemaal opgaan in het materiele, alle vormen kunnen beschrijven, zonder de normen en de waarden, is helemaal niet goed. Als je het dat weet, en niet het waarom, hoe arm ben je dan, hoe naakt ? Ze hongeren hun kinderen totaal uit tot de dood, filosofisch gezien, en dan worden ze gevuld met parasieten. Het zijn lopende lijken !! Wakker worden, mensen !! De mensheid is bedonderd !! De vervormde verschijningsvorm is niet het eigenlijke, wat Kant al stelde, waar Schopenhauer soms naar terugwijst, die dus een leermeester was van Schopenhauer. Kant leefde in de jaren 1700 grotendeels. Kant wrikte het eigenlijke los van zijn vervormde verschijningsvorm, terwijl Schopenhauer het eigenlijke los wrikte van de vervormende wilszucht. Ook Kant was een Duitser.

De wil projecteert en vervormt dus, en heeft alles om ons heen gemaakt, maar laat het je niet bedriegen, en prik door tot het eigenlijke, het wezenlijke, het waarom en de waarde. Dat is het terugkomen tot de natuurkernen in de filosofie van Schopenhauer. Hij bouwde hierbij voort op het werk van Kant, waarop hij zeer kritisch was. Hij voelde dat het werk van Kant levensbelangrijk was, maar gereformeerd moest worden. Na Kant kwam Schopenhauer.

Kant was in de jaren 1700 een soort filosofische Luther die de materialistische zekerheden van het oog en het bewustzijn aanviel, als een aartsvader van het Duitse idealisme. Hij moest een belangrijke poort openen : de realiteit om ons heen was vals, een illusie. Van daaruit ging zijn werk zich vertakken in latere Kantiaanse filosofen, die ook zeer kritisch waren, ook naar elkaar. Vergelijk het bijvoorbeeld met de strijd tussen Jeremia en Mozes en de strijd tussen Petrus en Paulus in de Israelitische religie. Zo had Schopenhauer een strijd met Fichte, een andere vertakking van Kant, maar zijn er ook duidelijke overeenkomsten en verlengstukken van elkaar. Fichte wilde het ik herstellen. Dit waren trouwens allemaal natuurverschijnselen die tot de aarde kwamen om de mens uit de kerkelijke nachtmerrie te doen ontwaken, zoals de filosoof Kierkegaard stelde dat de kerk een verzwakte vorm was van het oorspronkelijke christendom. Er moest weer richting komen, en daarom had hij zich ook afgezonderd. Fichte stelde net als Rousseau in de jaren 1700 dat de mens zich vaak als heer beschouwde over de ander, terwijl hij zo nog meer een slaaf is dan de ander. Hij die zichzelf heer over de ander waant is zelf een slaaf geworden. Een mens zou alleen waarlijk vrij kunnen zijn als hij alles om zich heen zou bevrijden. Fichte haatte het klasse systeem, en stelde dat iedereen gelijk was, dat dat het doel was van de perfectie. Iedereen die daar niet naar zou streven zou wegvallen. Iedereen heeft in de perfectie gelijke capaciteiten om die harmonie te benadrukken, als men volgens de rede zou leven, het waarom, de waarde. En dat zou het herstel zijn van de ik, die zo volle verantwoordelijkheid heeft genomen, als het hogere natuur-ik die dat niet zomaar meer op

de ander afschuift. De mens moet zelf groeien en tot verantwoordelijkheid komen. De mens moet zelf goed zijn. Dan pas zou de mens de echte daadwerkelijke werkelijkheid binnengaan. Hij sprak dus over een noodzakelijke wedergeboorte en wederopvoeding van het ik. De mens mocht niet zomaar een baby blijven. Er was een absoluut ik, zoals er ook een vals ik was wat overwonnen moest worden, achtergelaten. Er is dus een groot verschil tussen het ego en het absolute ik. De mens was bestemd voor een hoger filosofisch ras, een Duitse wedergeboorte, die zeer belangrijk was na de Israelitische wedergeboorte. Dit was dus een filosofische wedergeboorte, geen materialistische wedergeboorte of religieuze wedergeboorte. De raszuiverheid was iets metaforisch, niet iets letterlijks, niet iets horizontaals zoals dat later bij de nazi's gebeurde die deze filosofieën van de natuur gingen verletterlijken en materialiseren.

Ik had een droom over een overleden popster van de jaren 80 die teste op Duitse raszuiverheid, dus in die zin was het een Duits nationalisme puur gebaseerd op filosofische principes die toegepast moesten worden. Ieder mens moest hierin ingewijd worden en wedergeboren, omdat het iets van de natuur was, voor het overleven van de mens, dus Israel moest verdiept worden door Duitsland, via de lijnen van de filosofie. De nazi's hebben dit later helemaal uit z'n verband gerukt. Nietzsche waarschuwde er al tegen dat er Duitse gekken zouden komen die alles zouden verletterlijken en deze natuurfilosofieën tot gort zouden slaan. Als we kijken naar het Duitsland van de jaren 1900 had het niet veel meer op met het Duitsland van de jaren 1700 en 1800. De mens moet daarom terug tot dit tijdperk.

Fichte kreeg het dan ook zwaar aan de stok met de kerk vanwege al zijn uitspraken. De kerk wilde de mens in het lagere ik houden, onderworpen aan de kerkelijke supermacht die van het oorspronkelijke christendom was afgeweken. De wil van de mens was helemaal niet klaar voor deze dingen. Daarom moest eerst Schopenhauer komen om af te rekenen met de menselijke wil, en daarna zou de mens tot Fichte kunnen gaan, tot een nieuw natuur-ik. De menselijke wil wil altijd sjoemelen, altijd alles voor de helft van de prijs op de kop tikken, maar de natuur toont het volledige pad. Er mogen geen stappen overgeslagen worden.

Nu gaat het er volgens Kierkegaard niet om om zomaar een onderwijzer te zijn, maar een getuige. We zijn er niet voor om allemaal maar door te geven wat anderen in boekjes hebben geschreven, zoals de kerk telkens maar weer doet, maar we zijn er voor om getuigen te zijn van deze diepere dingen. Daartoe kwam het Duitse filosofische evangelie, om de weg te banen voor het persoonlijke, want de mens was door de kerk vastgeraakt in voorouder verering, terwijl de voorouders er meer mee gediend zouden zijn als hun materiaal kritisch verdiept zou worden. Ook de voorouders waren vastgeraakt. Er moesten meer natuurdynamieken geopenbaard worden, de missing links. Dat is ook wat Fichte het verdeelde bewustzijn noemde. Wij kunnen dus alleen maar schrijven als wij tot de hemel zijn gegaan en zijn teruggekeerd. De mens zat door de kerk vast in kudde mentaliteit. Iedereen volgde de kudde maar, en dat moest. Van wie moest het ? Van de slager. De aarde is een fokkerij opgericht door kwade machten buiten het paradijs. Ieder mens moet hier doorheen als een test, en ieder mens moet hieraan ontsnappen door te breken met de kudde mentaliteit, met de kudde wil, want het is de onder dwang geinstalleerde wil van de slager. Er moeten wel tegengestelde krachten zijn, anders zou de mens niet overleven, zou de mens totaal verlammen, zou iedereen in een rolstoel rondrijden en zou alles uiteindelijk totaal vergaan en zou er niets meer zijn. Het is daarom ook een noodzakelijk kwaad dat de mens door zoveel wreedheid en lijden heenmoet. Degene die deze pijn niet voelt is een gemene ziel volgens Fichte, zonder empathie en medelijden

met de ander. Het is iets universeels. Ook daarom moet de mens er dus doorheen. De Duitse filosofie komt de mens dan echter hierin tegemoet als een hulp, als een reddingsboei in woeste zee.

Alles ligt in het zelf vastbesloten, stelt Fichte. De mens ontkomt niet aan het zelf, juist omdat het iets persoonlijks is, en persoonlijk is een metafoor van diepte, en dat moet perfectie bereiken. Kierkegaard stelde dat het beeld van perfectie in de samenleving corrupt was, zoals ook het beeld van god. Eerst moet dat ontmanteld worden. Eerst moet de mens door de diepte heen erachter komen dat de massa groot bedrog is, en pas na die confrontatie kan er een hele andere, een vreemde, perfectie komen, van de hemel zelf. Kierkegaard bracht weer een theologisch element in de filosofie, namelijk van de god van het individu achter de valse afgod van de massa's. Dat zijn allemaal natuurprincipes. Het één kan niet zonder het ander. Het houdt elkaar in evenwicht, en zo kan het probleem zich uiteindelijk oplossen. Fichte stelde dat de mens zelf deel moest krijgen aan de goddelijke natuur, en dat het zich allemaal in de mens zelf moest voltrekken, zodat alles in allen in de mens zelf zou zijn, en zo in ieder ander mens, volgens de wet van de gelijkheid en het uniforme. Die pracht is nog steeds te zien in de natuur, in de kalmte, het serene, van de uitgestrekte vlaktes waar geen mensenhand aan te pas is gekomen, en ook is het te zien in de pracht van de dennenwouden. Wat heeft een mens dan nog in te brengen, want dit gaat hem volledig boven het hoofd. Een mens moet dus eerst stil worden en terugkeren tot de bron. Dat de massa's anders zijn en tegenwerken dat is een gegeven, en daar kan het zelf niets aan doen, maar juist in het hogere en absolute zelf ligt de oplossing omdat die gelijkheid schenkt aan ieder ander, vrijheid, opdat de mens zelf ook vrij kan zijn. Pas dan kan een mens boven de massa's uitstijgen om te komen tot de eenparige massa's van de hemel, wat natuurlijk iets metaforisch is. Er werd zo een eeuwig evangelie gepredikt ver boven het evangelie van de mens uit. Het zweefde als een vogel in de lucht, om zo alles weer op waarde te schatten. Veel valkuilen waren er op dit pad. De mens was er nog niet. Elke nieuwe gedachte van waarheid brengt ook weer een nieuw probleem, omdat het allemaal vreemd is, stelde Schopenhauer. De mens had een gids nodig, maar eerst was er een strijd tegen de ijzeren nazi. Eerst moest de mens de confrontatie aangaan met zijn lagere zelf, zijn lust tot wil en tot macht, zijn lust tot roem. Geld probeerde de mens te lokken, op alle hoeken van de straten. Nooit had de mens rust. De mens moest het gehele eeuwig evangelie kennen. Er waren alleen nog maar brokstukken binnengekomen, ruw materiaal.

Zoals zoveel Duitse filosofen van die tijd stelde Kierkegaard, die overigens Deens was, dat niet alleen de subjectieve werkelijkheid boerenbedrog was, maar ook de objectieve werkelijkheid. Het bedrog ging dus diep, en de mens moest dus eerst loskomen van zowel de subjectieve als de objectieve werkelijkheid, om zo te komen tot de absolute werkelijkheid van het individu, de eenling. Alleen als de mens dus een eenling wordt door met kudde mentaliteit te breken kan de mens dus waarlijk zichzelf worden. De brullende massa's hebben alles gemaakt door de wil, en hebben dus zelfs een wilsmatige pseudo-kennis gemaakt, oftewel de lagere rede. De mens moest deze lagere rede die alles wilde bezitten overstijgen door het transcendente, en dan zou de mens dus tot een nieuwe subjectieve realiteit komen die niets meer te maken had met de van buiten opgelegde pseudo-objectieve realiteit. Uiteindelijk was de absolute werkelijkheid dan ook subjectief. Dat kwam omdat het puur persoonlijk moest zijn, doorleefd, als een getuige van al deze dingen. Uiteindelijk was taal ook iets abstracts, en moest de mens ook boven taal uitstijgen, want hiermee was de mens geprogrammeerd en hierdoor werden er dingen voor de mens verborgen gehouden. Kierkegaard vocht daarom ook met de taalmeesters. Persoonlijke filosofie ging veel dieper, en dan zou de mens komen tot een subjectieve filosofische taal in het natuurzelf. Fichte stelt dat het ego

nooit van zichzelf bewust kan worden. Hij stelde dat er een punt van perfectie was waarin alles hetzelfde was, zonder verschillen, en dat dat punt een basis is, als het absolute.

In dit hele proces heeft alles dezelfde zekerheid en alles dezelfde waarde. Kierkegaard stelde dat de waarheid een samenstelling is van dingen die niet bij elkaar horen, zoals Spinoza's God van de atheïsten. De waarheid is dus het absurdisme, wat ook de taal is van de ware werkelijkheid. Juist door het absurde, oftewel het vreemde, te haten kwam de mens in een valse werkelijkheid terecht. De mens was niet meer vrij. De absurde werkelijkheid roept tot de mens, en zal alleen maar harder roepen, maar de koppige, wilszuchtige mens zal niet luisteren, want die aanbidt zijn naïviteit en verwendheid. De absurde werkelijkheid zal oprijzen als een storm, totdat deze mens als riet zal knakken, opdat de diepere, absurde mens, zichtbaar zal worden, de vreemdeling, het individu. De kudde mentaliteit zal dus knakken. Het is buigen of breken. Schopenhauer stelde al dat het masker niet al de tijd opgehouden kan worden, omdat het slechts een masker is en geen wezenlijk deel van de mens is. Daarom zal de mens in een onbewaakt moment zijn masker verliezen. Een popster uit de 60-er jaren sprak : 'Waar is je wil om vreemd te zijn ?' Dat zou dan de ware wil zijn die voortkomt vanuit kennis.

Er is een wil die kennis maar wat graag wil overslaan. Het is zoals een moeder zegt tegen haar kind : 'Ik wil, ik wil ? Klap op je bil.' of : 'Ik wil, ik wil ? Je hebt niets te willen. Er valt niets te willen, alleen te kennen.' De wereld van kinderen is een totaal andere wereld dan de wereld van de volwassenen, maar deze werelden zijn dan ook weer totaal anders dan de wereld van de filosofen. Plato stelde al dat er een tijd zou komen waarin de filosofen de pedagogen zouden zijn. Volwassen zijn of kind, het houdt allemaal niets meer in, maar of je een filosoof bent. Voor Kierkegaard was taal het voertuig of het orgaan van de mogelijkheden, en daarom noodzakelijk om tot het absolute zelf te komen. En die taal was het absurde, oftewel het pionieren, het bruggen bouwen tussen dingen waar nog nooit bruggen tussen zijn gebouwd. Dat was de opdracht voor de eenling. De brokstukken van die bruggen waren er al. De mens mocht dus ook niet teveel overboord gooien, want het was creatief, potentieel materiaal. Daarom mocht de mens spoorzoeken in de psyche, want daar lag toch het pad. Hierin moest de mens de taal te slim af zijn. Voortdurend strikt taal de mens. De mens laat zich alles voortdurend uitleggen door taal, terwijl dat juist ook weer zoveel dingen verbergt en afdekt. Daarom moet de mens leren vindingrijk te zijn, en taal te gebruiken als een middel, als creatief materiaal, niet als een objectieve werkelijkheid. De mens moet leren transparanter om te gaan met taal. Taal zonder filosofie is een bedrieger, zoals de orthodoxe taal farizeeers die de hoofden van kinderen plunderen door het 'dat' en hen niet verder helpen met het waarom. Taal leraren kunnen op school het ergste tuig zijn wat er op kinderzielen wordt afgestuurd.

Wat Kant al stelde was dat het verstand alles wil beredeneren en volkomen wil maken door louter rede, maar dat dit gewoon niet lukt, omdat er nog een andere dynamiek in het spel is, namelijk de ervaring, het bestaan, wat dan de mens eigenlijk tegemoet komt als de hogere rede, en dan de lagere rede moet afkappen. We kunnen eigenlijk stellen dat de hogere rede totaal vreemd is, en de lagere rede daarom geheel in de war moet schoppen. Deze krachten werken op elkaar in en dat gebeurt in vele lagen. Daarom moet de mens ook nooit te orthodox en nauwkeurig worden in taal, om zo het hogere vreemde niet te blokkeren. Daarom maakt een mens soms goddelijke 'fouten', en moet deze 'fouten' blijven maken, opdat de andere, hogere werkelijkheden doorkomen. De cirkels mogen dus nooit geheel rond zijn, maar moeten gebroken blijven, opdat er ingang is voor de andere, hogere cirkels. Telkens weer worden lagere processen door de hogere processen onderbroken. Een taal in zichzelf die volkomen zou zijn zou het bestaan niet meer zijn, maar een pseudo-werkelijkheid, terwijl er ook grond moet zijn voor het daadwerkelijke bestaan, het ervaren van de hogere

natuurrede. Kant stelt dat dit juist weer afzwakt als de mens niet staat op de vaste grond van het absolute noodzakelijke. Kant wijst dus terug op de diepere robotische dwang van de natuur als een onverbrekelijk mechanisme wat het voortbestaan van de mens moet verzekeren. Kant stelt dat als in dit proces niet de emancipatie van de eeuwige zelfverwezenlijking plaatsvindt de mens nooit tot het waarom zal komen. (Kritiek van de zuivere rede, 1781)

Hij stelt dat toevalligheid en willekeurigheid zijn tegengesteld aan noodzakelijkheid, en daardoor dus ook noodzakelijkheid bevestigen. Er is dus ook geen ontkomen aan de noodzakelijkheid van het bestaan. Telkens weer onderbreekt de noodzakelijkheid het bestaan. Telkens weer worden wij in ons denken en spreken onderbroken. Als dat niet zou gebeuren, dan zouden we ergens in vastgroeien. De gave kon dus alleen maar half zijn, anders zou de mens zichzelf vernietigen. Kierkegaard stelde dat het leven een bitter medicijn was wat hij van druppel tot druppel moest drinken.

Hoofdstuk 13. Kierkegaard en de schoonheid van de angst

Fichte stelde dat er een abstracte eenparige en identieke werkelijkheid was waar alles uit voortvloeide. Alles bewoog daar op dezelfde manier met hetzelfde vermogen, omdat alles hetzelfde was, zonder verschillen, maar dit was slechts iets metaforisch. Schopenhauer was een student van Fichte in Berlijn, maar was ook in strijd met deze filosofie. Deze strijd is van belang. Schopenhauer stelde dat er een gevaar op de loer lag van sofisme. Sofisme is het rond willen maken van filosofische stof om er hapklare brokken van te maken voor de verkoop, voor macht, eer en roem. De wil is altijd overmoedig, en daarom was Schopenhauer ook een rem op dit systeem. Schopenhauer waarschuwde tegen het sensationalisme. Er lagen teveel gevaren op de loer, en daarom moest het pessimisme komen, waar later ook Nietzsche mee verder ging. Daarom is Schopenhauer ook een belangrijke brug en wachter tot het werk van Fichte.

Kierkegaard sloot zich aan bij Schopenhauer. Beiden waren van het eerste gedeelte van de jaren 1800. Kierkegaard koos de kant van het pessimisme en de obscure filosofie tegenover de professor filosofie (sofisme). Beiden gingen het pad van de eenling tegen de grote massa's en de roemzucht die het brouwde. Op dit pad ging later in het tweede deel van de jaren 1800 Nietzsche verder. Na Nietzsche, in de jaren 1900, ging alles mis. De mens moet dus terug tot de verloren brokstukken van de fundamenten van Schopenhauer, Kierkegaard en Nietzsche. Kierkegaard tierde tegen de hoogmoedige protserigheid van de kerk die zich totaal te buiten gingen aan exclusiviteit, terwijl ze daartoe het pad niet waren gegaan. Ze kenden geen afzondering en geen ascese, en al helemaal geen

gezond pessimisme. De kerk was gevaarlijk optimistisch geworden over zichzelf. Kierkegaard tierde tegen hun zelfaangemeten blindheid. Hij noemde het laf. 'Zo kan ik het ook. Ik kan ook met vervroegd pensioen gaan en opaatje spelen om zo op handen gedragen te worden.' maar Kierkegaard koos de diepere, eeuwige weg, niet van tijdelijk genot ten koste van de grotere, eeuwige contexten. Hij was nog maar een jongen. Schopenhauer was al veel ouder, en hij trad in zijn voetsporen, alhoewel hij ook zeer kritisch was naar Schopenhauer, die als een soort leermeester was van hem.

Kierkegaard had een worsteling met de angst omdat hij verschillende naaste familieleden verloor op jonge leeftijd, maar hij zag de angst als vrijheid. Het trok hem naar het vreemde, naar de andere wereld. Hij zag de angst als mogelijkheden, wat voor hem de schoonheid van de angst was, en hij gebruikte het tegen het oeverloze optimisme van de kerk. De dood lag altijd op de loer, en dat maakte hem filosofisch.

Kierkegaard was als een Ismael, of een Jakob op Pniël, in een strijd met het algemene, het ingebakken, het uitgedokterde, het universele, door zijn angst en zijn relatie met de angst om zo te komen tot de vrijheid van de mogelijkheden, de andere verborgen werelden, de obscure uitzonderingen en afgezonderden. Kierkegaard streed hierin tegen het oververtrouwen van de samenleving en de kerk, tegen het al te makkelijk en snel verzoenen van de elementen, en dat was ook de reden waarom hij tegen Hegel streed die volgens hem te makkelijk een samenstelling maakte tussen tegenstellingen. Hij beschuldigde Hegel van overmoed, van snoepfestijntjes, waarin er niet diep genoeg was gegaan in de angst, de ascese en het pessimisme. Hegel maakte er volgens hem een rommeltje van. Het was net als Jeremia die Mozes ervan beschuldigde te snel de tabernakel te hebben gebouwd en gemeubilieerd, waarin niet aan de voorwaarden werd voldaan, en waarin het allemaal te letterlijk en materialistisch werd waardoor de diepere geestelijke betekenissen werden weggehaald. Kierkegaard voerde een dialectiek van uitzonderingen, en verfijnde het absurdisme, wat getoetst moest worden aan de angst. Als de mens geen gezonde angst had dan zou de mens tot het lagere absurdisme komen, het materialistische absurdisme. Kierkegaard richtte zich op het hogere, filosofische absurdisme, om zo het pad van de uitzonderingen te gaan. Hij was een paar eeuwen op zijn tijd vooruit. Daarom kon hij het ook beter vinden met Schopenhauer dan met Hegel. Kierkegaard was veel aggressiever, veel bruter, naar het beest van zinnelijk genot. Hij wilde de bedriegelijke kortaangebonden rede van dit beest overstijgen, door passie. Hiervoor had hij veel angst nodig en obscuriteit, anders zou hij ook door dit beest gepakt worden. Kierkegaard was daarom als een scheldend jongetje die voelde dat de wereld om hem heen niet klopte. Hij moest vechten voor zijn leven. Hij moest komen tot het pad van de uitzonderingen, anders zou hij één worden met de kuddes en zo verstenen. Hij voelde het mes van de slager voortdurend om hem heen. Het maakte hem paranoïde. Alles moest via het individu gaan, opdat het individu zelf verantwoordelijkheid zou nemen, en niet gewoon maar een speelbal is. Voor kierkegaard was het individuele dan ook hoger dan het universele, zoals hij stelt in zijn boek Vrees en Beven, omdat het individuele juist de poort is tot het persoonlijke en doorleefde. Het individuele krijgt eerst een relatie met het absolute, en dan pas daardoor met het universele, en deze volgorde mag niet omgedraaid worden. De kudde mentaliteit houdt de mens af van het absolute, opdat de kudde alleen maar een relatie heeft met de kudde en zo aan de slager is overgeleverd, die zich overigens voordoet als de goede herder van de kerk.

Kierkegaard stelde dat het dialectische systeem van Fichte en Hegel, dus van stelling en tegenstelling komen tot samenstelling, alleen gevormd kon worden door het eenlingenschap, op het pad van de uitzonderingen, en dat het geladen moest worden met een gezonde dosis angst, wat dus voorzichtigheid als definitie heeft, maar niet slechts dat. Voorzichtigheid onstaat tussen muren, tussen gevaren, dus angst is als een soort ontwaking, een wedergeboorte, en die trekt de mens tot de vrijheid van een ander leven, de verdiepte werkelijkheid.

Het eenstemmige robotisme van Fichte begon de mens in te sluiten, maar het moest nog genuanceerd worden. Wat was het ? Het zou zich gaan verletterlijken, veralgemeniseren en materialiseren als het communisme in de jaren 1900, maar ook zou het zich gaan nationaliseren en monopoliseren als het nazisme. Het persoonlijke karakter zou totaal vernietigd worden, en ook de metaforische waarde ervan, en daarom kwamen Schopenhauer en Kierkegaard opzetten.

Ook zij konden dit verval niet stoppen. Er was veel meer nodig dan dat, maar de mens zou wel terug moeten keren tot het Fichte apparaat door Schopenhauer en Kierkegaard. Verkooplustige criminelen waren namelijk met het Fichte apparaat op de loop gegaan. Niet dat Fichte hier niet tegen gewaarschuwd had. Fichte haatte het klasse systeem, en sprak dat zij die heer en meester willen spelen over anderen zelf tot slaaf worden. Fichte had het machtige visioen van de gelijkheid der mensheid gezien, als een natuurverschijnsel, maar de wet van de dialectiek eiste dat er dan eerst een tegenstelling zou komen, anders zou dit verschijnsel nooit overleven en zich nooit kunnen ontwikkelen.

Fichte stelde dat in de dialectiek het ik als tegenstelling het niet-ik had, de massa's, die dus niet zelfstandig konden bestaan, maar alleen als een tegenstelling van het ik. Door deze tegenstelling ontstaat er dan kennis. Achter het niet-ik ligt ook weer een hoger ik verborgen, op een plaats waar alles hetzelfde is, alles op dezelfde manier beweegt, en alles dezelfde vermogens heeft, en zo dus alles gelijk is. Het heeft een robotische nauwkeurigheid, een natuurprecisie. Fichte kwam dus nogal met een apparaat aanzetten. Ook Fichte was ver voor zijn tijd en werd vaak niet begrepen. Wat een opschudding gaf dat in alle lagen van de bevolking, dat Fichte zomaar durfde te zeggen dat alleen het ik bestond, en niets anders. Ze dachten allemaal dat hij het over zijn eigen ik had, terwijl hij het over het ik als diepere dynamiek had, dat wat verantwoordelijkheid moest dragen, het persoonlijke, de zorg. Hij werd dus veel bespot om zijn stellingen. De mens was beledigd, omdat Fichte durfde te zeggen dat ze niet bestonden, slechts hij, hij alleen bestond. In de realiteit had Fichte het gewoon over een bepaalde vorm van bewustzijn.

Fichte stelde in de overgang tussen 1700 en 1800 dat er een hoger ik was waarin alles was vastbesloten en dat er daarbuiten dus geen god was, maar dat dit ook in het hogere ik lag. Wat was er gaande ? In de jaren 1500 rekende Luther af met het materialisme van de katholieke kerk, zorgde ervoor dat de mens ontwende van de moederborst. Dat was de geboorte van het protestantse systeem. De man stond nu op zichzelf, en werd zelf tot vader. Het was een teken van de tijd, dat de mens na het metaforische tijdperk tot het eenlingenschap moest komen om deze metaforen te kunnen verdiepen in het zelf, de eigen verantwoordelijkheid. Dit liep dus uit op de komst van Fichte en het eenlingenschap van de jaren 1800. Kierkegaard schreef over Abraham die zijn zoon Izaak moest offeren, oftewel van de moederborst moest laten ontwennen. De moederborst moest hiertoe zwart gemaakt worden, oftewel duister, opdat het kind het niet meer zou vinden, opdat het kind alle kennis in zichzelf zou vinden en zo zou overleven en niet door projectie ten onder zou gaan. Zou dit

niet gebeurd zijn dan zou het kind verlammen. Dit was dus geen daadwerkelijke offering, maar slechts symbolisch. De katholieke kerk, als beeld van de moeder, moest het kind dus wel loslaten. Met de komst van Fichte en de jaren 1800 kwam deze verstoting die al in de jaren 1500 gebeurde tot een hoogtepunt.

Hoofdstuk 14. De ongod van de duitse filosofen

De Duitse filosofen stelden dat de mens in het denken dingen aan elkaar plakten die niet bij elkaar hoorden, en dat zo ook religie was ontstaan, en hun god. Het was een totaal pseudo-absurdisme, en daarom moest de mens leren wat het absurdisme eigenlijk was. Dat wat het was, dat was het eigenlijk helemaal niet, maar juist iets anders. Dat bracht ook een hele hoop onvertrouwen met zich mee, dus alhoewel de Duitse filosofen elkaar bewonderden en van elkaar leerden wantrouwden ze elkaar ook, en vlogen elkaar ook in de haren. 'Dat kan toch helemaal niet,' zeiden ze vaak van elkaar. Het was een totale oorlog van het denken waarin ze elkaar in het denken te slim af probeerden te zijn. Er waren dus dingen aan elkaar geplakt die niet bij elkaar hoorden, en zo had de mens god en religie gebouwd. Er moest dus wel een soort van ongod komen, en een soort van onbijbel. Het was allemaal veel te ver gegaan, en alles was uit de bocht gevlogen, maar de mens was aan het ontwaken, en Duitsland was het eerste land dat ontwaakte. Dat begon eigenlijk al bij Maarten Luther in de jaren 1500 die stelde dat er een andere god moest komen, omdat de mensheid had gebogen tot de bedriegelijke god van het materialisme, en dat ging toen verder met Leibniz in de jaren 1600 die een trappenstelsel van eenlingen bouwde, als een jakobsladder tot een hogere hemel dan de aardse hemel die de mens voor hem had gebouwd, wat ook direct de overgang was van de jaren 1600 tot 1700, waarin Kant kwam, wat doorliep via Fichte en Hegel tot Schopenhauer en toen Nietzsche, als een Duitse Jakobsladder van absurde eenlingen, als onprofeten en onevangelisten, als het onkruid buiten de kerk. Wat een belachelijke vertoning was het, maar niet belachelijker dan de kerk. Er moest een nieuwe definitie gegeven worden aan het belachelijke. Ze liepen als dronkaarden om de kerk heen, en riepen : Dat kan toch niet, dat kan toch niet, of toch ook weer wel ? En dat was precies de stelling van hun dialectiek, namelijk dat alles bestond uit een stelling, een tegenstelling en een samenstelling, maar dit moest dan wel weer aan allerlei ingewikkelde voorwaardes voldoen, want ze wilden niet zomaar zuipschuiten zijn. Het waren filosofen die nauwkeurig, of niet nauwkeurig, hun filosofische natuurmachines beschreven, om nu eens eindelijk de kerk plat te walzen of er nu eens eindelijk ware betekenis aan te geven. Het was dus heel dualistisch werk van haat en liefde. Ze waren verliefd op het denken, maar er ook mee in grote worsteling.

Er moest een nieuwe god komen, niet zomaar een god, maar een ongod. De mens kwam namelijk veel te gemakkelijk weg met het begrip 'god'. En de goden die ze hadden gemaakt waren bespottelijk, allemaal als excuus om niet zelf verantwoordelijkheid te dragen, en het ging allemaal tegen de hogere natuurrede en natuurlogica in, of moest dat ook ? Telkens weer kwamen ze met slimmere redes opzetten om elkaar in de grond te stampen, die filosofen. 'Hoe heb ik het nou ? Maar dat kan toch helemaal niet ?' zeiden ze van elkaar. En de ene verbaasde en verwonderde de ander nog wel meer. Waren dit slechts schijngevechten ? Ze deden elkaar in ieder geval niet op de brandstapel eindigen. Het was een totaal andere oorlog dan die van de religies. Ze vuurden elkaar aan, inspireerden elkaar, maakten iets moois van elkaar. De één werd het werk van de ander. Ze versierden elkaar. Maar vooral keken ze langs elkaar heen. Ze wilden helemaal geen nieuwe samenleving of nieuwe groep. Ze wilden een ongroep, een onreligie. Het waren eenlingen. Ze zochten de boodschap in de verloren dieptes van henzelf, want waar zouden ze anders zijn ? Was er dan ook nog zoiets als een on-ik, wat toch dan weer een ik was, maar dan een ander soort, een beter soort, een nuttiger soort, als een oorspronkelijk, authentiek natuur ik ?

Ze waren huiverig naar wat taal kon doen, vooral als het door velen werd gesproken, want zo werden de massa's gecommandeerd. Maar toch wisten ze ook dat ze taal wel moesten gebruiken, en daarom zouden ze een nieuwe taal moeten maken, nieuwe definities moeten geven, als een filosofisch woordenboek : de ontaal.

Was er een andere realiteit die ze over het hoofd hadden gezien ? En waren ze wel klaar voor die realiteit ? Zou die realiteit wel te stoppen zijn, of zou het hen grijpen en meesleuren ? De Duitse filosofen zagen grote golven komen die het denken zouden grijpen en meesleuren, maar waar naartoe ? Was dit de evolutie van het verstand ? Was de mens nu pas eindelijk aan het ontwaken na alle botte nachtmerries, of zou het slechts een nieuwe nachtmerrie zijn, of zo'n mooie droom die daarop uitliep ? Het zou altijd anders uitpakken dan je van te voren zou denken, want het denken van de mens was maar klein, zeer klein, met weinig voortekenen. Het zou een complete verrassing zijn. Een volwassene zou een kind niet veel duidelijk kunnen maken over de volwassen wereld, zoals de filosofen niet veel duidelijk konden maken aan de zogeheten volwassenen. Moest er een nieuw niveau komen, het niveau van de Duitse filosofen ? De Duitse filosofen waren zo overtuigd van hun werk, en van de waarde van hun twijfel en ontrouwen dat ze dit als een basis legden voor de wedergeboorte en ontwaking van ieder mens. De mens kon niet zonder de Duitse natuur die zich had geopenbaard. De mens was in die zin bestemd om Duitser te worden. Dat was niet iets letterlijks, maar iets metaforisch, iets abstracts.

Het was als het Hegeliaanse sprookje van Alice in wonderland (1865) : Dat wat het is is het niet. Ze vierden geen verjaardagen, maar alleen hun onjaardagen. De mens ging namelijk ten onder met het uitvoerig en uitbundig vieren van de verjaardagen waardoor ze elkaar bedrogen en vervroegd met pensioen gingen. Ze werden snel oud, tot papier, opdat de onkranten daarop gedrukt werden. Het was iets zeer tragisch maar bruikbaar. Komt dat zien, komt dat zien, wordt snel oud, dan hebben we papier. Er was een filosofisch complot tot de aarde gekomen, een vreemde ongod, met een vreemde onreligie. Zij die het niet meer konden volgen gleden overboord. Het denken van de mens moest wel onderbroken worden met het ondenken. Er moest een nieuwe ontaal komen. Geen probleem was het als spijbelaars die taal niet wilden leren, want er was immers papier nodig om de onkrant te drukken. Kom, vier je verjaardagen, doe alles wat je wil, heb uitbundig en uitvoerig plezier in je oppervlakkig materialisme, stelde de Duitse filosoof. Doe alles wat God verboden heeft, want wij

hebben deze tegenstellingen nodig om uiteindelijk tot samenstelling te komen. Ze begonnen dus eigenlijk satirische onreclame te maken. Kom dan ? Kom dan ? Trek maar aan de vinger van de clown. We hebben immers papier nodig. Wordt maar snel oud, dan zijn we van je af. Je zal je niet op ons niveau bevinden. We hebben je niet nodig, maar op deze manier dus wel, ben je goed bruikbaar. De vijand kreeg zo dus zijn plaats, was heel nuttig, als ruw creatief materiaal. Niets dan papier zou hij zijn. De filosoof liet zich juist door zijn vijand, de materialist, inspireren. De oorlog begon zich dus steeds meer te verschuiven naar het denken, niet meer het lichamelijke. Er was iets veel beters. De filosofen hadden het niet over een letterlijk ik en jij, maar over bewustzijns-niveau's, over goed en kwaad. Ze hoopten juist dat door hun satire mensen tot inzicht zouden komen om afstand te doen van hun ego en oude denken. Maar eerst zouden ze er zoveel van moeten eten totdat het hun neusgaten uit zou komen. Je wil jezelf volvreten ? Nou, je kan het krijgen. Zo stelde de Duitse filosoof.

Tot papier zou de mens worden, tot papier zouden de kerken worden, opdat daarop de hogere filosofische onkranten gedrukt zouden worden. Er werd niet gevochten met messen. Dat was barbaars. Er werd gevochten met humor, om de mens zin en onzin in te laten zien. Er werd gevochten met absurdisme, om te laten zien hoe onbenullig de grenzen van de mensen waren. Er begon zo een heel nieuw extremisme op te rijzen.

Papier hier, zegt Holle Bolle Gijs op de Efteling. Holle bolle gijs kan het wel gebruiken. Alles vreet hij en nog steeds heeft hij honger. Alles maalt hij tot papier, en hijzelf wordt ook tot papier. Het is goede onreclame voor het materialisme. 'Doe dan, doe dan, spring er maar in, je bent goed te gebruiken. Wij weten wel raad met je.' De ongod zal komen, en papier is wat hij wil voor de onkrant. Zorg dat je er bij bent, zorg dat je paraat staat. De ongod weet er wel raad mee … Tot papier wordt het gemalen …

Nee, de Duitse filosofen spaarden elkaar niet, en al helemaal niet het Duitse volk. De één wist het nog wel beter, of waziger, te vertellen dan de ander. Er was altijd weer baas boven baas, of baas onder baas, of in hun terminologie : de onbazen. Het ging niet om de roem, het ging er niet om berucht te zijn, maar om de anonimiteit, de onroem. Obscuur moest het wezen, want als je teveel zou definiëren zou je het juist ook weer kapot maken en er zoveel weer door verbergen. Daarom bleef Schopenhauer stellen dat er nog een ander zeer belangrijk element was : namelijk kunst. Zoals religie tot kunst werd verheven meer en meer, zo moest filosofie ook tot kunst worden verheven. Men moest dus durven niet alleen systematisch te zijn, maar juist ook onsystematisch. Het abstracte was juist het hogere concrete, het subjectieve het hogere objectieve, en de chaos een hogere orde, voor de ontwaakten. De slapenden zouden gewoon doorslapen, of er hevig van in de war raken, misschien wel als de naderende ontwaking.

De ongod was gekomen. Niemand kon de ongod nog stoppen. De spelletjes van de goden die de mensen hadden gemaakt waren ten einde gekomen. Zij die nog steeds dachten god in een doosje te hebben waren alreeds bedrogen door de ongod, en waren slechts een speelbal in zijn papier industrie. 'The joke is on you.'

Hoofdstuk 15. de put van kierkegaard – van israel tot duitsland

Het heeft geen zin om tegen het absurdisme te strijden, want het wordt alleen maar absurder, en in je strijd tegen het absurdisme word je zelf ook alleen maar absurder.

Je denkt het slechts, het is niet waar, stelt de Duitse filosoof … De werkelijkheid ligt altijd genuanceerder …

Als een sadistisch mens veilig van achter zijn krant of tv lacht om het leed van een ander, dan is hij het zelf die in de krant staat … Hij bedriegt slechts zichzelf alsof hij het zelf niet is, maar de ander … En zo blijft hij zichzelf bedriegen … omdat hij als opportunistisch materialist alleen waarde en waarheid hecht aan zijn eigen realiteit. Hij is geen twijfelaar.

De Duitse filosoof liet zich niet bedonderen door het materiële. Het materiële was slechts een middel waar hij voorzichtig en gematigd mee omging. Een middel, niet de bron.

Kierkegaard leefde in de tijd van Schopenhauer, en was iets jonger en kwam uit Denemarken, wat een verlengstuk van Duitsland is en zich dan weer opsplitst in Noorwegen en Zweden. In mijn dromen over Denemarken ging het vaak over de nachtkoorts, wat ook weer aan Kierkegaard verbonden is. Ik werd van de moeder afgescheiden. In Kierkegaard's boek 'Vrees en beven' (1843) stelt hij dat Abraham werd tot een monster om Izaak van de borst van Sarah te laten ontwennen, en waardoor Izaak zijn geloof verloor. In mijn kinderdromen werd ik ook losgesneden van de moeder, en de vader was een monster. Dit gaat dus over een periode in de kerkgeschiedenis waarin de mens wordt losgetrokken van de katholieke kerk, de moeder kerk. De vader, de protestantse kerk, is een monster die zijn kind op die manier offert, alhoewel dat slechts metaforisch is. Het kind moet namelijk de bron in zichzelf zoeken, zijn innerlijke moeder. Dat de vader een monster is is een beeld van de verbrokenheid van het kind die van de moederborst is losgetrokken. Volgens Kierkegaard was de moederborst voor dat doel zwart gemaakt. Het kind moest zo van geloof komen tot de rede, tot de hogere rede wel te verstaan, van het individu. Daarom liepen de paden van de kerk tot de filosofie.

De vader is slechts een innerlijke dynamiek van het kind die er voor zorgt dat hij niet terug gaat naar een uitwendige moeder, maar op zoek gaat naar de inwendige moeder, oftewel het principe. Het kind moest gaan van Maria tot Moria, of tot mara, bitterheid. Maria is ook de naam voor god in het Aramese OT. Het kind moest hiervan loskomen om op zoek te gaan naar zijn innerlijke bron, niet meer een uitwendige god. Moria was de berg van dit offer. Hier verloor volgens Kierkegaard Izaak zijn geloof.

Izaak keek naar Abraham's gezicht, stelde Kierkegaard, en het gezicht was totaal veranderd. Dit gebeurde nadat Abraham zich van Izaak had afgekeerd, was weggerend. Toen hij terugkwam was hij anders, als een monster. Abraham zei dat hij Izaak's vader helemaal niet was, maar een afgoden dienaar, en God had dit ook niet van hem gevraagd, maar het was slechts zijn eigen wil. Hij greep toen Izaak bij de keel en gooide hem op de grond en begon op hem te schelden. Hij noemde hem een stommeling om te geloven dat hij zijn vader was en dat dit allemaal van God zou komen. Van schrik richtte Izaak zich toen tot zijn innerlijke bron, het hogere. Abraham was blij dat Izaak nu inzag dat hij een monster was, zodat Izaak zijn ware relatie met de ware bron niet zou verliezen. Ook Sarah was tot een monster gemaakt, haar borsten zwart gemaakt, opdat Izaak dus niet meer terug zou gaan tot het materiële. Hij zag nu wat het was, zoals ik ook eens een kinderdroom had over dat de vader en moeder in monsters waren veranderd. Zij waren henzelf niet meer. Er waren geen herkenningspunten meer. Izaak moest zijn moeder verliezen. Hij mocht geen moeder meer hebben, want die was alleen binnenin.

Izaak kon niet spreken over wat er was gebeurd.

Schopenhauer was als de Calvijn van de Duitse filosofie : de wil van de mens moest eraan. De mens moest zijn vrije wil weer inleveren, opdat de hogere uitverkiezing van de natuur, die uit principe zeer selectief was, zoals Darwin stelde, kon komen. Het was iets heel eigenaardigs, zoals Fichte al stelde. Het was niet het bekende, maar onbekende, het vreemde. Het zou tegen het denken van de mens ingaan. Het was dus meer iets metaforisch, niet iets letterlijks. Hiermee werd een oude waarheid van het germaanse opgegraven : de walkuren zouden alleen diegenen opnemen die aan hun wil op het strijdveld waren gestorven. Ze lieten zich hierin niet bedriegen door uiterlijke vormen, want dan zouden ze zelf uit de hemel vallen. Er zaten dus geen Miepen tussen de strijdgodinnen die vielen op stropdassen van de man, of een man uitverkozen als hij een grote auto had, of veel geld, maar ze keken ernaar of hij sober genoeg was geweest, ascetisch genoeg, of hij een eenling was die niet achter de massa's aansjouwde. De walkuren (of valkyries) waren dus gewoon puur de natuur principes zelf die de man in zichzelf moest ontwikkelen en moest oefenen. Dat is de ware betekenis van 'het hebben van een vrouw', zoals het deze diepere betekenis ook heeft in de islam waarin de strijder in het paradijs 72 maagden wordt beloofd. Laten ze zichzelf niet voor de gek houden hiermee. Dit zijn metaforen van filosofische principes die de mens in zich moet ontwikkelen. De vrouw bestaat dus helemaal niet, maar is slechts een metafoor ergens van. Niemand is zomaar vrouw of man. Er wordt hier een diepere filosofische taal gesproken, een ontaal. De mensheid heeft het niet begrepen en blijft maar achter schaduwen en weerspiegelingen aanrennen. Dat is de tragiek van de stad. 'Kijk nou eens wat voor vrouwtje ik me op de kop heb kunnen tikken.' … 'Ja, maar ben je ook innerlijk veranderd ?'

Ben je gewoon volwassen, dan ben je nog gewoon een kind. De mens moet niet slechts volwassen worden. Dat is een domhoudertje en een zoethoudertje. De mens moet filosofisch worden. Ik zag een Davidster met een doodskop erin. Na Israel komt Duitsland. Na religie komt filosofie. Dat is het ware, metaforische offer van Izaak, om zo tot zichzelf te komen. De nazi's hebben dit verletterlijkt en zo totaal verkeerd voorgesteld, materialistisch. 1900 werd de eeuw van het materialisme wat hard, heel hard, terugsloeg. Daarom moet de mens weer terug tot de verloren fundamenten van de jaren 1500 tot de jaren 1800, van Luther tot Nietzsche. Daarin is heel wat te graven, daarin is heel wat te spitten. Heel wat te zaaien. Ja hoor, nazi's : Na Israel kwam Duitsland, maar hoe ? Nietzsche waarschuwde al tegen jullie. De put van Kierkegaard ging diep. Ik had een terugkerende

nachtmerrie als kind zijnde dat ik in een put kwam tot een dal vol schedels en doodsbeenderen. Ik hoorde dan bellen, en zag kinderen geworpen worden in het water. Moeten we dan het kind met het badwater wegwerpen ? Dat hebben de nazi's gedaan. Ze hebben de Duitse klassieke filosofie verkracht. In die nachtmerrie waren de deuren van mijn slaapkamer heel ver weg. Stemmen als donder en bliksem. En vreemde gevoelens in mijn mond, in mijn gehemelte. Het begon allemaal met iets wat ik moest drinken, en dan begon ik door de grond te zakken. Dan kwam ik in die put en ging helemaal naar beneden. Krijsende kinderen, gillende bellen. Als een school, en die school heeft bewust kennis lopen achterhouden. Zij waren zelf niet eens geschoold, en dan toch nog schooltje spelen over anderen. De put van Kierkegaard ging diep, maar zo ontwende de mens aan de moederborst. De vader was daartoe een monster geworden, en het kind kon alleen maar rennen, zijn geloof verliezende, want wat was uiteindelijk dit geloof ? De filosofie wacht op het kind.

Kierkegaard stelde dat de ware vrouwelijkheid het vermogen is om waardigheid te versieren, wat ook tegelijk een definitie is van de opname. Het vrouwelijke kon dit alleen doen als ze zelf waardig was. Alleen waardigheid zou waardigheid kunnen versieren.

Hoofdstuk 16. Nederland : het duivelste land, en de noodzaak van de filosofische ondergrond

De Duitse filosofen stelden dat de materialistische, wilszuchtige mens alles door het onmiddelijke ervoer, maar de mens moest terugkeren tot het beleven door een filosofische lens. Ik had een droom waarin ik een gnostische bijbel las die stelde dat de eerste scheppingsdag niet goed was. Het christendom stelt dat de eerste scheppingsdag net zoals de andere dagen goed was. Maar ik zag in die andere bijbel dat de eerste scheppingsdag monsterlijk was, en dat God zo moest stellen dat het niet goed was. De mens moet ontwennen van de uitwendige moederborst, van het materialisme, om de inwendige, individuele moeder te vinden. Daartoe werden de moederborsten zwart gemaakt, en werden zowel Abraham als Sarah monsters in de geschriften van Kierkegaard. In mijn droom was dit wat er gebeurde in de eerste scheppingsdag. De mens moest ontwennen, tot onvertrouwen komen. In een kinderdroom kwam er eens glas tussen mij en de moeder, en de vader was een monster. Maar ook de moeder was een monster. Dit was een terugkerende kinderdroom, en ik ben er eigenlijk mijn hele leven over blijven nadenken. Kierkegaard had dus soortgelijke ervaringen. Hij verloor zijn moeder al op jonge leeftijd.

Het gaat dus om de lens die tussen de mens en het andere moet komen, een filosofische belevingslens die het onmiddelijke afbreekt. Na de jaren 1700 en de jaren 1800 ging men de Duitse filosofie zowel negeren als verdraaien en werden dingen steeds onmiddelijker en gehaast en kwam er een veel materialistischere wereld. De wil moest onmiddelijk gehoorzaamt worden. De kennis werd bespottelijk gemaakt. In de overgang tussen de jaren 1900 en de jaren 2000, zowel een nieuwe eeuw als een nieuw millennium, kwam er het tijdperk van de Nederlandse filosofie, oftewel de Aretaitische filosofie, waar we nu midden inzitten. Religie en filosofie wordt verzoend en van commentaar voorzien. Nederland heeft hele diepe Duitse, Franse en Spaanse wortels, en is ook Surinaams. Dat is in de geschiedenis zo gegroeid. Nederland is als het Suriname van Europe vanwege de multi-cultuur. Alles komt in Nederland samen. Dit alles komt samen in de tweede bijbel, de naam van het project.

Waarom, zou je zeggen, waarom Nederland ? Omdat Nederland het duivelste land is wat er bestaat, vanwege chirurgische beroepsmarteling van de mens, wat juist subtiel gaat, verborgen, in het geheim, en hen die het is overkomen kunnen er niet vrijuit over praten, zoals verkrachtingsslachtoffers dat vaak ook niet kunnen. Deze chirurgische beroepsmarteling heeft zich verheven tot een soort van monnikenorde. Ze houden zich zelf namelijk ook zwijgzaam stil. Het gaat allemaal heimelijk. De doorsnee mens krijgt er geen informatie over. Het staat niet elke dag op de voorpagina van de krant. Ze kennen het niet, totdat het henzelf overkomt. Als kind zag ik de film 'Coma' waarin patienten telkens maar weer op een vreemde manier in een coma raakten door het medisch personeel. Het maakte toen als kind een enorme indruk op me. Er waren ook geheime zalen waar die lichamen geborgen werden. Dat is wat er in Nederland aan de hand is, en zij die hun mond zwijgzaam dichthouden wanneer hun medemens wordt onderdrukt, die is de volgende om onderdrukt te worden, maar ik zal het nog sterker vertellen : Als je buurman wordt onderdrukt en je denkt dat het jou niet is overkomen, dan is het je al overkomen. Geheel Nederland wordt in deze coma gehouden. Laat niemand zichzelf bedriegen. Geheel Nederland is al gezombificeerd door de geest van Mengele. Nederland is tegen populair geloofsgoed in het gevaarlijkste land ter wereld. Daarom moest ook wel de nieuwe filosofie juist uit Nederland komen. Hitler ging, Mengele kwam, en hoe. Met de dood van Mengele was het nog niet afgelopen, maar begon het pas, want hij zou net als Jezus door zijn heengaan zijn geest uitstorten. Natuurlijk vindt chirurgische marteling overal ter wereld plaats, maar Nederland is het land van de chirurgische marteling, bij uitstek. Ik heb in mijn werk al heel wat meegemaakt, tot het punt dat ik inzag dat alleen de Aretaitische filosofie de uitgang was, of doorgang.

Areta is het pad van de geoefendheid van de eenling, wat al beschreven werd door de stoicijnen in bijvoorbeeld de Hercules mythes. Het is het pad terug tot de natuur, terwijl Kakia, het kwaad, de mens wilde verleiden terug te gaan tot stadse instellingen. Arete is een archetype van de inwendige moeder, de hogere mens zelf, de eigen verantwoordelijkheid. Kierkegaard stelt dat alleen in de eeuwigheid de mens volkomen tot individu, tot eenling, kan worden. Vandaar dat het belangrijk is de ervaring van de eeuwigheid te ontvangen en te ontwikkelen. Het individu, de eenling, is eeuwig. Er zijn geen reserves. Het gaat om de volkomen volharding totdat er geen weg meer terug is, oftewel de heilige onweerstaanbaarheid, en de heilige onontkoombaarheid, zoals ook gesteld wordt in het werk van Calvijn. Dit is dus niet zomaar een heilige gebondenheid, maar een eeuwige gebondenheid. Het moet dus diep genoeg gaan. De mens moet een ingebouwde automatische robotiek inbouwen zodat hij zichzelf niet meer kan bedriegen. De lagere, kudde volgende, mens bedriegt zichzelf al sjoemelende telkens weer.

De mens moet dus tot een eeuwige worden om te kunnen overleven als eenling. Alle banden van tijdelijk materialisme moeten verbroken worden. Dat betekent werken totdat je niet meer kan werken omdat de nacht, of eeuwige nacht, is gevallen. Dat is waar alle ware oefening naartoe leidt : het automatisme, wat een soort natuur spasme is. Zo kan de mens niet door domme fouten uit het schip vallen. Wel is er dus plaats voor het absurdisme, de heilige 'fouten' of eeuwige 'fouten' waarin de dwaasheid van de ongod wijzer is dan de wijsheid van de mens. Dat is een hele worsteling voor de onprofeet : 'Waarom maakte ik die fout ? Kijk wat het gedaan heeft.'

Je moest die zogenaamde fout wel maken. De fouten van de ongod zijn namelijk beter dan de volmaaktheid der mensen. Dat is ook weer een onderwerp van de dialectische Duitse filosofie : de nauwkeurige keurigheid van schijnbare fouten.

Nederland : het duivelste land, maar gelijktijdig het poortland voor de verdere Europese filosofische reformatie, want die moet er zeker komen. Dit is alleen iets voor de eenling. Het gaat dus om de filosofische ondergrond, zoals er altijd in de profetische beweging de profetische ondergrond was. De mens moet hiertoe een zekere inwijding ondergaan, geoefend worden door het Areta principe, diep in de mens zelf, wat terugleidt tot het Aretaïtische tijdperk van de natuurmens.

Fichte stelde dat een eenling zich niet moest schamen voor zijn intelligentie, ook al zou hij de enige wijze zijn in een wereld van dommen. Maar hij die niet voor de waarheid kan lijden moet er ook niet aan beginnen. Natuurlijk vechten de dommen terug, en is de intelligentie van een eenling een belediging en bedreiging naar hen toe. Ze voelen zich zo in hun nakie gezet, bloot, verzwakt, onteerd, ontmaskerd. Maar de mens moet aandacht hebben voor wat er daadwerkelijk gaande is, en niet zomaar principes leren.

Fichte streed tegen het zondaars-begrip dat iedereen een zondaar was en zo altijd zou blijven. Hij stelde dat een mens die dat van zichzelf zei dat ook wilde. Die mens wilde gewoon zondigen. Fichte had veel hogere idealen, maar werd daardoor arrogant genoemd. Hij raakte in grote strijd met de kerk vanwege zijn temperen van het zondaars-begrip. Fichte had veel hogere verwachtingen van het mens zijn. Natuurlijk had de mens zijn fouten, maar de mens moest zichzelf niet naar beneden gaan lopen praten de hele tijd, alsof het niet anders kon, want dat zou voor Fichte een teken zijn dat zo'n mens gewoon niet wilde veranderen. 'Denk je soms dat je beter dan ons bent ?' werd er tegen hem gezegd. Je kan het gewoon niet goed doen. Ook als je dan een beter mens wil worden wordt het gewoon niet geaccepteerd en wordt het hoogmoed genoemd. Maar zij zijn toch zondaren ? Dat geven ze dan toch toe dat ze door het vlees leven, en hoe kun je van zulke mensen dan godsspraak verwachten ? En is het dan niet hypocriet van die zelfaangestelde zondaren die van de zonde hun beroep hebben gemaakt ? De pot die de ketel verwijt ?

Het is dus eigenlijk gewoon zondig in hun ogen om niet een zondaar te zijn. Je kan het nooit goeddoen zo. Eigenlijk moet je dan wel een zondaar worden om te breken met hun zondaarsbegrip. Er is dan geen andere weg. Dan ben je maar een zondaar in hun ogen, maar zij zijn dat toch ook ? Dat geven ze toch zelf toe ? Wat is het probleem dan ?

De mens moest dus zondaar worden om met het bedriegelijke systeem van de beroepsmatigheid van de zonde te breken. Dat is wat de man is : een zondaar. Hij moest helemaal buigen tot de grond, en

vuil worden, om zo tot de kennis te komen in plaats van tot geloof, om zo te belijden : Ja, ik ben een zondaar. Zo werd de man met schuld beladen. De man werd zondig verklaart omdat hij durfde met het systeem van de zonde te breken. Hij werd schuldig gesteld voor het aangezicht van de kennis. Was er een andere weg dan ? Ja, ik ben een zondaar, zei de man. Ik heb gerebelleerd tot het systeem van de aarde. Ik heb gebroken met de zonde, dus ben ik een zondaar. Mijn zondigheid wordt door de vruchtbaarheid van haar kennis bevrucht, zodat er iets goeds uit voort kan komen. Nu tevreden ? Dat was wat de man zei. Hij was weggelopen van het systeem, nog steeds bevuild, en kwam zo tot de kennis, die woest was. Je zit er helemaal onder, jij zondaar. Hij had zich niet tegoed gedaan aan de zondige feestjes van de stad, maar had gehongerd. In de stad of net buiten de stad kruipen de van de zonde en gulzigheid dik geworden mannen naar de zonde toe en noemen het geloof. Ze kruipen door het stof, want zij zijn immers zondaren. Dat hebben ze geoefend, allemaal uitwendig. Ze hebben lopen pompen, hijgen, zweten, om maar uitwendige tekenen te ontwikkelen, omdat ze het inwendige hebben veracht. Het uitwendige, daar gaat het hen om, hun dikheid, hun rolmopserigheid, of hun gespierdheid is hun trots, en zo kruipen ze tot de zonde, want ze hebben hard gewerkt voor de zonde, klaar om hun beloning te ontvangen, en zo worden ze bevrucht. Nog ergere zonde zal er gebaard worden. Dat is een grote tegenstelling.

Daar staan ze op stadse posters met veel stoom om zich tentoon te stellen, hun liefde voor de uitwendige zonde. Moet je dan zondigen om hiermee te breken ? Moet je fouten maken om te breken met een vorige fout ? De fouten van de ongod zijn beter dan het correcte van de mens. Het gaat over de relativiteit van fouten en van zonde. Wat voor de een zonde is is voor de ander het goede, en omgekeerd. Daarom moet de mens tot kennis komen. De mens komt tot kennis met allerlei onwetendheid, allerlei zonde, allerlei fouten. De kennis zal dan orde op zaken stellen. Dat is de kennis van goed en kwaad. Het begint in het innerlijke, en op een sobere manier zal dat gematigd naar buiten komen. Niet zoals de blaaskaken die zichzelf oppompen omdat ze zoveel lust hebben naar de zonde. Ze denken dat ze met al hun gepomp en geschrok de aandacht kunnen trekken van de zonde, maar wat is waarlijk zonde ? Ze werken zich hiervoor stuk in het uitwendige. Dan staan ze daar te pompen en te hijgen, en te pronken, maar hun intelligentie wordt steeds kleiner en vaagt helemaal weg. Het is het pad van de dommen. Snelle bevrediging door de zonde. Ze hebben niets anders.

De zondaar had zijn excuus voor de zonde gevonden : hij zou altijd blijven zondigen. Fichte stelde hogere doelen. De mensheid kon zoveel meer zijn. Het werd hem niet in dank afgenomen. De mens bleef liever zondig. Hij wilde niet alleen theoretisch zijn, maar vooral ook practisch.

Ik had een droom dat ik ergens was wat een mengeling was tussen het ouderlijk huis en mijn eigen gezin, een mengeling van twee families. Er was nogal een ingewikkeld sleutelsysteem waarbij je ook weer afhankelijk bent van de ander, en ik was blij dat ik zoveel familie leden had die altijd wel in de buurt waren, anders zou het systeem niet eens werken. Ik ging het huis uit, het oord, en ging over een overdekt terras, maar bemerkte ineens dat ik nog naakt was. Ik had me maar half aangekleed. Ik ging dus weer terug, en weer was er de opluchting dat de nodige familie leden in de buurt waren zodat het sleutel systeem zou werken en ik weer naar binnen kon. Bij de ingang was een kunstgedeelte met kunst van een vroegere levenspartner, die bij de familie hoorde, en het was allemaal fallische kunst. Het begon bijvoorbeeld bij een aap met een rechtopstaande staart wat een fallus uitbeeldde. Ook was er een rund die een fallus uitbeeldde en graaste, bedelende aan een rivier voor water en voedsel.

Kant stelde in de jaren 1700 dat het kenvermogen van de mens de natuur vormt door de verbindende werkzaamheid, door de synthese, als onderdeel van de dialectiek, de driehoekslogica van stelling, tegenstelling en samenstelling. De natuur is dus in principe gewoon van binnen en niet van buiten. Nu is het zo dat de mens veel te snel tot de samenstellingen komt, de syntheses, veel te snel conclusies trekt, ook veel te snel sex wil hebben en sex heeft. Het is allemaal parasitair, en er is geen oog meer voor de kunstvorm die erachter ligt. Weet de mens wat zijn voeten betekenen ? Weet de mens wat de fallus betekent, en de vagina, oftewel de Kant, 'cunt' in het Engels ? De voeten zijn de verzekeringen. Maar de mens verhinderd zijn voeten niet om zich daarin te verdiepen. Kant wees er op dat er een verborgen synthetische werkelijkheid was. Die kon de mens niet zomaar binnengaan. Alles moest maar snel snel bij de mens, en zo fabriceerde de mens een eigen werkelijkheid en drong dat aan de ander op. Ze drongen dus hun synthese op aan anderen, wat gelijkstaat aan mentale verkrachting. Kant stelde dat er daarom gekeken moest worden naar het object beseffende dat het niet de ware substantie was, maar een sluier. Deze revolutionaire benadering opende de poorten van de verborgen natuur, maar er kwam dan ook een pseudo-Kant die langs alles heenleefde. Je kan dus op twee manieren langs iets heenleven, door geestelijk, verdiepend, filosofisch te leven, persoonlijk, of door onpersoonlijk en onverschillig te leven, wat dan pseudo-Kantiaans zou zijn. Er werd dus een poort geopend, maar er gingen ook een heleboel valse poorten tegelijkertijd open voor geesten die de Kantiaanse filosofie zouden verkrachten en verdraaiien. Ze zouden zo een pseudo-werkelijkheid maken. Tijd en ruimte zijn synthetische verschijningsvormen, stelde Kant, maar niet het ding zelf. De mens moest dus door die sluiers heengaan. De wereld moest ontsluierd worden, en daartoe kwam Kant. Kant zei dat het kenvermogen tot een hoger niveau moest komen, namelijk de rede. Mensen hadden de zintuigelijke waarnemingen omgezet tot begrippen en zo tot oordelen, maar dat ging helemaal verkeerd. De mens moest boven deze objectieve kennis uitstijgen door de rede, wat in de gnosis de logos wordt genoemd, wat soms ook god genoemd wordt, of in dit geval juist de ongod, omdat er teveel pseudo-goden zijn zodat je eerst een helder begrip moet krijgen van de ongod.

Het gaat in Kant's filosofische stelsel niet om starre, dogmatische kennis, maar om reflecterende kennis, kenvermogen en oordeelsvermogen die ook religieus en ethisch geladen is. Newton stelde al dat er teveel muren worden gebouwd en te weinig bruggen. Daarom moet het kenvermogen kunnen reflecteren. Het moet een feedback kunnen geven aan alle bestaande systemen. Zo kunnen er ook weer lagere vormen wegvallen wanneer er hogere verbindingen komen. Door de reflecterende kennis kan er zo samenhang en context worden waargenomen. Alles moet telkens weer getoetst worden aan de hogere rede, en omdat de mens dat als zodanig niet kan moet de mens minderen tot robotisme. De mens moet komen tot het natuurautomatisme. Niet alle natuur automatismes zijn goed, dus daarom moet de mens eerst de absolute leegte in om aan zichzelf, zijn lagere vormen, te sterven, aan zijn wil ook, zoals Schopenhauer stelt. En Kierkegaard stelde dat de mens daarvoor tot gezonde vrees moest komen. De mens is te lichtzinnig en reflecteert er maar op los. De jaren 1800 moesten daarom gezonde voorwaarden stellen om het prikkeldraad te leggen om de Kantiaanse filosofie heen, want er werd inmiddels al flink misbruik van gemaakt, wat zijn hoogtepunt kreeg in de jaren 1900. De mens die niet aan zichzelf wil sterven kan geen ware filosoof worden, maar blijft gewoon een kind of een pseudo-volwassene, al dan niet pseudo-filosoof. Deze lijnen trekken dwars door de kerk en de new age heen. Niemand ontkwam dus nog aan het Kantiaanse fundament en model, zowel in goede vorm als in pseudo-vorm. De magie van Kant moest begrepen worden. Het begrip van potentieel gevaarlijke apparaten zoals die van Kant is essentieel. In intellectuele kringen

werd Kant's filosofie standaard voedsel in de keuken. Dat ging ook niet zomaar meer weg, maar werd alleen maar verder verdiept. Immanuel Kant (1724-1804) was immers de grote verlichtings-filosoof. Kant was zo'n beetje de Michael Jackson van de filosofie.

Kant ziet de filosofie als mentale architectuur. Alleen maar gelukzaligheid is niet het hoogste goed voor de rede, stelt Kant, want er moet waardigheid zijn, de juiste zeden, wat in de rede inbesloten ligt. De rede is dus niet hedonistisch, en de mens die het geluk wil mag zich afvragen : ben ik het waardig ? En wat is het ware geluk ? Is de ascese niet een weg die veel dieper gaat ? Kent de mens bijvoorbeeld het belang van pijn en verlies ? En is het geluk juist ook niet dat wat je aan de ander geeft ? Dit hoeft zeer zeker niet rechtsstreeks te zijn. Het kan ook heel subtiel gaan, maar vast en zeker. Het kan ook heel langzaam gaan, maar zeker. Wat is het ware geluk ? Volgens Kant is het een belangrijkere vraag voor de rede : wat is waardigheid ?

Kant stelt in zijn Kritiek op de Zuivere Rede (1781), zo'n beetje de bijbel van de Duitse filosofische verlichting van de jaren 1700 en de jaren 1800, iets heel belangrijks. Kant schreef het toen hij achter in de 50 was. Hij stelt dat in de kinderjaren van de rede het als eerste dogmatisch is. Dat is ook niet zo vreemd, want het kind heeft nog geen begrippen om zichzelf uit te drukken, en gebruikt dan het weinige wat hij heeft of gewoon wat hem geleerd is. Dat kan dan heel bot overkomen, maar het kind heeft geen ander medium nog, dus de mens moet ook zeker door woorden heen kunnen prikken. Het kind spreekt dus in feite heel cryptisch en symbolisch, abstract. Dan komt de tweede fase waarin het oordeelsvermogen door ervaring voorzichtig is geworden en wijs, dus als tweede is het sceptisch. Maar dit oordeelsvermogen moet dan nog rijpen, volgroeien, door het toetsen en het vinden van vaste grond. Het is niet slechts getoetst, maar ook beproefd, dus eigenlijk zelf-beproeving. Dit houdt volgens Kant in dat niet de feiten van de rede beproefd en beoordeeld moeten worden, maar het vermogen en de deugdelijkheid van het systeem van de rede. Dat is volgens Kant de kritiek van de rede (A761 / B789), wat dus ook de naam is van zijn boek.

Kant stelt dat de rede zich altijd moet onderwerpen aan de kritische rede. Zo niet, dan wordt de rede verdacht. Er moeten altijd weer kritische noten in de rede zijn, anders is het niet veilig. Kant stelde ook dat er een grotere eenheid is wanneer er een grotere verscheidenheid wordt toegestaan die elkaar ondersteunt. We zien hier ook de beginselen van een zeer divers natuur-communisme, die juist beter werkt door grotere verscheidenheid. Alles kan alleen in de juiste samenhang bestaan, in relatie tot (A683 / B711).

Kant stelde dat juist in de grotere eenheid door de grotere verscheidenheid het doel zichtbaar zou worden. Kant stelt dan ook dat we de grootste eenheid moeten nastreven. (A676 / B704) Zo kan de rede zich als een bol loswrikken van elke valse grond. Kant stelde dat als er zo'n grote verscheidenheid is gekomen dat er niet meer de minste gelijkenis zou zijn, dan zou daarmee ook het klasse systeem niet kunnen bestaan. (A653 / B681, A654 / B682)

Hoofdstuk 17. de kantiaanse exodus

Hegel (1770-1831), die min of meer door Kant was beinvloed, stelde in zijn belangrijke werk 'Femonologie van de geest' (1807), wat een vervolg is op Kant's basis boek 'Kritiek van de Zuivere Rede' (1781), dat tijd, alhoewel rusteloos en vloeiend, is ook tegelijkertijd de rust van de uitgebreidheid, als een metafoor van het onderscheidings vermogen van het denken.

Tijd moet omgezet worden in begrippen. Tijd is leegte, voorwaarde, maar die moet verdiept worden. Tijd zweeft boven de wateren.

De natuur, stelt Hegel, de tijd en de beweging, brengt het weten voort en zo het zelfbewustzijn, die gesplitst is in negativiteit, wat een reflectie is, als een onderscheidingsvermogen, en dit kan alleen het ik zijn door anders te zijn, en juist door het opheffen van het zelf is het het zelf.

Hij stelt het in hoofdstuk 8, das abolute wissen, het absolute weten. Hij stelt dat deze zuivere negativiteit het splitsen is, en het begrip zelf, het zichzelf opheffende. Ook stelt hij dat het negatieve een abstractie is. Juist opdat het zich splitst is het het zuivere begrip.

De materiële werkelijkheid is het ware leven niet. De materiële wereld is het grootste bedrog ooit. De mens wordt in een roes gehouden. Toch moet de mens door deze wazen de weg proberen te vinden.

Drie jaar na de dood van Kant kwam Hegel met zijn femonologie van de geest als de aanvang van een nieuwe eeuw, de jaren 1800 (1807). Dit werk kwam om het werk van Kant te verdiepen. Kant was overleden en Hegel was opgestaan als zijn opvolger.

Hegel stelt dat hoe meer contexten de mens gaat zien, hoe dieper de mens in het geestelijke wordt getrokken, terwijl de materialistische mens alles veruitwendigt en steeds meer in het uitwendige wordt getrokken en allerlei dingen vals voorstelt en zo ook het tegengestelde ervan wordt. De mens van de contexten wordt dus steeds geestelijker. Dit is in het kort waar hoofdstuk 8 over gaat.

Hoofdstuk 7 gaat over religie, wat ook de naam van het hoofdstuk is. Meer zelfbewustzijn trekt ook dieper het geestelijke in, wat ook weer een herkenningsproces is, zelfs in tegengestelden. De mens bestaat uit tegengestelden en moet het toch leren herkennen als hetzelfde. Het religieuze bewustzijn is het absolute wezen die het onderscheid tussen het zelf en het waarneembare opheft. De mens moet het zich toeeigenen, inventariseren en assimileren, als onderdeel van zichzelf in een bepaalde vorm. We zien hier de mens dus als monster en roofdier op een meer aanvaardende manier. Het doet de metafoor van het roofdier in dit systeem inpassen, klaarblijkelijk. Dit is dus weer een zuivere negativiteit. Hierdoor wordt het weten zuiver innerlijk, wat het geheim is van het ontstaan van substantie.

Hegel stelt dat er niveau's zijn waarop het goede niet het goede is en het kwade niet het kwade en dat ze op sommige niveau's samenvallen, in de zin dat het kwaad een abstractie kan zijn van het individu, het zelf, de eenling, en het goede een abstractie kan zijn van het zelfloze. Dit zijn niveau's waarop het goede en het kwade zijn opgeheven. Dit is volgens Hegel dus de zuivere negativiteit als een onderscheiding. Hegel beschrijft het negatieve als het andere, als een andere, abstracte formulering van de werkelijkheid. Dit hele proces beschrijft ook het voor-zich-zijn, of jezelf weten in de andere. Hegel stelt dat het abstracte begrip religie dan van belang kan zijn om het zelfloze uit te beelden, wat ook een abstractie is van het goede. De mens moet namelijk ook hongeren om zichzelf te verliezen. Alles om ons heen is nog lagere vormen die afgeleid zijn van hogere vormen, dus dit al wel in zich dragen.

Kant stelt in de Kritiek van de Zuivere Rede (1781) dat noodzakelijkheid zijn grenzen moet hebben, opdat er genoeg ruimte is voor afleiding, en dat de ware noodzakelijkheid altijd een grotere eenheid, oftewel een grotere context, als doel heeft (A617 / B645).

De mens staat oog in oog met oneindig sluwe bacillen. Het gaat erom te werken en te bouwen aan het grote niets, omdat het iets vals is geworden, af is geweken, door de dictatuur van de kerk en het materialisme, die de materie als uitgangspunt heeft. Hiertoe schreef Kant zijn boek : de Kritiek van de Zuivere Rede, wat Schopenhauer het belangrijkste boek van de Duitse filosofische reformatie van die tijd noemde. Luther stelde dat er een nieuwe god moest komen, omdat de god van de katholieken materialistisch was en niet open voor het hogere geestelijke. Maar het protestantse systeem wat in de jaren 1500 kwam opzetten had veel meer nodig om los te breken. Met Kant kwam die nieuwe 'God', de Rede, wat al door de filosoof Spinoza was gesteld. Deze 'God' was zowel de Rede als de Natuur, niet meer de mens als centrum. Voor de mens die altijd zichzelf als God had gezien was dit een hele vreemde God die gekomen was, de Kantiaanse God. Maar deze God sloeg in als een bom. Niemand kon nog aan deze God ontkomen. Het was een buitenaardse werkelijkheid die zich opdrong aan de onderdrukte aarde. Het was een grote bevrijding voor de aarde en het denken van de mens. De Kantiaanse God was zelf-verantwoordelijkheid, maar dat was juist de poort tot vrijheid, want wie anderen zou bevrijden zou zichzelf bevrijden. Kant was dus een grote verzetsstrijder tegen de tirannie van de kerk en het materialisme. De Kantiaanse God kwam niet zozeer met profeten, maar met filosofen. Er was dus een tweede Luther gekomen, die ditmaal niet slechts zijn stellingen op de kerkpoort plakte, maar de kerkpoort openbrak. Kant rekende ermee af, met het hele sluwe kerk systeem van die tijd. Op dit fundament mogen wij nog steeds doorbouwen. Het was een historische doorbraak en overwinning. Er was een nieuwe bijbel gekomen, namelijk die van de filosofie. De Kantiaanse God wond er geen doekjes om : de hele werkelijkheid was slechts een verschijningsvorm, en vals, en daarmee ook de kerk. De kerk had bij voorbaat de strijd al verloren. Kant gooide de poorten van de kerk wagenwijd open en er was een grote uittocht. De filosofische exodus uit de gevangenschap van de christelijke kerk was begonnen, en niemand kon het nog stoppen. Wel waren er dus veel mijnen gelegd aan weerszijden van het pad, en zouden er als gevolg vele pseudo-Kantiaanse bewegingen ontstaan. Ook de Kantiaanse God zou verdraaid worden, en het zou zijn hoogtepunt hebben in de jaren 1900 en daarna de jaren 2000. De mens moest terugkeren tot de Kantiaanse God. De mens was van het pad afgeweken. De mens moest dus terugkeren tot de jaren 1700 en 1800. Hier lag een belangrijk fundament, een belangrijke oorsprong, waarvan de mens was afgeweken. De jaren 1900 en de jaren 2000 waren de jaren in de klauwen van de oneindig sluwe bacillen die het aardrijk opnieuw hadden bedrogen. In de jaren 1700 en 1800 ligt de mens tussen kerk en materialisme in. Hier tussendoor ligt een pad. De exodus moet

zich verdiepen, dieper de wildernis in van 1700 en 1800, om zo niet net zoals Mozes overmoedig een stad te bouwen. De mens moest volhouden in het hongeren, totdat de mens aangekomen zou zijn in het Kantiaanse beloofde land.

Er kwam een nieuw begrip over god, want het oude begrip deugde niet. De Kantiaanse God als opperwezen had niets met een ik of jij te maken in eerste instantie, maar met de hogere natuur rede waaraan allereerst het zelf moest sterven. Uiteindelijk moest dit wel het hogere zelf zijn, maar dit was meer een abstractie, een bewustzijnsniveau en had weer niet met ik en jij te maken. De mens moest de valkuilen zien van het ik en jij. In het christelijke kerkelijke godsbegrip was god de grote jij of hij, maar stiekum het ik, het lagere denken van de mens zelf die alles op de ander projecteert om er vervolgens zelf mee weg te rennen.

Het gebed is slechts symbolisch om jezelf af te stemmen op de Rede of Kantiaanse God, die dus ook al door de bijbel heenliep, omdat ook de profeten de mens al waarschuwden dat het materialisme een waan was. Maar materialisten beschuldigen vervolgens de geestelijke mens van wanen, en zo worden de profeten gedood door de monsterlijke mammon, oftewel in de bewoordingen van Kant een pseudo-rationaliteit. Kant beschreef deze pseudo-rationaliteit als een gemakszuchtig wegkieperen van de voorwaarden en dan het gebrek aan het begrijpen maken tot een volkomen begrip, net zoals een koopman zijn vermogen niet kan vergroten door een paar nullen achter zijn kassaldo te zetten. Hegel stelt dat de substantie zijn waarheid heeft in het eenvoudige, het simpele, ontdaan van alle voorwaarden, om zo onderscheid te maken wat dan weer in het innerlijk wezen wordt verdelgt, en dat deze verzekering van verzekerdheid zijn bevestiging heeft in vergeetachtigheid. Dit maakt men vervolgens toegankelijk door het openbare handelen, en zo ontstaat de wet van familie en staat, een zeer vroom wezen, zeer passief en doods, en daardoor een onverschillige onwerkelijkheid. Hegel stelt dat het een god is die zich absoluut niet vies wil maken, de schone god genoemd, die spreekt door een van de dubbelzinnige zusters van het noodlot, die de mens door valse beloftes tot misdaad aanzet, met een gespleten tong. Ze geeft de mens valse zekerheden en valse betekenissen. Alles werd verstrooid en vereenvoudigd, en daarom streden de intellectuele filosofen al sinds de oudheid hiertegen. De mens had afgedaan van het hogere systeem van de rede en betaalde er een zware prijs voor. Hegel sprak : Pas op voor de acteur en zijn masker, want die individualiteit kleeft er maar slechts heel oppervlakkig aan vast, zeer gedachteloos en inconsequent, als onwaardige toevalligheid en daardoor niet-wezenlijk.

Kant stelt dat hoeveel het begrip van een object ook bevat, dat de mens er toch bovenuit moet gaan om er existentie aan te verlenen. De mens die dit niet wil gebruikt volgens Kant tautologieën, oftewel zegt telkens hetzelfde in verschillende bewoordingen en voert dat in zichzelf aan als bewijs, en deze verwisselende illusie is tegen vrijwel iedere correctie bestand. Vandaar dat Schopenhauer ook stelt dat de wil moet sterven. Er valt namelijk niet te discussiëren met een redeloos mens, omdat de redeloosheid vaak een kwestie is van de wil. Wel is het dus zo dat alleen kennis de wil kan onderwerpen, maar deze kennis moet allereerst op het zelf betrokken worden. Daarom is de filosoof vaak gedoemd tot geheimhouding, en mag zichzelf vaak niet verdedigen.

Als we dan bidden om de uitstorting van de Kantiaanse God, dan bidden wij eigenlijk om een uitstorting van de Rede, wat in principe gewoon een afstemming is op de Rede. Wij mogen zo tot kanalen van de Rede zijn en ook gelijkvormig worden aan de Rede, opdat wij tot filosofen worden, wat de waarlijke uitverkiezing is.

Toen Mozes ergens in de woestijn stopte om daar zijn eredienst te houden en tabernakel op te zetten in overmoed was het dus eigenlijk Immanuel Kant die hem stopte en zei dat het volk verder moest gaan tot het beloofde land, niet op te geven in het hongeren, want in Jesaja werd de komst van Immanuel letterlijk geprofeteerd als degene die boter (melk) en honing zou eten, als een beeld van het beloofde land. Immanuel zou het volk leiden tot het beloofde land :

Jesaja 7

13 Toen zeide hij: Hoort toch, gij huis van David. Is het u niet genoeg mensen te vermoeien, dat gij ook mijn God vermoeit? 14 Daarom zal de Here zelf u een teken geven: Zie, de jonkvrouw zal zwanger worden en een zoon baren; en zij zal hem de naam Immanuël geven. 15 Boter en honig zal hij eten, zodra hij het kwade weet te verwerpen en het goede te verkiezen. 16 Maar voordat de jongen weet het kwade te verwerpen en het goede te verkiezen, zal het land ontvolkt zijn.

Mozes mocht namelijk vanwege zijn overmoed niet tot het beloofde land gaan. Immanuel zou de mens verder leiden, wat door de christenen werd gezien als de komst van Jezus, maar de Israelieten zagen Jezus als een afgod en valse profeet, dus voor hen was dat niet de vervulling van hun profetie. Het land zal ontvolkt zijn wil zeggen dat het alleen voor de eenling is. De Rede kan namelijk alleen ontvangen worden door de eenling die zelf-verantwoordelijk is geworden, alhoewel dit een bewustzijns-begrip is en niet een daadwerkelijke ik is. Het gaat hier dus om een principe als onderdeel van de Rede. Immanuël betekent 'God met ons', maar God, el, betekent in de wortel de omdraaiier. Het is dus inderdaad de Kantiaanse God die de pseudo-werkelijkheid door de filosofische lens terugdraaide tot de oorsprong. Mozes zei dus tot het volk : Laten we hier stoppen om ons een stad te bouwen en een naam, maar Immanuel Kant zei : Laten we verder gaan en blijven hongeren in de wildernis, opdat we uiteindelijk tot het beloofde land van melk en honing zullen komen. Treffender kan deze profetie niet zijn. De mens moest nog meer minderen en nog meer loskomen van het materialisme, want het was het pseudo-terrein buiten het paradijs. Je kon hier niets vertrouwen. Daarom moest Immanuel Kant de mens tot een groter niets leiden. De mens moest loskomen van het overbodige, het pretentieuze.

Hoofdstuk 18. newton's wereld

In Mattheus 1 in het NT is Immanuel verbonden aan de komende redding van het volk. Ik had een droom waarin ik in een Kantiaanse wereld was, een parallel wereld, waar ik vroeger ook veel over gedroomd heb. Er waren allerlei betrokken hulp organisaties die de mensen opzochten en de mens van hun verslavingen afhielpen, zoals ook sex verslaving en verslaving aan verkeerde boeken enzovoorts. Ze zochten mensen aan huis op. Het waren Kantiaanse hulp organisaties die niet star en dogmatisch waren, maar juist fantasie rijk, want ze deelden ook bijvoorbeeld posters uit. Ik kon me herinneren dat ik ooit een grote poster kreeg wat een beetje leek op de wereld van Winnie de Poeh voor dertig procent, en misschien voor 40% op de wereld van Rayman. Het hing aan de linkermuur van mijn slaapkamer, naast een kist met wat andere spullen. Er waren veel oorden van die hulp organisaties, en er was telkens veel natuur omheen waar mensen konden wandelen. Er was ook een gebouw wat een hele lange gang had en helemaal doorliep tot de ingangshoek van het station. Aan het einde van de gang was de kamer van een meisje, en er stond daar een computer, en op het bureaublad was een foto van de ingangshoek van het station, maar je zag daarop gewoon de mensen die daar tegelijkertijd liepen, dus meer als een soort camera effect, een soort 'live' effect. Er begon toen een soort van tune te spelen waar ik even later ook mee wakker werd, wat ik beschouwde als Kantiaanse muziek.

Mozes stopte te vroeg in de woestijn, en zei : 'Mensen, dit is het,' maar Immanuel Kant zei : 'Laten we verder trekken, mensen, dit is het nog niet.' Immanuel Kant zag het grote boeren bedrog, de leugen van de pseudo-realiteit die de kerk had opgezet, ook al hadden sommige kerkelingen een vleugje intellectualiteit. Het trekt door de bijbel heen. Het is soms zeer bruikbaar, maar de mens moet verder. Immanuel Kant stelde in de jaren 1700 dat er veel grotere parallelle realiteiten waren, en dat de mens door alle verschijningsvormen om hen heen moesten prikken, maar wat zal er nog overblijven van die mensen ? In hoeverre zijn de mensen zelf verschijningsvormen die weg zullen vallen ? 'Boter en honig zal hij eten, zodra hij het kwade weet te verwerpen en het goede te verkiezen. Maar voordat de jongen weet het kwade te verwerpen en het goede te verkiezen, zal het land ontvolkt zijn,' stelt Jesaja over Immanuel, dus wij komen alleen tot het land van melk en honing als wij los zijn gekomen van de massa's. De mens wordt dus tot het uiterste beproefd.

Maar de mens wilde niet luisteren en volgde Mozes. Jeremia riep : Gaat uit van die stad, maar de mens wilde niet luisteren, en ze maakten zichzelf een Jezus, zodat ze niet meer hoefden te leren. Ze maakten zoals Immanuel Kant zei 'van hun gebrek aan begrip een volkomen begrip', gewoon door de leegtes in hun rede op te vullen met voortijdige begrippen. Waarom nog leren als je kon geloven. Ze volgden een rode joker met een rode slaapmuts die nogal snel stierf en snel weer opstond, om zo niet te hoeven hongeren. Ik zag deze joker in een droom, bloedend aan het kruis, en die kwam er ook weer snel af. Van deze snelle magie die niet mindert, die niet hongert, maakt de mens graag gebruik. Dood en leven is allemaal goed, maar graag geen honger. Dood en leven past allemaal perfect thuis in hun materialistische denkbeelden.

De mens wilde niet ervaren en leren kennen. De mens wilde gewoon geloven. De Rede denkt in voorwaarden, waar het zintuigelijke met het onvoorwaardelijke als absolute denkt te beginnen, stelt Immanuel Kant. Hierin raakt de Rede allereerst verstrikt, in de pseudo-realiteit, in het schijnbare. Toch is de Rede dan bepalend en niet bepaalbaar, omdat de Rede een noodzakelijkheid is en het enige werkelijke. De Rede is niet onderworpen aan het tijdelijke en materiële experimenten. Dit is dus de vrijheid van de Rede. De Rede is haar tijd ver voor, omdat zij eeuwig is. De Rede is onafhankelijk van de zintuigelijkheid, wat Immanuel Kant stelt als de definitie van vrijheid. De

mens is een verschijning, maar de Rede is dat niet. De Rede is ook niet slechts begeleidend, maar op haarzelf, ook wanneer het zintuigelijke dwars tegen haar ingaat. De voorwaarde die in de Rede ligt is niet zintuigelijk, dus heeft ook geen begin, en is daarmee ook niet onderworpen aan zintuigelijke pseudo-voorwaarden en aan bepalingen in de tijd door een voorafgaande oorzaak. De voorwaarde van de Rede zweeft hierboven als een bol. Ze is hierdoor ook niet onderworpen aan chronologie, aan opeenvolging in tijd. Dit is hoe Immanuel Kant de Kantiaanse God beschrijft. Daaronder ligt de woeste zee van de pseudo-voorwaarden, waar ook de Rede in was geworpen en in verstrikt was geraakt, maar zij was er nooit een deel van geweest. Het was alleen om haar op te wekken. De woeste krachten van het geloof zijn dus slechts de brandstof van de kennis. Zij rangschikt en inventariseert alles en draait het tot gebruik en nut. Zoals de god El ook al de Draaier werd genoemd in de Hebreeuwse worteltekst, en in het Grieks is zij als logos de Rede in de beschrijving van god in het NT in het eerste hoofdstuk van Johannes. Ook in de Aramese grondtekst is god de Rede :

Johannes 1
1 In den beginne was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God.

Aramees : In het hoofd was de Reden en de Reden was bij God en de Reden was God.
Reden is mlh, en God is alah.

Immanuel Kant stelt dat de Rede dus zelf de voorwaarde is voor iedere handeling waarin de mens zichzelf als verschijning manifesteert. De Rede volgt dus niet de orde zoals die zich voordoet in de verschijning, stelt Immanuel Kant, wijkt niet voor materiële regels en hun voorwaarden. De Rede is dus in dat opzicht een rebel tegen de verschijningsvorm, tegen de lagere pseudo-realiteit. We kunnen stellen dat de Rede zich dus ook niet onderwerpt aan bepaalde taalregels die de mens heeft opgesteld. De Rede bepaalt zelf welke taal zij gebruikt, en wanneer en hoe, en met welke voorwaarden.

Ik heb er lang over nagedacht en gebeden hoe de poort tot het Kantiaanse werd geopend, en tot het Kantiaanse land, of wereld of parallel, waar ik al zo lang telkens over droomde. Ik kreeg toen een droom over Isaac Newton, een theologische natuurfilosoof uit de jaren 1600 en 1700 (1643-1727), die drie jaar na de geboorte van Immanuel Kant overleed. In de droom zag ik dimensies in elkaar overvloeien als regenbogen, buitenaardse stralen die elkaar kruisten en geboorte gaven aan nieuwe dingen, en vervolgens gaven vele filosofen van die tijd hun commentaren.

Hij haalt 2 Koningen 17 aan :

15 Zij hadden zijn inzettingen veracht en zijn verbond, dat Hij met hun vaderen gesloten had, alsook zijn vermaningen, die Hij tot hen gericht had; zij hadden achter de ijdelheden aan gelopen, zodat zij tot ijdelheid werden, en achter de volken aan, die rondom hen woonden, ofschoon de Here hun geboden had niet te doen zoals deze. 16 Zij hadden al de geboden van de Here, hun God, verlaten en zich gegoten beelden gemaakt, twee kalveren; ook hadden zij gewijde palen gemaakt, en zich neergebogen voor het gehele heer des hemels en de Baäl gediend.

Daarvoor staat er :

7 Dit nu is geschied, omdat de Israëlieten gezondigd hadden tegen de Here, hun God, die hen uit het land Egypte geleid had, uit de macht van Farao, de koning van Egypte, en omdat zij andere goden hadden vereerd 8 en gewandeld hadden naar de inzettingen der volken die de Here voor het aangezicht van Israël verdreven had en naar die, welke de koningen van Israël hadden ingesteld. 9 De Israëlieten hadden bedacht wat tegenover de Here, hun God, niet recht was: zij hadden zich offerhoogten gebouwd in al hun steden, van de wachttoren af tot de versterkte stad toe; 10 en zij hadden zich gewijde stenen opgericht en gewijde palen op elke hoge heuvel en onder elke groene boom. 11 Daar, op alle hoogten, hadden zij offers gebracht, evenals de volken die de Here voor hun aangezicht had weggevoerd; zij hadden slechte dingen gedaan en daardoor de Here gekrenkt; 12 zij hadden afgodendienst bedreven, waarvan de Here tot hen gezegd had: Zo iets zult gij niet doen. 13 De Here had Israël en Juda gewaarschuwd door alle profeten, alle zieners: Bekeert u van uw boze wegen en onderhoudt mijn geboden en inzettingen, volgens de gehele wet die Ik uw vaderen heb geboden, en door mijn knechten, de profeten, u heb doen overbrengen. 14 Maar zij hadden niet geluisterd doch zich even hardnekkig betoond als hun vaderen, die niet vertrouwd hadden op de Here, hun God. 15 Zij hadden zijn inzettingen veracht en zijn verbond, dat Hij met hun vaderen gesloten had, alsook zijn vermaningen, die Hij tot hen gericht had; zij hadden achter de ijdelheden aan gelopen, zodat zij tot ijdelheid werden, en achter de volken aan, die rondom hen woonden, ofschoon de Here hun geboden had niet te doen zoals deze.

Newton was unitarisch en ariaans, dus die zocht naar bruggen en geheime boodschappen in de bijbel, dus beschouwde het niet orthodox. We zien in bovenstaande tekst dat de exodus ergens halverwege vastgroeide en dat de Israelieten materialistisch bezig waren in hun steden en dieren offerden, wat wel zo barbaars en primitief was dat ze daarmee in wezen afgoden, demonen vereerden, en niet de rede. Newton zegt dan dat er verschillende lagen in de tekst zijn, trouwens net als in de grondtekst, en hij stelt dat de ware God werd aanbeden gewoon door middel van de twee kalveren, dus niet dat de twee kalveren nu zozeer God waren, maar een soort van medium, om tot God te komen. Het kan dus volgens Newton ook een mengeling zijn geweest van de aanbidding van de ware god en ook de valse goden. Hij redeneert zo ook een beetje vanuit Jerobeam's institutie die dan eigenlijk de lagere klasse van de bevolking, die dus geen levieten waren, aanstelde als priesters van die kalveren, en zo was dat dus niet zo'n zware zonde als dat van de heidenen die rechtstreeks de valse goden dienden. Newton stelde dus dat die twee kalveren er juist voor zorgden dat de ware God toch nog werd bereikt. Zo was dat nu eenmaal in hun natie dat de kalveren werden aanbeden als hetzelfde als het aanbidden van de ware god, stelde Newton. Zo was dit nu eenmaal gegroeid en het had diepere betekenis. Zij aanbaden dus de ware god in of door de kalveren, en niet de kalveren zelf. Het was een soort middel of instrument, wat voor betekenis het dan ook had. De kalveren waren dus slechts een soort van 'bij wijze van spreken', terwijl het slechts schijnbaar leek alsof ze die kalveren zelf aanbaden. Het had dus te maken met de taal en de metaforen van die tijd, de terminologie. In wezen, stelde Newton, waren die kalveren slechts toegewijd aan god.

Newton legt dit vervolgens uit via Richteren 17, dat dit zelfs een heel erg bijbelse gedachte is, want Micha's moeder wijd daar elfhonderd zilverstukken toe om er een gesneden en gegoten beeld van te maken voor Jehovah, god. Later nam de stam van Dan deze goden weg, maar Newton stelt dat het om het principe van de ziel gaat, de motivatie erachter. Volgens Newton was het gewoon een kunstvorm als een herinnering, zoals de kalveren de mens moesten wijzen op de diepere, onzichtbare realiteit, en de exodus, dus het kon zowel goed als slecht gebruikt worden. Dan heeft Newton het erover dat zij die zouden offeren de kalveren moesten kussen, om zo onderscheid te

maken tussen god en het offer. Ook de offers moesten god kussen. Hij haalt daarvoor Hosea 13 aan :

2 Zij maken zich gegoten beelden van hun zilver, afgodsbeelden, naar eigen inzicht, alles het werk van metaalbewerkers. Men zegt van hen: De mensen die offeren, kussen kalveren.

Dan stelt Newton dat in Hosea 4 Israel een hoer wordt genoemd. Newton stelt dat als de Israelieten afgodsbeelden maken vanuit hun eigen wil, dan is het verkeerd, maar als ze het doen om de ware god te dienen, dan is het goed, als God zelf het hen heeft opgedragen.

Newton interpreteerde het boek Openbaring als de val van het katholieke systeem. Hij stelde dat hij was uitverkoren door God om de bijbelse profetieën uit te leggen, want die hadden een diepere betekenis, en hij stelde dat hij de sleutel daartoe had ontvangen. Hij schreef hiertoe niet alleen exegetische teksten maar ook alchemistische teksten gewijd aan de natuurfilosofie, en daartoe verzamelde hij ook andere alchemistische teksten, bijvoorbeeld van William Bloomfield, een alchemistische natuurfilosoof opgenomen in Ashmole's Theatrum Chemicum Britannicum van 1652. In zijn alchemistische teksten stelde Bloomfield op prozaïsche en psalmistische wijze dat de planeten op zich ons geen toegang zullen verschaffen, maar alleen de diepere betekenissen, en die zullen ons eerst door de hel leiden, en dan pas tot de hemel. De filosofische mens wordt eerst geleid tot een plaats tussen leven en dood waar over al deze dingen gediscussieerd wordt. Hier moeten dingen opgelost worden en gescheiden, ook onderscheiden, maar dit mag niet op een corrosieve manier gaan, op een manier waardoor dingen totaal vernietigd of onherstelbaar beschadigd worden, manieren dus die door wijze filosofen worden geweigerd. Newton's mandaat is : meer bruggen bouwen, minder muren. De mens moet op zoek gaan naar het potentieel van dingen, en niet alles allemaal bij voorbaat geheel afwijzen. De mens moet leren begrijpen en leren ermee werken, nut te vinden. Bloomfield stelde : Er lopen meerdere natuurlijnen door dingen heen, parallelle werelden zogezegd, dus we kunnen niet alles zomaar geheel wegkappen, want dan kappen we meer weg dan ons lief is. Zo is dat dus ook met de theologie : Leer de natuurlijnen erin te ontdekken en werk ermee, als met een medicijn. Dat is de boodschap van zowel Newton als Bloomfield, en dat werd later door Kant uitgewerkt : Kijk niet zomaar naar het object als een bestaand object, maar zie het als een verschijningsvorm en niet het eigenlijke ding, want dat ligt achter de sluier. De manier waarop we met dingen omgaan bepaald dus of het afgoderij is of niet, in Newton's woorden en exegese. Niet het ding op zich bepaald of het afgoderij is of niet.

In 'Bloomfield's blossoms' stelt Bloomfield dat de mens geleid moet worden door de rede. De mens moet leren vanuit moeder aarde te werken om zo vrij te komen, want als natuur met de natuur werkt dan kent het werk voltooiing. Dan wordt er ware betekenis gevonden, en bereikt het het zaad.

Als de monon (mnn, mn), oftewel de eenling, komt tot de draaier, el (Hebreeuws), oftewel de parallelle tuner, dan is dat de stoicijns-hebreeuwse betekenis van mn-el, mnl, oftewel Immanuel, maar het heeft veel diepere Egyptische wortels, de verborgen ondergrond van de stoïcijns-hebreeuwse filosofie. Imman, met de mn-wortel loopt helemaal terug tot de dodentochten van ra door de onderwereld, waarin ra op zijn boot beschermd wordt door de mn-slang, de mehen (mhn, mn), wat de draaier betekent, en wat dus dezelfde betekenis heeft als el in de worteltekst. Juist door de mehen kon ra tochten maken door de onderwereld en sloten openmaken. Immanuel is dus de verbinding tussen de Egyptische draaier en de Israelitische draaier : mehen-el. Ook Mozes wijst op

de slang in de woestijn, want de slang is een beeld van de draaier, oftewel de parallelle tuner, het veranderen van het perspectief. Hier ging het pad verder. Mozes wees op mehen-el, op Immanuel, als zijnde het diepere Egyptische fundament. Ook Osiris is beschermd door de mehen-slang in de onderwereld om zo de vijanden van ra te vernietigen. Je zou ook kunnen stellen dat de mehen en de monon in het Nederlands voorkomen als de mannin, een naam van Eva, die de man moest beschermen om hem in haar gedaante als de draaier, de slang, door de kennis wedergeboren te laten worden in de parallelle wereld.

Door mehen, mn, werd ra ook uiteindelijk tot amun-ra, oftewel de verborgen ra, amen-ra, de eenling ra, waardoor hij boven de massa's was uitgestegen, wat ook een Egyptische vorm en oorsprong is van Immanu-el. Dit uitstijgen boven de massa's komt in het NT terug in het boek Efeziërs waar de gemeente in Immanuel (Jezus) gesteld is boven de regeringen, overheden en machten van de lagere aardse gewesten.

Dan staat de mens voor de zee van de jaren 1900 en 2000, en dan zal deze zee gesplitst moeten worden, opdat er een doorgang is tot diepere wildernis.

Hoofdstuk 19. Niet : Er zij licht, maar : Er zij duisternis

Ironisch gezien is dan Immanuel Kant, de grote draaier die aan het wiel der realiteiten stond, zelf ook een verdraaiing van iets. In het tweede bijbelse onderwijsboek 'Rigil Kent ontsluierd', stelt namelijk in hoofdstuk 3, de etro lens :

'Areta was het voortijdse babylonische Afrika, maar dit werd verdraaid van Areta, r'ta, rt, tot Thora, tr, de joodse wet. Op deze basis werd Name, nm, het voortijdse roshlandse Afrika, verdraaid tot man en manna, mn, oftewel de patriarchische verborgen kennis die je moet opkopen, en waarin mannen altijd voorrang hebben.'

Immanuel Kant is dus een groot enigma van de jaren 1700 wat slechts een code is van iets veel diepers. Laten we kijken wat de verdraaide nm-wortel is. Dit wordt besproken in hoofdstuk twee van Rigil Kent ontsluierd :

'Nms, nhm, name is een Aramees woord voor wet, maar ook voor zintuig. Omdat er zoveel Egyptologie door de tijden heen verloren is geraakt ligt deze verloren kennis gecodeerd in de dochters, de vruchten, van Egypte : het Aramees en het Hebreeuws. Vandaar dat deze twee talen

heel belangrijk en ondersteunend zijn om een beter zicht op het verloren gegane Egypte te krijgen, en dat is weer belangrijk om terug te keren tot het voortijdse Afrika. Dit is een tocht die de mens moet maken, terug tot de oorspronkelijke natuur, terug tot het paradijs, want nu leeft de mens buiten de poorten van het paradijs in het gebied van de trickster, de misleider. Er waren verschillende gebieden in het voortijdse Afrika, zoals Irad, Sur, Oan en het voortijdse Egypte deel. Nahme is ook weer voortijds Afrika, wat nog deels bestaat als Nahm-ibia, Namibia in het zuid-westelijke Afrika van vandaag. Het betekende 'wet', net zoals in het Aramees, en ook de materie van de informatie, als een boodschap en een leger wat uitgezonden wordt, als het immunologisch systeem van de natuur, wat overigens ook in Egypte de diepere betekenis is van de wet. Het woord 'materie' is dus misleidend, selectief, natuurvrezend, een truuk van het Romeinse wereldrijk. Het Engelse wereldrijk bouwde daar vrolijk op voort, allemaal ten koste van de indianen. De 'namerie' ligt dus dichter bij de waarheid, want dan krijg je het totaal-plaatje te zien.

Ben je een materialist, of een namerialist ? De namerialist ziet de diepere natuur en kennis die achter alles verborgen ligt, en is DAAR op gericht, de veel verfijndere natuur-namerie. Zo ziet de namerialist verloren gegane geschiedenissen en de voortijden, en kan daar zijn leven aan schaven, om zo raadsels op te lossen. Zo gaan de poorten van het paradijs wijd open, maar het paradijs is niet wat de westerse mens denkt dat het is. Het is niet religieus en het is geen luilekkerland, maar een school en een slagveld. De mens moet een tocht maken door de onderwereld en het verloren gegane paradijs ontdekken, de namerie. Wat een rijkdom is het, maar wat een hoge prijs moeten we daarvoor betalen. En daarom doen velen dit niet. Ze zijn materie-zoekers, geen namerie-zoekers.

Daarom heb ik een grote liefde voor Suriname, niet alleen omdat ik met deze cultuur opgroeide, maar ook omdat hier nog steeds het voortijdse Afrika in is gecodeerd. Cuwr of Sur is namelijk het voortijdse Afrikaanse Israel, en Name is het voortijdse Afrikaanse Roshland, het land van de beginne (vgl. Rusland), wat een diepgaande en levengevende filosofie had over de namerie in plaats van materie. Suri-Name draagt nog steeds deze twee paradijselijke gebieden in zich. Helaas heeft het moderne materialisme veel Surinamers meegesleurd. Er zijn dus twee Surinames : het materialistische Suriname en het namerialistische Suriname. Groot verschil.'

Name, nm, is dus de verfijnde, geestelijke substantie van de rede, wat nog steeds gecodeerd ligt in twee name-landen : Nam-ibia in Afrika, en Suri-name in Zuid Amerika.'

El is dus de draaier in de Hebreeuwse wortel, die dus nm, de substantie van de rede, heeft omgedraaid tot mn, zodat het immanuel werd, in plaats van nm-el. El komt van ila, de honger, het minderen, de eenling, in de voortijd. Oorspronkelijk was immanuel dus nm-ila, het principe van het pad van de hongerende eenling die zo tot de verfijnde substantie van de rede komt, wat ook het principe van de draaier is. 'Zij draait haarzelf om om de honger te brengen.' Dit gebeurde toen Sarah de opgroeiende Izaak van de borst moest laten ontwennen. Vandaar ook : Suri-name. Suri is de Orionse of voortijdse naam voor Sarah. Het omdraaien van de moeder om haar borsten voor haar kind te verbergen is een onderdeel van de opvoeding, oftewel de pedagogiek, opdat het kind tot name komt, de substantie van de rede. Namibia, oftewel Name-b, is de diepte (b, voet, egyptisch, voortijds) van de verfijnde substantie van de rede. In het voortijds is de B niet alleen verbonden aan de voet, maar ook de billen en de baarmoeder, wat allemaal symbolen zijn voor de diepte, en wat 'tederheid' betekent. Ook de letter M kan in het voortijds de voet betekenen, als een soort vrouwelijke Mozes, als de godin van deuteronomium, een soort van wetmatigheid, wat ook weer

terugkomt in het Egyptisch, want m, ma, is de wet. Deuteronomium staat ook voor de verdonkering van de vrouw ter bescherming van het kind, oftewel de duisternis, het verborgene, de obscuriteit. Zonder de verdonkering van de vrouw, en van de moederborst, zou het kind nooit kunnen ontwennen van de moederborst, en zou het kind zo geen eenling kunnen worden om zo niet tot de verfijnde substantie van de rede te kunnen komen. Dan zou er dus zelfs geen bestaan mogelijk zijn geweest. Ik droomde over de eerste scheppingsdag die hiermee verbonden was, dus de eerste scheppingsdag zei niet : Er zij licht, maar : Er zij duisternis. En dat is de ware tederheid van de moeder, haar genuanceerdheid, om haar kind te beschermen. Wij mogen zeggen : Dank u wel, moeder, voor de duisternis in ons leven.

Hoofdstuk 20. bespreking boek 19 en boek 1 van de vur

De bedriegelijke m-n taalstring ging heersen als 'man' in het westen. Je wordt nota bene bedonderd waar je bijstaat weer. En dat terwijl de man oorspronkelijk het receptieve deel was van de rede, het luisterende deel. Een man staat niet boven een vrouw. Dat mag duidelijk wezen, en het is al vaak gezegd. De m-n taalstring was echter bedrieglijk en draaide nogal graag dingen om. De mens moet doorkrijgen hoe hij bedonderd is door taal, alhoewel de m-n al zo ingeburgerd is in de taal dat de mens het wel soms gemakshalve moet gebruiken. Maar het is belangrijk de oorsprongen te kennen. De mens moet de n-m stringen weer ontvangen, de verfijnde substantie van de natuurrede, de namerie.

En wat een duffe, suffe man werd er als regeerder aangesteld over de aarde. Het ontbreekt hem totaal aan intelligentie, en alle stof is verdicht, geen greintje geestelijkheid, of slechts een vleugje om het toch wat te doen lijken. Er vind geen verdieping plaats. Hij heeft geen scheppend vermogen, en is gewoon conform aan de massa's en de voorouders, want wat de boer niet kent dat vreet hij niet. Er valt niets te lachen, er valt niets te vieren, en al helemaal valt er niets te volgen. Hier zijn het de blinden die de blinden leiden.

De mens moet beseffen dat alles metaforisch, als we even de bijbelse terminologie gebruiken, misging in Babylon, waarvanuit alles verdraaid werd als in een groot mysterie, wat terugwijst op een groot buitenaards event. De bijbel zegt :

Genesis 10
8 En Kus verwekte Nimrod; deze was de eerste machthebber op de aarde; 9 hij was een geweldig jager voor het aangezicht des Heren; daarom zegt men: Een geweldig jager voor het aangezicht des Heren als Nimrod. 10 En het begin van zijn koninkrijk was Babel, Erek, Akkad en Kalne, in het

land Sinear. 11 Uit dat land trok hij naar Assur en hij bouwde Nineve, Rechobot-Ir, Kalach 12 en Resen tussen Nineve en Kalach.

Dit gaat over de oorsprong van Babel. Nimrod, nmrd, is Name-Areta, oftewel de geoefendheid van de volharde rede. Maar de mens die dit mysterie niet wilde begrijpen en erom heendanste om er iets anders van te maken bouwde een toren tot de hemel, en vandaaruit werden alle talen verstrooid en verdraaid, en dat is wat we vandaag de dag op aarde zien. Het zijn allemaal fragmenten. Het zijn allemaal snippers die nog gerangschikt dienen te worden, waarin de mens ook moet oppassen om niet teveel te rangschikken, want dan groeit de mens weer vast. De mens moet het pad van het halve volgen. De hongerende mens die mindert komt vanzelf tot eenlingenschap en zo vanzelf tot robotiek om zo het mysterie van de uitverkiezing te kennen, en dan gaat alles door het halve. De Vur stelt als de mens het hele zou kennen dan zou de mens zichzelf daardoor vernietigen, en daarom kent de filosoof maar half, voor eigen bescherming. Er is ook zoveel kennis die de mens moet verliezen. Zoveel kennis vandaag de dag is overbodig.

Babylon was de draaier, waar alles verdraaid werd, waar de dimensies in elkaar overvloeiden. Hierover gaat ook boek 19 van de Vur, de golf. Daar zien we ook Nimrod, oftewel Name-Areta, die haar pijlen schiet om de filosoof mee te nemen, te bevrijden uit de stad. Deze pijlen gaan dwars door het hoofd. Dan wordt het verleden gewist en anders gemaakt. Het gif van de religies druipt dan weg. Wie kent het geheimenis van Babylon, en wat ligt er voor de mens klaar ?

De mens moet teruggaan tot de draaier, tot de orkaan, wat ook het eerste boek is van de Vur. Ook daar schiet Nimrod, oftewel Name-Areta, de stichteres van Babylon, haar pijlen. De pijl is ervoor om ons denken te veranderen. De mens zit vast in het denken. De orkaan komt om steden in te nemen, stelt vers 15. Zij breekt het glas. Het komt als een lied. Wat horen we in onze hoofden ? Waar luisteren we naar ? Het zal ons opnemen als een schip, stelt vers 16. De orkaan is als haar woeste haardos, stelt vers 17, waarin zich de sleutel bevindt. In vers 19 stelt ze dat ze sleutel en slot is, zowel de nachtmerrie als de paradijs droom. Maar dan vaagt alles weer weg, want het is allemaal slechts het begin van een verhaal. Weer worden er pijlen geschoten, in vers 18. De mens kan niet wegkomen. Dit heeft allemaal te maken met de ontwenning van de moeder borst waar het kind doorheen moet. Het is een ritueel wat het kind moet ondergaan om tot volwassenheid te komen. Het eenlingenschap ontstaat alleen in beproeving, en die beproeving gaat tot het uiterste om het volkomen te maken.

Mozes wees op de slang in de wildernis, oftewel de draaier, Babylon. Daarom gingen de Israelieten uiteindelijk ook in Babylonische ballingschap. Dit heeft een diepere betekenis. De Israelieten hadden zichzelf een stad gebouwd en een naam. Daarom moest Babylon wel komen, het vreemde. Daarom moest Nimrod, Name-Areta, de jager, wel komen. Daarom moesten er wel pijlen door de hoofden gaan, oftewel door het denken. De mens moest terug tot de buitenaardse oorsprong. De mens moest wel door Nimrod, Name-Areta, meegenomen worden, terug naar de oorsprong, want de mens was ontvoerd door de bedriegelijke Roomse jager. Wat een verschrikkelijke oorlog is dit : Nimrod, Name-Areta, tegen de Roomse jager. We zien het elke dag.

Calvijn stelde dat de mens geen vrije wil had, oftewel vrij vertaald had de mens niets in te brengen. Eigenlijk hing alles af van de pijlen. De pijlen brengen de mens tot wedergeboorte, tot

onweerstaanbaarheid en onontkoombaarheid. Dat is de bescherming van een moeder die zij aan haar kind geeft.

De m-n string wil zichzelf altijd laten gelden, heeft altijd een weerwoord, omdat ze de n-m string, de name, rede, onderdrukt en verdraait. Daarom moet de m-n string verbroken worden. De m-n string duivel drukt zichzelf uit in het woord man in het westen. Dat woord vindt de m-n string duivel heerlijk om te zeggen, want het laat zijn heerschappij zien. Lekker onfilosofisch en onredelijk te werk gaan. Hoef je niet veel voor na te denken. Heerlijk vindt de m-n string duivel dat. Lekker veel zeggen terwijl je eigenlijk niks zegt. Heerlijk vindt de m-n string duivel dat, lekker raaskallen, en omdat het voor de verkoop is rolt het geld binnen. De m-n string moet verbroken worden. De n-m natuurstringen van de rede moeten terugkomen. Heerlijk vindt de m-n string duivel het om de mens totaal te verstrikken in tautologieën, dus eerst een of andere religieuze stelling neerzetten en die dan bevestigen met een soortgelijke religieuze stelling. De m-n string moet verbroken worden op gezette tijden.

Man man man, zegt de m-n string duivel. Je zou dan kunnen zeggen : rede rede rede, of moeder moeder moeder, of vrouw vrouw vrouw.

'Hè gatsie,' zegt de m-n string duivel dan. 'Dat is gewoon goor. Man man man.'

Dan zou je weer kunnen zeggen : rede rede rede, of moeder moeder moeder, of vrouw vrouw vrouw, want de m-n string duivel is verder niet voor rede vatbaar.

'Ummm, pardon me ?' zegt de m-n string duivel dan. 'Maar dat zijn niet echt populaire woorden. Daar koop je niks voor en verkoop je niks mee. Man man man.'

Je zou dan kunnen zeggen : 'In de naam van de natuur rede verbreek ik je ontmaskerde m-n stringen, want het is alleen maar voor het geld.'

'Man man man, vrouw vrouw vrouw, okay, half om half dan,' zegt de m-n string duivel dan.

Je zou dan kunnen zeggen : 'Er zal een nieuwe definitie komen voor man en vrouw, vanuit de natuur rede moeder, vanuit de n-m stringen.'

De m-n stringen hebben van de mens duffe, suffe consumenten gemaakt die zich op iedere hoek van de straat laten bedonderen. Maar de mens mag terugkeren tot de n-m stringen van de natuur rede.

De m-n stringen trekken de mens tot de verkoop telkens weer, door bedreiging, intimidatie, beschuldiging, stoken, door leugens.

De m-n stringen blaffen als honden tegen de mens : woef woef, en springen kinderen zo in de nek. Ze moeten weer aan de riem.

Hoofdstuk 21. bespreking van calvijn's commentaar op psalm 1

Psalm 1

1. Welzalig is de mens die niet wandelt in de raad van de zondaren, en ook niet stilstaat op hun weg, en niet zit met hen die het goede bespotten. 2. Maar zijn honger is de studie van het goede, en hij overdenkt het zowel bij dag als bij nacht.

Calvijn stelt dat zij die het goede doen en sober leven, dus zich niet te buiten gaan aan materialisme, door het merendeel van de mensheid worden bespot alsof hun moeite maar tevergeefs is en zonder nut, maar toch hebben zij een schild want welzalig zijn zij die het goede studeren en leren. Hiervoor moet de mens dus wel wakker blijven om niet door de algemene zonde te worden meegesleurd, stelt Calvijn in zijn commentaar op deze Psalm. Dat is al een heel oud commentaar, namelijk uit de jaren 1500. Het volk was toen in een uittocht uit het materialisme van de katholieke kerk. Deze teksten horen dus bij wat we de reformatie noemen. Zij die blijven waken en blijven studeren in het goede, in het sobere, om aan het gevaar van materialisme te ontkomen, het alsmaar meer willen, komen tot de door God ingeschapen rede, wat in de voortijd Name werd genoemd, ook wel voorgesteld als een vrouw in de natuur, wat een beeld is van het scheppende vermogen van de mens, de baarmoeder.

3. En hij zal zijn als een boom, geplant aan zaadstromen, die zijn vrucht zal geven op zijn tijd, en wiens blad niet zal afvallen, en al wat hij zal doen zal begunstigd worden.

Calvijn stelt dat het hier gaat om hen die zich niet op het tijdelijke, het voorbijgaande hebben gericht, niet op ijdelheden, maar op de dieper liggende, eeuwige filosofie die verborgen is. In de voortijd was er een geschrift genaamd 'de geschriften van Name', oftewel de geschriften van de Rede. Zij was het begin van alle dingen. Ook in de Bijbel komt dit terug in Johannes 1 in zowel de Griekse als de Aramese grondtekst :
1 In den beginne was de rede en de rede was bij God en de rede was God. 2 Dit was in den beginne bij God.
In het Aramees is rede 'mlh'. In de voortijd was dit dus 'name'.
De rede verstrikt, oftewel overtuigd, zowel wijzen als dwazen. Zij worden erdoor getrokken, iets wat Calvijn de onweerstaanbaarheid noemt. Wij worden door de rede van God overreden, en dat is uiteindelijk wat ons deze vastheid geeft. De baarmoeder is breed, donker en nat, om het kind voldoende te beschermen, zoals Calvijn al aangaf dat het in het verborgene ligt. Het is dus niet iets wat voor de hand ligt, maar de mens zal het moeten zoeken, wanneer de mens daar alles voor achtergelaten heeft.

4. Zo zijn de zondaren niet, maar als het kaf wat de wind wegblaast.

Calvijn stelt dat de zondige materialisten, de gulzigen die het er altijd maar van nemen, altijd blij en lachend door hun tijdelijke leven heengaan, maar zij hebben die verborgen diepte niet waar het vorige vers over spreekt en die zo belangrijk is in een mensenleven. Op een gegeven moment is hun leven dan gewoon over en dan is alles over, want ze hebben nooit een geestelijk leven gehad. Calvijn laat dus heel duidelijk zien hoe tragisch eigenlijk zo'n grenzeloos leven is, wat we dus eigenlijk niet zouden moeten wensen.

Daarna laat Calvijn zien dat hun blijdschap eigenlijk over niets is, dat het eigenlijk een soort dronkenschap is waar ze later een flinke kater van zullen hebben. Het is het lege en tijdelijke genot van de zondaar. Zij hebben geen vastheid in hun leven. Calvijn stelt vervolgens dat ieder mens dus beproefd wordt. De voorspoed van de zondaren zal niet voor altijd duren. Het leven is maar kort. Laten we daarom de juiste keuzes maken. Calvijn geeft aan dat de zonde en de blijdschap van de zonde slechts een droom is waar de mens ook weer van wakker moet worden. God wil de mens hier tegen beschermen, stelt Calvijn. Het lijkt er soms op dat het goede niet helpt, maar toch is het goede zaligheid en moeten wij het toch blijven doen, omdat de mens hiertoe geroepen is, en het God's beroep is. Het lijkt er allemaal soms op dat de zonde maar altijd doorgaat en dat het niet gestopt wordt, maar toch zal als de tijd rijp is de zonde gestopt worden. Calvijn waarschuwt dan de mens dat de mens zich niet moet laten bedriegen door het schijnbare geluk van de zonde, omdat deze psalm de regels laat zien, en dat zijn regels van de natuur rede. Het leven heeft dus een zekere gebruiksaanwijzing waar de mens zich aan dient te houden. Zo zijn we aan het einde gekomen van de bespreking van deze psalm en Calvijn's belangrijke commentaar daarop voor hen die deelnamen aan de exodus uit het materialisme, dus ook voor ons vandaag.

Hoofdstuk 22. bespreking van calvijn's commentaar op psalm 2

Over psalm 2 stelt Calvijn dat David vele vijanden had die tegen hem samenzwoeren, en hij werd gekweld door angst in zware beproevingen. Toch bleef hij de roepstem van God, oftewel de rede, volgen. David zag zoveel zondaren zich tegen hem richten, dat hij hierdoor het bidden leerde, oftewel als een metafoor van het zich richten op de natuur rede ingeschapen in de mens. David moest aangevallen worden opdat de dwaasheid van de zonde getoond zou worden. De zonde moest als zodanig ontmaskerd worden. Het is, stelt Calvijn, onderdeel van de rede van God, en God speelt slechts met de zonde macht, zoals een roofdier speelt met zijn prooi. God liet de aanvallen op David toe met een reden, stelt Calvijn. God spotte slechts met de vijand, zoals psalm 2 dat ook beschrijft. God liet hen gewoon raak zondigen, opdat ze lieten zien hoe dom ze eigenlijk waren. God lachte

hen uit. Ze moesten laten zien hoe dolzinnig ze waren. Zo werden de vijanden tentoon gesteld. Calvijn toont aan dat God al wel degelijk David aan het helpen was tegen zijn vijanden en dat het voor God een tijd van lachen was om hun domheid, alhoewel David in een tijd van wenen was, maar deze woorden zouden David juist moeten verzachten in de bitterheid van zijn smart, stelt Calvijn. Dit was natuurlijk ook goed om te weten voor de mens in de reformatie, want die mens was in een doodsstrijd met het materialisme van de katholieke dictatuur. De mens was in een gevecht met een verschrikkelijk monster, en daarom kwamen de woorden van Calvijn over deze psalm op tijd. Ook voor vandaag is deze boodschap van belang. God houdt zich dus eerst bezig met voorspel, toont Calvijn aan. Waarom vreest de mens God, oftewel de natuur rede, niet ? Want dat is, stelt Calvijn, de enige en gezonde vreugde, in een wereld die zo vol van bandeloze, vleselijke vreugde is.

'God strijdt voor ons,' wordt er weleens gezegd, maar God is de natuur rede, dus we moeten dan wel toegewijd blijven aan studie en niet zelf aan de kant van de vijand staan, het materialisme, anders is het slechts projectie. Dit ook om niet te vervallen tot lichtzinnigheid, zoals de theologische filosoof Karl Barth stelde in zijn dialectische theologie dat in de eerste wereldoorlog beide partijen hun kanonnen hadden laten zegenen en hadden beweerd dat God voor hen streed. Daarom moest er eerst weer een grote tegenstelling komen tussen God en mens. De mens mag niet zomaar voor God spelen. Aan de andere kant moet de mens dan wel groeien en studeren om tot zuiver begrip te komen. De oorlog is trouwens niet materieel maar geestelijk, maar bovenstaande is dan ook weer zeer ironisch, want de mens die tegengesteld is aan God blijft ook weer valse godsbeelden hebben en God dus eigenlijk misbruiken naar de ander toe. Barth stelde dat God totaal anders is. De mens moet weten waaraan hij begint. Je kan God niet zomaar even in je broekzak doen of uit je portemonnee halen. De katholieke inquisitie is verschrikkelijk geweest. Allemaal omdat de mens God niet kende. Het waren de nazi's van die tijd. Nog steeds is de mens niet bevrijd geworden van het systeem van materialisme. Daarom moet de reformatie verdiept worden.

De mens is totaal omsingeld door de zonde machten van het materialisme, de vijand van de mens. Waarom houdt God zich dan stil ? God is de natuur rede in de mens geschapen. De mens moet daarom komen tot de studie. God houdt zich stil en leeg, opdat deze vijand zichzelf verstrikt en ontmaskerd. Het materialisme is redeloos en roekeloos, maar God werkt met doordachte strategie. We kunnen ons soms afvragen : Waarom doet God nu niks ? Laten we dan het verhaal van Jezus herinneren die aan het kruis moest en ook niet sprak of terugvocht. De dwaasheid van het materialisme moest namelijk ten volle getoond worden. De vijand snijdt zich zo zelf in de vingers. God denkt altijd op lange termijn. De zonde macht van het materialisme zal dus vanzelf wegvallen door zijn eigen dwaasheid. Dit gebeurt dus niet zomaar. Wij moeten gewijd blijven aan de studie, aan het verdiepen van de reformatie, tot de exodus uit het materialisme, terug tot de natuurrede. Hierin mogen wij dus niet afhaken. Nog steeds is het oorlog. Nog steeds is de materialistische inquisitie gaande tegen alles wat geestelijk is, alles wat rede is, tegen de intellectuelen. Altijd weer zullen de dommen claimen dat God aan hun kant is, maar uiteindelijk zullen ze van deze droom ontwaken, stelt Calvijn, want zonde loont niet. Het is een bedrieger.

Hoofdstuk 23. bespreking van calvijn's commentaar op psalm 3

In psalm 3 is David in grote wanhoop, en klaagt dat hij vele verdrukkers heeft. Calvijn stelt dat David in zijn ziel was verwond door de vijand, maar dat zijn ziel versterkt moest worden met gebeden. Ik wil hierbij opmerken dat het gebed allereerst een stilte is, het luisteren naar de natuur rede. Gebeden kunnen ook verkeerd zijn. Denk aan de farizeeer die hooghartig bad en op anderen neerkeek en door de mensen gezien wilde worden. Wij moeten onze ene hand niet laten weten wat onze andere hand doet. Het gebed betekent dat je je richt op de natuur rede, om je eigen gedachten en wil los te laten. Het gebed betekent het minder worden, niet dat je tot God komt en God even gaat vertellen wat God allemaal voor je moet doen. Er zijn zoveel karikaturen van het gebed gemaakt. Hoofdzakelijk is het gebed een metafoor. Calvijn stelde dat David niet luisterde naar wat zijn vijanden zeiden, maar dat hij luisterde naar het woord van God, de natuur rede dus, en dat is precies wat het gebed is. Het is teruggaan naar de baarmoeder van de natuur rede, opdat wij opnieuw geschapen worden en opnieuw opgevoed. Hierin moeten we dus niet luisteren naar wat de mensen zeggen, opdat we niet door het materialisme worden opgevoed. De mensen hebben het helemaal verkeerd gedaan, en ook hebben ze verkeerde goden opgesteld. Wat mensen ook zouden zeggen, stelt Calvijn, David richtte zich op het Woord van God. David moest hiervoor vluchten naar de wildernis, want de mens moet zich ook niet laten bedriegen door mensen die dan toch nog zich voordoen als God en hun woorden als het Woord van God. Calvijn waarschuwt hier voor bijgeloof en vleselijke voorstellingen te hebben van God. Ook de wildernis waar David naartoe vlucht is dus nog vol met gevaren, vol met vijanden en roofdieren die hem en zijn denken willen bespringen. Calvijn waarschuwt de mens in de reformatie, in de exodus, de uittocht, voor blindelingse, ledige woorden die in de lucht zijn gestrooid. Er wordt nog steeds een jacht op de mens gevoerd als de mens als David in de wildernis is aangekomen. David moest op zoek gaan in de wildernis naar de tent van God. Als wij dan in gezonde vrees tot deze tent zijn gekomen, dan mogen wij in die tent ook rusten. Calvijn stelt dat we God's hulp niet met mensenmaat mogen afmeten, want al wat de mensen met veel moeite tegen God doen is zonder enige betekenis.

Hoofdstuk 24. bespreking van calvijn's commentaar op psalm 4

Bij de bespreking van psalm 4 vraagt Calvijn zich af hoe mensen met hun eigengerechtigheid voor God durven te verschijnen, sinds alle reinheid van de mensen slechts vuil is voor God. Het laat volgens Calvijn de onmetelijke bluf zien van de ijdele eigenwaan van de mens die zich zelfs op het religieuze terrein waagt.

David was een vluchteling in de wildernis, in bergen en dalen en vreemde landen, terwijl de vijand zo zijn relikwieën stal, stelt Calvijn, en zo misbruikten zij het geestelijke, want zij kenden het geestelijke niet, en konden er alleen op een uiterlijke manier mee omgaan, met huichelachtige plechtigheden, allemaal hooghartig bedrog. Zo dachten ze, dom als ze waren, dat God ook nog aan hun zijde zou staan. Zij hadden immers God gestolen. Zij zagen God slechts als een gebruiksvoorwerp. Veel mensen zien God ook als een woord, iets wat ze kunnen bezitten en veel gebruiken door er maar gewoon in te geloven en het uit te spreken, liefst op een traditioneel kerkelijke manier, maar God is de Rede. God is de hogere natuur-filosofie, die niet buiten de noodzaak van de studie omwerkt. Calvijn waarschuwt tegen ijdele en nagebootste plechtigheden waarin onoprechte vereerders van God slechts zichzelf behagen. Het is een droom, en de mens gaat ontwaken. Calvijn stelt dat de mens denkt dat God aan zijn zijde staat omdat hij iets in de hand heeft, maar het zijn slechts bedriegelijke uiterlijkheden, en ieder mens moet hiervoor op zijn hoede zijn, voor ijdel vertoon. De mens moet strijden en leren. Het komt de mens niet zomaar aanvliegen.

Calvijn stelt vervolgens dat de mens als vreemdeling moet leven in deze wereld die door velerlei begeerten wordt gedreven, opdat de mens met volharding naar een beter leven streeft. De mens die niet zich zou afzonderen als een vreemdeling zou geheel wegzinken in de rust, de gemakken en het genot van het vleselijke, ontbloot van de wijsheid. De vreemdelingen echter leven in geduld, en dat is een betere bewaking dan de menselijke bewaking of bewaking van vrienden. Dat is een korte samenvatting van Calvijn's commentaar op psalm 4.

Hoofdstuk 25. bespreking van calvijn's commentaar op psalm 7

In het commentaar dat Calvijn geeft op psalm 7 springt vers 16 en 17 eruit :

Hij heeft een put gegraven, en dien uitgegraven, en is gevallen in de groeve die hij gemaakt heeft. Zijn boosheid zal op zijn hoofd wederkeren en op zijn schedel zal zijn geweld nederdalen.

De zondige bedrieger bedriegt dus alleen zichzelf. Calvijn stelt dat de zondige bedenkingen niet slechts hun doel niet zullen bereiken, maar dat ze het tegengestelde zullen bereiken. Het voorbeeld van de put en de groeve wordt gebruikt, als een gelijkenis, en daarna legt de psalmist het in

eenvoudige woorden uit, dat namelijk de ongerechtigheid zal wederkeren op het hoofd van wie haar begaat. Het was al een spreekwoord bij de Hebreeën, stelt Calvijn, dat wie een put graaft erin valt : wanneer bedriegelijke mensen door hun eigen listen en bedriegerijen bedrogen worden. Daarom als iemand daadwerkelijk voor zichzelf wil zorgen, dan onthoudt hij zich van onrecht.

We kunnen hierbij opmerken dat een groeve niet alleen een graf is, maar ook een mijn. Hoe dan ook komt de mens die dat voor een ander graaft dan uit bij God, die verborgen is, oftewel de hogere rede die juist het kwade ontmaskert en verbiedt. Het kwaad zal terugkeren op hun eigen hoofd, stelt deze psalm, wat als een soort karma was bij de Israelieten. Wat gij niet wil dat u geschiedt, doe dat ook een ander niet, maar een stap verder zou dan zijn : Wat gij wil dat tot u gedaan wordt, doe dat ook tot een ander.

Als de mens dan hevig in moeder aarde graaft om de ander kwaad te doen, wat zou zo'n mens dan in de aarde vinden ? We worden soms in zulke putten geduwd, zoals Jozef, en we worden soms aan zulke kruizen genageld, zoals Jezus, maar we komen altijd uit bij moeder aarde, we komen altijd weer dieper, en kunnen dan wortel schieten opdat we als struiken groeien. Wat dus ten kwade tot ons gedacht wordt zal God ten goede voor ons denken, wat Calvijn de verwonderlijke voorzienigheid van God noemt, maar wat dus ten diepste de eindeloze vindingrijkheid is van de natuurrede. Het ligt diep in onszelf verborgen. Daarom worden wij soms in putten geworpen om dat te vinden, en daarom mogen wij ook ernaar op zoek gaan, en ernaar graven, in deze onuitputtelijke natuurmijn van de rede. Daarom mag de mens studeren hierin. Waarom graven wij putten ? Waartoe ? Om anderen kwaad te doen, of om onszelf te onderwijzen over de verborgen wonderen van moeder aarde. Hoe we het ook wenden of keren : Wij gaan altijd in de putten die wij zelf graven. En hoe dan ook is het altijd om ons te laten zien zien wat wel kan en wat niet kan.

Hoofdstuk 26. bespreking van calvijn's commentaar op psalm 8

Het commentaar van Calvijn op psalm 8 is van een duizelingwekkende schoonheid. Nu is dat niet lichtvaardig gezegd, maar vanwege de enorme diepte van een stuk geopenbaarde natuur, wat de mens zeker nodig had in zijn uittocht uit de klauwen van het materialisme van de katholieke kerk in de reformatie van de jaren 1500. Elke psalm die Calvijn besprak was als een stap dieper de wildernis in, verder weg van de gruwelijke dictatuur die de katholieke kerk had opgericht.

Is het wonderlijk verschijnsel van aarde en het leven onze moeder ? Vers 2 van psalm 8 spreekt : 'Hoe wonderlijk is Uw naam op de ganse aarde.' Calvijn stelt dat David niet slechts dankbaar wilde zijn naar de weldaad van God, wat overigens een zeer moederlijke weldaad is, maar David wordt vervoerd tot bewondering van haar. David had een lied voor haar geschreven. Het gaat de psalmist

dan om de ruime stof van de orde in de natuur, maar meer nog om de eigen ervaring die de psalmist heeft, want dit is de meest schitterende spiegel, de ervaring van leven. In deze spiegel kan de psalmist God zien, oftewel de hogere natuurrede. Dit was volgens Calvijn geen passieve bewondering. Integendeel. Het was een oefening van godsvrucht. De psalmist wilde er deel aan hebben, en wilde er in opgaan, in het scheppingswerk van onschatbare waarde. Calvijn stelt terecht dat de naam van God niet slechts God is. Daar neemt Calvijn geen genoegen mee. Nee, het is de kennis. De psalmist bewondert niet het redeloze, maar de rede, de kennis. De psalmist gaat zichzelf niet te buiten aan loze ervaringen. Het is de ervaring van studie, van het leren kennen van de hogere natuur. Calvijn merkt dan terecht op dat het niet om het wezen God gaat, maar om de werken, om de deugden. God is geen zelfstandig naamwoord, maar een werkwoord, een principe.

Hoofdstuk 27. het mysterie van dus

De Rede ligt in het centrum van het heelal, als de kern van de proza planeet, oftewel de planeet van de literatuur, want die is er voor om de rede te beschermen. De proza is allegorie, codes, waarin de Rede veilig is opgeslagen. Het ligt dus niet voor het grabbelen. Daarom staat de tweede bijbel ook vol met verhalen. De kennis ligt opgeslagen in deze tabletten. Er kan dus van de kennis getapt worden door de commentaren op deze verhalen, wat in principe gewoon de leri is, oftewel de commentaren op de tweede bijbel.

Zo is er een verhaal genaamd 'de dolken van mars'. Het is wel interessant om het te bespreken. Het gaat over een barbaar of wilde genaamd Barkas. Het barbaarse of wilde pad is belangrijk, want het rebelleert tegen de stad, en reikt tot de natuur. Hij was onbeschaafd, zegt het verhaal, ongetemd. Hij wordt beproefd door verschillende gimmicks en gadgets van de stad. De stad houdt de harten van zijn volk in gevangenschap door vreemde implantaten. Het is een klein oerwoud-stadje in het Richelidin gebied van Mars. Er regeerde daar een skeletten koning, een spin demoon, genaamd Grugdilio. Hij had ook een leger van aristocraten. Barkas was op weg naar de skeletten koning om zijn volk vrij te zetten, maar toen hij dichtbij het oerwoud-stadje was, bij de berg Perridor, werd hij plotseling door de spin aangevallen. Hij overleeft het, en de spin vertrekt weer. Hij ontmoet een oude man die hem het speervechten leert.

Hij verwijdert de juwelen van zijn speer met zijn mes, en geeft ze aan een oude vrouw. Het is een beeld van dat we niet materialistisch moeten zijn wanneer we toets-wapens gebruiken, en ook niet opgeblazen moeten doen. Zelfs de oude man biedt hem een juweel aan wat een arend zou kunnen oproepen mocht hij het nodig hebben, maar Barkas wijst het af. De man wil hem ook mentaal

trainen, maar Barkas vindt dat het verstand te gevaarlijk is, te vol van bedrog. Het enige waar hij aan vasthoudt is zijn speer, als een beeld van het eenvoudige toetsen.

We moeten eerst in dingen prikken, er doorheen prikken, wat een metafoor is. Dit laat ook zien dat het verstand is onderworpen aan de hogere rede, die eerst dus alles toetst, onderzoekt. Het waren gevaarlijke domeinen op de planeet Mars waar juwelen het verstand van zijn volk hadden overgenomen om hen tot hulpeloze, afhankelijke slaven te maken.

Barkas herinnert zich dan de woorden van zijn vader die sprak over de god Dus, de onbereikbare. Die god kwam eigenlijk nooit, en Barkas had ook nooit tot die god gebeden, maar dit keer deed hij het. Dus is dus niet het gemakkelijke, want dat is bedrieglijk. Het was onbereikbaar, opdat je het zelf zou ontdekken, wat dus over eigen verantwoordelijkheid gaat. Het verhaal is dus symbolisch.

Barkas moest dus de spin demoon verslaan door toch een soort contact met Dus te maken, de god van zijn vader, het onbereikbare, degene die niet zomaar kwam, die dus niet zomaar voor sinterklaas speelde. Zo zouden ook de harten van zijn volk vrijgezet worden waarover deze spin en zijn leger regeerden. Dus, de god van zijn voorouders, hielp hem dus niet, dus hij moest alles zelf doen, maar hij kreeg wel wijsheid en richting. Het ging dus niet door bedriegelijke genade, door liefdadigheid, maar door het eerlijk zelf verdienen.

Hij herinnerde dat zijn vader hem vaak had verteld over de weg tot Dus, waardoor je steeds dichter bij Dus zou komen, maar je zou het nooit bereiken. Zijn vader had hem ook verteld dat het verstand een uitvinding was van de samenleving, een vreemde energie die hen tot slaven had gemaakt. Dat was waarom ze onbeschaafden waren, tegen de samenleving.

Aan het einde van het verhaal moet hij zijn verstand geheel overwinnen, om zo contact te maken met zijn verloren geheugen. Hij moet hiervoor een bloem ontmoeten. Zijn vader had hem verteld dat als hij liefde zou geven aan een bloem dan zou zij in hem groeien en waardevoller in hem zijn dan een hart, en dat was door het geheugen. Hij ontmoette deze oerwouds-bloem juist door zijn diepere problemen. Uiteindelijk was dit zijn bevrijding, en dat is ook wat het pad van de onbeschaafden is. Maar nog steeds was het mysterie van Dus onopgelost.

Hoofdstuk 28. bespreking van het verhaal 'de oerwouds-bloem'

Bespreking van het verhaal 'de oerwouds-bloem' in de tweede bijbel, in de Vuh :

Over een reusachtige stengel of zeg maar gerust staak, die ook nog eens heel stekelig was, ging hij in de diepte van Tartarus, de bodemloze put. Zijn handen en lichaam waren brandende omdat hij over deze stekende staak gleed helemaal naar beneden. Het was een rode staak van een oerwoudsbloem. Hij kwam zo in een slijmerige kern, als een kokon of ei. Toen greep de oerwoudsbloem hem, en begon om hem heen te kronkelen. Hij zag veel meer van zulke rode oerwoudsbloemen. De oerwoudsbloemen begonnen hem te voeden, maar toen begon ook zijn buik branderig aan te voelen. Hij kwam toen in een computer capsule even later waar een communicatie netwerk was, ondergronds. Hier woonde ook een volk. Het bleek dat hij deze capsule had opengebroken waarin ze zaten opgesloten.

Het is altijd interessant om te kijken naar de voordelen van ons lijden : we komen tot nieuwe gebieden, en komen erachter dat we het lijden droegen van anderen, die we zo konden bevrijden, en zij bevrijden ons.

Eigenlijk was het de oerwoudsbloem die hen had vrijgezet, maar ze noemden hem de man met de sleutel. Ze kwamen in een vreemde extase waarin ze zichzelf begonnen te snijden. Het was een volk van wilden. Er bleek nog een diepere wereld te zijn, een diepere kern, waar ze een volk hadden opgesloten die ze als gevaarlijk beschouwden. Ze waren bang voor dit volk, vanwege de aggressiviteit van dit volk. Daarom hadden ze hun technologie ontwikkelt. Er was veel vrijheid in die kern, maar dat volk mocht er niet uit. Dat zou te gevaarlijk wezen. De kern wereld van Tartarus was een gesloten wereld, en zo moest dat blijven. Door hun computers kon hij die diepere kern bereiken. Toen kwam hij tot een verschrikkelijke ontdekking. Het volk wat daar leefde leefde in kooien, en er waren allemaal camera's in die kooien om hen te bespieden en telkens plaatjes van ze te maken. Die werden gebruikt voor films en magazines. Computers manipuleerden die plaatjes ook weer telkens. Het volk leidde een miserabel leven daar. Die camera's zaten vast aan buizen, en door die buizen te volgen kwam hij tot een nog andere verschrikkelijke ontdekking. Er werd een soort verf gebruikt om die plaatjes te maken, en die verf scheen allerlei soorten bloed te zijn. Dit volk werd ook gehouden voor hun bloed.

Hij had het vertrouwen gewonnen van het volk in de laag boven de diepere kern, en had de sleutels van hun computers gekregen, en zo kon hij uiteindelijk ook het diepere volk wat zo misbruikt werd vrijzetten. Door de computers te bedienen kon hij hun kooien afbreken en hen over een trap naar boven leiden. Hij kon ook die computers herprogrammeren. Zo werden beide volkeren vrijgezet om tot de hogere lagen van Mars te komen, en tot de lagen van de Marsiaanse hemelen. Hij kon nu ook de agressie begrijpen van het volk wat in zulke camera bewaakte kooien had gezeten voor zo'n lange tijd. Ze waren nog steeds aggressief over alles wat hen was aangedaan. Het waren op zich goede computers maar het bleek dat ze een virus hadden : het varkens virus. Het varkens virus moest dus het volk in de diepere kern bewaken, maar het varkens virus zat dus zelf ook opgesloten in de computer, en het bleek dat het varkens virus opgesloten werd gehouden in de computer door een bizon virus. Het was dus heel gecompliceerd. Hij probeerde toen het virus af te breken, maar er werden zo allerlei geheime beveiligings programma's geactiveerd, zodat ze weer werden aangevallen en moesten vechten voor hun leven. Het virus scheen een soort communicatie systeem te zijn waardoor anderen communiceerden, een soort internet, en dat was er ook voor om het virus werkzaam te houden. In de diepte van het virus ontdekte hij ook een virtuele realiteit. Hier was een

groot crimineel netwerk die breinen fokte, ook voor verf. Die moesten dat doneren. Dat was allemaal om hun computers te voeden, wat ook een soort breinen waren. Ze konden zo de illusie van tijd opwekken, en tijd was ook weer een slager van de breinen. Hij raakte hier helemaal in opgesloten en dacht dat hij zich hier nu vele jaren met deze dingen moest bezighouden, met al deze illusies, maar toen kwam de oerwoudsbloem hem ineens tegemoet. Het brak door alle lagen heen met een snelheid die hij nog nooit eerder had gezien, en die sneller was dan de computers die hem opgesloten hielden. De oerwoudsbloem begon een verf af te scheiden waardoor alles waarin hij opgesloten zat begon af te breken. Zo begon hij los te komen uit een web van illusies, door de oerwoudsbloem.

Het laat zien hoe gevaarlijk de macht van het materialisme is, en hoe gecompliceerd, want als je er tegen vecht, dan wordt je er onder bedolven. Wij moeten daar dus dwars doorheen. Maar de natuur zal ons dan tegemoet komen.

Het verhaal eindigt waar hij vertelt dat hij een soldaat was in het leger, gebrainwashed met zoveel kennis, maar dat er iets groters was dan dat. Het was de Tartaarse bloem. Hij ontdekte dat zijn kennis niet van enige waarde was, want de oerwoudsbloem sprak in een andere taal, en deze oerwoudsbloem bracht hem tot tranen, want het kon zijn hart bereiken. Alles waar hij vandaan kwam was zo kunstmatig, maar de oerwoudsbloem liet hem een grotere natuur zien, zo fris en levend, zo diep en intens. Het had een natuurhart. Maar weer werd hij door diepere truken van de computers gegrepen, en zij bespotten hem en zeiden dat hij onzinnig was, irrationeel. Maar de oerwoudsbloem groeide in hem.

Dit gaat erover dat het niet gaat om wat buiten ons gebeurt, maar wat van binnen in ons gebeurd. Hoofdkennis op zich is waardeloos. Het gaat om de hartskennis, de diepere kennis van het natuurhart, van de oerwoudsbloem, en wat er dan ook van buitenaf tegen ons gezegd wordt, hoe ze ook over ons liegen en ons willen brainwashen, het gaat erom wie wij van binnen zijn, ons contact met de diepere natuur van het oerwoud die ons voedt en beschermd.

De Tartaren worden ook in het eeuwig evangelie besproken. Zij zijn de vruchten van het minderen, het hongeren, het sobere natuurleven, zoals de Tartaarse bloem ook tot hem kwam omdat hij volhardde in zijn strijd tegen het materialisme. Dat was dus iets in hemzelf.

Hoofdstuk 29. Mars tv en het mysterie van de marsiaanse logistiek

Barkas was een oerwoudsmens, een onbeschaafde, die in verschillende verhalen voorkomt van de tweede bijbel, zo ook in het verhaal 'de prins van zgavar'. Hij streed tegen het materialisme op Mars. Mars werd geregeert door de machten van chaos. Zij waren rechters die meer macht hadden dan dokters en keizers. Zij waren kunstenaren, film-makers, verhalen vertellers, en voerden een bewind van zware mind control. Zij kwamen van Tartarus, de diepten van Mars. Zij waren van de Marsiaanse krant. Het waren dictators. Hun stemmen waren tot gedachten van de Marsianen en ze leefden diep in hun harten. Ze woonden en leefden in helicopters.

Ook Barkas leefde diep in Tartarus, in de oerwouden, maar hij leefde ver van hen vandaan. Zijn god was Dus, de onbereikbare, de god van zijn vader. De god van zijn moeder was Soms, de zon van bloed, die maar eens in iemand's leven zou verschijnen, eens maar nooit meer. Net als zijn vader en moeder geloofde hij er niet veel in. Hij bad nauwelijks tot hen. Hij had geleerd dat hij het zelf moest doen. Op een dag hadden de golven van de Marsiaanse televisie zijn hoofd bereikt, en hij begon liederen in zijn hoofd te horen. Hij raakte in paniek en greep zijn mes, en begon in zijn hoofd te snijden en hij haalde er een lange plug uit, de tand van een slang, lang en bruin. In de nacht hadden ze het in zijn hoofd gestopt. Hij had nog steeds een wond, dus hij hoorde nog steeds gefluister in zijn hoofd van de Mars tv, en het vergif was diep in zijn lichaam nu. Hij was een slachtoffer van Mars tv, en wat voor een shows zouden ze laten zien ? Hij hoorde een stem zeggende : 'Welkom tot het oerwoud.'

Hij voelde zich stervende, maar iets deed hem ontwaken. Het was een vrouw, een prinses. Ze kwam met zwarte panters. Ze vertelde hem dat Mars tv een zombificatie techniek was, maar dat zij hem zou vrijzetten. De Marsiaanse tv wordt dan besproken als een groot syndroom wat op de mensen jaagt, hebzuchtig als het is, ook vraatzuchtig. Het zijn de kaken van Mars die de massa's betoveren. Ze worden allemaal vetgemest door Mars tv en doen hun dansen van illusies. Zij zijn allemaal een deel van de tv, als het overleven van de meerderheid, als een machine van democratie. Zij met de meeste hoofden zullen winnen. Het gaat niet om mooiheid, of geleerdheid of religie, maar om de meerderheid die alles neemt … 'Op Mars vormen miljoen hoofden een glimlach, en miljard hoofden een grijns' zegt het spreekwoord.

De vrouw toont Barkas dan een vrucht die ervoor zorgt dat er zoveel hoofden in iemand groeien, want daar gaat het om : meerderheden. Daartoe moet je je mond openen, en laten zien hoeveel hoofden je hebt. Het was een verboden vrucht, maar toch wist de prinses hem te verleiden ervan te eten. Toen vroeg ze hem samen met haar te regeren. Hij snakte naar adem toen hij ervan had gegeten, en ze gaf hem een kus. Hij raakte in paniek en rende weg. Wat had hij gedaan ? Wat had hij gegeten ? Was hij gevallen nu ? Of was het om hem te beschermen tegen de dictators van Mars ?

Was hij vergiftigd ?

Ze wilde ook dat hij een uniform zou aantrekken, maar hij verscheurde het. Hij wilde dat allemaal niet. Hij duwde haar weg, maar ze zei dat ze hem in slaap zou doen vallen en in veiligheid zou brengen in haar ruïnes. Wie was deze vrouw ? Of was zij ook slechts een onderdeel van Mars tv, één of andere zender ? Mars tv groeide in hem, maar door haar hoge stem kon ze de schermen breken. Ze was als een sirene. Hij bevond zichzelf op een Marsiaans schaakbord. Toen werd hij wakker van deze psychedelische droom. Hij keek regelrecht tegen de kop van een slang. Hij wilde

niet nog een keer gebeten worden. Maar de slang beet hem weer. Er was een warme hand op zijn mond, en toen stierf de slang, en werd koud. De vrouw had de slang afgeschoten. Ze had een pistool in haar hand, en er was een luipaard bij haar. Ze zei dat de slang hem bijna had gedood. Barkas kon zich niet bewegen. Ze zei dat het een tijd zou duren voordat het slangengif uit hem zou zijn. Ze bracht hem in veiligheid in haar domein, met haar panters. Ze sprak dat de slang genaamd was 'Mars tv', dat ze gevaarlijke zombificators waren, dat velen worden gedood door hun beten.

Ze leidde hem tot de zee achter haar domein de dag erna, en ze maakten een lange strandwandeling, waarin zij vertelde dat er vaak piraten kwamen die bedriegers zijn, bedriegers van het verstand. Toen klapte ze drie keer in haar handen, en er kwam een man met een rode huid uit de zee. Hij had een donkere stem. Ze sprak dat hij het vergif uit hem kon nemen. De man drukte stevig zijn hand tegen zijn huid, terwijl de hand van de man zwart werd. Toen begon de man zwart water uit te spuwen. De man liet zijn hand zien waarin een tv scherm was. De man zei dat het allemaal inkt was, en dat het een lange tijd zou duren voordat alles uit zijn hoofd zou zijn. De man leefde door de inkt. Hij kan door de inkt te concentreren ook plaatjes zenden in de hoofden van anderen. Toen keerde de man weer terug naar het water en dook erin weg. Zo eindigt het verhaal.

Het gaat dus om de strijd tegen het materialisme wat zich als een tv verslaving door de hoofden van mensen heeft vastgehaakt, door slangengif, wat mensen opblaast. Het geeft voortdurend impulsen en houdt de mens van de natuur af. Maar het is dus een inkt wat voor het goede gebruikt moet worden, door het minderen. Het kan dus niet zomaar in één keer uit de mens gehaald worden. Er moest veel van de inkt uitgespuwd worden, en dan zouden de kleine beetjes medicinaal kunnen zijn. Daarom moet een mens ook niet te extreem worden in het minderen, maar ook creatief worden om er op een juiste manier mee om te gaan, want helemaal eraan ontkomen kan de mens niet. Het doel is dat de mens zelf een schepper wordt, maar niet op een opgeblazen manier, dus met mate. De vrouw blijkt in het verhaal een soort beveiligings-systeem in Barkas te zijn, maar ook daarvan mocht hij niet teveel nemen, en ook dat moest hij toetsen. Hij mocht zich dus niet zomaar aan deze vrouw overgeven, aan de prinses. De vraag is dan ook in hoe verre de prinses waarheid is en in hoe verre misleiding, wat niet zomaar open en bloot duidelijk is in het verhaal. Er moet dus juist gezocht worden naar diepere patronen. Op een bepaalde plaats van het verhaal is zij namelijk gewoon een onderdeel van Mars tv, maar dan is het ook de vraag of de gehele Mars tv een misleiding is, of dat het ook weer een paradox is. Er is ook een spreekwoord dat alles potentieel goed is als je het maar in de juiste verhouding tot je neemt, in de juiste hoeveelheid. Alles met mate dus, opdat het niet corupt zal worden. Zo zal het kwaad dus ook uiteindelijk opgelost worden, in het mysterie van de Marsiaanse logistiek.

Hoofdstuk 30. garazim en ebal

Het boek Numeri is het verhaal van het volk Israel in de wildernis, na de exodus.

Het volk werd in tweeen verdeeld : De ene helft stond bij de berg Garazim, wat piercings, besnijdenis betekent, als een beeld van het minderen en hongeren en de andere helft stond bij de berg Ebal, naaktheid. Naaktheid is een beeld van profetische openbaring, profetologie, door het minderen. Toen Jozua Ai had verslagen, wat verdraaiing betekent, bouwde hij een offerplaats op de berg Ebal. Men komt dus telkens tot Ebal, profetisch leven, door Garazim, het minderen (besnijdenis). In Numeri 15 gaat het over de sabbatschending. De sabbat is de dag van het vasten op het werken, als beeld van het minderen. Ik zou zeggen dat dit een bewustzijns laag is van het minderen, van de leegte, waaruit een mens behoort te leven, en niet zomaar een dag in de week. Daarom wordt er ook gezegd dat het van belang is de eeuwige sabbath binnen te gaan, de eeuwige rust. Het is dus symbolisch, en zo ook de straf op de sabbathschender is symbolisch. Die werd ter dood gebracht door steniging, maar in de grondtekst is dit ook weer het sterven van de hongerdood. De steen doet ons minderen, maakt een lek opdat al het overbodige kan wegstromen. Het gaat hier dus over het meerderend, opgeblazen, overmoedige ego wat moet sterven.

De eigenlijke exodus of uittocht, zoals bij Ra in de tocht door de onderwereld in de Egyptologie, is niet zomaar iets lijnrecht eruit gaan en dan maar door blijven rennen en niet meer omkijken, maar het is een cyclus, dus erin en eruit om het te verdiepen. En dat geeft ook een zekere rust, een zekere sabbathsrust, want de mens moet leren strategisch en creatief te minderen, en niet een op hol geslagen extremist worden in deze dingen. Het gaat dus niet om een 'ja' of een 'nee', maar om een 'hoe'. Dat is de logistiek.

In het boek der poorten komt Ra net als de Israelieten in de wildernis terecht. Het is een verborgen plaats, verborgen van de aarde. Mozes liet het volk een paal met een slang zien in de wildernis, als teken van genezing en bevrijding, en die symboliek had hij in Egypte geleerd, waar hij was opgevoed. In het boek der poorten komt Ra tot een paal met een jakhalshoofd erop, wat heenwijst naar Anubis, de gids van de doden, de belofte van profetische leiding dus, en dan komt hij tot een paal met een ramshoofd erop, wat heenwijst naar Khnum, de schepper, als beeld van vruchtbaarheid : wedergeboorte en opvoeding.

Ook de slang is bij Ra om hem op zijn tocht te beschermen, zoals de slang bij het volk Israel was voor dezelfde symbolische reden. De slang speelde een grote rol in de uittocht van het volk Israel. Denk aan de staf van Mozes die in een slang veranderde. De slang is een beeld voor het touw, oftewel de grenzen van de mens, de logistiek. De mens moet in verbinding staan met de hemel, de hogere wereld.

Dan is er een poort bewaakt door verschillende slangen en met een heleboel messen, wat de besnijdenis inhoudt, oftewel het minderen. Alleen de mens die mindert kan door deze poort, dieper de wildernis in. Ook Ra ging hier doorheen. Uiteindelijk zal dit dus leiden tot diepere openbaring, want dat is altijd de vrucht van het minderen. De Egyptische teksten laten zien dat we alleen door deze poort kunnen gaan door veel geween, oftewel door verbrokenheid. Dat was ook het lijden van het volk Israel en het lijden van Jezus aan het kruis, waardoor hij door deze poort ging tot de diepere onderwereld, of diepere wildernis.

Het touw waarmee de boot van Ra wordt voortgetrokken gaat dan heen door een buis met twee runderkoppen. Het rund is een beeld van dood en opstanding, tot dienstbaarheid aan de hemel, en hierdoor moet Ra heen, zoals later ook Jezus door dood en opstanding heenmoet ten dienste aan de hemel. Wat in de verhalen van de bijbel gebeurde, gebeurde dus allemaal al in de verhalen van de Egyptische boeken die in hieroglyphen op de muren beschreven stonden. Het gaat om de diepere betekenissen hiervan.

Hoofdstuk 31. samen op weg, maar waar naartoe ? – bespreking van het verhaal : het zwemparadijs

De mens heeft alles in kannen en kruiken, alles overmoedig gedefinieerd, door talen alles vastgezet. Al heel snel denkt de mens : 'Oh, ik heb een fout gemaakt,' terwijl er eigenlijk een hogere realiteit staat te dringen. De mens ziet het vreemde als een fout. De mens wil conform zijn, is politiek correct en schools. Altijd maar weer wil de mens de goedkeuring van de buren, van de mens om hen heen. Altijd maar weer. De mens durft zo niet uniek te zijn. De mens durft niet op zoek te gaan naar diepere patronen. 'Oh, wat zal die en die er wel niet van denken,' denkt de mens veelal. Zo leeft de mens een heel erg saai leven, bedrogen door de valse realiteiten om hem heen. Wat voor andere werkelijkheden proberen de mens wel niet te bereiken, maar de mens ziet het niet en wil het niet zien, want oh, wat zal de ander daar wel niet van denken. De mens durft niet vreemd te zijn en uniek. De mens is geprogrammeerd conform te zijn aan de anderen om hem heen. Kudde dieren, allemaal voor de slager. De mens is gebrandmerkt. Wat denkt de mens dat de aarde is ? Een plaats om feest te vieren ? Neen. Het is een fokkerij. De mens wordt gefokt voor iets, maar de mens loopt de polonaise, dom als hij is, want dit is gewoon dom. 'Oh wat zijn we blij.' Zo gaat de mens de afgrond tegemoet. Nee, de mens laat zich niet wakker maken. De mens slaapt rustig door, want de anderen doen dat immers ook. Altijd maar weer denkt de mens dat de ander een goed excuus is.

Het is maar een karikatuur natuurlijk, een bedriegelijke reclame. Maar zulke mensen bestaan, als wandelende voorbehoedsmiddelen. Nee, van vreemdelingen zijn ze vies. Voor de vreemdelingen is er geen plaats in de herberg, en daarom zal de dief in de nacht komen. Hoor wie klopt daar, kinderen ? Hoor wie klopt daar kind'ren. Hoor wie klopt daar zachtjes tegen 't raam. 't Is een vreemd'ling zeker, die verdwaalt is zeker. 'k Zal eens even vragen naar zijn naam.

Nee, het is niet sinterklaas, en ook niet Jezus dit keer. Het is de onbekende vreemdeling, de vergetene, de weggedrukte. Niemand kent deze vreemdeling. Niemand heeft deze vreemdeling willen kennen. Het is de ongeborene, weggedrukt door het voorbehoedsmiddel van de maatschappij. Hoor wie klopt daar ? Of hoort niemand het kloppen ? Nee hoor, niemand hoort het

kloppen. Daar hebben ze geen tijd voor. Ze luisteren wel naar wat anders. Wat de boer niet kent dat vreet hij niet. Wil hij niks van weten. En daarom zal het komen als een dief in de nacht, omdat er geen plaats was in de herberg.

Het is als een droom : Oh, neem mij mee naar die andere wereld. Want zulke mensen zijn er ook nog : zij die dromen. Het is voor de dromers. Zij die nog durven dromen en dagdromen. Het is voor de kunstenaren : zij die dwars door alles heen een andere wereld zien. Hoor je het getrommel ? Soms hoor ik het, en dan vaagt het weer weg. Het gaat in en uit. Ik ben geen voorbehoedsmiddel zoals vele mensen om mij heen. Ik wacht op het ongeboren kind. Ik verwelkom het, de vreemdeling, de droom.

Samen op weg, maar waar naartoe ? Ben je al op het schip gehesen of ben je de beste stuurlui die aan wal staat ? Ben je al vast aan het elastiek, of loop je zonder touwtjes ? Maar toch op batterijen ? Wie ben je en waar ga je naartoe, en met wie ben je ?

Samen op weg, maar met wie, en waar naartoe ? Val niet voor de bedriegelijke reclame's van de samenleving en de families om je heen. Ze zijn hier neergezet om je vast te houden in deze realiteit, om je het product te laten kopen, het voorbehoedsmiddel, opdat de vreemdeling niet zal komen. Nee, ze willen niet dat je wegdroomt. Je bent van hen. Je bent slechts een ding in hun ogen. Ze voeren je het vlees van kind en dier, en zeggen : 'Het is goed, toe maar, eet maar.'

Het schip wacht, maar wie zal aan boord gaan ? Als anderen van boord afspringen, doe jij het ook ? De ander is nooit een solide, goed excuus wanneer er een tornado recht op je af komt. Alleen de dromers zullen ontkomen. Zij die niet dromen zijn slechts de reclames voor een product wat allang achterhaald is. Ja, soms steken ze het in een nieuw jasje, alsof ze met de tijd meegaan, maar het is nog steeds hetzelfde oude product, dezelfde misselijkmakende truuk.

Hoofdstuk 32. de Nameïtische theologie

Name is de oervrouw van de mens, de hogere rede, die de lagere rede van de mens wil moest strikken, oftewel moest overtuigen. Soms wordt de mens daarom overweldigd door Name.

REDE
Grieks : logos
Aramees : mlh
Sanskrit : dharma
Pali : dhamma
Oer : name

Telkens weer merk ik dat ik in de natuur cycles terugkeer tot mijn vak theologie, als geestelijke wetenschap die alles verdiept. Het kan medicinaal zijn. Als ik de boeddhistische canonieke geschriften uit India lees dan vindt ik ze prachtig, en dan kan ik de oer-theologie van Name er doorheen zien. In principe moet het allemaal terugvertaald worden tot het oer, dus deze teksten dolen vaak rond als wezen, maar ik kan vanwege mijn achtergrond en studie zoveel van de oorspronkelijke Nameïtische theologie in terug zien, van de geschriften van Name. Ik ben me ervan bewust dat er een grote reformatie moet plaatsvinden in het boeddhisme. Het boeddhisme is in sommige plaatsen zo vastgegroeid, zo orthodox geworden, ook als een markt is geworden. Maar het heeft dus groot potentieel. Ik kijk er altijd met gemengde gevoelens naar, zoals ik ook naar het christendom kijk. Er moet een reformatie komen. Deze reformatie moet in onszelf plaatsvinden. Het is voor de eenling, niet voor de grote massa's. We hoeven geen popie jopie te gaan spelen. Het is iets persoonlijks.

Name strijdt tegen de menselijke wil, om zo vanuit de hogere rede de richting te veranderen. Dat is ook het werk van het boeddhisme, om de wil uit te doven, opdat de mens komt tot de hogere leer, door de leegte, door het minderen. Het minimalisme leidt dus tot logistiek. Zo heeft de mens een doel, een richting. De mens kan zo ergens voor vechten, kan zo ergens voor staan, anders zal de mens voor van alles vallen. Het gaat dus om het kennen, niet om het willen, en de mens komt tot het kennen door te minderen in het willen. Het kan krachtige instincten opwekken : vrees, boosheid, twijfel, eenzaamheid, maar dit is allemaal onderdeel van de strijd voor de rede, de kennis.

De mens moet klaarkomen met het boeddhistische enigma. Er ligt daar teveel oerkennis in opgeslagen om zomaar langsheen te leven.

De mens kletst maar door, heeft nog geen Damascus ervaring gehad. Ook de Abhidhamma, de derde mand van de Pali Canon van het Theravada boeddhisme waarschuwt tegen de vrezeloosheid. De mens vreest niet voor de zonde, de mens vreest niet voor de overmoed. De mens is helemaal niet aan z'n ego gestorven, aan z'n wil. De mens is ook schaamteloos over de zonde. Ze vinden het allemaal doodnormaal. Maar de mens wordt erdoor bedrogen. De zonde, de wil, tekent telkens weer illusies voor de mens, stelt het boeddhisme. Ze leven onder een sluier van illusies.

De vooruitgang is pijnlijk en de intuïtie is langzaam, stelt de abhidhamma, wat overigens 'de hogere leer' betekent, of de 'hogere rede' in het Pali. De mens is zo bedrogen door de vormen dat de mens terug moet keren tot de vormeloze hemelen, of het vormeloos begin, waarachter de oneindige intelligentie is. De mens krijgt dan een nieuw begrip van hoog en laag. De mens krijgt dan een begrip over de hogere idealen. De mens krijgt dan zicht op het pad.

Hoofdstuk 33. boze babies

Man en vrouw is een dualiteit :
lijden, maar ook leiding.
Verzoeking, maar ook onderwijs.

De zonde macht in de stad is deftig, pronkt rond als een mannequin.
Zalig zijn zij die dit doorzien hebben.

Er worden veel boze babies geboren, met een reden.
Wie zou er niet boos zijn in zo'n wereld ?

Alles moet vandaag de dag ook maar 'leuk' zijn, maar wat is leuk ?
Is het niet beter dat het leerzaam is ?
Soms kunnen dingen niet leuk zijn, maar nodig.
Soms is dat zelfs om het leven van iemand te redden.

Er worden veel boze babies geboren.
Ze kunnen eigenlijk niets.
Ze kunnen niet lopen, en hebben geen armkracht.
Wel kunnen ze enorm boos zijn, op de wereld.
Geef ze eens ongelijk.

Ook in de natuur zijn zulke boze babies : slangen.
Gifspuitende cobra's. Ze kunnen soms hysterisch zijn.
Ze hebben dan geen armen en benen, maar hun kracht komt ergens anders vandaan.
En hun kracht is boos.

Man en vrouw, een dualiteit, tegenpolen, in een verdwaasde wereld.
Soms gaat het goed, soms gaat het niet goed.
En dan zijn er weer boze babies.
Moet alles dan maar leuk zijn ?
Wat is leuk ?
Wat behoort het leven te zijn ?
Het leven, wat is het ?
Is het niet vaak een boze baby ?

Man en vrouw, een dualiteit,
Soms gaat het moeilijk,
en dan zijn er boze babies.

Hoofdstuk 34. het ontwakende rode

Misschien ben je weleens op een kermis geweest of in een fopwinkel of feestwinkel voor carnaval, en dan zie je soms van die plastic koppen of maskers die je kunt opzetten. Carnaval is meer iets katholieks, maar je ziet ze dan wel in de winkel etalages. Prachtig vond ik dat als kind. Ik zou wel graag zo'n masker willen hebben, van Donald Duck bijvoorbeeld. Maar ja, er waren ook van die koppen bij die je dan kon opzetten met bloed en slijm erop, als van een horror film, allemaal plastic natuurlijk.

Als we het dan hebben over de massa's om ons heen, wat is het ? De Vur spreekt over een machine van democratie die gemaakt is van allemaal afgehakte koppen. Deze bloederige hoofden houden alles bezeten. De hoofden debatteren en discussieren, net alsof het allemaal echt is, en de mens tuint erin. 'Nou, de meerderheid zegt het, dus zal het wel waar wezen.' Toch was het een arena. Er vloeide heel veel bloed voor, meerderheden die minderheden afmaakten. Of sommige hoofden hadden gewoon een grote bek en konden hun rotzooi goed verkopen. In ieder geval verwekte dit bloed vele kinderen, stelt de Vur. Het begon allemaal met een koppensneller die de machine had gebouwd.

Boek 56 van de Vur gaat over deze verschrikkelijke strijd tegen deze machine van democratie. Het schijnt dat degene die hier tegen streed ook al haar hoofd had verloren, en zelfs haar eigen hoofd hing er tussen in de machine. Hoe gaan we daar mee om ? We zijn deel van de machine, en ook strijden we ertegen. We willen ons hoofd terug, maar er zijn zoveel andere hoofden omheen die tegen ons strijden. Ons hoofd is van hen, denken ze. Dat is de arena van het leven. En daarom moet het allemaal ontmaskerd worden. De Vur stelt dat het een vreemde spiegel is op een vreemde kermis.

De Vuh is het achtergrond boek van de Vur, waar in langere verhalen alles wordt uitgelegd. Het gaat over het bedrog van Mars. Er is buitenaardse energie mee gemoeid dus.

Zou je niet schrikken als je op een kermis wandelt en je komt bij de kraam waar je lootjes kunt trekken om een pop of kop te winnen en je ziet ineens je eigen hoofd tussen de andere hoofden hangen ? Mensen om je heen kopen dan lootjes in de hoop je hoofd te winnen. Is dat niet wat de wereld van vandaag is ? Het is een loterij en ons hoofd is de prijs, ons denken. De kranten willen het bezitten, de roddelbladen, de scholen. Zoveel roofdieren om ons heen.

En de spiegel kan niet zomaar ingegooid worden, want dan sijpelt ook de droom weg en meer dan ons lief is.

Het gaat om de ontwaking van het rode,
Het minderen, het verdiepen,
het verhalende element, het creatieve …

Toch wordt de spiegel soms ingeslagen door een hogere kracht, stelt de Vur in het boek 'de nachtmerrie'. Dan zijn er slechts herinneringen, en doet alles pijn … scherven …

En dan lonken de echo's en zak je in het ijs …
dieper en dieper …
Dan zijn de zeeen een sleutel tot synthese … een nieuwe schepping …

Het rode is de poort tot de spiegelwereld,
door de juiste kaarten, geordend … de rode logistiek …

Het rode brengt alles achter de schermen, als een nieuwe spiegel, de rode spiegel ...
Hiertoe is het rode onbereikbaar en altijd anders …
Hier is de rode tijd, wat alles uitstrekt, alles loslaat .. alles verscheurt, als de cobra steen, de rode steen … De rode steen in het eeuwig evangelie gaat ook veel over het cobra medicijn …

De Marsiaanse mythologie, die ook in de tweede bijbel staat, is er zeer duidelijk over : de massa's, oftewel de machine van democratie, is een onderdeel van een orakel, het zogenaamde Tirmis orakel. Een orakel geeft dus abstracte boodschappen door. Dit orakel is gebouwd door Diabrillis, een poppenmaker, die in allerlei gedaantes kan veranderen, en één zo'n gedaante is de koppensneller, Sharla. Om de geheimen van zijn systeem te beveiligen gebruikt hij wachters genaamd de piraten van Taroon, die mensen misleiden, afhouden van de geheimen van zijn wereld. Het ironische is dan weer dat ook Diabrillis door zijn eigen machine misleid wordt en vast wordt gehouden. Dan is er eigenlijk de Marsiaanse boodschap van dualiteit en alles verdiepen wat de enige weg eruit is, dus dieper erin.

Hoofdstuk 35. Het OT kruis

Een tijd terug waren er Arabische buren, daarna kwamen er Nederlandse buren. Vannacht had ik een droom dat er nieuwe buren waren. Ze waren van een stroming tussen het Jodendom en de islam in, wat gebaseerd was op een oudere versie van Job, die trouwens Nob heette, of wat ook wel als Noph uitgesproken kan worden, aangezien het Hebreeuws is. Het was een alleenstaande moeder met haar dochters. Ze hadden vaak hoofddoekjes om. Ze probeerden een glimp van mij op te vangen bij de achtertuin, en ik was me ervan bewust en wilde ze niet spreken. De tuin was wild begroeid en de gordijnen waren half dicht, maar toch bleven ze proberen een glimp van me op te vangen. Ze zijn

toen begonnen met lange brieven naar me toe te schrijven, dat ze me wilden zien, anders zouden ze hoge pieten van hun religie inschakelen, en dan zou ik ook maar de hoge pieten van mijn religie moeten inschakelen. Het waren ellenlange brieven. Ik weet niet meer wat er allemaal instond. Het was wel een mooie droom, en het volk interesseerde mij ook, die religie. Ook die dochters probeerden glimpen van mij op te vangen, net als hun moeder. Ik had toen op een gegeven moment geheel de gordijnen dichtgetrokken, en vandaar dus dat ik ook die brieven kreeg. Ik had ondertussen wel glimpen van hen opgevangen.

Hoe komen we tot de Rede ? We kunnen nooit rechtstreeks tot de Rede gaan vanwege de loonsprincipes en belastingsprincipes. Er moet eerst een prijs betaald worden, een offer. Het gaat niet om de hoofdkennis, maar om de hartskennis, en die moet tot het hoofd stromen en door het hoofd stromen. Alleen door het hart komen we tot de Rede, maar dat is niet genoeg. Het gaat om de kruiskennis. Alleen door het kruis kunnen we tot de Rede komen. Hart en kruis zijn dus aan elkaar verbonden, als hel, hulda, holle, de oermoeder godin van de Germanen, die later eenzijdig en overmatig werd gedemoniseerd met de komst van de christelijke cultus.

Nop of Noph, de oer-Job, de voortijdse Job, van veel oudere geschriften, ging ook aan het kruis, in de wildernis. In de grondteksten van het latere Job boek in het OT gaat Job ook tot de wildernis, tot de natuurvrouwen. Als eerste moet opgemerkt worden dat het kruis al iets is van het OT, van de psalmen, waarin David gekruisigd werd en ook werd er over zijn bezit gedobbeld, wat later werd gebruikt voor Jezus. Psalm 22 :

15 Als water ben ik uitgestort
en al mijn beenderen zijn ontwricht;
mijn hart is geworden als was,
het is gesmolten in mijn binnenste;
16 verdroogd als een scherf is mijn kracht,
mijn tong kleeft aan mijn gehemelte;
in het stof des doods legt Gij mij neer.
17 Want hyena's (hoeren, Hebr.) hebben mij omringd,
een bende boosdoeners heeft mij omsingeld,
die mijn handen en voeten doorboren.
18 Al mijn beenderen kan ik tellen;
zij kijken toe, zij zien met leedvermaak naar mij.
19 Zij verdelen mijn klederen onder elkander
en werpen het lot over mijn gewaad.

Oorspronkelijk was het kruis dus een hongerkruis. Ook in het Aramees is David omsingeld door hoeren, en door wreden, bruten. In het Hebreeuws betekent 'yad' naast hand ook fallus, die dus doorboord wordt of besneden. Doorboren betekent in het Hebreeuws ook kopen of verkopen, of geven voor een feest. De betekenis is nogal duister, en is veelal te zwak gemaakt in de westerse vertalingen. David wordt hier als slaaf verkocht of gekocht, en het gaat hier om verkrachting, want zijn fallus (yad) werd gegeven tot een feest. Hij is ontbloot voor de vijand. In het Aramees gaat ook vers 18 over verkrachting, want toekijken kan ook aanraken betekenen en geslachtsgemeenschap hebben. David is in het Aramees overwonnen door de vijand. Dit zijn dualistische teksten omdat David ook de weg laat zien tot de moederschoot, zoals ook de teksten van Job.

In Job 19 : 15 wordt het duidelijk dat ook hij een deel is van het verre vreemde volk als eigendom en balling. Job leerde gehoorzaamheid door het lijden, door het kruis. Job sprak door de bitterheid van de ziel.

Job werd geplaagd door dromen en visioenen die hem angst aanjoegen. Dit was zo erg dat hij de hongerdood en de wurging verkoos boven het leven (7 : 14-15). In het Aramees staat er dat hij naar Abbadown verlangde, de Hel, de verlorenheid, de Vernietiger. In het boek Job staat Zij naakt voor het Aangezicht van God. Wurging betekent in de diepte getemd worden, initiatie (inwijding) en overgave. Job verlangde naar de heilige halsketen, de heilige gebondenheid en de heilige slavernij tot God (Abbadown, Shadday). Hij wilde zijn leven verliezen hiervoor. Abbadown is ook de plaats van vernietiging. Job had een sterk doodsverlangen, en vernietigingsverlangen. In het boek Job zien we dat God als zodanig naar hem op jacht was, als Shadday, de almachtige goddelijke vernietiger (6 : 4). Dit gaat over het kruis van het OT, oftewel de duistere kennis. In de Egyptologie en Israelogie komt het kruis vaak voor in de T vorm, zo ook in de oudere versie van Job, over Nob of Noph. Het wil niet zeggen dat het kruis van het OT en van de oudere versie van Job altijd tot de dood leidt, want het wordt ook als restrictie paal gebruikt, en het Egyptische kruis is een T kruis met een halsketen erboven, als de Anaq, wat ook de naam is voor de OT halsketen.

Spr. 1
8 verwerp de onderwijzing van uw moeder niet;
9 want zij is een keten (anaq) voor uw hals.

Deze anaq wordt dus ontvangen aan het kruis, de restrictie, als een symbool van profetische leiding. Zonder het kruis is er geen profetie. De halsketen brengt ook terug tot de tenten.

Wat voor een god heeft de mens dan gemaakt ? Een sinterklaas ?
Maar zelfs in het sinterklaasfeest hoort een roede thuis.
God is het kruis. Wij moeten niet tot god naderen, maar tot het kruis, want dat is de ware God. In de vroegere versie van Job was dit genaamd Oru, en in de Job van het OT komt de Oru voor als de Urya, leeuwinnen in het Aramees, als een beeld van de woeste natuurvrouwen, oftewel de donkere kennis van het kruis. Het kruis was in het oer een vrouw met gespreide ellebogen waar de man naartoe moest voor wedergeboorte.

Nob, Noph, kwam tot de Oru stam in de wildernis, zoals Job kwam tot de Urya stam in de grondtekst, als een beeld van het komen tot het hongerkruis.

Hoofdstuk 36. 1953 – de watersnoodramp

Getsemane betekende de olijfpers, maar het had een veel duisterdere betekenis, want de olijf was de kop van de slang, van de fallus, de kop van het ego, die vertreden moest worden in de profetie van Genesis 3. Dit gebeurt zowel door de voet als de vagina, als beeld van de baarmoeder die vermorzelt en tot wedergeboorte brengt. Een zeer duistere betekenis dus. Oorspronkelijk kwam de kruiziging van David voor in de oudere teksten van het boek Job, oftewel de kruiziging van Nob, in psalm 22, waar oorspronkelijk ook bijstaat dat zijn fallus werd vertreden, en zijn zaad moest geven. 'Die mijn handen en voeten doorboren,' is in het Hebreeuws ook 'die mijn fallus (yad) doorboren, of tot een feest geven, en in de oudere geschriften van Oru over Nob, Noph, staat er ook 'die mijn fallus met hun voeten vertreden'. Zo diep gaat dus de betekenis van Getsemane, en ik heb vroeger vaak dromen over Getsemane gehad. Oorspronkelijk was het jachtsgebied. Jezus was als opgestane een beeld van de opgerezen fallus die eerst zijn bloed gaf en toen zijn zaad. De mens kan dit allemaal wel heel schijnheilig en vroom loskoppelen van de sexualiteit, maar de grondteksten en oerteksten laten juist de demonologische sexualiteit zien, opdat er daadwerkelijke vruchtbaarheid en wedergeboorte is. De mens wil heel graag God loskoppelen van sexualiteit, maar God heeft sexualiteit geschapen met een bedoeling, en ook de tegenstander gebruikt sexualiteit. Het is een oorlog van sexualiteit, om de betekenis ervan.

Jezus moest aan het kruis. Hij wist dat er jacht op hem gemaakt zou worden in Getsemane, en toch ging hij er ongewapend naartoe. Hij keerde zijn andere wang toe. Hij aanvaardde het lijden, het kruis, oftewel Oru. Er is niets wat een fallus kan doen in de vagina, en het leidt uiteindelijk tot het geven van het zaad. Dan kan de mens een sinterklaas god maken, maar ook het sinterklaasfeest kent de roede en de zak. De mens is geschapen om tot de vagina te gaan, tot de hel, de baarmoeder, tot wedergeboorte, en daartoe moet de mens zich opofferen. De mens is geschapen om tot het kruis te gaan, anders is er geen leven mogelijk. De mens moet gemelkt worden, uitgeperst, als een olijf. De mens moet vertreden worden, en dat is een dualiteit, en sexualiteit is daartoe een metafoor. Dat is de theologische sexuologie.

Judas is Grieks voor het Hebreeuwse Juda, wat komt van yad, wat ook fallus betekent, en de vernederde die zijn zonden belijdt (yadah). Jezus is de kop van de fallus, als de geperste olijf, en Judas was de nek, de gehangene, die Jezus verstrikte, als de nekketen. Het is de sexuologie van het kruis.

Vannacht had ik een droom over de watersnoodramp van 1953 in Zeeland. Het was een dualistische cyclus, en heeft ook te maken met het oordeel over Nederland die haar kinderen martelt en zich doof houdt vervolgens. De watersnoodramp had dus twee kanten, want het had ook een diepere betekenis, en het staat ook voor een geestelijke vloed. Ik zag de engel van de watersnoodramp en dit keer werd heel Nederland overstroomt, maar het was iets theologisch, de terugkeer van iets. Dat moest wel terugkeren want het was ooit weggenomen. We kunnen ook denken aan de watersnoodramp in 1570 in Nederland, die nog wel groter was. Beide overstromingen hadden ook religieuze namen. 'Ik worstel en kom boven' staat er op de Zeeuwse vlag waarop een leeuw staat in de golven, om de strijd tegen de Spaanse overheersing uit te beelden. Nederland is nog steeds Spaans. Martelt nog steeds dieren, en martelt nog steeds kinderen, en doet dan net alsof er niets gebeurt is, en bouwt dan haar leugen industrie er omheen, allemaal roddel, om haar misdaden te

bedekken. Maar God ziet alles. Nog steeds is de leeuw in groot gevecht met Spanje. Er ontbreken nog theologische elementen. Het werk is daarom nog niet af. Het moet nog verder verdiept worden. Het is dus zee tegen zee, en Zeeland heeft hierin een belangrijke sleuteltaak, wat ook weer terugwijst op Michiel de Ruyter die ook heeft bijgedragen aan de emancipatie van Nederland om los te komen van Spanje. De Ruyter heeft dus ook een belangrijke taak in het oordeel over Nederland. Nederland is dus dualistisch en kan in twee stukken verdeeld worden : het hogere en lagere Nederland. Deze strijd is zuiver theologisch, literair dus, aan de hand van de Rede.

We moeten hiervoor de geschiedenis in. De tachtigjarige oorlog (1568-1648) was een oorlog tegen de Spaanse wereldmacht, maar deze oorlog woedt nog steeds, en het enigma ervan moet opgelost worden. Uit deze oorlog kwam ook de zogeheten gouden eeuw voort van de jaren 1600, als de herleving van Nederland.

Zo is ook hoe het oudere boek van Job, oftewel Nob, begint : met een overstroming. En Nob moest op zijn bootje dieper de wildernis in, waar ik over droomde.

Ook ging de droom dus over de watersnoodramp in Nederland in diverse lagen. Mensen trokken tot de steden die nog niet ondergelopen waren, en ik was daar ook. Er hing in die steden nog zo'n sfeer van 'oh, er is hier niets aan de hand' en 'lang leve de lol'. Er waren allerlei broodjestenten waar je broodjes met veel suiker en vlees erin kon kopen. Natuurlijk mocht ik die broodjes niet nemen. Ik moest ze ontwijken. Dat is wat de Nederlandse geest is : 'suiker en vlees' om ze doof te houden, als drugs. De Ruyter, die uit Vlissingen kwam, strijd nog steeds tegen de Spaanse geest die Nederland bezet houdt. Hiertoe moeten vele geestelijke overstromingen komen, om de mens dieper de wildernis in te drijven. De mens moet de hogere theologie leren. Het is een studie en een puzzel. Ook de geschiedenis is dus van belang, maar niet zomaar overmatig, maar logistiek.

In dat opzicht is na de reformatie van 1517 een andere overstroming van belang : de remonstrantie van 1610 te Gouda, waarin predikanten verweerschriften tegen de autoriteit van de gereformeerde kerk in Nederland hadden opgesteld. De remonstrantie was veel vrijzinniger, terwijl de orangisten het land orthodox calvinistisch wilden houden. In 1610 begon als het ware een bizonjacht tegen de uitwassen van de reformatie, tegen het extremisme ervan. Dit was hard nodig, en op die fundamenten is ook de hermitatische beweging gevestigd, wat beschreven is in haar artikelen in de hermitatische synode. Remonstrantie betekent tegenbetoog, verweerschrift, protest. Er moest in de kerk plaats zijn voor andere gezichtspunten, ook vreemde gezichtspunten. Dat is uiteindelijk ook wat de overstroming betekent in de Vur (boek 124). Er mag zo weer ruimte komen in de mens. Dat gebeurde ook in de droom bij de overstroming, dat er weer ruimte kwam, dat de mens weer ver kon zien en ook door dingen heen kon zien. De mens kon zo weer verbinding maken met de droom-parallellen.

Frankrijk maakte een einde aan de gouden eeuw door het optreden van Lodewijk de veertiende wat een zware klap was voor Nederland. De gouden eeuw leidde tot dit kruis, en daarna zou Napoleon nog komen.

Wat stellingen van Napoleon :

1. Terug naar de moederborst

2. godsdienstvrijheid
3. Val van het medische rijk
4. komen tot de logistiek
5. komen tot je unieke individu, niet de massa productie
6. terug tot de natuur en de natuur limieten
7. afschaffing van de marteling om gedwongen informatie te winnen

Er was nog veel werk te doen in Nederland. In dit opzicht zijn er verschillende steden, verdragen en jaren van belang, die ook toegepast en verdiept dienen te worden in de geestelijke strijd :

Unie van Utrecht – 1579 – Verbond tussen diverse Nederlandse gewesten in de strijd tegen het Spaanse bewind.
Vrede van Utrecht – 1713 – Einde Europese godsdienstige oorlogen, en verdeling van de gebieden voor evenwicht binnen Europa : onderhandeling met u, voor u, zonder u.
Vrede van Nijmegen – 1678 – De Vrede met Frankrijk om een einde te maken aan de Hollandse oorlog, in de tijd van Lodewijk de veertiende

Ook Napoleon werd in de jaren 1800 uiteindelijk verdreven, maar de Napoleonitische pilaren staan nog steeds, en de Napoleonitische overstromingen zullen blijven komen totdat Nederland uit het ei is gekomen. Dit is dus een natuur proces. Waar we nu tegenaan kijken in Nederland is slechts de eierdop. Daarom zal de watersnoodramp van 1953 blijven spreken. Nijmegen en Utrecht zijn hierin belangrijke enigma's tot het herstel van Nederland. In mijn dromen is Utrecht de sleutel tot het natuur-Nederland, en ook tot de hogere tweede bijbelse bibliotheek van Nederland, zoals dit ook voorkomt in de verhalen van de tweede bijbel zo nu en dan (De Bibelebonse Pap, Sobibor – de laatste jager).

Er was al een eerdere, middeleeuwse Vrede van Utrecht als onderhandelingsvrede (hanze) met Engeland, in 1474, om de hanze oorlog met Engeland te beëindigen (1469-1474). Utrecht betekent doorwaadbare plaats wat ook weer heeft te maken met bepolderen en de splitsing van de zee voor de exodus, oftewel de overwinning over het water, de overwinning over Spanje. Vrede betekent dat er toch een bepaalde synthese kan zijn na of naast de nodige tegenstellingen.

Hoofdstuk 37. de tovermamma's – de nederlandse pedagogiek

Ik was in de stad van het voorgeslacht, van de voorouders, die daar verschillende woningen hadden, zoals ook vroeger bij de voorfamilie, waarin ik als kind van de ene naar de andere woning ging,

door door de wijken ertussen heen te lopen. Dat was altijd een magische belevenis en in deze droom weer. Een voorouder had een woning ergens bij het station en liet mij een klapstoeltje van mij zien van vroeger. Ik was het allang vergeten dat ik het had, maar in de droom kwam dat zomaar naar boven. Toen ging ik door de wijken naar een andere woning van de voorouders, dieper in de stad, in een wijk buiten het centrum. Ik kwam toen kinderen tegen die op een erf aan het spelen waren tussen de huizenblokken. Ik wilde ze iets geven, en zocht in mijn zakken en vond er nog snoep gemaakt van een oerwoudssuiker wat goed was voor de tandjes. Ik wist alleen niet meer hoe lang het al in mijn zak zat, en op de verpakking stond ook dat het koud bewaard moest worden, dus ik besloot het maar niet te geven. Wel zei ik tegen de kinderen dat ik de moonwalk van Michael Jackson voor ze zou doen. Ik kende verschillende moonwalken van hem, ook de minder bekenden, die overigens niet minder indrukwekkend zijn. Ik begon mijn favoriete moonwalk te doen, waarbij je dan gewoon op één punt blijft staan, en wat ik hem maar één keer heb zien doen in een concert, maar wat ik dus wel telkens terugspeelde om het te leren. De allereerste moonwalk, de hele bekende waarbij hij naar achteren loopt terwijl het lijkt alsof hij naar voren loopt, leerde ik ooit van een volleybalvriendje. In ieder geval kwam ik niet ver met de moonwalks in deze droom. Ik was als aan de grond gelijmd, alles ging in slow motion en ik kon mezelf bijna niet meer bewegen. Toen verschenen ineens tovermamma's om me heen. 'Ja,' zei mijn tovermamma, 'het kind mag niet overbelast worden.' Ik moest het dus niet overdrijven, alles met mate. De tovermamma's drukten altijd de knopjes in om hun kinderen niet over te belasten, niet teveel te geven van iets, en dat kon van alles zijn.

We kunnen dan denken aan dingen die we helemaal verkeerd begrijpen, de zogenaamde misverstanden, of in het Engels : misunderstanding. Dit is een belangrijk thema in de tweede bijbel en de Vur, het telkens vertragen of wegsmelten, het misverstand. De hersenen pikken het dan verkeerd op, maar voor een reden, zodat we van iets niet teveel krijgen. Zoals bij bijvoorbeeld de zogenaamde waarheid. Wat is de waarheid ? Mensen kunnen de waarheid hebben, maar niet de waarde, maar wat heb je dan ? Er is ook een gevaarlijke materialistische waarheid, en daarom moet de mens op zoek naar de diepere waarheid : de waarde, en soms gaat dat gewoon door het misverstand, dat je ineens dingen op een hele andere manier ziet, wat dan misschien in de materie niet echt is, maar in het geestelijke wel, en dat is uiteindelijk veel belangrijker. Het gaat uiteindelijk om de waarde van spelletjes en verhalen, niet zozeer om de orthodoxe, letterlijke, saaie zogenaamde waarheid, want die waarheid is vals, door de mensen gemaakt.

Maar dan kun je naar het kruis kijken : mensen die vervelend doen of eens een nare opmerking maken, of onverschillig doen, enzovoorts, of mensen die uit je leven worden weggenomen die je iets langer had willen houden, dan is dat voor een reden : De tovermamma's bedienen de knopjes en zullen ervoor zorgen dat hun kinderen niet overbelast raken, niet van een bepaalde stof teveel krijgen, want dat zou rampzalig zijn. De hersenen interpreteren het als iets vervelends, in een misverstand, want ze doorzien dan niet de bescherming van de tovermamma's. Soms moeten de hersenen het ook verkeerd begrijpen, want anders zouden ze van een bepaalde stof teveel binnenkrijgen. Er zijn dus ook goede fouten. Het is een belangrijk thema in de poëzie van de tweede bijbel, bijvoorbeeld in 'misunderstanding from the lion's tea'. De tovermamma's zullen ervoor zorgen dat hun kinderen niet geprogrammeerd worden door verkeerde realiteiten, verkeerde waarheden. Er is dus een diepere waarheid van de waarde, en die is eeuwig. Soms hoeven dingen dus niet waar te zijn, zoals in verhalen en spelletjes, maar wijst het op een diepere betekenis, en dit is belangrijker dan de ingeburgerde valse waarheden van de mensen. Waarheid is dus een relatief

begrip. Daarom moet de mens op een tocht naar de echte waarheid, die van de waarde. Dit gaat dwars door alles heen.

We zagen dus de opleving van de filosofie in Duitsland na de middeleeuwen, en de volgende stap komt uit Nederland zelf, en dat is de pedagogiek, de opvoedkunde, en dat gaan de tovermamma's doen. Nederland en ook de omliggende landen, zijn namelijk helemaal verkeerd opgevoed, met valse waarheid. Natuurlijk was dat ook het werk van de tovermamma's die de knopjes drukten om hen kinderen niet teveel van iets te geven. Soms als het net leuk begint te worden moet het kind naar bed, en dat allemaal voor een reden. Waar de mens nu doorheen gaat zijn dus kindernachtmerries, want het kind is nog niet klaar voor de grotere dingen, de grotere spelen.

Wat er om de mens heen gebeurd zijn de grotere spelen, en dat zijn oorlogsspelen en andere ingewikkelde spelen die het mensenkind niet begrijpt en helemaal verkeerd opvat, en dat moet ook, want er is een diepere waarheid, een waarde. Daarom moet het kind door het misverstand heen. Hier gaat de Vur uitgebreid over. Hierom moet het kind vertraagd worden, anders gaat het kind te snel. Het is het werk van de tovermamma's, de Nederlandse pedagogiek.

Diepere waarheden, diepere lagen, diepere waarden kan het kind nog niet direct gegeven worden, dus eerst moet het kind met minder genoegen nemen. Dat is voor de bescherming van het kind. Het kind is nog klein en kan niet teveel aan. Zomaar met een roze bril gaan rondlopen is levensgevaarlijk, als drugs. Het kind moet aan de voorwaardes voldoen. Het kind moet naar de school van de tovermamma's, om pedagogiek te leren, en daarbij is zelf-pedagogiek zeer belangrijk : leer jezelf opvoeden.

Hoofdstuk 38. de ontzegeling van nahum en jona

We kunnen stellen dat het christendom de grootste religie is in deze wereld, en zij hebben hun boeken opgesteld die over de hoofden van de mensen heersen, zowel berucht als beroemd, en ze doen alsof ze heiliger dan de paus zijn. Daarom moet er een nieuwe theologie komen, want deze boeken zijn allemaal vastgeroest, en zijn afgeweken van de bron, veelal misvertaald, en ook de grondteksten zijn afwijkingen van veel oudere teksten en eerdere tijdperken, dus we gaan kijken hoe dat is verschoven.

Nahum komt van het oerwoord Name, en alhoewel er dus een mannelijke Nahum is, en dit in vele opzichten een waardevol boek is, wijst het terug op een ouder boek over de natuurvrouw Name als

een beeld van kennis. Kennis is god, stelt Johannes 1 in zowel de griekse (stoicijnse) als aramese grondtekst. We kunnen ook denken aan het boek numeri wat een latijns woord is, en wat in het hebreeuws bemidbar is, in de wildernis. Numeri komt van nameri in de oertaal, wat dus de geestelijke stof van de kennis betekent, als tegengesteld aan materie. In het stoicijns (grieks) is het arithmoi, tellingen, wat komt van areta-ma, de wet (egyptisch) van areta (geleerdheid).

In het boek Nahum wordt de tegenstelling tussen Nahum en Ninevé weergegeven. Hier gaat de voortijd dus achter schuil, want dit gaat om de worsteling tussen Name, kennis, en Noph, de voortijdse Job uit de geschriften van Oru (een voortijdse benaming voor het kruis). Grondteksten hebben dus altijd weer hun grondteksten in de voortijd. Ninevé, nnv, Noph (of Nob), had dus een soort Pniëlitische strijd met Name, om zowel hem als haar te toetsen. Dat is waar het boek Nahum in de diepte over gaat. Name overweldigt hem, en hij wordt zo net als Jakob verbroken, opdat hij gevoelig is voor haar voor de rest van zijn leven, voor de kennis dus, oftewel voor profetische leiding :

Nahum 1

1 Godsspraak over Nineve. Boek van het gezicht van Nahum, de Elkosiet.

In het voortijds is dit dus de godsspraak over Noph. Boek van Name, kennis. Elkosiet is Hebreeuws voor verstrikker, valstrik. In het Aramees is de godsspraak een wond die toegebracht wordt.

Nahum 2

7 En het is beslist: zij wordt ontbloot, weggevoerd en haar slavinnen klagen als met duivestem, terwijl zij zich slaan op de borst. 8 En Nineve was als een vijver vol wateren, zolang het bestaat; nu lopen deze weg. Staat, staat. doch niemand keert zich om. 9 Rooft zilver, rooft goud. eindeloos is de voorraad, een overvloed van allerlei kostbaarheden. 10 Woestheid, woestenij, verwoesting. en verslagen harten en knikkende knieën; kramp in alle lendenen en hun aller aangezicht van kleur beroofd.

Blootheid is een beeld van ontmaskering, mindering en openbaring. Noph gaat dus in ballingschap.

Nahum 3

5. Ik til uw slippen op tot aan uw aangezicht, en Ik laat aan de volken uw naaktheid zien, aan de koninkrijken uw schaamte. 6 Ik werp vuil op u, Ik maak u te schande en stel u ten toon, 7 zodat al wie u ziet, van u wegvlucht en zegt: Verwoest is Nineve.

Dit ging dus allemaal over de verbrokenheid van Noph, een grote beproeving, te vergelijken met die van Jakob en Job, in de voortijd.

10 Toch is het gevankelijk in ballingschap gegaan, toch zijn zijn zuigelingen verpletterd op alle hoeken der straten; over zijn aanzienlijken heeft men het lot geworpen, en al zijn groten zijn in boeien geklonken.

13 Zie, uw manschappen binnen u zijn vrouwen; voor uw vijanden hebben de poorten van uw land zich wijd geopend; het vuur heeft uw grendelbomen verteerd.

Dit wijst erop dat de bedriegelijke mannelijke goden van de stad worden vervangen door de natuurvrouwen, wat in de tweede bijbel wordt beschreven als het Zolt tijdperk.

19 Geen herstel is er voor uw breuk, ongeneeslijk is uw wonde. Allen die de mare over u horen, klappen over u in de handen, want over wie is uw boosheid niet voortdurend heengegaan?

De gevoeligheid door verbrokenheid is dus eeuwig, opdat de mens niet zal ontsnappen uit de kennis, wat dus ook weer terugkomt in de leer van Calvijn, in de vijfde pilaar. Het gaat om de geleerdheid, het komen tot Areta, de onontkomelijke. Daarom werd Job ook in de bijbel beschreven als volkomen, wat terugwijst op de voortijd.

Ook in het boek Jona gaat het over Ninevé, oftewel in de voortijd over Noph. Jona is in de voortijd dan ook vrouwelijk, als Jani, wat wijst op de urim en de thummim van die tijd (jana en jani). Jani is dat wat tot volkomenheid, geleerdheid (Areta) strekt, en weer was Ninevé daarmee in strijd, maar zij gaven eigenlijk zich direct over. Dit gaat dus over de overgave van Noph aan Jani. Jani is de onweerstaanbaarheid, als de vierde pilaar van Calvijn, die tot onontkoombaarheid leidt, tot de vereeuwiging. Jani is de volkomen gebondenheid die de urim en de thummim bewerkstelligen. Jona kwam vanuit de teoom opzetten in de grondtekst, oftewel de oerafgrond, wat dus een diepere betekenis had. De vis, of het vangen van de vis, is een beeld van de opname en de uitverkiezing, wat Jona dus moest uitoefenen op het volk Ninevé, wat terugwijst op het werk van Jani in de voortijd.

Jona 4

11 Zou Ik dan Nineve niet sparen, de grote stad, waarin meer dan honderdtwintigduizend mensen zijn, die het onderscheid niet kennen tussen hun rechterhand en hun linkerhand, benevens veel vee ?

De uitverkoren zijn dus hen die hun linkerhand niet laten weten wat hun rechterhand doet.

Hoofdstuk 39. bespreking boek 53 van de koran, de voortijdse wortels

'Oh nee, Liesje mag niet vies worden,' maar de oerwoudvrouw van de voortijd liep niet rond met gelakte schoentjes en keurige witte sokjes niet door enig vuil aangetast. Neen, de voortijdse oerwoudsvrouw was blootvoets en die voeten waren vuil, in contact met de aarde, want er was nog zoveel om op te graven, ook vandaag. Natuurlijk is dat metaforisch.

Kennis slaat haarzelf op door de medeklinkers. Daarom is het belangrijk naar de medeklinkers te kijken en de weg terug te volgen. Zo liggen ook de lijnen door de bijbel gecodeerd.

Een voorbeeld hiervan is Ruth en Na-ami. Judea was in hongersnood, en Na-ami en haar gezin trokken naar Moab, waar zij Ruth ontmoette, die haar schoondochter werd. Zowel Na-ami als Ruth werden weduwe, en zij trokken terug naar Judea. De hongersnood is een beeld van het minderen. In de voortijd ging het zo : Ruth, rt, staat voor de aretaïet, rt, en Na-ami staat voor Name, de kennis. Ruth ging naar de dorsvloer en legde zich neer aan het voeteneinde van Boaz, en viel daar in slaap, als de OT Maria die aan de voeten van Jezus zat. Boaz was de losser voor een zwagerhuwelijk, sinds haar eigen man was overleden.

Boaz is ook de naam van één van de pilaren van het voorste gedeelte van de tempel van Salomo, de tempel van de moeder, als beeld van de moederschoot. Ruth betekent 'lust tot kennis, gnosis' in de worteltekst. In het Aramees is dit vallen van Ruth het vallen in de oorlog, als een beeld van de man die in de amazone oorlog valt aan de voeten van de vrouwelijke krijger, om zo door haar ingewijd te worden tot de gnosis. Dit is dus ook weer een Pniëlitische metafoor, wat we dus kunnen vergelijken met Jakob op Pniël.

'Nee, Liesje's voetjes mogen niet vuil worden, want dan lijkt ze op een neger,' en daarom kijkt het nogal typische verschijnsel 'de christen' niet verder dan z'n neus lang is. 'Oh, het staat in het boekje, wordt overal gebruikt, dus zal wel waar wezen.'

Het zijn belangrijke boeken, komen telkens weer langs, maar de christen kent de diepere betekenis niet. De christen kent de voortijden niet, want de schepping is nogal jong, en werd in zes letterlijke dagen geschapen, terwijl het in het Hebreeuws ook tijdperken kunnen zijn. De christen houdt zichzelf ongeleerd, anti-areta, blijft aan de oppervlakte 'waar het niet vies wordt'.

De ontzegeling van Esther :

str, zaad-oru : zaad is een voortijdse naam van de godin die haar ellebogen heeft gespreid als een kruis waarin de man wedergeboren kan worden. Oru komt in de bijbel voor als de Urya, leeuwinnen in het Aramees, in het boek Job, als een beeld van de woeste natuurvrouwen, oftewel de donkere kennis van het kruis. H'man is de verdraaiing van nm, Name, en die wil dat iedereen voor hem buigt, en omdat de Joden dit niet deden moesten ze uitgeroeid worden. H'man kwam echter aan zijn eigen paal te hangen.

De ontzegeling van Habakuk :

H'bakuk, of H'bakkah, de oorspronkelijke naam van mekkah, wijst ook terug op Rebekkah, het Woord.

Habakuk 3:3 (Septuagint) : God komt van Teman en de Heilige van het gebergte Paran. sela. Zijn Areta (geleerdheid) bedekt de hemelen, en de aarde is vol van zijn lof.
Habakuk 2:14 : Want de aarde zal vol worden van de kennis van des Heren heerlijkheid, kabowd, gelijk de wateren die de bodem der zee bedekken.

Habakkuk heeft de BK wortel die wijst op verschillende Afrikaanse godinnen en Bakroe (BK-R) in de amazone gnosis, Rebekkah. In de Bilha komt zij ook voor als de godin Delilah in de Simson mythe.

Toen Jakob de rivier de Yabboq (YBK) was overgegaan had hij een worsteling met een engel. Yabboq betekent leeg worden. Dat is ook wat de wortel bqq betekent, geheel leeg worden, leeg maken. Dit is dus een beeld van het toetsen. Het boek Habakuk (ybk) is dus de rivier waarover Jakob moet gaan om te toetsen, om de worsteling te hebben met God. Jakob moet over die rivier gaan om tot diepere betekenissen te komen, om zo een ontmoeting te hebben met de godin. In het Hebreeuws betekent Rebekkah de verstrikster, de valstrik. Dat is ook wat er gebeurd in de hongerput van Calvijn, de eerste zuil van het calvinisme, waar de mens zijn wil verliest en tot een soort verdoemenis gaat. Ieder mens is hierin verdoemd, maar er zijn vandaaruit stappen om tot diepte te komen.

Habakuk 2

1 Ik wil gaan staan op mijn wachttoren en mij stellen op de wal, ik wil uitzien naar wat de Here tot mij spreken zal, en wat ik moet antwoorden op mijn klacht.

Hij is over de rivier de Jabbok gegaan, dieper de wildernis in, en hij worstelt met de Moeder God. Hij wil haar niet laten gaan. Hij is aan zichzelf afgestorven, aan zijn ego, en hij wacht op de verbinding met het Woord. Hij is waakzaam en op zijn hoede. Hij weet dat juist ook in diepe wildernis zoveel gevaren zijn die hem kunnen afleiden van het doel. In het oerwoud overleven maar enkelen. Hij worstelt niet alleen met God, maar ook met zichzelf. Jakob is tot Pniël gekomen, achter de Yabbok rivier. Het eist van hem volkomenheid, het geheel afleggen van het ego. Dit moet hij overwinnen. Hij moet bovenal zichzelf overwinnen. Hij is geplaatst in de arena. Hij strekt zich uit tot de hemelse leer, en toetst deze.

De ontzegeling van zacharia :

Zacharia = Zukki-Oru, oftewel het kruis van de Zukki stam in de voortijd.

De mens moet worstelen met de bijbelboeken, net zoals met de boeken van de koran, om het op diepte te schatten. Dat is een Pniëlitische oproep aan de mens. Er zit teveel kennis van de eeuwen en eeuwigheden, van de voortijden, om zomaar weg te gooien. Hele volkstammen willen de mensheid brainwashen met de bijbel en de koran, daarom is het belangrijk de oorsprong van deze teksten te kennen en contact te hebben met de natuurprincipes en godinnen in deze teksten opgeslagen en verborgen, wat een onderdeel is van de theologische immunologie. De mens dient dus bewust te zijn van de etymologie, taal oorsprong, van deze boeken. Het zijn de heersende boeken op aarde, en ze heersen omdat de mens ze niet kent en niet begrijpt. De mens moet komen tot de oorsprongen ervan.

Het Koran boek 53, de ster, namj, geeft een schat van informatie over Name, de oerkennis, die de voortijdse oorsprong is van het boek namj. De Name gaat onder als een ster, en spreekt niet vanuit de wil, omdat het om de kennis gaat. Het is de openbaring. Zo komt de mens tot geleerdheid, en het komt steeds dichterbij de mens. Dat is hoe de openbaring werkt. (vs 1-10)

Dit kan alleen begrepen worden en opgevangen worden door het hart. (vs. 11)

In vers 25-26 wordt er weer gesteld dat de mens niet alles krijgt wat hij wil, want God kijkt naar het hiernamaals en de voortijden. De mens moet zich niet richten op het aardse tijdelijke.

God stelt dat de mens zich niet alleen maar moet bezig houden met mannelijke wezens, zoals God zich niet alleen bezig houdt met vrouwelijke wezens. Verderop wordt gesteld dat de mens er mee op moet houden de vrouw als een dienstknecht te zien, want zo komt de mens niet tot het hiernamaals. De vrouw is immers de baarmoeder waaruit de mens voortkomt, en in de baarmoeder weet de mens niks, dus moet de mens zich niets voorstellen. (vs. 21-32)

De engelen, malakin (53:26), malaikata (53:27), zijn in dit opzicht verbonden aan de slaaf, mamlukan (16:75), waarvan de mens niet moet denken dat het vrouwen zijn.

Het boek stelt in vers 32 dat de mens voortkomt uit de aarde en de baarmoeder, en dat de mens zich daarom niets moet inbeelden. In vers 35 wordt gesteld dat de mens alleen kan zien als de mens kennis heeft van het ongeziene. Weer is Name dan de voortijdse bron, wat in de titel van het boek ligt. Aan het einde van het boek wordt dan ook gesteld dat de mens zich weer ter aarde moet werpen, wat dus ook een beeld is van het teruggaan tot de baarmoeder (vers 62).

Hoofdstuk 40. bespreking koran boek 2, de voortijdse wortels

De Koran is ervoor om de bijbel te verdiepen, terug te leiden tot de voortijden, als een soort katalysator.

Zekaryah, zkr, is hebreeuws voor Zacharia en betekent Jehovah herinnert, herinnering aan Jehovah, waarvan Yah een afkorting is, dus voluit zou het dan zijn : zekarjahava of zekar-hava, zekar-eva, de herinnering aan eva, aan de oergodin, oermoeder. Hierover gaat ook boek 43 van de koran : zukruf, zkrf.

vers 5 : Zullen Wij u dit dan niet in herinnering brengen, omdat gij een buitensporig volk zijt ?

Ook in dit boek wordt er gesteld dat vrouwen geen dienaren van de mannen zijn : vers 19 : En zij maakten de engelen, die dienaren zijn van de Barmhartige, tot vrouwelijke wezens. Waren zij dan van hun schepping getuige ? Hun getuigenis zal worden opgetekend en zij zullen tot rekenschap worden geroepen, zullen worden ondervraagd.

Zacharia = Zukki-Oru, oftewel het kruis van de Zukki stam in de voortijd. Zukki is in de Bilha die de stam door de wildernis leidt. In de visioenen van Zacharia wordt in het Aramees dit kruis besproken, of paal :

Zacharia 1 (Aramees)

8 Deze nacht heb ik een gezicht gehad: zie, een man, gezeten aan een donkergekleurde paal, en staande tussen de bomen in de diepte, en achter hem rode (donkere), gevlekte en witte paarden. 9 Toen vroeg ik: Wat betekent dit, mijn heer? en de engel die met mij sprak, zeide tot mij: Ik zal u tonen, wat dit betekent. 10 Hierop antwoordde de man die tussen de bomen stond, en zeide: Dit zijn zij, die de Here heeft gezonden om de aarde te doorkruisen. 11 En zij antwoordden de Engel des Heren, die tussen de mirten stond, en zeiden: Wij hebben de aarde doorkruist en zie, de gehele aarde verkeert in volkomen rust.

De man aan de paal wordt ook in de Psalmen genoemd, als David, en in het NT als Jezus, maar het komt vaker voor in de grondteksten van het OT, en het is symbolisch het pad om de eeuwige rust in te gaan. De wil kan zo sterven, opdat de mens tot kennis komt, en door kennis geleid wordt. In het tweede visioen gaat dit verder :

18 En ik sloeg mijn ogen op en ik zag toe, en zie, vier horens. 19 Toen vroeg ik de engel die met mij sprak: Wat betekent dit? Hij zeide daarop tot mij: Dit zijn de horens die Juda, Israël en Jeruzalem verstrooid hebben. 20 Vervolgens deed de Here mij vier timmerlui, geleerden (Aramees) zien. 21 Toen vroeg ik: Wat komen dezen doen? En hij zeide: Dat waren dus de horens die Juda zo verstrooid hebben, dat niemand zijn hoofd kon opheffen; maar zij zijn gekomen om hen te verschrikken, om neer te slaan de horens van de volken, die hun horen hebben verheven tegen het land Juda, om het te verstrooien.

De timmerlui zijn een symbool voor het doorboren. Zij sloegen David aan de paal, Jezus, en vele anderen, om het volk te verstrooien. Dit is in het Aramees metaforisch voor geleerden, voor kennis. Alleen kennis doet de wil afsterven. Geleerdheid is Areta, oftewel de inwijding in het boek Ruth, rt, waarin de mens in slaap valt aan de voeten (voortijd) van de losser. Alleen in de diepte komt de mens tot geleerdheid, tot Areta.

In het Hebreeuws wordt Job ook Jove genoemd, dus in die zin is Zekeryah of Zekerjove ook de herinnering aan Job, die zo diep moest gaan om tot de natuurvrouwen te komen, tot de Uryah, de leeuwinnen in het Aramees, of de Oru in de voortijd, als beelden van het kruis. In de voortijd is dit dus de herinnering aan Nob of Noph. Deze herinnering komt ook terug in Zacheria 12 : 10 – Zij zullen hem aanschouwen, die zij doorstoken hebben, en over hem een rouwklacht aanheffen als de rouwklacht over een enig kind, ja, zij zullen over hem bitter leed dragen als het leed om een eerstgeborene.

Zomaar gedachten zijn levensgevaarlijk. Ze moeten getoetst worden aan de hogere kennis. Het gaat niet om gedachten, maar kennis, en kennis komt in structuren, in het Woord, Rebekkah, waarvan tenten en kampen in de wildernis ook een beeld zijn. Hier gaat het derde nachtgezicht van Zacharia over :

Zacharia 2

1 En ik sloeg mijn ogen op en ik zag toe, en zie, een man met een meetsnoer (Aramees, swt) van psalmen in de hand (beoordeling van psalmen, heilige literaire structuren). 2 Toen vroeg ik: Waar gaat gij heen? En hij antwoordde mij: Ik ga Jeruzalem opmeten en zien hoe groot zijn breedte en lengte zal zijn. 3 En zie, toen de engel die met mij sprak, naar voren trad, ging een andere engel hem tegemoet, tot wie hij zeide: 4 Snel heen, spreek tot die jongeling: als een open plaats zal Jeruzalem daar liggen vanwege de menigte van mensen en vee daarin. 5 En Ik zelf, luidt het woord des Heren, zal haar een toets-muur (Aramees, urim-muur) zijn rondom, en een psalm (Aramees) binnen in haar.

Dit is de tot standkoming van het Woord, door het toetsen. Het Woord bestaat uit psalm-structuren die de mens verbinden met de wilderniskennis, waarin de wilderniskennis is opgeslagen. Als de mens niet leert toetsen en meten, komt de mens nooit tot het Woord. In het Hebreeuws komt het hier neer op het meten van de leegte (breedte) en het geduld (lengte). Rebekkah, of Bakkah, als de oorspronkelijke naam van Mekka, is hiervan een beeld, waar Ishmael uiteindelijk naartoe ging toen hij verstoten was en op hongertocht door de wildernis ging. Dit Woord is in diepte strijdvaardig en strategisch, als een oorlogsgodin, ook wel Bakroe genoemd in de Bilha. Het is het bindende element, wat ook als Delilah wordt beschreven in de Bilha. Delilah staat voor de verstrikking door de natuur. De mens is stads geprogrammeerd, geconditioneerd, en is laks. Delilah staat voor de grote verwarring, maar de mens moet er doorheen om tot de diepere schepping te komen, de diepere natuurcodes. Delilah is een jager, een strikster, wat ook de woordbetekenis is van Rebekkah. Rebekkah, of Bakroe, wordt in de Bilha beschreven als de oudste dochter van Bilha. Daarom gaat het vierde nachtgezicht van Zacharia ook over Jozua wiens edele deel (rosh) gebonden wordt, wat door hoofd vertaald kan worden, begin, of geslachtsdeel, waar ook het boek Jozua over gaat, over het rode touw aan de toren.

Het geslachtsdeel van de man moet weer gebonden worden, richting krijgen, want de mannelijke en vrouwelijke waarden waren omgewisseld. Dit wordt ook door de Koran gesteld, en daarom moet het Zolt tijdperk komen, zoals de tweede bijbel stelt, voor de ware betekenissen en waarden van man en vrouw. Dit tijdperk zal beginnen met de grote verwarring.

In de Koran komt Bakroe of Rebekkah als de voortijdse wortelen van boek 2, Baqara. Dit boek stelt dat geduld de weg is om binnen te gaan (vers 45). Het boek stelt ook dat de Koran werd gezonden in de ramadan maand als richtsnoer. De ramadan maand is de honger maand, de maand van het minderen (vers 185). Zo kwam Ismael uiteindelijk tot Bakkah, mekka, oftewel tot Rebekkah, het vreemde Woord. De mens moet de hongertocht van de ramadan geheel volbrengen en kan dan pas tot de vrouw ingaan (vers 187). Eerst moet dus de nacht vallen, als beeld van het kruis. Zonder het kruis komt de man niet tot de vrouw. Het kan alleen in de duisternis. Het is een symbool van de mens die tot het Woord komt. Laat de mens niet denken dat de mens door een wapen op te heffen de ander kan verslaan, of intimiteit kan hebben door bij een vrouw in te gaan. Neen. Dit zijn slechts illusies, en het is slechts symboliek. Er moet aan geestelijke voorwaarden voldaan worden, en de mens moet de betekenissen begrijpen. Alleen door het kennen kan de mens ergens binnengaan, en overwinnen.

Vers 188 – En verteert uw rijkdommen niet onder elkander door valse middelen en probeer je hiermee ook geen toegang te verschaffen tot de rechters, opdat gij een deel der rijkdommen der mensen in zonde, onrechtmatig, kunt verteren, tegen beter weten in.

De koran is dus een symbolisch boek. Alleen de luien en ongeestelijken, de overmoedigen, nemen het letterlijk, en komen daardoor in de problemen. Belangrijk is het dus om naar de voortijdse wortels te gaan. Er is een hiernamaals, en een hiervoormaals. De koran beveelt om niet om te gaan met hen die alleen maar voor het huidige tijdperk leven. De mens moet dus ook een goed begrip krijgen van wat de bedevaart daadwerkelijk inhoudt, want ook dat is niet letterlijk, maar geestelijk, tot deze dingen, symbolisch dus. De mens moet in de bedevaart komen tot zowel het hiernamaals als het hiervoormaals. Zonder het hiervoormaals is er geen hiernamaals, want in het hiervoormaals liggen de sleutels, en daarvan is de mens afgeweken. De koran en de bijbel wijzen dus alleen maar terug.

Vers 212 - Het leven dezer wereld is voor de ongelovigen schoonschijnend gemaakt en zij bespotten de godvrezenden. Maar de godvrezenden zullen boven hen verheven zijn op de dag der opstanding: Allah schenkt gaven overvloedig naar de hogere wil (oftewel die van kennis).

223. Uw vrouwen zijn een akker voor u - komt daarom tot uw akker, zoals het u behaagt en doet goed voor uzelf en vreest Allah en weet, dat gij Hem zult ontmoeten en geef goede tijdingen aan de gelovigen.

Daarom moet de mens de natuurwetten en natuurvoorwaarden kennen, en weten wat vrouwen zijn, want dit zijn dus principes en geen daadwerkelijke personen. De mens komt nergens met personen, alleen maar met principes. Personen zijn illusies. Rokkenjagers zijn dus zelfbedriegers. Daarom zal het grote Zolt komen waarin de mens niet meer zal weten wat man en vrouw is, want het zal volkomen door de war gaan, en dan zullen de godvrezenden opnieuw onderwezen worden over de

diepere betekenissen van het principe man en het principe vrouw, want dit zijn elementen in de mens zelf.

224. En verschuilt u niet achter Allah met uw eden om u te onthouden van het goeddoen en het rechtvaardig handelen en het stichten van vrede tussen de mensen. Allah is Alhorend, Alwetend.

Hier wordt dus duidelijk dat de mens niet op god moet projecteren. De mens mag niet zich achter ingebeelde goden schuiven, maar moet zelf verantwoordelijkheid dragen. Ook god is een element binnen de mens, een principe, een werkwoord, geen zelfstandig naamwoord.

225. Allah zal u niet ter verantwoording roepen voor uw ijdele eden, maar Allah zal u ter verantwoording roepen voor hetgeen uw hart heeft verdiend.

238. Waakt over uw gebeden en het tussengebed en stelt u ootmoedig voor Allah.

Ook religie, gebeden, zijn dus aan allerlei tussenvoorwaarden verbonden zodat het niet corrupt wordt. De mens mag dus god niet voor z'n karretje spannen. De mens moet waakzaam zijn voor het grote bedrog van religie. Zodra religie letterlijk is geworden dan is het een materialistische valstrik.

242. Zo zet Allah geboden uiteen, opdat gij zult begrijpen.

Dit is dus de bedoeling van de god in de mensen, oftewel de kennis in de mensen. Deze geboden dienen te onderwijzen, niet zomaar 'gij zult niet dit en gij zult niet dat', maar de diepte van de dingen. De geboden dienen het kwaad te ontmaskeren. Het moet mensen tot begrip leiden.

256. Er is geen dwang in de godsdienst. Voorzeker, het juiste pad is van dwaling onderscheiden.

Hoofdstuk 41. nob en het hiervoormaals

Sefanja 1: 11 – Huilt, gij inwoners van de Vijzel, want al het kramersvolk gaat te gronde en alle geldwegers worden uitgeroeid.

Geld mag dan symbolisch een onderdeel zijn van de kennis, omdat het voor het loonsprincipe staat, maar dit is niet letterlijk en materialisch, en niet verheven boven de kennis, maar ondergeschikt. Er zijn mensen die van geld hun religie hebben gemaakt, en die religie zal ten onder gaan. De mens die voor geld kiest boven de kennis is een materialist. Zij zijn altijd bezig met letterlijk geld en vergeten

de symboliek. Economie moet altijd ondergeschikt zijn aan de kennis, anders is het corrupt. Hier predikt Sefanja tegen, tegen de dienst tot mammon.

12 Het zal te dien tijde geschieden, dat Ik Jeruzalem met lampen zal doorzoeken; Ik zal bezoeking doen over de mannen die dik geworden zijn op hun droesem, en die bij zichzelf denken: De Here doet geen goed en doet geen kwaad. 13 Hun rijkdommen zullen zijn ter plundering en hun huizen ter verwoesting. Al bouwen zij huizen, zij zullen ze niet bewonen; al planten zij wijngaarden, zij zullen de wijn daarvan niet drinken.

Geld houdt de man dik, opgeblazen, heersende over vrouwen, terwijl kennis terugleidt tot de baarmoeder, tot de wildernis, waar de natuurvrouwen geemancipeerd zijn en natuurprincipes uitbeelden.

18 Noch hun zilver, noch hun goud zal hen kunnen redden op de dag van de verbolgenheid des Heren. Door het vuur van zijn naijver zal de ganse aarde verteerd worden, want vernietiging, ja, een verschrikkelijk einde zal de Heere alle inwoners der aarde bereiden.

3:12 – En Ik zal in uw midden overlaten een ellendig en gering volk, en wie schuilen bij de naam des Heren.

Dit is in het kort de boodschap van Zefanja. De Hebreeuwse wortel is (t)zaphan, het verborgene. Als we dan naar de Egyptische wortel gaan, waarvan er verschillenden zijn, bijvoorbeeld Sa-Afu, oftewel de kennis (sa, onderscheidingsvermogen) van Ra die een tocht door de onderwereld gaat (afu), dan is Afu ook dat wat werd tot Jehovah en Jove (Job), dus de kennis van Job, oftewel in de voortijd de kennis van Noph of Nob. Deze lijnen moeten dus geheel doorgetrokken worden tot de voortijden, tot het hiervoormaals. In de Koran is boek 61 : Saff, de rangschikking.

Er zijn veel meer verwijzingen naar Nob in de Koran. We kunnen hierbij denken aan boek 78 : Naba, nb, de aankondiging.

6. Hebben Wij de aarde niet als een bed gespreid?
7. En de bergen als palen opgezet ?

De mens moet begrijpen dat het bed verbonden is aan het kruis, zoals het bed verbonden is aan de nacht, de duisternis.

8. En hebben Wij u niet in paren geschapen?
9. En hebben Wij uw slaap niet tot rusten bestemd?
10. En hebben Wij de nacht niet als een mantel, kleed, gemaakt.

Dit gaat over het spotkleed van Jezus, David en Job (Nob). Hier zijn vele verhalen omheen gebouwd, daarom wordt er gesteld :

20. En de bergen (palen) verdwijnen en worden tot een luchtspiegeling.

11. En hebben Wij de dag niet voor het zoeken naar levensonderhoud gemaakt?

Dit vers gaat over het hongeren.

Nabi, nb, is het Arabische woord voor profeet en de titel van boek 21, wat ook verwijst naar Nob, nb, in de voortijd. In het boek worden ook de kwellingen van Job besproken. Het boek gaat over de spot en de hoon die boodschappers van God moeten doorstaan, dat ze beschuldigd worden van wardromen en wanen, omdat de mens niet wil horen dat de aarde niet gemaakt is voor vermaak. (vs. 16) De aarde is gemaakt voor de kennis, voor de waarheid, en die stelt zich op tegenover valsheid, om de leugen in stukken te slaan, het te ontzegelen dus. (vs. 18)

Job moest tot de Urya komen in de wildernis, in de grondtekst (Aramees), wat leeuwinnen betekent, een eigenschap van de wilde natuurvrouwen, zoals in de voortijd Nob moest komen tot de Ora, het kruis. Het is van belang te kijken waar de leeuwin voor staat :

De leeuwin is een belangrijke voorstelling in het toetsen, want dit gaat namelijk over het heilige verzetten. Je kunt niet zomaar jezelf laten meesleuren in de leegte. Er zijn ook bedriegelijke leegtes. Je mag je nooit zomaar overgeven. De leeuwin is de worstelaar. Je moet je dan ook weer verzetten tegen het verzetten en komen tot het diepste verzetten. Het medicijn van de leeuwin gaat dus heel diep. De leeuwin is niet zomaar een vechter, maar een vechter met het vechten, enzovoorts, totdat de leeuwin is gekomen in het ultra-vechten. In dit vechten is er dus een grote loslaat factor.

Nob werd dus niet zomaar door de Ora stam van natuurvrouwen aanvaard, en hij mocht ook niet zomaar de Ora stam aanvaarden. Testen gaat vooraf aan alles, en het kruis test eerst. De leeuwin is tegengesteld, vijandig, strijdend. De leeuwin springt niet overal zomaar in, en strijdt ook tegen zichzelf. Het is geen overmoedige strijder, want zij strijdt ook tegen het strijden. Zij houdt zich dus strak, hard en gespannen, maar dan in de diepte, want dit laat zij ook allemaal weer los. Leer de leeuwin kennen, hoe het leeuwinnenmedicijn werkt, en leer de leeuwin te bereiken. De leeuwin toetst alles en neemt ook geen vals loon aan. Zij laat zich niet voortduwen op de golven van de leegte. Zij gaat er dwars tegenin. Ook de leegte moet getoetst worden. Er is altijd weer een diepere leegte, en die onstaat door het verzetten. Er moet tot bloedens toe verzet worden in het toetsen. De leeuwin neemt niet zomaar geschenken aan. De leeuwin brult en houdt zich op een afstand. De leeuwin toetst allereerst zichzelf. Zij slaat alleen toe als zij niets anders kan en door de situatie wordt gedreven. Nu moet zij ingrijpen, anders sleurt het haar mee. Zij verzet zich er tegen ten bloedens toe. Zij houdt niet ergens halverwege op. Zij is een doorzetter. De leeuwin zal geen overmoedige wapens gebruiken. De leeuwin verzet zich tegen ieder wapen, in een diep toetsen. De leeuwin is voorzichtig en laat zich alleen overweldigen door haar instincten als zij het niet meer tegen kan houden in het ultra-toetsen. Zij neemt alles wat tot haar nadert, al haar gedachtes als krijgsgevangene, en onderwerpt het aan de oneindige kennis (II Korinthe 10:5).

Nob kwam tot deze principes die hij in zichzelf moest toepassen. Dit was dus een Pniëlitische ervaring.

Hoofdstuk 42. de slag om de schelde – 1944

De bevrijding is nog niet gekomen van de nazi's. De mens zit nog steeds vast in 1940-1945. Pionierende intellectuelen die een exodus op gang proberen te brengen worden zonder pardon afgeschoten en komen in de ingewikkelste situaties terecht. De nazi's betuttelen de kinderen die nog van niets weten, alsof het allemaal heel normaal is. Maar ook de kinderen worden al voorbereid voor de slacht. Ze worden bewerkt op de scholen en de medische centra, allemaal om getrouwe volgelingen te worden van het nazi systeem. Prettige feestdagen !

Pioniers die een waarschuwend geluid laten horen, een ontwaak bel, en de mens oproepen tot de exodus worden belachelijk gemaakt. De nazi's hebben daar een hele lange etiketten reeks voor. Wie niet denkt zoals zij denken wordt ziek verklaard, eigenwijs, hoogmoedig, enzovoorts enzovoorts. Als je te 'verdacht' handelt, dan sluiten ze je op of schieten je af. Simpel. Zij bedienen de knopjes. Zij manipuleren de grote massa's. Iedereen die de oorlogsgeschiedenis kent weet van de lange, moeizame bevrijding van Arnhem, waarvan de traagheid ervan ervoor zorgde dat het noordelijkere Nederland eerst door de hongerwinter moest. Arnhem was het knelpunt. Velen moesten Arnhem verlaten en gingen naar de noordelijkere veluwe, waar ze vaak werden ondergebracht in boerderijen.

De oorlog is geestelijk, ondergronds. Ook nu zitten we nog in de hongerwinter. De daadwerkelijke bevrijding is nooit geweest. Wie vrolijk zijn bevrijdingsfeesten en verjaardagsfeesten viert is flink verdwaasd. De mens wordt bedonderd waar hij bijstaat. Het is slechts reclame voor de nazi markt, en we weten allemaal dat feestvarkens slechts dom worden gehouden voor de slacht. Zowel de voedsel industrie als de medische industrie vergiftigd de mens, opdat de mens niet zal ontwaken. Fluor werd al in nazi Duitsland gebruikt om het bezette gebied koest te houden, en dit wordt vrolijk voortgezet door nazi Nederland, maar dat is slechts het topje van de ijsberg. De oorlog is geestelijk. De hersenen van de kinderen worden totaal verminkt door fluor, een zeer gevaarlijke gifstof, een afvalstof, wat ik niet slechts uit boekjes heb, maar ik heb er dromen over gehad wat het met de hersenen doet van een kind. Ook heb ik er dromen over gehad over wat er met mensen zal gebeuren die hun kinderen met fluor vergiftigen. Zij hebben veel bloed aan hun handen. Denk je eens in wat er gaat gebeuren als ze door het universum ter verantwoording worden gehouden voor hun misdaden, wat er dan met hun dikke, volgevreten koppen gebeurt die zich jarenlang hebben lopen volvreten met de hersenen van kinderen, wat wel hun delicatesse is. Parasieten zijn het, en parasieten gaan verdelgd worden. Dat zal gebeuren als het universum hen ter verantwoording roept. Karma. Karma duurt lang, neemt de tijd, want als er onmiddellijk karma zou zijn dan zou iedereen slechts het goede doen uit valse motieven, en dan zijn het nog parasieten. Daarom moeten de martelaren wachten voordat hen recht wordt verschafd. Het is beter een martelaar te zijn deze dagen dan vrolijk mee te lachen met de bezetters van dit land. Nederland zal haarzelf wel genezen, en dan heb ik het over natuur Nederland, het tegenovergestelde van nazi Nederland.

We zijn dus ergens vastgelopen, lieve mensen. Arnhem is nog niet bevrijd, en daarom moeten we de hongerwinter in. Althans zo is dat gebeurd. We hebben dit hele proces besproken in vorige onderwijsboeken. De slag om Arnhem was één van de grootste operaties in de oorlog in Nederland

tijdens de Duitse bezetting. Daarom is het van belang nu de grootste operatie te bespreken. Dit was de slag om de Schelde, in Zuid-Nederland. Hier was ook België mee gemoeid. We gaven het al aan in vorige onderwijs-boeken dat de mens zuidelijker moet gaan voor diepere bevrijding. Deze lijnen liggen door het menselijk lichaam heen, als codes.

Duitsland was in de jaren 1600 tot de jaren 1800 met een natuur theologie gekomen, maar nazi Duitsland sloeg hard terug met een nazi theologie. De slag om Arnhem was mislukt om Nederland te bevrijden. Nu was alles gericht op de slag om de Schelde, zuidelijker in Nederland, en in België. Het ging zwaar moeizaam vanwege de vele mijnen, en vanwege regen en modder, en hardnekkige Duitse tegenstand. Er werden toen oorlogsboten ingezet en er werd een brug gelegd. Over de westerschelde dieper in het eerste stuk Nederland te komen wordt soms weleens de tweede D-day genoemd. Er was een hysterische verdedingsaanval door de Duitsers waarbij vele geallieerden sneuvelden. Ik heb deze geesten vandaag de dag nog gezien, die hysterische nazi verdedigingsaanvallen, omdat de oude orde zijn macht niet wil verliezen. De oorlog is nog niet voorbij. Nog steeds is er een strijd om de westerschelde en de aanliggende gebieden. De nazi's willen niet loslaten, maar ze zullen wel moeten, want we gaan het verdiepen. Tweede D-day zal verdiept worden. Het is nog steeds gaande en nog niet klaar. De exodus is nog maar net begonnen. De nazi troepen leider en zijn nazi's zullen in de zee vergaan die hen geheel zal omsluiten. Het is belangrijk contact te maken met de westerschelde. Ik heb er vele dromen over gehad in het verleden. Er is daar nog steeds een zware geestelijke strijd gaande. Laten we in ons hart ook verbonden zijn met degenen die in deze strijd sneuvelden. Zij vechten nog steeds mee. Zij zullen niet stoppen voordat deze taak is volbracht. Een voorvader die ik het langst heb gekend had altijd veel oorlogsboeken in zijn kamer. Hij was slachtoffer geweest van de nazi's en was in een werkkamp geplaatst. Hij had die oorlogsboeken dus niet zonder reden. Hij wist ook als geen ander dat de oorlog nog steeds doorging. De bevrijding was nog niet gekomen.

Het Schelde gebied was voor de Duitsers belangrijk en strategisch, omdat het ook havengebied was. Er werd ook een zeer zware strijd om Antwerpen gevoerd, waar de Duitsers hysterisch over waren, omdat het zo'n belangrijke en strategische haven was. Laten we ook weer beseffen dat havengebied ook vissersgebied is, symbolisch voor de uitverkiezing, en dat is ook iets wat de nazi's maar al te graag willen verletterlijken en materialiseren, want dan hebben zij de knopjes in de handen om de mens als poppen te bestuderen om ze zo de markten op te drijven voor het overconsumerisme, oftewel overmatige koopdrangen en koopziektes. De nazi uitverkiezing werkt door meeste stemmen gelden en het recht van de sterksten wat allemaal verdraaiingen zijn van het de natuur uitverkiezing, want dat werkt door hele andere wetten. De mens wil niet wachten op de natuur en gaat dan sjoemelen, de kantjes er vanaf lopen. Het nazi systeem heeft alle waarden van man en vrouw omgedraaid en bezoedeld, opdat de vruchtbaarheid van de oorspronkelijke natuurvrouw vernietigd zou worden. Schelde wijst terug op het voortijdse woord Zolt, wat het herstel is van de oorspronkelijke waarden van man en vrouw. Deze tijd zal weer terugkomen, en is nu al in volle gang. De mens is verward over zijn identiteit en over het begrip man en vrouw. Er zal dus nieuw onderwijs komen. Toen het Schelde gebied eindelijk was heroverd konden er weer voorraden aangelegd worden en aangevoerd voor de bevrijding van de rest van Nederland.

Hoofdstuk 43. zeeland - de mond van nederland

Ik had een droom over schelde-nazi's, oftewel de nazi's van het Schelde gebied aan de Nederlands-Belgische grens (Zeeland). Het waren zwarte slangen die vacuums creeërden in de hoofden van mensen en daarin gingen wonen om de mens te koeioneren en te besturen. De Nederlandse mens is niet van zichzelf, maar van deze nazi's, als een product. Hallo, wakker worden. Deze geesten, deze buitenaardse energieën zijn veel slimmer dan de doorsnee Nederlander, die gewoon als een zombie wordt gebruikt. Deze slangen houden zich dus schuil in deze vacuums die dus niet met het blote oog te zien zijn. Nederland is verkocht. Nederland is nooit bevrijd geweest van de nazi's, omdat het om een buitenaardse energie ging, en die ging gewoon vrolijk verder als nazi Nederland in andere vormen. Nederland is bedrogen. Daarom is het ook zo'n zootje, en er is nog steeds zware nazi dictatuur in dit land. Nederland is een zwaar criminele drugsrepubliek, en deze drugs wordt op de Nederlandse mensheid gedwongen door zowel de voedsel industrie als de medische industrie. Er worden zowel in voedsel als in medicijnen levensgevaarlijke stoffen gebruikt, vaak in hoge mate, waardoor er van drugs gesproken kan worden. Het zijn hersenbeinvloedende middelen, en ja, daaronder verstaan we ook vlees, wat een hormonale drug is die de hersenen aantast, het hart, en andere organen. Laat je niet bedriegen. Je wordt zelf een lijk als je lijken eet. Ook worden tanden hier in Nederland ontdaan van zenuwen, doodgemaakt dus, en dan mag het slachtoffer met dood bot rond gaan lopen, wat de meest verschrikkelijke parasieten aantrekt, die zich dan in het hele lichaam gaan huizen met alle gevolgen daarvan. Prettige feestdagen !

De schelde-nazi's zijn onder ons. De bevrijding is nog nooit gekomen. Het menselijk ras is ingenomen door parasieten, en worden tegen elkaar opgezet, allemaal voor de markt. En die parasieten vechten om elk vierkante centimeter van het menselijke lichaam. Prettige feestdagen !

In het land der blinden is éénoog koning, wat een truuk is, want die heeft gewoon een apparaat gestolen. Naar demonologen wordt niet geluisterd, want dat is een bedreiging naar hun bedriegelijke industrie van de dood. Prettige feestdagen !

Tante Truus dient een schaaltje kanker op naar ome Jan. De kinderen krijgen ook een stukje. Prettige feestdagen !

Wie in deze dagen nog niet door heeft dat hij bedonderd wordt is zelf een bedonderaar. De NSB is nog steeds een feit, en het is geclassificeerd als lafaarden. Zij die geen verzetsstrijders zijn zijn alreeds NSB of nazi. Prettige feestdagen !

Daarom : de exodus. Daarom : de slag om de Schelde, het fundament van de Nederlandse bevrijding. De mens moet leren overgaan van nazi Nederland tot natuur Nederland, en daartoe de

rivier overzwemmen. 'Kom ik om, dan kom ik om.' Je wil namelijk niet als één van de nazi's bestempeld worden door het universum.

Mensen kunnen het vaak niet meer navertellen. Ik heb veel dromen over het voorgeslacht. We hebben onze loopgraven. De oorlog is nog in volle gang.

Moet je dan strijden ? Onze wapens zijn niet vleselijk in ieder geval. De vleselijke oorlog is onderdeel van de markt.

Verder met de droom :
De mensen liepen rond met die zwarte slangen in hun hoofd, en die kronkelden om hen heen, en die zwarte slangen, schelde-nazi's dus, gingen zich ook voortplanten, en werden tot lichaamsdelen van de mens, en gingen zich toen camoufleren, dus ze werden tot armen en benen, vingers en tenen, en kregen gewoon de kleur van die mensen zodat het niet opviel, maar als je goed keek zag je het wel. Het was ook een enorme stank, en al met al had het toch een aparte kleur, alsof het toch niet helemaal een geheel werd. Je kreeg er ook nare gevoelens van in je buik. Je wist dat het niet klopte. Je kreeg er ook een rare smaak van. Het was echt vies, echt goor. Het groeide in de mens als kanker. Het fluisterde in de hoofden van de mensen : 'Ja, koop dit maar, koop dat maar.' De mensen dachten gewoon dat het hun eigen gedachten waren, en hun eigen wil, maar het was de wil van de zwarte slangen, van de schelde nazi's. Walgelijk was het. En het werd helemaal tot mode industrie, ook om die geesten weer te camoufleren. Het waren dus allemaal oorlogstaktieken van de bezetter. En die mensen begonnen allemaal te braken, en het ging door heel Nederland heen, en gaf ook weer geboorte aan anderen, als een duivels zwart zaad, van valse wedergeboorte. Zo werden de mensen duivels gelukkig, door deze parasieten, om ze koest te houden, opdat ze geen bedreiging zouden vormen.

En maar kotsen, ze kotsten hun organen uit. Er was geen mechaniek, geen ziel meer in hen, dat hadden ze allemaal uitgekotst. Zo kregen de zwarte slangen nog meer ruimte in de mens, want de mens had immers zichzelf uitgekotst.

Ondertussen leren de mensen dingen die helemaal niet ter zake doen, om carriere te maken, rijk te worden, enzovoorts, terwijl ze moeten weten wat demonologisch gezien met Nederland aan de hand is. Ze houden zich bezig met bijzaken. Ze worden afgeleid.

Ze hebben een product, en willen dat jij het koopt. Zo niet, dan maken ze dat jij het koopt, en als dat ook niet lukt dan dwingen ze het, of smokkelen het. Ze hebben hiervoor allerlei slinkse manieren. Het is als een virtual reality chip of plug waarmee ze je de werkelijkheid willen laten beleven zoals zij dat willen, zoals zij het zich voorstellen. Het scheidt een bepaald hormonaal poeder af wat je onder hun hypnose houdt. Stel je maar eens de beet van een zwaar giftige slang voor, wat dat allemaal met je kan doen. Het kan al je hersenvibraties omvormen.

Zwarte schelde-nazi's, zwarte buitenaardsen, zwarte slangen, zwaar parasitair, die in de hoofden van de mensheid zijn binnengedrongen, die hun wil opleggen, hun begeertes. En de mens moet in die wil geloven en zich eraan onderwerpen. Zo niet, dan starten ze hun inquisitie.

De mens is geestelijk blind, en toch een grote bek hebben dat ze alles allemaal zo goed weten. Dat is een verdacht teken. Deze mensen zijn bezeten met schelde-nazi's, als een afweersysteem. Zo'n mens is het meest belachelijke verschijnsel in het universum. Ze hebben het uit een boekje of van hun pappie of mammie, en denken dan dat ze ineens als bij toverslag alles beter weten dan de ander. Ze kunnen dit verder niet onderbouwen. Ze praten voortdurend in cirkeltjes, en zo kun je zo ook herkennen.

Dit is een planeet van parasieten die zich verlustigen in illusies, ten koste van anderen, maar daadwerkelijke kennis ontbreekt. Ze denken dat zolang iets materieel is dat het dan echt is. Als het tasbaar is is het echt. Dan kennen ze de bedriegelijkheden van het leven nog niet, of erger nog : ze zijn zelf zulke bedriegers. Laat je daarom niet kisten door zulke drogredenaars. Het zijn wolven die je gebruiken voor hun markt-statistieken. Oh, ze doen aardig en persoonlijk naar je toe ? Dat zegt niets. Dat kan allemaal onderdeel van de reclame truuk zijn : het schijn-persoonlijke, het schijn-aardige, om je te paaien. Ze loeren op je bloed. Ze zullen je dit soort dingen niet onderwijzen, en zo kun je zo ook ontmaskeren. Ze vertellen je de waarheid niet. Ze draaien om de hete brij heen. Ze onderwijzen je niet over de dingen die er echt toe doen, en daar staan ze verder ook niet open voor.

Wee de ouders die hun kinderen niet waarschuwen over deze zogenaamde 'maatschappij'. Het is een maatschappij van moordenaars, criminelen, bedriegers. Allemaal zo uit de losse hand, of met een doekje over hun vingers. Ook het mes en de messteek worden heimelijk verborgen gehouden, goed gecamoufleerd en afgedekt. Niemand mag zien dat er zich een misdaad heeft afgespeeld.

Wie denkt de doorsnee Nederlander nu eigenlijk voor de gek te houden ?

Verder met de droom :

Ik was in een grote zaal, en zag in de verte een hele grote zwarte slang aan de muur, vertikaal. Ik had een soort pistool, en schoot erop. Toen ik schoot merkte ik dat toen ik het raakte direct iets wits achter mij bewoog. Alles was dus aan elkaar verbonden, zowel zwart als wit. Het was één geheel, maar gewoon in verschillende vormen, als gecamoufleerd. Ik bleef schieten op de reusachtige dikke, lange zwarte slang in de verte, en die kwam toen op mij af. Ik bleef erop schieten, en hij had zich inmiddels in mijn ballen vastgegrepen. Ik voelde alleen niks. Alleen een soort zwaarte of verdichting. Toen was het beest eindelijk dood, en begon zijn grip op mijn ballen ook langzaam af te sterven.

Waarom is en was Zeeland, het Schelde gebied, zo belangrijk voor de nazi's ? Omdat het de mond van Nederland is, waar om het zo maar eens te zeggen 'de vis binnenkomt', symbolisch voor het hele verkiezingssysteem, als het knopjespaneel. Het beslist wat er wel en niet inkomt. Daarom zijn tandartsen ook zo hevig geinteresseerd in de mond, niet in jou, maar je mond, en zijn ze er hevig geinteresseerd in om daar al hun apparatuur in te stoppen en hun haken … Niet slechts hevig geinteresseerd … zeg maar gerust geobsedeerd, panisch en hysterisch geobsedeerd …

De tandarts, die je al helemaal opmeet en afmeet voor je begrafenis … je tandarts, je begrafenisondernemer … Ja, dik zul je ook moeten betalen voor het gif wat hij allemaal plaatst en er vervolgens niet uit mag … Er kan alleen nog meer bij, maar dat beslist allemaal deze beul … Hij is al besmet met de cholera, en wil vervolgens anderen ook besmetten … Er kan nog meer bij …

Prettige feestdagen ! Kinderen in een coma leggen doet hij rustig … Geen geweten die hem tegenhoudt … Hij wordt er immers voor betaald … Geld is altijd een alibi tegenwoordig … Het hebben van een beroep ook … De Schelde nazi's smokkelen en camoufleren, want ze willen het land niet loslaten … Nazi's zijn het, geen natuurtheologen … De mens is voor hen gewoon een afvalplaats om grof vuil te dumpen … hun grof vuil … Prettige feestdagen !

De mens heeft dus geleerdheid nodig, moet zelf een geleerde worden, anders wordt de mens door zogenaamde geleerden bedonderd, en is dan helemaal hopeloos verloren. Geleerdheid is in de stoïcijnse taal 'arete' of 'areta', en vandaar de aretaïtische theologie, waarin theologie slechts een metaforisch model is, precies : een taal dus, een bepaalde terminologie.

Wees dus zelf geleerd. Laat dat niet slechts aan de anderen over, want dan wordt je bedonderd. Je moet zelf ontwaken en zelf veranderen. Een ander kan dat niet voor je doen. Nee, de mensheid is nog niet van de nazi's (ongeleerdheid, valse geleerdheid) bevrijd. Alleen de geleerdheid, oftewel Areta, kan de mens van de nazi's bevrijden. Ik ontmoette Areta in mijn dromen als een natuurvrouw. Zij aapt anderen niet na, maar is geëmancipeerd, en staat voor de emancipatie van het zelf in de mens. Areta is dus een potentieel in ieder mens. Areta mag in ieder mens die daarvoor open staat ontwaken. Zo mag de mens terugkeren tot het paradijs. Dit is zoals we weten een lang en slopend gevecht. Areta komt ons niet zomaar aanwaaien. Ze komt ook niet zomaar als sinterklaas op een paard bij ons op de deur kloppen. Toch klopt zij, maar wie doet open ?

Geleerdheid staat aan de deur, maar wie zal openen ? Als we dan open doen dan zien we slechts een weg, een lange weg, van leren, van vallen en opstaan. Dat is vandaag de dag de exodus uit deze 'kant en klare koffie' maatschappij. Ben je op zoek naar echtheid, dan duurt het lang, dan moet je het echt zoeken, ervoor strijden en werken, maar als je op zoek bent naar valsheid, dan staat het je al op te wachten om de hoek. Het kan zo door een raam naar binnen springen. Valsheid is overal te vinden als een grabbelton. Grabbelen maar. Hoor wie klopt daar kinderen ? We kunnen toch niet verwachten dat het allemaal zo maar ons in de schoen wordt geschoven ?

Hoofdstuk 44. Hugo de Groot : de ontsnapping in een boekenkist

Materialisten denken dat het materiele en tastbare de waarheid is. De bevrijding komt niet door het materiele maar in het geestelijke, in de diepte, anders bedrieg je jezelf, en de zogeheten Nederlandse bevrijding is één van het ergste soort boerenbedrog ooit. Het heeft de mens in slaap gesust.

De leeuw is een beeld van de verzetsstrijder, terwijl de muis een beeld is van degene die de bezetter blindelings volgt zonder weerstand te bieden. De leeuw is dus de toetser, de onderzoeker, de kritisch denker, ook naar zichzelf. De leeuw is ook in grote worsteling met zichzelf. De muis doet dat allemaal niet. De muis slikt zijn of haar gedachtes voor zoete koek, toetst niks, alleen maar aan de bezetter, de meerderheden en meer van dat soort drogredenen.

Daarom is de leeuw of Nederlandse leeuw nog in groot gevecht. Nederland is nog niet bevrijd. Dat is alleen voor een geestelijk mens, de eenling. Een muis kan zichzelf afzonderen van de menigtes en denken dat hij een leeuw is, omdat hij de massa's niet meer volgt, maar als de muis nog steeds openstaat voor zijn eigen wil en zijn eigen gedachtes vertrouwt en niet doorheeft dat hij nog steeds door de massa's wordt bestuurd op veel slinksere manieren, via omwegen en bedrog, dan is hij nog steeds een muis. Nederland zit vol met zulke muizenvolkeren, muizenstammen en muizenclans. In dat opzicht werkt de muis samen met het varken als beeld van hebzucht. Het materialisme kan in vele vormen komen.

Voor de daadwerkelijke bevrijding van het Schelde gebied en Zeeland en zo van heel Nederland moeten we veel dieper gaan dus. Het probleem is veel ingewikkelder. Daarvoor moeten we terug de geschiedenis in. In de jaren 1500 was er de reformatie en toen kwam in de jaren 1600 de remonstrantie opzetten, verzetsstrijders tegen extremisme, orthodoxie, materialisme en andere uitwassen van de reformatie. Dit was hard nodig. De remonstrantie wilde alles wat verdiepen, vrijer maken, vrijzinniger, meer aandacht voor symboliek en diversiteit, als verweerschrift tegen het keurslijf van de ingebakken, ingedutte reformatie. Het was dus een protest beweging. Hierdoor ontstonden er in Nederland twee groepen : de oranjen en de witten. De oranjen waren de orthodoxe calvinisten, terwijl de witten de progressieven, meer vrijzinnigen waren, voor de vrijheid. De witten kwamen voort onder Johan de Witt die raadspensionaris van Holland was, en ook zwaar gemoeid was met Zeeland en daar Michiel de Ruyter had aangesteld. Je zou kunnen spreken van een inquisitie want witten werden vervolgd en vastgezet, soms vermoord, zoals Johan de Witt ook werd vermoord, en wat de val betekende voor het witte systeem, waardoor het oranje systeem definitief overnam. Dit is hele ingewikkelde materie. Er lag een groot gevaar dat leidinggevende figuren vanuit de reformatie die extreem was geworden, orthodox calvinistisch (in plaats van vrijzinnig, symbolisch, progressief calvinistisch), hun macht zouden doorgeven door de erforde, dus niet door het verdienen, door geleerdheid en beproefdheid, waar de witten op gericht waren, maar gewoon door het te erven, wat heel bedrieglijk is, want dan kun je gewoon over wat ruggen heenstappen om ergens te komen zonder dat je er zelf iets voor hoeft te doen of te wezen. Nederland ging dus de afgrond tegemoet, en het oranje huis werd tot een soort gevangenis, want ze mochten zich niet verdedigen, werden van geboorte af aan voor een bepaalde taak bepaald, die ze geerfd hadden, en leefden zo de rest van hun leven in een glazen kooi. Dat is pure mentale marteling. Nederland is hier zwaar schuldig aan. De mens had een les moeten leren van de witten, maar nee, zowel Johan van Oldebarneveld als Johan de Witt werden om het leven gebracht door de oranjen in die tijd, en Hugo de Groot werd in de gevangenis opgesloten, die later in een boekenkist ontsnapte. Zij waren remonstranten en witten, progressieve geleerden en intellectuelen, dus daar werd door de kerkelijke macht mee afgerekend. Er mocht geen verdere exodus komen voor Nederland. Wit moest hier stoppen. Oranje zou doorgaan.

Ik had hier een droom over. Kuizingen werkten door de oranjes heen, en sloten ze op. Kuizingen zijn buitenaardse wezens die de exodus willen tegenhouden, die dus kuis zijn naar de diepte. 'Kies en kuis,' als muizenvolkeren, vasthoudend aan de oude orde. De leeuw is dus in de golven, worstelend, zoals op de vlag van Zeeland. Het witte mysterie en de witte oorlog, daar spreekt de tweede bijbel ook over. Johan de Witt is zowel betreurd als vergeten door Nederland. Het is een symbool van de bevrijding, die dus ligt in de remonstrantie, oftewel het verzet van geleerdheid tegen ongeleerdheid en erfzucht. In een droom zag ik de moord op Johan de Witt, en ik zag er een natuur achter met een natuurvrouw, een wildernis, maar die tuin werd toen afgesloten voor Nederland. Het ging allemaal achter slot en grendel. Tegelijkertijd is het voor hen die diepte zien de ingang tot een vergeten tuin en wildernis. Theologie is poëzie. Ik heb er altijd de schoonheid van ingezien, de bevrijdende waarde, en daarom is het ook mijn beroep geworden destijds, maar de mens heeft van theologie zoiets gruwelijks gemaakt, zo verletterlijkt, de tuin dichtgegooid, een stuk natuur verwoest. Maar ook dat kan tot poëzie worden. Er ligt een taak voor de dichters om van Nederland weer iets moois te maken, een taak voor de verhalen vertellers. Dat is voor mij wat ware theologie is.

Ik had er eens een droom over : Hugo de Groot's ontsnapping in een boekenkist. De droom was ineens in een veel grotere context. De mens zat opgesloten in een kasteel. Ik zat opgesloten in een kasteel. In een boekenkist smokkelden engelen mij er toen uit. Dat ging heel snel. Het is een beeld van de exodus. Razendsnel ging die boekenkist door het kasteel en toen eruit, over de greppel, over de brug, met engelen aan weerszijden. Het is al gebeurd in de geschiedenis. Hugo de Groot is er niet voor niets doorheen gegaan. Ook wij mogen in deze boekenkist ontsnappen.

Hoofdstuk 45. Verzetsstrijders tegen een ontspoorde kerk – het verborgen natuur nederland

Mensen die andersdachten, die uitzonderingen waren, werden ook vroeger zonder pardon vastgezet of zelfs vermoord, zoals Johan van Oldenbarnevelt en Johan de Witt die streden tegen een ontspoorde kerk als verzetsstrijders. Hugo de Groot werd levenslang opgesloten, maar hij ontsnapte in een boekenkist via Gorinchem naar Parijs. Nederland moest oranje worden. Er was geen plaats voor witten. De remonstrantie moest uitgedoofd worden, deze verwilderde tuin moest dichtgegooid worden. Liesje mocht niet vies worden. Liesje moest kies en kuis blijven. Arme Liesje. Vandaag de dag is het niet anders. Pionieren en predikanten die activisten zijn tegen het grote kwaad van de ingedutte samenleving, de ontspoorde kerk, de vleeshandel enzovoorts enzovoorts worden zonder pardon geexcommuniceerd, verleugend en krijgen een hele etikettenreeks op hun dak als een poging van de nazi's om hun gedachtengoed te stoppen. Zo wordt er karaktermoord gepleegd, en krijgen ze de ene leugen na de andere leugen op hun dak, allemaal om hun invloed en geloofwaardigheid te breken, want Nederland wil niet heropgevoed worden. Het is een bedreiging tot de heersende oude

orde en de markt die ze hebben opgezet en die verdedigen ze door over lijken heen te gaan. Elke dag weer wordt Johan van Oldenbarnevelt onthoofd, en elke dag weer wordt Johan de Witt vermoord. Het is nu in 2019 vierhonderd jaar geleden dat Johan van Oldenbarnevelt werd onthoofd op het binnenhof door het kerkelijke apparaat. Ze wilden de remonstrantie niet. Alles moest bij het oude blijven. Hij werd in 1619 onthoofd. Godsdienstvrijheid die hij predikte werd niet geduld. Nederland moest onder mind control blijven. Daarom werd ook Johan de Witt in 1672 vermoord. Dit zijn dus belangrijke jaartallen, poorten tot deze afgesloten en verborgen gehouden tuinen en wildernissen. Ook 1621 is in dit opzicht belangrijk, het jaar waarin Hugo de Groot ontsnapte uit zijn levenslange gevangenisstraf in een boekenkist. Het is dus een drietand van 1619 – 1621 – 1672 om weer tot deze wilde tuin en wildernis terug te keren, tot het natuur Nederland wat werd dichtgegooid.

De Nederlander en zijn stukje vlees. Kom er niet aan, want dan is het goed mis met je. Je mag niet eigenwijs zijn, want het gaat allemaal om hun wijze. Johan van Oldenbarnevelt werd onthoofd, zodat ze door konden blijven wanen. Ieder mens die anders denkt dan hen is gek in hun ogen. Koningin Beatrix zei : de leugen regeert, en koningin Juliana haatte altijd het protocol en zocht het ook meer in het alternatieve. Zij werden in een glazen kooi gestopt door de kuizingen, zwarte buitenaardsen. In het witte is er weer bevrijding. Johan van Oldenbarnevelt werd onthoofd als een Nederlandse Johannes de Doper, maar hij roept nog steeds vanuit de wildernis.

Ik kreeg in een droom een zware mentale siroop te drinken, medicaals, omtrend deze dingen. Ik leer mensen niet zomaar jaartalletjes, maar laat hen de diepere betekenis zien, zoals 1619 – 1621 – 1672, belangrijke jaartallen in de levens van drie intellectuele voorvaderen van Nederland, of gewoon 19 – 21 – 72 wat een belangrijke code is terug tot het natuur Nederland. Ik heb met velen van hen contact in dromen, en de oorlog gaat nog steeds door. Er is een geheime samenleving ondergronds, een verborgen wereld van het natuur Nederland, in dromen. Er is een zware geestelijke oorlog gaande omtrend Nederland. De doden leven voort en strijden door. Er zijn vele dimensionale lagen onder Nederland. De mens moet hierop vat krijgen in plaats van allemaal hun leven te verdoen met materiele dingen. Er zijn veel belangrijkere dingen gaande. De vijand, de kuizing, de zwarte parasiet, wil de mens opgesloten houden in het materiele.

Je kunt contact maken met het verborgen natuur Nederland. Dit is niet iets simpels, maar vergt meditatie, volharding en studie, veel studie. De natuur is nu eenmaal ingewikkeld en aan vele voorwaarden onderhevig. Het bovengrondse Nederland is een misleidende glitterwereld.

Het verborgen natuur Nederland is overal doorverwoven, voor de oplettende.

Hoofdstuk 46. het mysterie van calvijn en het oranje mysterie wat zou blijven

De harde kern van Calvijn, de zogeheten uitverkiezing, zeer berucht, was dus niet weg te krijgen. Predikers klaagden erover : 'Het is makkelijker de duivel uit het lichaam te krijgen dan Calvijn uit de botten.' Zou het niet een diepere betekenis hebben ? De uitverkiezing stelde dat God maar een heel klein groepje mensen uitkoos, en dat de menselijke wil daar totaal buiten stond, dus de mens kon die uitverkiezing met geen mogelijkheid beïnvloeden, maar we moeten niet vergeten dat Calvijn net na het katholieke tirannieke systeem kwam, en in dit systeem kon je gewoon je weg naar de hemel kopen, en je kon ook anderen de hemel inkopen, dus het was eigenlijk alleen iets voor de rijken. In Calvijn's systeem van de uitverkiezing gold dat dus niet meer. De bedriegelijke wegen van de menselijke uitverkiezing waren afgebroken. De mens had niets meer in te brengen, niets te willen. Het ging allemaal erom of ze aan God's voorwaarden voldeden, niet of ze aan de kerkelijke voorwaarden voldeden. Later begon de mens het beter te begrijpen, want ook Darwin stelde dat de natuur telkens maar hele kleine groepjes uitverkoos, genaamd natuurlijke selectie, en dit was om corruptie te voorkomen. Natuurlijke selectie werkte door dat wat zich kon variëren, wat anders kon zijn, en toch zich ook op een bepaalde manier kon aanpassen, zodat er progressie was. In die context moeten we ook het leerstuk van Calvijn zien. De uitverkiezing is dus niet letterlijk, maar natuurlijk en symbolisch voor een natuurmechanisme van overleving, anders zou alles hetzelfde blijven, niet groeien en dan afsterven. Het is dus vanuit de context van de natuur.

In het germanisme zou de ragnarok komen, oftewel de oorlog tussen de goden en de reuzen. Hugo de Groot had al gesteld dat zelfs God bepaalde gegevens van de natuur niet zou kunnen veranderen, en wees op Aristoteles die sprak dat sommige dingen nu eenmaal zo vaststaan dat niemand daar iets aan kan doen. En dat moest ook wel, want de mens had zijn eigen corrupte goden gemaakt, zowel in het katholieke als in het calvinistische, en Hugo de Groot was van de remonstrantie. Als dan de uitverkiezing van mens tot God is verschoven, dan moet het dus nog verder schuiven, namelijk naar de reuzen, want die beelden de grotere contexten uit. Ook de goden zijn nog een product van de mensen, en daarom zou de grote godenverwarring moeten komen in het Ragnarok, oftewel de reuzen die de godenwereld zouden aanvallen, om de gebouwde bruggen tussen goden en mensen af te breken. Zo zouden er dus veel hogere uitverkiezingen zijn vanuit de natuurlijke contexten. Ook in het amazonisme is dit een feit, als de terugkeer van de amazones voor dit doel, wat in principe gewoon vrouwelijke reuzen zijn, de grote natuurvrouwen, als beeld van de grotere natuurcontexten. Dat is dan ook wat taal is. Het staat te dringen op de mens, en de mens weet vaak niet wat het is. Hiervan is zeeland een beeld, waar alles binnenkomt, als de mond van nederland, waar de grotere contexten, of reuzen, binnenkomen. Dat is wat taal is. De mens moet het leren begrijpen. Voortdurend werken de grotere contexten op zeeland in. Zeeland vangt daarvan de signalen op. Ineens ga je dingen tussen de letters doorzien, ineens krijgen woorden een andere betekenis, en krijgt de uitverkiezing van Calvijn waarde. Hij kon er zelf ook niet aan ontkomen. Het moest even een kwartslag draaien. De mens had dus geen vrije wil volgens hem, maar dat betekende alleen dat de mens daar naartoe zou moeten gaan, de wil af te laten sterven aan de kennis. Niet : 'mijn wil zal geschieden, maar uw kennis.'

De reuzen, daar gaat het uiteindelijk om in het germanisme, en dan storten zowel de menselijke als de goden werelden in. Niemand kon hier voor vluchten, ook Calvijn niet. Calvijn zag het komen,

maar beschreef het verkeerd, onbeholpen, maar het bleef desondanks, omdat het begrepen moest worden. Darwin gaf toen een accuratere beschrijving vanuit de natuur. Toen werd het duidelijk. Grote contexten kwamen, als golven. Daarom werd Zeeland overstroomd.

Wat noemen de mensen om je heen zich. Ze noemen zich vader, moeder, dokter, leraar, enzovoorts enzovoorts, maar het zijn vaak tovermannetjes. Nu is het niet zo dat elke vader of moeder of leraar per definitie slecht is, maar velen wel, laten we eerlijk zijn. Ze bedonderen hun kinderen, en vertellen hen niet wat voor zieke wereld dit is, en wat voor gevaren er op de loer liggen. Nu is het zelfs niet zo dat ieder tovermannetje slecht is. Maar ik heb het over bedriegelijke energieën die heel snel en behendig zijn, die grijpen met hun armpjes, en de illusie kunnen geven dat ze een vader zijn, een moeder, een dokter of een leraar. Geestelijk gezien kunnen ze zo in een leeuw veranderen om je op te slokken. Ze lopen daar rond met een brede glimlach al klaar om je te bedriegen. Ze verwennen je misschien om je hart vet te mesten en je verstand te doven. Je wordt omgekocht, gepaaid. Maar het zijn tovermannetjes, met snelle armpjes die alles wat los en vastzit van je wegstelen en dan in een leeuw veranderen geestelijk gezien om je te verslinden. De mens ziet het niet eens, wil het niet zien, of wil het verborgen houden voor anderen. Deze wereld is dood en doodziek en levensgevaarlijk. Dat leren ze je niet op de scholen ! Demonologie is een veracht vak ! En dat terwijl het het belangrijkste vak zou moeten zijn in een mensenleven ! Ik heb die tovermannetjes gezien, ook in dromen. Je moet heel goed oppassen met mensen. Vaak zijn het niet eens mensen. De mens is behekst ! Daarom moeten de reuzen komen, de grotere contexten ! De mens is bedonderd en blind gemaakt door valse afgoden, door hun materialisme, of ze zitten zelf al in het complot om je te bedonderen ! Vele ziekelijke geesten om ons heen die ons mee willen sleuren in het verderf van het bedriegelijke materialisme. Ze willen je geestelijke zintuigen doven hierdoor. Daarom moet je als je op pad gaat altijd jezelf geestelijk goed bewapenen. Dat staat zelfs in de bijbel in Efeziërs 6. Doe je geestelijke wapenrusting aan en ontmasker en wedersta de duivel en zijn duivelse machten en krachten, die in allerlei vormen gecamoufleerd tot je komen ! De duivel is een meesterbedrieger ! Dit is de wereld buiten het paradijs ! Oppassen geblazen dus. De duivel komt niet alleen maar als een brullende leeuw, maar ook als een engel des lichts of als een lammetje, om jou te misleiden. Oh, wat een lief lammetje, maar pas op, het kan je zo als een slang in je nek springen. Daarom moet ragnarok komen. De goden die de mensen zich gemaakt hebben moeten aangevallen worden. Het zal een tijd zijn van ijs en nacht om de mens los te branden van deze bedriegelijkheden.

Misschien vraag je je af waarom sommige mensen zo onverschillig zijn ? Totaal zonder empathie naar dieren, totaal onverschillig over het leed wat ze anderen aandoen en daar rustig mee doorgaan zonder blikken of blozen ? Heb je er weleens bij stil gestaan dat het hoogstwaarschijnlijk niet eens mensen zijn, maar tovermannetjes ? Denk aan stierenvechters en tandartsen die van martelen hun beroep hebben gemaakt, en denk aan de velen die dit soort duivels tuig de hand boven het hoofd proberen te houden ? Vaak zijn het geen mensen maar tovermannetjes. Ze lijken ongrijpbaar, maar als de reuzen komen zullen ze opgesloten worden. Voor de germanen is het duidelijk : zowel de mensenwereld als de godenwereld zal instorten. Er is teveel bedrog, teveel slechtheid. Wanneer en hoe het zal gebeuren weet niemand, maar dat het zal gebeuren is een feit. Koninkrijken komen en gaan, ook die van de mensen en de goden die ze zich gemaakt hebben. Als kind had ik al dromen over de komst van de reuzen. Dan waren de muren van mijn kamer ineens heel ver weg, en ook de deur. Dan werd ik opgenomen.

De mens laat zich gemakkelijk bedriegen, door complimentjes, door aardigheid, door verwennerijen. Nou, dan moet het wel goed zijn. De mens zal zich verbazen als het ontmaskerd gaat worden. 'Oh die ! Dat had ik nooit verwacht !' Alle maskers zullen afgenomen worden. Het einde van het rijk van de tovermannetjes is in zicht. De reuzen gaan komen. Niet alle tovermannetjes zijn slecht. Ik heb het over de tovermannetjes die toveren met geld. Altijd zijn ze druk in de weer met geld. Altijd zijn ze materialistisch. De mensheid is behekst door geld. Altijd maar lachen, altijd maar vrolijk doen, altijd weer feest, en natuurlijk veel roddelen. Ze hebben altijd wat op de ander aan te merken, met hele oppervlakkige redenen. Het gaat altijd om dingen die er totaal niet om doen. En dan donderen ze er even een religieus sausje overheen om het toch nog een beetje vroom en goed te doen lijken, of ze doen heel aardig. Ze strooien veel zoetigheid door hun gif om mensen te paaien en gepaaid te houden. Maar de reuzen gaan komen en dan is hun spel uit. We zullen weten wanneer het is gebeurd wanneer het is gebeurd. Het is al gebeurd in de geschiedenis, maar de mens moet er nog toe ontwaken.

Het uitverkiezingssysteem zou dus uitverkiezen dat wat anders was, vreemd was, verloren. Bij de Germanen was het uitverkorene dat wat op de strijdvelden geheel aan zichzelf, aan de eigen wil, was gestorven. Zij werden opgenomen of uitverkoren door de valkyries of walkuren, oftewel de oorlogsgodinnen. Het uitverkiezingssysteem verliet dus zowel bij Calvijn als Darwin de meerderheden, om op zoek te gaan naar de minderheden, oftewel de verlorenen in de wildernis, het vreemde, het vergetene. Het boorde zich een weg onder de grond, de onderwereld in, de aarde in. De Germanen leefden met moeder aarde, oftewel ertha, h´retha, of aretha, en waren dus net als de stoïcijnen aretaieten. Aretha is een stoicijns woord voor geleerdheid. Onze germaanse voorouders kenden de tovermannetjes, en werden gedwongen door de tovermannetjes om christen te worden. Onze germaanse voorouders werden tot het christendom gedreven met het mes op de keel. Maar in de grondteksten waren zelfs petrus en paulus en de OT profeten aretaieten.

Het calvijn mysterie ging niet meer weg, zoals ook het oranje mysterie in Nederland niet meer wegging als de vertegenwoordigers ervan. Het was de wilde oranje zon van de symboliek en de abstractie. Alles zou vergeestelijkt worden in de grotere context. De reuzen zouden komen. De wilde oranje zon was de natuurbron van de reuzen die zouden komen in het ragnarok. Het was dus niet letterlijk, maar abstract. Het mysterie van de uitverkiezing trok alles tot de grotere reuzencirkels van de grotere contexten en zo diepere betekenissen. Daarom ging het niet meer weg. Daarom zeiden de predikers dat Calvijn niet uit de botten meer wegkon.

boeken van de paradijs aarde,
deel 14-19
rgg 1970-2021

Voorwoord RGG

Deze verzameling is onderdeel van het vuh onderwijs in de tweede bijbel, en wordt ook wel de sukki genoemd, wat volharding betekent in de voortijdse taal, in de oertaal.

Het vuh onderwijs is in verschillende hoofdnoemers onderverdeeld, wat begint met de halal, wat het oude onderwijs is (de series), wat ook weer onderverdeeld is in de levitische, ismaelitische en surinaamse bijbel, oftewel het amazone dodenboek, en halal is dan de grens-gevoeligheid of honger, honger kennis in de voortijdse taal, in de oertaal. Daarna is er dus het nieuwe onderwijs, de boeken, vanaf de calvijn code, en dat heeft ook weer hoofdnoemers en is dus ook weer onderverdeeld, zoals het begint met de kainitische bijbel, wat dan eindigt met de logistieke filosofie wat de sluitsteen is, en dan gaat het dus verder in iets anders, en dit is onder de hoofdnoemer : de name, wat oerkennis betekent (er zijn verschillende woorden voor de kennis, omdat er verschillende vormen van kennis zijn, want de vur is dan ook een woord voor kennis, als natuurkennis, en de vuh is dan de oorlogskennis, enz.).

Dus eigenlijk dat de honger, het minderen (door grensgevoeligheid) moet leiden tot de name, de oerkennis, wat dus een beweging van regressie is (wat na de reformatie komt), dus een terugleiding, tot bronkennis. De name loopt door tot en met de contextuologie (boek 13), dus daar hoort ook de aretaitische filosofie nog bij, wat dus twee boeken nog zijn na de kainitische bijbel onder deze noemer. Daarna loopt het over in de sukki, vanaf de recyclocratie. Daarna komt de suri nog :

1 halal
2 name
3 sukki
4 suri

Sukki betekent volharding in het voortijdse, in de oertaal, dus heeft ook met eeuwigheid te maken en suri betekent overgave of verbrokenheid, wat dus op deze weg kan ontstaan, dus dat is ook een beeld van de hemelse gebondenheid. Ezelsbruggetje hiervoor is : door ezechiel, sukki-halal, wordt suri-name hersteld. Ezechiel is altijd aan mexico verbonden die dus ook de poort is tussen noord en zuid amerika om vele raadsels op te lossen.

Deze verzameling is dus de sukki, deel 14-19 van de boeken van de paradijs aarde :

14 de recyclocratie
15 van reformatie tot regressie - de rodenbergse catechismus
16 ragnarok ontsluierd
17 het kehatitische verschijnsel

18 de venezuela muur
19 leven op de paradijs aarde

De vorige verzameling is dus genaamd de name (deel 1-13 van de boeken van de paradijs aarde) :

1 de calvijn code
2 de afrika code
3 de egypte code
4 de india code
5 de twaalf kleine profeten
6 het plumares mysterie
7 de afrika brug
8 de amerika brug
9 de filosofie van het voortijdse afrika
10 rigil kent ontsluierd - de verloren kennis van orion
11 de logistieke filosofie
12 de aretaitische filosofie
13 de contextuologie

de recyclocratie
YOU WILL BE RECYCLED.

coab 2019, 2020

voorwoord
Hoofdstuk 1. de slapers
Hoofdstuk 2. het hartsbezit van hans en grietje
Hoofdstuk 3. Volwassenen, blinde volgelingen van de heks
Hoofdstuk 4. de hogere dood

Hoofdstuk 5. De zin en onzin van pinksteren
Hoofdstuk 6. de verborgen bronnen van het kerstfeest
Hoofdstuk 7. leven in het vlees of in variatie ?
Hoofdstuk 8. het voortijdse alfabet
Hoofdstuk 9. de voortijdse wortels van het boek Jozua
Hoofdstuk 10. Calvijn over Ezechiel, Jeremia, en Jesaja
Hoofdstuk 11. Calvijn en de besneden harde werker
Hoofdstuk 12. de gruwelijke betekenis van openbaring 20 – de koude oorlog tussen het vleselijke en het geestelijke
Hoofdstuk 13. het machiavelli enigma
Hoofdstuk 14. de florentijnse muizenkoningen
Hoofdstuk 15. het zoonschap
Hoofdstuk 16. het vleselijke kan het geestelijke niet verstaan
Hoofdstuk 17. de link tussen arius, de islam en de jehovah's getuigen, terugvoerend tot de voortijdse oorsprongen
Hoofdstuk 18. jehovah's getuigen onder de loep
Hoofdstuk 19. wat hebben de jehovah's getuigen en calvijn met elkaar gemeen ?
Hoofdstuk 20. commentaar psalm 22
Hoofdstuk 21. het kruis van samuël
Hoofdstuk 22. de voortijdse boeren oorlogen
Hoofdstuk 23. darwin
Hoofdstuk 24. de bacteriologische oorlog om de zielen
Hoofdstuk 25. We will be back
Hoofdstuk 26. de molon bacterie
Hoofdstuk 27. de christelijke rolstoel – voor ware gelovigen
Hoofdstuk 28. de misdaad regeert
Hoofdstuk 29. het belang van 1953
Hoofdstuk 30. 1991-2001 – Joegoslavië in oorlog
Hoofdstuk 31. het dodelijke labyrint van de 70-er jaren
Hoofdstuk 32. de leeuw is los – terug naar de jaren 30 – de strijd tegen de hypnotische slang van 1979
Hoofdstuk 33. waar mensen zijn is misdaad
Hoofdstuk 34. harrisburg 1979 - de oudere zus van tsjernobyl
Hoofdstuk 35. van harrisburg tot toronto tot gsm
Hoofdstuk 36. brave new world
Hoofdstuk 37. stranger in a strange land
Hoofdstuk 38. de vuil stormen van de dertiger jaren – de amerikaanse exodus
Hoofdstuk 39. het alcohol verbod van de twintiger jaren
Hoofdstuk 40. alcohol – de titanic van de twintiger jaren
Hoofdstuk 41. 1918 – het einde van het duitse rijk

voorwoord

Ik zeg het zo nu en dan tegen mensen : 'Krijg een goed beeld van wat mk ultra betekent en de matrix.' Dit is een mind controlled wereld, totaal gezombificeerd. Er is een weg uit, als je maar diep genoeg in de biologie en de geschiedenis gaat, om onderzoek te doen, te ontmaskeren. Als je een gebondenheid hebt aan het kwaad dan kan alleen een nog sterkere gebondenheid aan het goede deze keten doorbreken, maar hoe gaat dat ? 'Het is niet eenvoudiger dan raket technologie' zeggen we vaak. We leven in een robocratie en moeten gaan tot de hogere robocratie. Het is robot tegen robot, of de robot oorlog. Aan welke kant van het schaakbord sta je ? Weet wel dat wanneer de robot invasies zullen plaatsvinden - en ik heb daar heel veel dromen over gehad - dan zullen de onderdelen van robotten vervangen worden, en de oude onderdelen van de robotten zullen gewoon teruggaan naar het laboratorium om ge-update te worden. Ze worden in ketels uit elkaar getrokken, en er komen nieuwe schakels, nieuwe onderdelen worden ervan gemaakt. We kunnen daarom niet het kind met het badwater weggooien want het is allemaal bruikbaar op een bepaalde manier, maar neem voldoende afstand. Ken de regels van het recyclen. YOU WILL BE RECYCLED.

Recycling is een vak, een wetenschap. Alleen de beste recyclers zullen overleven. De rest gaat gerecycled worden en zullen dus ook overleven. Recycling betekent dat alles zal overleven uiteindelijk, maar in andere vormen, juiste vormen. Dit is dus een hoopvolle boodschap. Het gaat niet om hemel of hel en daar een dogmatische 'lul' over te worden, maar het gaat om recycling. Zijn wij klaar voor de recyclocratie ?

Er mag hierin geen menselijke, vleselijke inmeng zijn. Dat gaat allemaal gerecycled worden. Het vlees gaat dus niet 'voor eeuwig branden in de hel', maar robo-recycled worden, door de machines van de recyclocratie. Deze zijn niet lomp, log en orthodox, maar genuanceerd en ongewoon. Dat wat in geen denken is opgekomen. Boven denken, daar stroomt het, komende vanuit het hart boven het hoofd. Draag jij je hart al op je tong, en heb jij je hart al boven je hoofd staan ? Laat je hart spreken. Recycling betekent afstand nemen, onderzoek doen, om overzicht te krijgen, om te zien wat je nu eigenlijk aan het doen bent, aan het doen was. Ben je nog besmet met mk ultra ? Laat jezelf ontsmetten. Het gaat niet buiten de intellectualiteit om. Er komt niet even een grote tovenaar naar beneden dalen met een toverstokje die ineens alles goed gaat maken, terwijl je al die tijd lui hebt zitten wachten. Dat zijn ook allemaal sprookjes en fabeltjes die gerecycled moeten worden, op hun zinnebeeldige waarde geschat moeten worden. Het letterlijke gaat gerecycled worden, opdat de poorten tot het geestelijke opengaan. We hebben het dan over het robo-geestelijke wat al gerecycled is, wat dus vanuit de toekomst stroomt.

Ik heb soms zoiets van : 'Lul jij maar lekker raak, maat. Alles zal gerecycled worden.' Telkens weer moeten wij als geestelijken de andere wang toekeren, maar dat wil niet zeggen dat we het er mee eens zijn. Het wil ook niet zeggen dat het altijd zo doorgaat. Ergens zijn er grenzen en ergens breekt het kruis af en is er een opstanding, een recycling. Jezus keerde niet alleen maar de andere wang toe, maar greep soms ook de zweep om orde op zaken te stellen. Ook vergaf Jezus niet altijd, want toen ze hem een etiket op probeerden te plakken sprak hij zelfs dat ze niet vergeven zouden worden, nu niet, en niet in het toekomende tijdperk. Harde woorden zul je denken, maar wat betekent het ? Wij als geestelijken hebben deze teksten geleerd uit te leggen. Misschien gaat het helemaal niet om

vergeven worden, maar dat je dingen zelf moet goedmaken ? Rectificeren ? Recyclen ? Er ligt in die tekst een opdracht voor de overtreder : Maak ervan wat je er van kan maken, maak er het beste van. Wat je ook doet : YOU WILL BE RECYCLED. Alles zal tot hogere vormen gaan. Daarom wachtten de Egyptenaren in de nacht altijd op de komst van Kheper, de mestkever, het beeld van recycling. Dit is een attribuut van Ra, rw, wat ook een Aramees woord is wat gebruikt wordt voor het heilige geestelijke. De christenen moesten het heilige geestelijke ontvangen, en daarna moesten ze zich uitstrekken naar de gebondenheid in het heilige geestelijke, maar daarna moet de mens ook nog tot de recycling door het heilige geestelijke komen, de voleinding waarop alles uitloopt, en een nieuw begin. Dit is dus gebouwd op het Socratische beginsel van 'de ware kennis is te weten dat men niets weet.' Hiervoor moest Socrates de gifbeker drinken, want de sopho-farizeeers van de betweterige pseudo-kennis wilden niet van hun voetstuk af, en veroordeelden zo Socrates hiertoe. Ook vandaag worden de socratischen veroordeelt tot de gifbeker, en wel door de Herodus-taktiek : 'Vermoord hen allemaal, zodat degene die wij zoeken in ieder geval wel dood moet zijn.' Dit gebeurt door de tandartserij, want je wordt bij voorbaat al als kind veroordeeld tot het verplicht dragen van al dan niet dodelijke gifstoffen in je mond die je naar de afgrond willen trekken. Nog elke dag wordt Socrates zo vermoord, omdat ze zijn kennis niet willen horen. Vandaar de recyclocratie. YOU WILL BE RECYCLED. Socrates will rise.

Hoofdstuk 1. de slapers

Ze zond mij naar een ander stadsdeel omdat het bed kapot was. Ik moest daar iets halen om het bed te vernieuwen. Dat is jaren geleden. Ik kende dat stadsdeel niet, maar sinds toen ben ik daar allerlei dromen over gaan krijgen. Ook over een natuur eiland.

Vannacht had ik een droom over een zanger (*) waar ik vroeger veel naar luisterde, waar ik dus eigenlijk mee opgroeide. Hij had het weer over dat stadsdeel, en noemde het het bed. Het lag in tussen waar we eerst woonden, en waar we toen naar gingen verhuizen. De zanger liet me toen een album zien van hem in die droom, genaamd 'zes dagen van slapen' of zoiets. Ik kon me nog herinneren toen we pas in het eerste huis woonden, na onze theologische opleiding, dat we veel in bed waren en daar ook studeerden, en veel praten.

Er was een slaapgewas waar de hommels kwamen voor bestuiving, om te spinnen en te weven, door hun borst heel snel te laten bewegen. Dat is tegelijkertijd ook een ontlading. Ze houden zo geen overmatige energie binnen. Zo werd de onkrant gemaakt, als een natuurkrant, van zuivere natuur. Of het waar is weet ik niet. Het was maar een droom.

Oh ja, de namen van de hommels : ze werden brommertjes genoemd, of slapers, of schone slapers, of gewoon hommels.

---

voetnoten :
(*) phil collins

Hoofdstuk 2. het hartsbezit van hans en grietje

De stad is als het huisje van de heks van Hans en Grietje, een heel groot huis. Nu is eten natuurlijk op zich niet slecht, maar er zijn natuurvoorwaardes aan verbonden. Hoe te eten ? En dan altijd met mate. Zo is dat ook met andere dingen, zoals wassen en schoonmaken, conflicten. De mens moet het vooral niet overdrijven, want daar leent de natuur zich niet voor. Daarom zijn er allerlei natuurlimieten, maar in de stad kan je voor veel geld altijd weer over de natuurlimieten heen. Je kunt wassen totdat je een ons weegt, maar het helpt allemaal niet, want je moet van binnen veranderen.

Ken je de diepere natuurwaarden van de dingen, of laat je je door dingen op zich bedonderen. De stad is als het huisje van de heks van Hans en Grietje. Weet je wat je eet, weet je wat je grijpt ? Je kunt hier van alles kopen, zowel goedkoop of duur. De mens heeft van alles nodig, maar vergeet het belangrijkste. Ik heb ingezien dat het leven bedrog is. Ik zie de nieuwkomers ronddansen alsof ze in luilekkerland terecht zijn gekomen, recht in de val van de heks, maar ze willen niet gewaarschuwd worden. Ze willen het niet horen. Zo sta ik aan de poort van het grote theater, en toch blijven de mensen naar binnenstromen. Ik heb gezien dat het leven bedrog is. Daarom houdt ik zo van sprookjes omdat ze gegeven zijn door moeder natuur om niet alleen de mens te waarschuwen, maar om ze ook een waar leven te geven, in de diepte van de natuur. Hans en Grietje is voor mij puur symbolische schoonheid, wijze levenslessen, als hartsbezit, wat ik ook altijd aan de kinderen heb uitgedeeld. Je mag een kind inwijden in deze geheimen. Dat is beter dan als een doldwaze sinterklaas kinderen te smoren met nietszeggende rotzooi. Geef ze iets waar ze daadwerkelijk wat aan hebben : hartsbezit, natuurpuur, iets wat hen op het gevaarlijke pad van het leven mag leiden. Ja, het sprookje zorgt ervoor dat het kind niet zomaar op mijnen stapt. Het is één van de betere dingen die een ouder zijn of haar kind kan geven.

En er zijn nog veel meer sprookjes voor dit doel. Het mag een heel sieraad van aaneengeregen sprookjeskralen zijn, vol wijze lessen, om het kind te beschermen. Je kunt een kind nog geen moeilijke wiskunde uitleggen. De scholen maken kinderharten dood met rotzooi. Geef ze daarom sprookjes, vertel ze verhalen. Dan hebben ze creatief materiaal om door het moeilijke leven heen te komen. Het wekt hun eigen scheppingsvermogen op, als het geprikkeld wordt. Er is zoveel mogelijk met hulp van de andere wereld, die gewoon de diepere wereld is, wat in de diepte op ons wacht, en wat het ware leven draagt.

Hoofdstuk 3. Volwassenen, blinde volgelingen van de heks

Hij weet helemaal niet wat het betekent. Hij draait er wat aan, en dan maakt hij er een touwtje aan en laat hij het helemaal doorgaan naar de andere kant, en maakt het touwtje daar dan ook vast, maar hij weet niet wat het betekent. En dan doet hij nog wat dingen, haalt hij er van alles bij, en maakt het aan elkaar vast. Hij weet niet wat het betekent, maar achteraf ziet het er toch wel functioneel uit. Je weet niet wat het is verder, maar hij heeft er toch wat moois van gemaakt. Zo zijn kinderen. Ze doen dingen die ze niet begrijpen, en die wij niet begrijpen. Zij zijn van een andere wereld.

Hij draait eraan, maar weet niet wat het is. Toch stijgt het ding dan even later op en je weet niet hoe hij het gedaan heeft. Dat zijn kinderen, onnavolgbaar, maar het is toch functioneel. Zij kunnen dat soort dingen nog, dat is nog ingebouwd. Volwassenen kunnen dat niet.

Waren de mensen allemaal maar kinderen, maar nee, de heks is gekomen.
De heks draaide alles om, gaf alles een naam, en de mens weet het niet meer.
Zelfs de kinderen weten het niet, maar ze kunnen het nog wel.
Misschien dat het later nog allemaal goedkomt ?

Ik kijk ernaar en hij heeft het goed gemaakt.
Maar niemand weet wat het is, ook hij niet.
Hij doet het gewoon. Het is ingebouwd.
Ze dragen nog veel met zich mee van de andere wereld, de diepere wereld.
Nee, de volwassenen kunnen het niet. De heks kwam.

Volwassenen, blinde volgelingen van de heks.
Alleen het kind heeft de sleutel, het kind in jou en mij.

Hoofdstuk 4. de hogere dood

Vraatzucht kan in vele vormen komen. Er is sexuele vraatzucht, religieuze vraatzucht, materialistische vraatzucht, enzovoorts. Er is eerzuchtige vraatzucht, vraatzucht naar aandacht, eer en roem. Doe wat je doet in het verborgene, niet voor het oog van de mensen. Mensen zijn toch altijd ontevreden, en zullen toch altijd alles wat je doet omdraaien en beroddelen, enzovoorts. Ze zullen over je liegen, eigenlijk tot het punt dat ze het niet eens waard zijn allemaal. Waar doe je het dan voor ? En van dat soort mensen wil je een lintje ? Vraatzucht kan komen in vele vormen. De mensheid is ondankbaar. Het goede zullen ze niet eren, maar het kwade eren ze volop. Het kwaad komt vaak niet eens als een brullende leeuw, maar als een bedriegelijke oplichter, en de mensheid is opgelicht. Lang geleden al. Werk daarom in het verborgene, zolang het nog dag is. In de nacht kan niemand werken. Verspil je tijd niet. Er is niet veel tijd. Maak er het beste van.

Vraatzucht komt in vele vormen, ook de letterlijke vorm. De mensheid is aan de hormonale drugs : het vlees van dieren. Lijkeneters worden zelf tot lijken, vol van de parasieten. Als mensen tot je spreken zijn het vaak die mensen al niet meer, maar de parasieten die in hen huizen.

Ja, ook de christenen doen hier aan mee, de van zichzelf overtuigde, zelfbelangrijke, alleswetende christenen. Vannacht had ik een droom dat ik in een gebouw ging, en ik hoorde al wat stemmen van vraatzuchtige christenen die ik vroeger kende. Toen ik binnen kwam kwam er een blank, slank meisje op me af met sluik donker haar, en ze zei dat ze de verlover was, en mijn verloofde. Ik had toen even een herinnering dat dit niet zo lang geleden ook al was gebeurd in een ander gebouw van vraatzuchtige christenen, maar toen was het een ander meisje, alhoewel ze wel veel op elkaar leken. Ik zei het toen ook tegen haar dat iemand anders dat ook al tegen me had gezegd. Ik voelde dat er iets niet in de haak zat. Ik zei het ook dat dit niet klopte, en toen ben ik weggegaan. Gelukkig liet ze me gewoon gaan. Maar dit is hoe kerken werken. Ze hebben allemaal hun eigen heilige geest waarmee je een verbond moet hebben, een verloving. Het is het dogma van de heilige geest, wat je moet geloven om christen te zijn, maar de christelijke groeperingen zijn allemaal met elkaar in oorlog over wie de heilige geest daadwerkelijk heeft. Daar kunnen we niet op gokken, lieve mensen. Die mensen worden willens en wetens dom gehouden. Het wordt hen niet uitgelegd wat het is. Eerst moet de mens sterven aan zijn vraatzucht. Eerst is er dus een dood nodig naar het materialisme, anders blijf je de oplichter volgen.

Er is een weg die veel hoger leidt dan de dogma's van de kerk. Wacht niet op de ander, maar ga zelf tot de hogere weg. Het feest van de vraatzuchtigen komt er weer aan, wat om alles gaat behalve de ware betekenis. Vraatzucht komt in vele vormen. Zorg dat je de weg tot de wildernis vindt. De mens moet de hogere dood sterven.

In de stad is het bijna weer kerstfeest, dus hoog tijd om het eens over het pinksterfeest te hebben. Voor hen die de betekenis willen weten van de pinksterbeweging die aan het begin van de jaren 1900 begon. De zin en onzin van pinksteren. En wat schuilt er achter ?

Bespreking van het boek 'stem roepende in de wildernis' (1910) van Charles Parham, van de losbreking van de pinkstergolf aan het begin van de vorige eeuw.

Het onderwerp werd ook besproken in ons tijdschrift 'het profetische info-blad - de vloedgolf' in 1994, wat ook heel even genoemd wordt en waarvan dit artikel ook een soort vervolg is.

Hoofdstuk 5. De zin en onzin van pinksteren

Het medische is geen koopwaar. Schurken verkopen hun medicijnen op de markt. Dat is geen ware zorg. Als geld zich gaat bemoeien met het medicinale dan wordt het hekserij, oplichterij. Geld is te onheilig om zich met zoiets heiligs als genezing te bemoeien. Zo is dat ook met het recht en het geestelijke. Dan kom je aan het hart van God. Ik groeide in een kerk op die de genezing van God verbood. Daar werd niet over gesproken. Je moest gewoon naar de dokter, en die forceerde onder dwang troep in je botten. Dat je zenuwstelsel hier kapot aan ging kon hen niets schelen. En toch moest je je hiervoor scheel betalen, voor deze schurken. Het zijn dronken marktkooplui die niets maar dan ook niets om God en ware genezing geven. Als ze geld krijgen voor hun zogenaamde geneesmiddelen, natuurlijk wordt het dan corrupt, en natuurlijk gaan ze het dan dwingen, want het is hun inkomen. Zij hebben van moord hun beroep gemaakt. Ze staan rechtlijnig als heksen en schurken tegenover ons als predikanten en intellectuelen, net zoals in de tweede wereld oorlog, en toen trokken wij ook al aan het kortste eind, want velen van ons werden in dat tijdperk door de nazi's vermoord. Trek je met God dan aan het kortste eind ? Het is een groot offer. Ons wordt vervolging niet bespaard, en met alle aanvallen op mijn leven van dit soort is het een wonder dat ik nog leef, en daarom ben ik ook bezadeld met een opdracht.

Ik moest dus vluchten uit die kerk waarin ik opgroeide, want ik kon nergens naartoe met mijn verhaal. Als je nagaat dat al mijn nachtmerries van mijn kinderjaren zijn uitgekomen, en dat ik in die nachtmerries al werd gewaarschuwd, en ik niet geloofd werd door hen waar ik opgroeide, dan moet je het toch ergens anders zoeken, daar waar ze me wel serieus namen, en zeiden dat God wel degelijk kan spreken door dromen en nachtmerries en op vele andere manieren. Maar nee, in de kerk waar ik opgroeide was God koud en afstandelijk en sprak niet, alleen in een boekje wat op duizend en één manieren uitgelegd kon worden en waar ze elkaar telkens over in de haren vlogen ! Het is toch bij de zotten ! Natuurlijk, natuurlijk, denk ik nu, want dan komen ze bij de dokter terecht die weer veel erbij kan verdienen. De kerk en die dokter hebben een soort handelsverbond. Het zijn heksen, schurken, dronken marktkooplui die geen stuiver om je geven ! Het was een komplot, en mijn kindernachtmerries waarschuwden mij al met naam en toenaam. Het is allemaal uitgekomen, dus wie denk je dat ik vandaag de dag geloof ? Door mijn dromen die ik van God heb gekregen leef ik nog ! Maar nee, dat mag niet in die kerk.

Waar vluchtte ik toen naar toe aan het einde van mijn tienerjaren ? Naar de pinkstergemeente, want daar werd je in ieder geval serieus genomen. Ze kwamen bij ons aan de deur, god zij dank, en voor die tijd was dat gewoon echt mijn redding, en het waren fijne mensen. Ik werd er zelfs geknuffeld, wat er bij ons thuis echt niet gebeurde hoor. Ik werd toen deel van een echt, warm, liefdevol gezin, en de predikant daar adopteerde mij, en ging gewoon naast mij zitten op de bank en vertelde mij honderd en één verhalen. Ik voelde me ineens zo bijzonder. Dat had ik nog nooit in de kerk meegemaakt waar ik was opgegroeid. Voor die tijd was het voor mij belangrijk. Dat wil niet zeggen dat ik in de pinkstergemeente ben gebleven, want de pinkstergemeente heeft z'n eigen problemen, en niet iedere pinkstergemeente was zoals degene waar ik naartoe ging. Het was gewoon een tussenstation, en ik leerde er weer veel dingen bij, die ik tot op de dag van vandaag gebruik. Mijn hartsbezit werd aangevuld.

Aan het begin van de jaren 1900 bleek er een soort pinksteruitstorting te zijn geweest om de mens los te schudden uit de oude kerkelijke ordes, want de reformatie was ingedut. Eén van de pinksterpionieren was Charles Parham uit Kansas. Hij schreef een boek genaamd : Stem roepende in de wildernis, in 1910, waarin hij stelt dat God het ware heeft, maar dat de mens vervalsingen maakt zoals de medische wetenschap die op hun manier ook aan het geestelijke sleutelen, het psychische, maar dan vals. Hij noemt het hekserij, verwaande, zelfverheerlijkende hekserij (wat dus niet wil zeggen dat elke heks verkeerd is, want er zijn ook goede heksen, zoals in het sprookje van de tovenaar van oz, maar dat even terzijde). Dan heeft hij het over het verhaal van Mozes die de slang oprichtte in de woestijn waardoor mensen genezen werden. Dat is wat hij pinksteren noemt, de genezing van God, en hij zei dat hij jaren hiervoor heeft gebeden dat zij de staf van God's waarheid net als Aaron konden neerwerpen om de medische heksen het eens van die kant te laten zien. Zoals we weten werd in dat verhaal de staf van God op de grond geworpen om in een slang te veranderen, en die vrat de slangen op van het systeem wat hen in slavernij hield. Daar bad Parham voor. Hij haatte die menselijke systemen die de mens hadden opgesloten. Alleen de hemel kan ons genezen. De mens kan ons niet genezen. Die willen er ook altijd weer voor betaald worden, en leiden mensen om de tuin zodat ze nog meer geld kunnen verdienen. Het corrupte spel van geld is het spel van de heksen.

Charles Parham zei dat de schapen zo ondervoed worden dat ze elkaars vachten beginnen aan te vreten. Er moest dus wel wat gebeuren. Als dokters je onderzoeken, dan zoeken ze naar je geld. Maar waar het volgens Charles Parham om ging was het binnengaan van de onderwereld, net zoals Jona drie dagen in de buik van de walvis was, om zo deze dood te leren, want dat is het ware medicijn.

Maar ja, de pinksterbeweging is ook verschrikkelijk orthodox en je wordt daar ook gewoon vroeg of laat in een doos gestopt, dus dan moet je verder, en daadwerkelijk de hogere doden sterven. Soms is het medicijn een diepere dood. Want wat is het leven waard als het leven vals is ? Als er dan een uitstorting is geweest dan moet het ook weer gezifd worden, want er zit zoveel rotzooi tussen, en dan gaat het om het verdiepen en verder trekken. Every level has it's own devil.

Zo kwam ik tot zes belangrijke regels :

1. Het gaat erom toegewijd te zijn aan de zaak. Dat is het belangrijkste.

2. Doe alles in het verborgene. Maak jezelf geen naam, ga niet voor de eer, geef niet om je status. Laat de doden de doden begraven.
3. Geef je niet over aan doelloosheid. De doellozen zijn op een dwaalspoor.
4. Herinner je de eerste drie regels en zorg dat je de eerste drie regels houdt.
5. Alleen door grote verwarring kan er ergens gekomen worden, door niet met een overmoedig antwoord genoegen te nemen.
6. Het doel heiligt de middelen.

Hierop kon ik een nieuwe wereld bouwen. Ik moest hierin dus de hogere dood aanvaarden naar de oude wereld. Dat is dus geen zwart-wit extremisme maar een pad van ziften, herzien, nieuwe betekenissen geven. Ik wilde mijn verleden afsluiten, want het wurgde me. Ik had toen een droom over een opgehangen jongetje, diep onder de grond, tussen muren. Het is symbolisch voor het verleden. Ik moest het jongetje dus ook aanvaarden, in mijn hart aannemen, ook zijn dood. Dan pas zou het jongetje weer kunnen leven. Als iemand dan ons een stuk geestelijk leven wil verkopen, dan kunnen we ook zeggen : 'Nee, dank je. Ik sterf liever een diepere dood.' Waar is het medicijn ? Het is juist een diepere dood. Vals leven willen we niet hebben. Maar als we dan de diepere dood naar dat soort dingen aannemen dan mag er ook weer een dieper leven zijn, mag het jongetje dat opgehangen was weer beginnen te ademen.

Charles Parham stelt dat Salomo met verkeerde vrouwen omging die dokters met zich meebrachten. Medici die buiten God om werken mengen drugs en gif, en dat terwijl God's volk daarvoor geen dokters had. Parham gebruikt hiervoor bijbelverzen van Jeremia : 'Gij hebt geen genezende medicijnen.' (30:13) 'Gebruik van medicijnen is allemaal ijdelheid.' (46:11) Oh, wat haatte die Charles Parham dokters, en niet zonder reden. Ook Napoleon haatte hen, en zei dat ze voor heel wat verantwoordelijk zouden staan voor de troon van God, voor zovelen die zij hadden bedrogen en gedood. Hij haatte de medische industrie, en zwoor bij het natuur medicijn : water, lucht, en hygiene. Hij stelde dat dokters in het hiernamaals verantwoordelijk zouden staan voor meer verlies van levens dan generalen. Hij wantrouwde al hun vreemde medicijnen waarmee ze massa moorden pleegden op het volk. De medische wereld was een pseudo-wetenschap die het volk had misleid, die de mens had losgetrokken van de natuur en gevangen had gezet. Daarom moest allereerst de pinksterbeweging wel komen, maar het ging al snel mis. Het werd al snel een nieuwe orthodoxie, een nieuwe gevangenis, een nieuwe markt. De pinkster reformatie was vastgelopen. Er moest eerst een diepere dood komen.

Dan gaat Charles Parham verder met zijn oordeel op de medische wetenschap : 'De medische wetenschap en haar beoefenaars worden genoemd door het OT en NT in verbinding met hen die schuldig zijn aan de vuilste en gemeenste, laaghartigste zonden tegen God en de mensheid.' Hij stelt dat de beoefenaren van de medische wetenschap in het Hebreeuws en Grieks heksen zijn die drugs en gif mengen. Het zijn dus helemaal geen medicijnen. Ze beheksen mensen. Ze dragen hun giffen naar de mens toe om het daar te dumpen. Het heeft niets met God te maken. Parham noemt het een altaar aan de Moloch, de octopus god, oftewel de god van de kinderoffers. Het is een altaar van misbruik. Ook ik heb mijn familie er destijds van beschuldigd dat ze hun kinderen aan de Moloch hebben geofferd, aan Jim Jones. God ziet alles. Er waren dus ook goede dingen in de pinkstergolf, waar we ook over spraken in ons profetisch info-blad 'De Vloedgolf' in 1994. Deze golf ontstond aan het begin van de vorige eeuw. Maar we stelden ook heel duidelijk dat er nieuwe golven moesten

komen om alles verder te zuiveren en te heiligen. We bespraken toen de drie golven die al geweest waren, en een nieuwe golf, waarover we zeiden :

'Er zal een wereldwijde golf komen van zelfverloochening en heiliging; de vierde golf. Deze golf zal zo verschrikkelijk hard inslaan op het menselijke vlees dat velen zullen afhaken en het als 'belachelijk' bestempelen. Vele predikers en christenen die fanatiek meededen en meejuichten met de eerste drie golven zullen geen deel uitmaken van deze vierde golf.'

En dan bespreekt hij dat als je buiten God om dingen wil gaan doen je eigenlijk een valsemunter bent, want alleen God is het ware. Zo is dan ook het hele medische systeem een crimineel systeem van valsemunterij. De mens moet eerst sterven aan zichzelf om tot het ware leven te komen. Dat is de sleutel, maar die sleutel is vertrapt en vervalst door het medische systeem. Charles Parham stelt dat hier een hele zware straf op ligt. Hij vergelijkt het met Judas die dertig zilverlingen ontving voor zijn verraad en moord. Dat is wat de medische wereld boven de nek hangt ! En deze moordenaars zoeken, stelt Parham, slechts het applaus en de eer van meer lafhartige boeren en een imbeciele natie. Het is de opening van de kaken van de hel, stelt Parham, allemaal om vraatzucht.

Daarna stelt Parham dat we ons open moeten stellen voor de hogere adoptie, wat in principe gewoon de overgang is van het vleselijke naar het geestelijke. Hij ontmoette een wezen genaamd verlossing, maar in wezen was dit de adoptie. Dan heeft hij het over dat de engel Michael zal opstaan en zal komen voor de kinderen, omdat hij de beschermengel van de kinderen is, wat in het boek Daniël staat. In Openbaring staat er geschreven dat er een kind geboren zal worden om dan tot God genomen zal worden, wat volgens Parham een beeld is van de opname, allen die worden opgenomen, wat we overigens geestelijk nemen, als de geadopteerden. Ik moet dan ook weer denken aan het opgehangen jongetje. Als theologie niet meer om het kind draait, dan is het hopeloos geworden. In het boekje over het opgehangen jongetje wat ik in de hemel las heette het jongetje trouwens Theo Logie. Theo was zijn voornaam en Logie was zijn achternaam, maar zie wat de mensen van theologie hebben gemaakt. Ik ontmoette hem in een droom. Ik vroeg hem of hij ook een moeder had, maar die had hij niet, alleen maar bij flitsen in de nacht. Hoe hij was opgehangen ? Door grauwe theologen in de nacht, door piraten.

Lieve mensen, theologie is vaak Theo loog in plaats van Theo sprak de waarheid. Ook de piraten vereerden hun eigen gehangen jongetje, als monument. Daar voerden ze handel mee op hun schepen. Het hemelse boekje zei hierover : 'Hij zag schepen op zee, piratenschepen, zulke rijke schepen, met grauwe figuren … Zij predikten theologie om gezien te worden, om naam te maken, om steden te bouwen. Zij roofden op zee. Zij vereerden het hangende jongetje, maar zij luisterden niet naar de regels. Zij verkochten alles wat met het hangende jongetje had te maken. In de steden werden grote vreetfeesten gevierd omtrend het hangende jongetje …'

Er zijn volwassen die zo 'volwassen' zijn geworden dat ze het kind totaal, maar dan ook totaal uit het oog zijn verloren. 'Oh, wat zijn we weer volwassen, oh wat zijn wij belangrijk.' Ze zijn zo 'volwassen' geworden dat ze het kind hebben gedood, het jongetje hebben opgehangen. Wie oren heeft die hore. De stem roept nog steeds in de wildernis.

In 1995 hadden we in ons blad 'apostolisch frontnieuws - de orkaan' (een zuster blad van ons tijdschrift 'profetisch info-blad - de vloedgolf) een artikel genaamd 'de verborgen bronnen van de geestesgaven.' We gaan verder met dit onderwerp in het nu volgende artikel. Wat wordt er eigenlijk door het kerstfeest verborgen gehouden ?

Hoofdstuk 6. de verborgen bronnen van het kerstfeest

Het kerstfeest komt eraan, maar wat is het ? Het feest der gaven ? We kunnen het dan beter over de geestelijke gaven hebben, maar wat zijn dat dan ? Dat kwam eigenlijk altijd tijdens of na het pinksterfeest. Waar het om gaat is van het materialisme weg te komen. Het heeft wel symboliek en diepere geestelijke betekenissen, maar men maakte het te orthodox, te letterlijk, te materialistisch.

Er zijn dus een heleboel geestelijke gaven, zoals kennis, profetie, onderscheiding, genezing, enzovoorts. Maar wat houdt dit allemaal in ? Het is natuurlijk wel een interessant onderwerp voor mensen die willen loskomen van het materialisme. Je kunt niet zomaar tot de gave van kennis komen. Allereerst is het niet zomaar een gave, maar iets wat je moet verdienen en leren. Maar tot de gave van kennis, wat dus een loonsgave is, kom je alleen maar door de gave van profetie, en ook dat is een loonsgave en betekent dat het van boven moet komen, zodat je niet in vleselijke, aardse, materialistische kennis terecht komt, want die is vals. Om dat dan vervolgens weer goed te doen moet je tot de loonsgave van onderscheiding komen, wat je dus ook weer moet leren en wat niet zomaar in je schoot wordt geworpen, want er is zoveel bedrog. Oplichters op elke hoek van de straat, dus leren, leren, leren, en eerlijk verdienen allemaal, dat is de enige weg. God spreekt tot de mensen, of het hogere spreekt tot de mensen, het hogere intellect, en dat wordt weleens profetie genoemd in de theologie. Het is een theologisch woord. Theologie is een bepaalde taal, een bepaalde terminologie. Het komt uit het land van de theologen.

Na het pinksterfeest komen de gaven, de charismatische gaven, of charismatische stroming, wat ook een golf was in de vorige eeuw, in het midden ervan, na de grote pinksteruitstorting aan het begin van de vorige eeuw. Het werd de tweede golf genoemd, waar ons tijdschrift 'profetisch info-blad – de vloedgolf' ook over ging in 1994. Er werd toen gesteld : 'profetisch leven of vleselijk leven ?' Dat was de keuze waar de mensheid voor stond. Eigenlijk dus : leven vanuit de hogere kennis, of vanuit de lagere kennis. Heel veel mensen nemen er genoegen mee een 'mavo-schaap' te blijven wanneer het aankomt op geestelijke scholing, om het maar even metaforisch te zeggen, dus ze blijven lekker gezellig 'middelbaar', hoeven niet veel na te denken, en gaan niet voor de hogere geestelijke scholing. Zo bedonderen ze dan anderen. Ze begrijpen een heleboel niet van hoger opgeleiden in het geestelijke en gaan dan hun etiketten plakken. Met God moeten wij niet op mavo-niveau blijven,

maar naar hoge school niveau gaan, anders worden we bedonderd. Dit heeft dus niets met aardse scholen te maken, maar met geestelijke, hogere, oftewel profetische, kennis.

In ieder geval moet dan alles getoetst worden, waar we veel over hebben geschreven. Voor de gave van onderscheiding komt heel wat kijken, anders wordt je bedonderd waar je bijstaat. Daarom is hoge school niveau demonologie onmisbaar. Er liggen teveel gevaren op de loer. Geestelijke 'mavo-schapen' komen hier niet doorheen. Nogmaals : dit heeft niets met aardse scholen te maken, want dat zijn gevangenissen en de kinderen leven daar in ballingschap. Er moet daar een grote uittocht komen. Of je nu op zogenaamd lager of hoger onderwijs bent ingedeeld is allemaal bedrieglijk, want het gaat om je relatie en toewijding tot God, oftewel de hogere kennis. De mens moet loskomen van menselijke mind control en allerlei menselijke instanties die alles omdraaien en altijd weer de 'geschoolde' dommen een lintje geven. Dat zijn getrouwe schapen voor hen, dus die worden daarvoor beloond, en die misleiden ook weer andere domme schapen. God kan dus in al die lagen van aardse scholen mensen gebruiken, juist ook in het zogenaamde lagere onderwijs, want die mensen zijn vaak niet aangetast door het systeem. Maar als je geestelijk gezien, dus in je relatie met God, bij het lagere onderwijs blijft hangen, of het middelbare onderwijs, als een geestelijk 'mavo-schaap', dan pas heb je echt een probleem. Je moet namelijk hogerop komen met God, anders wordt je bedonderd, en bedonder je ook weer anderen, enzovoorts. Die kettingreacties van geestelijke mavo-schapen blijven maar doorgaan, en ze worden gefokt, dus ze hokken ook weer door.

Maar goed, als je dan de gave van onderscheiding wil hanteren om te komen tot ware profetie, dan heb je dus een grote dosis voorzichtigheid nodig, wat in de theologische taal ook wel 'de heilige vreze' wordt genoemd, en 'de heilige depressie', zodat je eerst mindert, en geen overhaaste beslissingen neemt.

De mens heeft dus niet zomaar een uitstorting nodig van 'de heilige geest', of 'het heilige geestelijke', maar zoals in het verhaal van het opgehangen jongetje : de heilige dood, dood naar de onkunde, het materialisme, het bedrog, en dan kan de mens verder. De mens moet dus eerst aan zichzelf sterven, zoals het jongetje. Dat is de basis voor iedere verdere geestelijke gave.

Hoe gaat dat dan verder in het verhaal van het opgehangen jongetje ?

Het jongetje heeft de heilige dood ontmoet, en wordt dan met haar meegenomen tot de eerste gave, en dat is de gave van de grens-gevoeligheid. De mens gaat telkens over de grenzen heen, omdat de mens die grenzen niet kent, niet ziet. De mens is blind. De mens voelt de grenzen niet, omdat de mens zwaar dronken is. Daarom moet de mens eerst gevoelig worden voor de grenzen. De mens moet komen tot de hemelse douane, of het blaf feest. De mens mag om deze gave bidden, en deze gave leren. Hoe gevoeliger je wordt voor de grenzen, wat op allerlei gebied kan zijn, hoe meer de grenzen onder stroom komen te staan, dus als je dan te dicht bij zo'n grens in de buurt komt, dan wordt je door een bepaalde voltage weggestoten. Dat wordt het blaf feest genoemd, want de mens wordt dus zo beschermd. Het is dus een soort schokdraad. Als de mens die gave ontwikkelt, dan komt de mens tot de tweede gave, de gave van de gevoeligheid voor ingewikkeldheden, waarin de mens dus overzichten krijgt, als landkaarten, en waarin kennis opgeslagen kan worden. Zo werkt het eigenlijk een beetje. Eerst moet de mens de grenzen leren, en dan is het veilig genoeg om tot de hogere ingewikkeldheden te komen, en daar gevoelig voor te worden. De mens wordt dus zo tot een soort hemelse computer.

Het is dus een pad van de gaven. Doordat het jongetje de grenzen leerde ontstond dit pad er, en zo wordt de mens dus over dat pad, wat ontstaat binnen de grenzen, veilig geleid door het leven. Het blaf feest ligt dus verborgen onder het kerstfeest. De mens moet weer kind worden en komen tot de verkeersregels, tot de verkeersvoorlichting. Dat is een spel van grenzen, niet alleen in ruimte, maar ook in tijd, ook in bezigheden, in bezit, enzovoorts enzovoorts. Op alles moet deze gave toegepast worden. Om ons heen zijn tekenen om dit te leren. Daarvoor mag de mens gevoelig worden. Grens-gevoeligheid is een belangrijk zintuig en fundamenteel om van het leven het beste te maken. Pas dan is de mens dus veilig genoeg om zich te wagen aan de hogere ingewikkeldheden, en zal de mens gevoeligheid hiertoe ontwikkelen, het belangrijke tweede zintuig, de tweede gave. Hierin kan zich dan doel-gevoeligheid ontwikkelen, zodat de mens meer en meer de doelen onder ogen kan komen om daar op gericht te zijn, het derde zintuig of derde gave. Zo onstaat hierdoor een vierde zintuig : volgorde-gevoeligheid, zodat de mens niet meer voortdurend de volgordes van het leven omdraait, en zo niet meer bedrogen wordt.

Er zijn dus vier zintuigen, vier gaven :

1. grens-gevoeligheid
2. ingewikkeldheids-gevoeligheid
3. doel-gevoeligheid
4. volgorde-gevoeligheid

Waarom is dit zo belangrijk ? De kerken hebben alles omgedraaid, en zijn niet gevoelig voor de volgordes en de voorwaardes, allemaal vanwege hun materialisme en eerzucht, hun verkoopzucht. En dat komt omdat het fokkerijen zijn. De schapen vallen voortdurend ten prooi aan de wolven. Daar leven ze van. Ze zijn niet strategisch. Ze gooien alles door elkaar, zoals wanneer hun kinderen door de vijand worden afgemaakt vallen ze de vijand niet aan, maar gaan de vijand bij voorbaat al lopen vergeven, en dan staan ze erbij en kijken ze ernaar, als de NSB ! Ze weten niet eens wat vergeving is, laat staan geestelijke oorlogsvoering. Als je kinderen voor je ogen gemarteld worden dan is vergeving van de vijand wel het laatste wat je als ware ouder zou doen. En dan hebben ze jarenlang de geestelijke gaven lopen afwijzen en het bestaan van demonen. Nooit nemen ze hun kinderen serieus. Nooit. Ze staan aan de kant van de vijand. 'Gegroet,' moet je dan zeggen tot zulke kerken, en rennen zo hard je kan, en zo lang je kan. Anders ga je eraan. Dat heb ik moeten doen. Pinksteren redde mijn leven, en ik kwam toen in de charismatische beweging. Niet alles is daar koek en ei, maar voor toen was het mijn redding. God gebruikte het, maar every level has it's own devil, dus ook daar moest ik op een gegeven moment weer van wegrennen. Het was nog maar het begin. Ik denk er dus met gemengde gevoelens aan terug. We mogen het kind niet met het badwater weggooien, maar we mogen ook zeker niet door valse, overmoedige 'vergeving' de vijand vrij spel geven om onze kinderen uit te moorden ! Dat zijn allemaal luie excusen om geen geestelijke oorlogsvoering te hoeven voeren. Lekker makkelijk. Dat soort onstrategische zetten in geestelijk schaken komen van de tegenstander zelf. Men rotzooit maar wat aan.

Vandaar dat het belangrijk is de geestelijke gaven te ontvangen en te ontwikkelen, als wapen hiertegen. Er zitten teveel parasieten hier in de lucht. En wie gooit nu zomaar wijd de deur open en laat alle parasieten binnen, alle inbrekers en laat ze iedereen uitmoorden, om dan te zeggen : 'En ik vergeef jullie allemaal.' Wie doet dat ? De mensen die dat zeggen slapen trouwens wel met een

honkbalknuppel naast hun bed, 'voor als er inbrekers komen.' Dus als het om henzelf en hun huisje gaat, dan vergeven ze ineens niet meer zo snel. Haha, wat een huichelaars. Geef mijn portie dan maar een fikkie. Ik weet dat we met nazi's te maken hebben en met nsb-ers, en dan is het beste wat je kunt doen je kinderen al vroeg waarschuwen. Ken je grenzen.

De mensen moeten de voorwaarden voor alles weer leren kennen, en hun eigen stomme bureacratie overboord gooiten. Het gaat om de hemelse voorwaarden, niet de aardse voorwaarden. Daarom mag de mens voorwaarden-gevoeligheid ontwikkelen. Dit komt ook weer tegemoet aan de grenzen-gevoeligheid, want het laat zien waarom er grenzen zijn. Uiteindelijk komt de mens dan tot de reden-gevoeligheid, zodat de mens het hoe en waarom begrijpt.

1. grens-gevoeligheid
2. ingewikkeldheids-gevoeligheid
3. doel-gevoeligheid
4. volgorde-gevoeligheid
5. voorwaarden-gevoeligheid
6. reden-gevoeligheid

Hierin zijn teveel afleiders en uitdovers, en daarom moet de mens als basis de heilige dood blijven sterven, en moet de heilige dood op dit pad de gids blijven, zoals ook het opgehangen jongetje deze vrouw als zijn gids had, als symbolische voorstelling daarvan. Net zoals bij het christendom de heilige geest, of het heilige geestelijke de christen leidt op het pad van de geestelijke gaven, als basis en bron. Er zijn dus duidelijke parallellen, maar hier wordt het verdiept. De christenen, met name de westerse christenen die daadwerkelijk van toeten noch blazen weten, zijn vastgelopen. Vandaar het hemelse verhaal over het opgehangen jongetje, wat in dromen tot mij kwam.

Zes regels, zes gaven, als de zes dagen van een nieuwe schepping. Hij ging dieper en dieper in de grottenstelsels onder de grond, om te zoeken naar geheimen. De heilige dood leidde hem. Hij was op zoek naar de zevende dag, de rust. Zes dagen zult gij arbeiden, maar de zevende dag is de rustdag. Dat is natuurlijk symbolisch.

Uiteindelijk vond hij de rustdag die was opgeborgen in een grot, maar deze rustdag werd bewaakt door een heks die zeven schoenen droeg. Ze begon haar schoenen uit te trekken en naar hem toe te gooien. Ze had geroepen dat als hij door één van haar schoenen geraakt zou worden, dan zou hij voor eeuwig verstenen. Uit alle macht probeerde hij toen weg te komen en de schoenen te ontwijken, maar helaas werd hij toen toch door een schoen geraakt, en versteende voor eeuwig.

Arm, arm jongetje, hij was zo dichtbij gekomen, maar nu eeuwig verwond door een heks. Voelen wij ons ook niet zo soms, alsof we door iets voor eeuwig verwond zijn geraakt, alsof we er maar niet van kunnen genezen ? Dan mogen we terugdenken aan het versteende jongetje. Hij was al zo dichtbij, en toen leek alles uit zijn vingers weg te glippen. Voor velen zal het zo herkenbaar zijn.

Hij moest weer een hogere dood sterven. De heilige dood kwam tot hem. Het was een eeuwige dood die hij ditmaal moest sterven, eeuwig afsterven aan het materialisme, de vraatzucht, en alle leugens en bedrog wat daarbij komt kijken. Alleen zo zou hij de eeuwige rust kunnen binnengaan. Hij kon zich niet bewegen, en hij stond daar als bevroren. Ook de heks was bevroren, versteend,

want ze betaalde immers een hoge prijs om dit het jongetje aan te doen. Overal begon het te sneeuwen en het werd winter. Het standbeeld van het jongetje kwam helemaal onder de sneeuw. En hij moest wachten totdat het lente werd. Toen begon hij weer te ontdooien, en kon hij zich weer langzaam bewegen. Maar de heks ontdooide niet. De heks was nog steeds van steen. Heel voorzichtig is hij toen langs de heks heengegaan, door de opening van de grot waar de eeuwige rust was. Hij viel daar in een diepe slaap. De heilige dood en het pad van de geestelijke gaven had hem geleid tot de eeuwige dood, en zo kon hij uiteindelijk de eeuwige rust binnen gaan, en zo werd hij het dromende jongetje.

Hoofdstuk 7. leven in het vlees of in variatie ?

De luie, vraatzuchtige mens denkt heel makkelijk over de gnosis, over de kennis. Hij wil alsmaar meer kennis, zonder deze kennis daadwerkelijk te beveiligen. Hij wil dus ook het pakpapier om de kennis niet, en verdere beveiligingsdozen. Hij wil niet puzzelen, maar het kant-en-klaar hebben, recht voor z'n raap. Dikke boeken houdt hij daarom niet van. Het moet kort en simpel blijven. Verhalen houdt hij ook niet van, want dat is volgens hem niet to-the-point.

De mens moet eindeloos variëren met bestaande kennis om het uit te werken, te verdiepen, te beschermen, opdat de mens verder kan. Alle bestaande kennis moet daarom wel gewikkeld worden in verhalen, omhuld worden, anders gaan de parasieten de blote kennis aanvreten. De mens moet weer zorgdragen voor de kennis, zoals bijen dat doen in hun korven met dat wat ze van de bloemen hebben genomen. Het wordt uitvoerig bewerkt, uitvoerig gevarieerd. Daarom is variatie-gevoeligheid zo'n belangrijk zintuig. Er moeten dus een heleboel vormen komen van hetzelfde.

Ongevarieerdheid is een zwakheid. De mens moet leren variëren, ook in hetzelfde, en daarom is herhaling belangrijk, telkens net op een andere manier. Zo komt de mens los. Zo wordt de mens en de kennis beveiligd. Telkens komen er laagjes overheen. Is de mens open voor deze natuur laagjes ? De mens moet werken met de kennis : spinnen en weven, zoals de hommels en de bijen, ijverig zijn als mieren. De mens kan dus veel leren van de insecten wereld. De mens is ingedut en wil alles vlak houden, alles simpel. Lekker makkelijk. Maar dit kost de mens z'n kop. De mens wordt zo makkelijke prooi. Ik heb veel mensen in de gnosis zo zien indutten. Er liggen allerlei gevaren op het pad van de gnosis, van de hogere kennis, allerlei mijnen. Daarom blijf ik hierover prediken en

onderwijzen. Er zijn mensen die na een paar jaartjes gnosis wel vinden dat ze genoeg gestreden hebben, en maken zichzelf dan wijs dat de demonen nu wel verslagen zijn zo'n beetje. Ze zijn vervroegd met pensioen gegaan. Ze updaten hun computers niet meer, terwijl de vijand rustig doorgaat. Ik blijf daarom zeggen : de gnosis is niet makkelijker en simpeler dan raket technologie. Als je je neerlegt bij het zijn van een geestelijk mavo-schaap, dan heb je gewoon de oorlog al verloren. Dan ben je ingenomen en dan wordt je voor de gek gehouden voor de rest van je leven. Het bourgondische leven trekt de mensen. Lekker feestvieren. Lekker makkelijk. Lekker dom blijven, niet meer doorstuderen. 'We hebben nu wel genoeg gestudeerd.' Maar je bent nooit te geleerd om verder te leren. Overal stoppen mensen om je heen met leren om er een marktje van te maken. Laat je er niet door bedriegen.

Leren variëren, zodat het materiaal veilig is. Leren beveiligen, leren omhullen, zodat het overlevingskansen heeft. Als je een stuk kennis hebt gevonden moet je er wat voor doen. Dan begint de oorlog pas, want dan zullen de parasieten het aan gaan vallen, in al hun slinksigheid. Wie meent te staan, zie toe dat hij niet valle. Ga creatief om met de kennis. Herhaal het over en weer en giet het in allerlei vormen, op allerlei manieren, zodat het tot een leger wordt, en de kern beveiligd is. Laat het niet open en bloot liggen. Ga er niet eenzijdig mee om. Bouw er een kast omheen, een verhaal, een doolhof waar de parasieten het niet zomaar kunnen weggrijpen. Blijf het omcirkelen, blijf het uitbroeden, blijf het verwarmen en koesteren. In de variatie mag de mens dus niet indutten, maar moet de mens komen tot de eeuwige variatie. Uiteindelijk moest het jongetje dat ontvangen na de eeuwige dood te hebben ontvangen.

Variatie is de manier om los te breken, eindeloze variatie. Neem niets zomaar eenzijdig wat op je afkomt. Varieer het eindeloos, en breek los van de opsluitende, dogmatische, orthodoxe parasieten. Ze willen je fokken, en dat kan alleen maar door je eenzijdig te houden, oncreatief, ongevarieerd. Denk aan de bloemen die alles warmbloedig omcirkelen, die alle natuurdraden weven en spinnen, blijven omhullen totdat het beste eruit voortkomt, een trap naar een nieuwe verdieping, en dan doen ze hetzelfde. Ze stoppen nooit. Ze gaan eindeloos door. De mens rafelt alles af. De mens wil alles snel-snel, kant en klaar. Ze kennen het bloemenleven niet, en het leven van de bijen en de hommels niet. Het zijn grauwe, fletse figuren geworden. Altijd kibbelen ze, maar ze werken nergens voor. Ze willen alles direct op tafel hebben, en hebben altijd alles op anderen aan te merken, alleen maar over oppervlakkigheden. Ze leven in het vlees, niet in variatie.

Ik wil afsluiten met een artikel van ons van vroeger, genaamd 'de chemische kerk' :

Een kerk die zo parallel loopt aan wereldse praktijken, een kerk met kunststoffen in plaats van het kruid der wildernis. Hoe zou God daarover denken ? Het kruid komt met de doorn en de angel, terwijl de kerk een chemisch goedje voor de binnenstromende massa heeft. Velen zijn bang voor de wildernis, bang voor de lijdende God. Gods noodkreten en lijdenskreten zijn onverdragelijk, en ook de strijdkreten en wee-kreten van zijn engelen. Een kerk die oordoppen uitdeelt, een chemisch middeltje in strips uitdeelt, dat het bloed van Christus wordt genoemd, en de zalving van de Heilige Geest. Een kerk met roddel-magazines, met plastik bijbels, speelgoed-bijbels, een kerk die zijn hart ergens anders aan heeft verloren.

Een kerk met dienaren als politieke ministers, met stropdassen zo duur mogelijk, om als dood en goed gestropt te zijn tegen de noodkreet van hongerend Afrika. God hongert niet, want de

chemische kerk heeft voedsel genoeg. Dure kleding als harnassen tegen de geur van de wildernis en het kruis. Een kerk met hoge kronen en hoge tronen, want God regeert immers. Met het avondmaal is de wijn zwart geworden, het brood verkleurd. Als de verboden appelen ligt het daar, een chemisch mengsel. De boom des levens verbannen naar de wildernis.

Een kerk met zoveel kleuren, maar de kleur van het kruis kennen ze niet, een chemisch middeltje smeren zij op de hoofden van hun patienten. Even lijken de patienten op te fleuren, de kerk heeft hen gered, met dure woorden, maar dan storten zij al gauw neer, of klimmen hoog op om samen met de hoge heren feest te vieren. Er is feest in de stad, en er is feest in de kerk, niemand zal de roep van de wildernis nog horen. Maak lawaai, gebruik veel kleur, beweeg de vlaggen. De marionetten zijn gemaskerd, dodelijk speelgoed voor de kinderen. Toe pappa, toe mamma, laat me nog even spelen, want morgen is alles weg, en staat de chemische kerk me in de weg.

En de dienaren van de chemische kerk, bestuurd door de laatste mode, de wapenrusting van de wereld en de schijnbewegingen van de grote kermis, sluiten de put der wildernis. Het is over nu, het gegil van God niet meer horende. Nu zal iedereen ingespoten dienen te worden met de spuit van de chemische kerk, of diep in de put belanden. Ja, de chemische kerk lacht, hoog tronende op zulk een macht. De inquisitie leren zij, treiterende hun slachtoffers met eeuwige hel. Dienaren van de chemische kerk, mode-agenten, maar er is niets moois meer. Diep in de wildernis bloeit een bloem, met de bloesem van verloren dromen. Maar zij van de chemische kerk zijn te ver weg, hun ogen gesloten.

Hoofdstuk 8. het voortijdse alfabet

Honden aan de ketting

Je mag niet leven, je mag niet denken, je mag niet studeren. Je mag helemaal niets in die vuile familie kerken. Het enige wat je mag is zoals hen zijn. Zo niet, dan krijg je een etiket op. Dat beslissen zij, de laag opgeleide, labiele types, verstrooide warhoofden, die alles maar dan ook alles uit roddelblaadjes halen, en blindelings dronken marktkooplui volgen over de ruggen van hun kinderen heen. Het is de kanker die woedt in de samenleving. Pap er niet mee aan want het springt zo op je. Het zijn parasieten die in de mens willen huizen, nestjes willen bouwen in hun hoofden. Je wordt totaal gebrainwashed. Ze hebben allerlei smerige taktieken hiervoor. Slijmen en aardig doen om hun doel te bereiken is hen niet vreemd. Maar als ze konden zouden ze de botten van je lijf afvreten. Ze kunnen een bepaalde streep niet over en ze worden in de gaten gehouden. Tot hier en niet verder ! Het zijn honden aan de ketting. Kom niet te dichtbij. Het zijn verbale messentrekkers. Door veel slijmen weten ze hun cultussen echt wel groter te maken en mensen dom te houden. Ze kunnen niet tegen creativiteit, ze kunnen niet tegen intelligentie. Alles moet volgens hun laag opgeleide, kortzichtige boekjes gaan. Als ze iets niet begrijpen dan is direct grote paniek, en halen ze hun etikettendoos erbij om mensen als zwarte schapen te brandmerken. Zijzelf zijn het hogere ras. The end.

Nou, dat was een interessante film, zeg. 't Lijkt wel alsof we naar een tweede wereldoorlog film hebben gekeken. Een onsmakelijke horror film is er niks bij. Het spookhuis zou er voor op de loop gaan. Lieve mensen, de duivel heeft de ergsten van de ergsten op ons afgezonden, en dat was ook wel te verwachten. Er mocht bij ons vroeger niet over de duivel gesproken worden. Dat was een verboden onderwerp. Ik heb altijd geweten waarom. De duivel wil namelijk niet ontmaskerd worden. En je kan een kind uit zo'n kerk halen, maar hoe haal je de kerk uit een kind ? Het is een levenslang trauma, als een eeuwige wond. Het moet genoemd worden. De opgesloten mens die om hulp roept moet weten dat er voor hem of haar gestreden wordt. Daarom blijf ik het noemen. De strijd gaat door. Voor nu hebben we de wonden nog, om verbonden te blijven aan hen die nog vast zitten. Deze wonden zijn onze zintuigen en zelfs onze wapens. Ook herkennen we elkaar aan onze wonden.

Variatie

De Egyptenaren varieerden al. Ze schreven hun teksten van links naar rechts, van rechts naar links, van beneden naar boven en van boven naar beneden, en op vele verschillende manieren, wat een manier was van zowel beveiliging als opslag. Tegenwoordig raakt men helemaal in paniek als iemand een schrijffoutje maakt. Dat is toch wel het einde van de wereld, terwijl het eigenlijk levensbelangrijk was, voor de variatie, om hen te redden.

Als je niet meer kunt varieren, en je durft nooit een schrijffoutje te maken, dan ben je dus eigenlijk al dood. Dan hebben ze je al. Het systeem moet gebroken worden. Ze willen de mens eenzijdig houden door de papieren paus uit te hangen. Durf je tong uit te steken.

Beschrijf je kennis op vele manieren, in verschillende lagen van symboliek en in verschillende talen, in grote gevarieerdheid, opdat het zal overleven. Eenzijdigheid en kortafheid is een kou die het vruchtje zal doden. Daarom zijn religies, verschillende religies, belangrijk, om verschillende lagen van symboliek te creeeren voor beveiliging en vruchtbaarheid. Daarom gaat de christen die

zich boven de islamiet waant het ravijn tegemoet. Als de christen in Arabië zou zijn geboren dan zou de christen islamiet zijn geweest. Laat geboorte dus niet bepalen wat je bent, maar varieer. Werk de kennis uit in vele lagen en talen. Zo kan de kennis opgevoed worden en overleven. Eenzijdige kennis zal sterven. Parasieten zullen het vinden en doorboren en verteren. Wees een goede broedster. Verlaat het nest niet voortijdig om ergens anders nieuwe eieren te maken terwijl je nog niet eens je eerdere eieren hebt uitgebroed. Wie het kleine niet eert is het grote niet weert.

De mens is niet daadwerkelijk warm en amoureus, maar koud en onverschillig. Hebberig. Ze willen alles weten, nieuwsgierig als ze zijn, maar ze achten het van geen waarde. Ze lezen het als de krant en donderen het weer weg. Ze koesteren geen boeken, geen kennis. Het zijn slechts opgezette vogeltjes. Ze hebben het helemaal laten bevriezen, laten verstenen. Ze hebben er met de schoen naartoe gegooid. Ze hebben God in een te nauwe doos gedrukt. De mensheid is een bizarre karikatuur. Als je er te lang over nadenkt ga je eraan. Daarom : varieer. Leer symboliek te gebruiken, zeg het met andere woorden, benoem het in andere verhalen, in andere terminologieën, zodat er deuren geopend worden. Er zijn andere werelden dan dezen, maar de zintuigen van de mens moeten er open voor gaan. De mens moet er gevoelig voor worden, maar eerst is dan de gevoeligheid voor variatie belangrijk.

Om je heen klot alles samen en wordt ongelovelijk koud. Ga daarom naar binnen tot de warmte van variatie. Verwacht het niet van mensen. Mensen kunnen zo ineens verkillen en alles gaan afrafelen, zodat ze niet eens meer zien wie je echt bent. Ze trekken je omhoog op hun lange torens, maar als je er dan bijna bent laten ze je vallen. Het is een truuk. Verwacht het niet van mensen. Ze kunnen heel lang met je meegaan, en dan ineens is het afgelopen omdat ze te lui zijn om je te begrijpen. Altijd loop je weer op eieren. Ze zijn te lui om navraag te doen of je om uitleg te vragen, en dan zelf hun verhalen over je verzinnen en toeteren alles door. En mensen zijn goedgelovig. Als ze zonder enig bewijs geloven wat hun ouders hen met de paplepel hebben ingegoten, zelfs op late leeftijd, dan zullen ze ook datgene geloven wat anderen over jou vertellen.

Variatie is adem. Variatie is leven.

Halal

Het Hebreeuws bestond oorspronkelijk alleen uit medeklinkers, en de klinkers zijn er later bijverzonnen, dus vandaar dat de klinkers net zo goed anders kunnen zijn, en wat soms gewoonweg ook veel meer duidelijkheid geeft. Er was altijd al verschil vanwege verschillende dialecten en transliteraties. Als we het hebben over Sarah of Suri en Abraham, dan komen we ook bij Egypte uit, en bij de voortijd. En dat moet ook wel, want Egyptisch is de moedertaal van het Hebreeuws. Veel Hebreeuwse oorsprongen liggen in Egypte verborgen. Sa-rah is de gids (sa) van Ra door de onderwereld. In de voortijdse theologie gaf Suri een besmeurde, met bloed bevlekte lendendoek aan Abraham om zijn naaktheid mee te bedekken. De mens kan volle openbaring niet aan, en daarom is er het met bloed bevlekte voorhangsel.

Hosea komt van het Hebreeuwse woord os, sterkte, alertheid, s, wat ook weer terugwijst op de sa gids van Ra in de dodenwereld, dus ook op sarah, op Suri. De godin Suri is dus verscholen achter

het boek H-os-ea wat haar voorhangsel is. Calvijn noemt Hosea een voorbeeld van geduld. Soms kunnen we van de vrouwelijke Hosea, oftewel sa, sa-rah, Suri uitgaan, en soms van de mannelijke Hosea. Calvijn stelt in zijn commentaar op het boek Hosea dat Hosea het volk met de toekomstige wraak had gedreigd, want Israel was zichzelf te buiten gegaan aan rijkdom en macht, onder Jerobeam. Voorspoed had het land totaal dronken gemaakt, en daarom trad Hosea er tegen op. Het volk werd door God verworpen. De boog van Israel zou verbroken worden.

De voortijdse godin Suri bestaat uit de voortijdse letters S, de Aso, de proza, een vrouw met een kind aan haar borst in de rivier, en R, de Oru, het kruis, een breedheupige natuurvrouw. Deze letters afzonderlijk zijn ook godinnen, natuurvrouwen, natuurprincipes.

Juda, het tweestammenrijk, is de fallus van Israel, het tienstammenrijk, in de Hebreeuwse wortel (yad). Calvijn stelt terecht dat Juda de machteloze was, hebbende anderhalve stam, in zijn commentaar op het boek Hosea. Ze waren geplunderd door Israel. Er was zwaar onheil gekomen, en daarom waren ze verzwakt. Juda was tot grote armoede gebracht, tot honger, waarvan Juda ook een beeld is : de honger, de fallus. Israel minachtte Juda. Juda was niet groot in aantal en niet sterk. Daarom zou God zich over Juda ontfermen.

Calvijn spreekt dan over dat de Heere het volk zal ontbloten als een grote ontmaskering. Dit is dus weer iets wat Suri doet. De Heere zal hun feesten doen ophouden, en ze zullen niet door drogredenen de kastijding kunnen tegenhouden. Ze zullen niet van de Heere kunnen ontsnappen, stelt Calvijn, sprekende over het tweede hoofdstuk van Hosea. Calvijn stelt dat zij zo tot de honger werden geleid. Hierdoor zullen ook de akkers tot wildernissen worden. Calvijn stelt dat in de wildernissen een honger heerst die leidt tot een duizenderlei dood, en dat was wat het volk nodig had : een diepere dood, maar in het dal van Achor zal er vruchtbaarheid zijn. Calvijn stelt zoals Hosea dat de verlossing niet door wapens, strijd en ruiters komt, dus mensen zouden in hun dwaasheid tevergeefs op eigen kracht vertrouwen, maar dat God zelf zou verlossen, dus eigenlijk als iets moederlijks.

In Arabië is god genoemd ilah en allah, en in Israel alah (aramees) en el (hebreeuws, kanaanitisch), en de Germanen noemden het hel, als de moeder godin van de vruchtbaarheid, de baarmoeder, en we zien telkens weer de letter L terugkomen in verschillende vormen, wat helemaal terugleidt tot het voortijdse halal (ila), wat ook weer vandaag de dag in Arabië wordt gebruikt als het leven binnen de natuurgrenzen, oftewel de grens-gevoeligheid. Dit is verbonden aan het ijs en de honger, aangaande de restricties. Het is allemaal hetzelfde, en de voortijdse godin Halal verschuilt zich achter deze verschillende vormen. Zij is zeer krachtig. Halal is naast de ramadan een veelgebruikt woord in de islam, maar denk ook aan het judeo-christelijke 'halalluja', wat ook te maken heeft met het profetische leven, het blijven binnen de hogere grenzen. Halal moet natuurlijk symbolisch genomen worden. De mens moet de godin Halal weer leren kennen, en haar woorden leren interpreteren. Dit is dus de naam van de letter L in het voortijdse alfabet. In de Hebreeuwse bijbel wordt God ook wel Halal genoemd :
'Ik zal de heere roepen, die het waard is halal te zijn.' (2 samuel 22:4)
Wil je dus tot god komen : blijf dan binnen de grenzen, wees grensgevoelig. Daar gaat het over. God wordt op dezelfde manier Halal genoemd in Psalm 18:3. Ook in Psalm 113:3 is de naam van God 'halal' :

'Van het oosten tot het westen, zij de naam des Heren halal.' Alleen door halal kunnen we tot god komen, omdat halal de grenzen betekenen waaraan we ons moeten houden, en god is dus een metaforische voorstelling van de grenzen. God betekent dus grens, of grenzen. Kunnen wij daarmee leven ? Dan hebben wij god daadwerkelijk gevonden. Telkens weer wordt god in de hebreeuwse bijbel samen genoemd met halal. Zij horen bij elkaar. De laatste zes psalmen, van 145-150, zijn halal psalmen, waarin halal veelvuldig wordt genoemd en voorkomt.

Wikki

Vannacht had ik een droom over dat ik met kamp in Duitsland was, maar daar scheen ik ook te wonen. En er werd gewoon Nederlands gesproken. Het was natuurrijke omgeving, en ik was daar in de natuur, en kwam wat mensen uit Denemarken tegen die hier waren gekomen en weer terug zouden gaan, maar ze hadden het over een oorlog in Denemarken. Er werd met kanonnen geschoten. Ik vroeg toen of er hier in Duitsland ook oorlog was, maar dat was niet zo. In Duitsland was het veilig. Ik ging weer terug naar het kamp. Mijn vrouw in die droom was een levenspartner van lang geleden. Onze kinderen waren klein, en mijn vrouw deed een soort mededeling, en ik wist het al : een scheiding. Ja, want ze wilde haar jeugd terug en ik was veranderd. De kinderen begonnen toen te protesteren naar hun moeder. Ik was exorcist. Ik zag dat ze niet haarzelf was, omdat er een demoon in haar was gevaren. Ik zei : 'Demoon, wie ben je.' Toen sprak de demoon heel zacht door haar heen : 'Wikki.' Ik zei toen : 'Wie ?'

'Wikki,' sprak de demoon weer door haar heen, toen wat duidelijker. Ik verbrak toen die geest, opdat ze zelf kon kiezen. Deze demoon hield haar wil bezeten. Wikki was een veel groter systeem, een zwarte walvis. Het kamp was dichtbij een voorouderlijke stad die normaal gesproken in Nederland ligt, maar in de droom lag het in Duitsland. Dat komt omdat ik ook Duitse voorouders heb die toen naar Nederland zijn getrokken.

Wie of wat is Wikki ? Het is een systeem, een verstrooid systeem wat alles omdraait. Het heeft ook zijn eigen straf-systeem, en loon-systeem. Het is een systeem van mind control. Wiki komt uit Denemarken, het land van Kierkegaard die diep bezig was met de Sarahitische theologie, oftewel met Suri (het Suriitische). Wikki bewaakt de poorten tot de voortijden en het voortijdse alfabet. Het is een vals adoptie systeem, kinder roof en kinder offering. De kinderen worden met giftige moedermelk vergiftigd, zwarte melk. Die adoptie systemen of ontvoerings systemen werken door allerlei soorten instanties : school, medische bedrijven, kerken, families enz. Ze willen het kruis niet om tot de waarheid te komen, maar de dronkenschap om tot de leugen te komen, om zo anderen ook in dat systeem in te wijden, zodat ze geen last van hen hebben. Het is dus oorlogs strategie. Het is de narcose en hypnose van de vijand. De beste aanval is altijd de heimelijke infiltratie, zodat ze van binnenuit alles omver kunnen werpen.

Hoofdstuk 9. de voortijdse wortels van het boek Jozua

Jozua heette eerst Hosea, maar Mozes noemde hem later Jozua. Het heeft in de voortijd de aso-godin als wortel. Aso is de naam van de voortijdse letter S. Zoals Jozua het volk leidde, leidde de godin of natuurvrouw Aso ook het volk, wat in Egypte tot sa werd, de gids van Ra door de onderwereld. Calvijn stelt dat Jozua de overwinning niet kreeg door eigen kracht, niet door de boog, want dan zou de mens al snel door hoogmoed worden verblind. Het kwam van boven, zoals psalm 44 ook stelt, en deze verhalen moeten allemaal symbolisch genomen worden, omdat het over de geestelijke strijd gaat :

4 Want niet met hun mes hebben zij het land verworven,
niet hun arm heeft hen gered,
maar uw rechterhand en uw arm en het licht van uw aanschijn,
omdat Gij in hen een welbehagen hadt.

7 Want niet op mijn boog vertrouw ik,
en mijn mes verlost mij niet.

We doen het dus niet door het vleselijke, maar door het geestelijke. Niet door het lagere, maar door het hogere. Het is iets moederlijks. Het leidt terug tot de voortijdse bronnen van de natuur. De stad kan het niet doen, maar de natuur. Calvijn noemt in het commentaar op het boek Jozua de eigen wil en de verkeerde omgang waardoor de mens besmet wordt het vleselijke. Calvijn stelt terecht dat als de westerse vertalingen spreken : wees sterk, dat deze sterkte oprechte ijver betekent, en een volhardende gehoorzaamheid aan het hogere. Als we dit niet hebben, dan kunnen we niks van God afdwingen. En deze gehoorzaamheid betekent volgens Calvijn niet afwijken ter rechterhand, en ook niet ter linkerhand, dus de grenzen in achtnemen, zoals dat ook in Jozua 23:6 en Deut. 5:32 wordt gesteld. Dit is dus volgens Calvijn niet voor huichelaars en lichtvaardigen. Het gaat dus om de gave van grens-gevoeligheid ontwikkelen, anders werk je voor niks, buiten de grenzen. De ijver moet dus gericht zijn, in het geestelijke, niet dat je als een materialist als een dwaas heen en weer gaat rennen. Er moet contact komen met het diepere geestelijke, waar de mens zich op mag richten, op de binnenwereld. Zowel de bijbel als Calvijn moeten we symbolisch nemen bij het lezen. Calvijn stelt dat de ijver altijd gematigd moet worden door niet hardnekkig aan te dringen en door niet te blijven bij vooroordelen. De mens moet voor rede vatbaar zijn.

Calvijn stelt dat de geest van huichelarij overmoedig is en leeft in vooroordelen terwijl het vasthoudt aan de eigen wil. Dit noemt Calvijn de vrije teugel van lichtzinnigheid. Ze worden zo losbandig gedreven door de ziekelijke eigen wil. Calvijn stelt dan dat de ware God hoger is dan alle valse afgoden die de mens heeft gemaakt. We kunnen stellen dat hen die niet waarlijk aan hun eigen wil sterven en niet worden wedergeboren in de hogere, hemelse rede, telkens weer voor zulke afgoden vallen. En deze afgoden zijn zeer bedrieglijk en zeer heimelijk. Wanneer gaat de mens beseffen dat de kunstmatige realiteit om hem heen bedrog is ? Wanneer gaat de mens ontwaken ?

Als we kijken naar de voortijdse godin Aso, de wortel van Jozua en Sa in Egypte die Ra leidde door de onderwereld, dan is zij niet slechts een gids die de mens door de wildernis leidt, maar ook de opvoedster van de mens.

Het Wikki systeem wat de mens hypnotisch onder narcose houdt heeft ook een satelliet, genaamd Afhole, een arend. In een droom zag ik de arend, een zeer praatgrage arend, en een afleider. Als mensen het Wikki systeem proberen te ontmantelen probeert hij hen af te leiden en om te kopen. Hij is zeer sluw. Laten we goed beseffen dat dit via het gedachtenleven gaat.

Deze mensen, deze vuile families, willen over anderen heersen, denkende dat ze geestelijk van een hoger ras zijn, terwijl ze tegelijkertijd het geestelijke 'de ver van mijn bed show' noemen, en niet eens weten wat er in hun eigen boek, de bijbel staat. Ze worden helemaal overstuur als mensen iets zeggen wat ze niet kennen. 'Maar het staat in de bijbel,' zeg je dan. En deze mensen die denken dat orthodoxe christenen het hoogste ras zijn, en mensen die in de medische wereld werken, zijn vaak aan de alcohol in meerdere of mindere mate. Als je alcohol neemt kun je al niet eens meer helder denken. Daarom zijn ze ook zo volgzaam. Ze volgen altijd de massa's, altijd waar het geld rolt. Ze laten zich bedonderen door certificaten en andere zogenaamd waardevolle papiertjes, en die hebben ze gewoon gekocht of gestolen. Daarom moest Jozua komen. Het volk had verdere verlossing nodig. Daar gaat het boek Jozua over. Het gaat symbolisch over de strijd tegen de boze machten. De mens moest terugroven wat van hen geroofd was, en zo werden er weer grenzen gesteld en werd het land verdeeld. De mens moest in de voortijd in de wildernis heropvoed worden door Aso, en zij leidde tot de grenzen, tot grens-gevoeligheid, oftewel tot halal, net zoals Jozua, waarvan zij de voortijdse wortel is. De mens heeft een moeder nodig, als een gids en opvoedster in de wildernis, om tot het beloofde land te komen. Die moeder is slechts een metafoor van een principe, wat diep in ieder mens ligt.

Het Wikki systeem rooft kinderen om hen op te sluiten in de kerk en medische dwang. Ook worden ze in scholen geplaatst om hen te brainwashen en af te leiden van de demonologie. Omdat ze zo de theologie maar halfgebakken leren en niet weten wat het betekent, gaan ze het letterlijk opvatten en hebben niet meer de macht om het symbolisch te zien. Ze krijgen niet voldoende tijd, worden altijd weer opgejaagd door het materialisme. Het Wikki systeem doet het kind ten onder gaan in het consumerisme (vraatzucht, koopzucht), waar de arend Afhole hen inlokt, steeds dieper en dieper, als in een fuik. De voortijdse moeders roepen de mens terug. Deze codes liggen nog verborgen in het boek Jozua, in de diepe etymologie (leer der taaloorsprongen) die terugleidt tot de voortijd. In een droom had ik een gevecht met Afhole. Dit was meer een koude oorlog dan een gevecht, want ik mocht hem niet zomaar aanvallen. In deze koude oorlog kwam Siva mij tegemoet uit de theologie van India. Dit was echter een diepere code : S-Eva, Aso-Eva. Eva is de wording, dus dan betekent het de zelf-opvoeding. Wees voor jezelf een moeder. Zorg voor jezelf.

Hoofdstuk 10. Calvijn over Ezechiel, Jeremia, en Jesaja

Want het leven van kinderen is toch niks waard, dus maar witte plastic in hun botten donderen, denkt de tandarts, wat op hetzelfde niveau is als het chinese voetbinden wat vele eeuwen lang in stand werd gehouden. Dit is niet waar het kind om vraagt, maar wordt gedwongen. De mens is onder zware hypnose. Op scholen moeten de kinderen ook verplicht de meest domme onzin leren. Het menselijk geslacht is behekst. Het is nog erger dan zomaar reclame, want het wordt de mens opgedrongen. Eens zullen ze voor God's troon moeten verschijnen voor hun misdaden. Het lichaam is de tempel van God, ook een kinderlichaam, maar de afgoden worden onder dwang in het kind geplaatst. Het is tempelontwijding, een verkrachting van de natuur. Er is een dag tegen alles wat hoogmoedig is en trots. Ook in de theologische wereld is het geen koek en ei. Van Jezus hebben ze een afgod gemaakt, en dat wordt ook gedwongen, terwijl het gewoon een bepaalde taal is, en het is goed om er iets vanaf te weten, zonder in allerlei terroristisch extremisme te vallen. Ook is er helaas een criminele hoek in de theologie, maar dat is eigenlijk met alles zo.

Hoe dan ook blijft theologie een interessant onderwerp, en is het altijd mijn vak geweest. Het is belangrijk te zien hoe de medeklinkers codes doorlopen via de etymologie terug tot de voortijden, door de Calvijn codes. De bijbel en Calvijn letterlijk lezen of symbolisch, abstract en in code is nogal een groot verschil. Calvijn moet dus herzien worden en op code geschat, anders gaat de wereld eraan door deze bom. Om tot de andere wereld te komen moet de mens ook cryptosofisch leren denken, om de oude programmeringen te verbreken en te vervangen. De vijand programmeert namelijk door taal.

Calvijn stelt in zijn commentaar op Ezechiel 20 dat de goddelozen verschillende wijzen van geloof hebben, maar dat ze geen rekening houden met God. De mens kan God niet aanbidden buiten de leer van God om, oftewel het onderwijs, de kennis. De mens moet God dus leren kennen en niet bazelen over geloven. Calvijn strijdt op vele punten tegen geloof. Het moet van boven komen, niet door het vleselijke. Ook als de mens offert vanuit het vlees worden de offers afgewezen. Natuurlijk is dat symbolisch. Het menselijke mag geen inmeng hebben. Het moet van boven komen. Calvijn noemt het vleselijke offeren ijdele verbeelding, die herkend kan worden aan halfhartigheid. Halve offers en halve aanbidding worden afgewezen. Aanbidding is iets metaforisch. De ware aanbidding is de gehoorzaamheid aan de hogere kennis. Hoe bedrieglijk is het als je zomaar een ander wezen letterlijk gaat aanbidden, terwijl je niet de hogere principes hanteert, want dan is het slechts luie projectie. Dat is wat de lofprijs van de mens vaak waard is. Deze lofprijs is van het vlees. De mens moet allereerst tot stilte komen en leren luisteren. De mens moet dus eerst de ballingschap tot de kennis ingaan, waarvan Juda een beeld is, zoals Calvijn stelt dat Juda een plaats van ballingschap is. En Juda is een beeld van de fallus in de wortels (yad). De fallus is een beeld van het natuur spasme, het niet leven vanuit het directe van de eigen wil en controle, maar vanuit de natuur controle. Zo moet de mens dus ook komen tot het natuurspasme van de hersenen. Calvijn stelde dat de kracht van boven alleen kon komen als de gevangenschap bitter zou zijn. Ik moet dan ook denken aan Job die niet de geest moest ontvangen, maar de bitterheid van de ziel (9:18 ; 10:1).

Calvijn stelt dat Ezechiel gekomen was om bijgeloof te bestrijden wat van geslacht tot geslacht werd overgeleverd. Ezechiel, yecheskel, met de S-L wortel, in de voortijd Aso-Halal, oftewel het opgevoed worden tot grens-gevoeligheid.

Jeremia, oftewel Oru-ma, de wet (ma, egyptisch) van het kruis (oru, voortijds), werd volgens Calvijn opgesteld om vijfendertig jaren lang te roepen tot een volk van doven en krankzinnigen, en wat een groot kruis was, en toen werd Ezechiel als zijn opvolger aangesteld, in de Babylonische ballingschap. Dit stelt Calvijn in zijn commentaar op Ezechiel 1. Calvijn stelt dat Ezechiel net als Jeremia was uitgezonden tot een bijgelovig volk wat besmet was met hebzucht en een hang naar luxe. Het was een verdorven volk. Calvijn stelt terecht dat Jeremia en Ezechiel tot het hardnekkige volk moesten blijven dreigen, maar dat alle dreigementen ijdel zijn als er geen uitzicht en inzicht wordt geboden. Het dreigen moet doel hebben, en mag alleen toegepast worden in de context van onderwijs. Daarom is orthodox calvinisme al in zichzelf onzin en ijdel, omdat ze dreigen met letterlijke eeuwige verdoemenis. Wij prediken daardoor het natuur calvinisme, oftewel het symbolische calvinisme, wat hard nodig is in deze starre dagen van extreem en crimineel geworden orthodoxieën. In die zin heb ik dus een haat-liefde verhouding met de leringen van Calvijn. En dat moet ook wel. Er moet blijven gezegd worden dat ironisch gezien Calvijn zich niet aan zijn eigen leer hield. Het steeg boven hem uit. Hij had een hemel te verkondigen, maar verletterlijkte het teveel, wat dus alleen heilzaam kan zijn in symbolische zin. Een symbolische Calvijn, daar gaan wij voor.

In Ezechiel 1 ziet Ezechiel een hemels verschijnsel met wielen vol ogen. Het is volgens Calvijn een tegenstelling tot de stad waarin de mens blindelings het fortuin volgt en daardoor overhaast wordt voortgedreven, terwijl de hemel daar is waar er alertheid is (ogen) en daardoor alles wordt bewogen (wielen).

De mens wordt zo afgeleid door personen en persoonsverheerlijking, persoonsbehaging, dat de mens moet terugkeren tot het niemand-bewustzijn. Het persoonlijke is slechts een metafoor. Er is helemaal niets. Iemanden zijn illusies. Ik had een droom over de stenen die Calvijn had geroofd. In die stenen waren werelden. Het waren bruine stenen, grote stenen, in een onderaards grottengebied. Hier woonden de voortijdse natuurvolkeren. Het gebied moest opnieuw ingenomen worden, opnieuw gekend worden. Dit gebeurde vannacht in een droom, dat er een tunnel tot deze ruimte werd geopend, en de rovers die dit gebied waren binnengetrokken moesten weer vertrekken. Het ging om stenen die lenzen waren, natuurlenzen, bruin in allerlei tinten, ook gelig hier en daar, maar altijd in een bruine context, als natuurkleur.

In zijn commentaar op Jesaja 66 stelt Calvijn dat de mens is ingenomen en opgeblazen door ijdel vertrouwen en zelfvleierij. Hij stelt dat dit duivels is en vervloekt, en dat ze zo God bespotten. Ze hebben god vervangen door een afgod. Ik werd zwaar aangevallen toen ik met het commentaar van Calvijn op Jesaja bezig ging. Dat begon al met Jesaja 1, en toen ben ik maar eerst naar Jesaja 66 gegaan, maar daar werden even later de aanvallen ook zo sterk dat ik op de bank ben gaan zitten, en toen eerst van een afstand profetisch ben gaan bidden over alle hoofdstukken, tellend van 66 tot terug. Toen ik bij hoofdstuk 60 was aangekomen zag ik in een visioen een stel criminelen, rovers, theologische rovers, van Calvijn zelf, die vanuit de hoogte naar beneden keken, om een soort put heen. Ze hadden donkere, zwarte klederen aan, met mutsen. Ik zag toen dat hier de roversgeesten van Calvijn zich schuilhielden, en ben toen naar dit hoofdstuk, hoofdstuk 60, gegaan. Het ging over

de 'God alleen' leer. Dat kan natuurlijk al snel misgaan, want dan kan er al snel gesteld worden dat alles van genade afhangt, maar ik zou het dus symbolisch zo interpreteren dat een mens alleen tot God kan komen als hij zichzelf in het God alleen principe verliest en komt tot zijn hogere zelf, dus het is wel degelijk afhankelijk van zijn eigen keuze, maar die keuze moet dus gelijkworden met de goddelijke keuze, anders heeft het geen zin. Het gaat dus om waar God en mens elkaar kruizen. God is slechts een principe. Het is dus niet zomaar een geschenk, of iets wat je kunt roven. De mens moet het zelf worden, zelf zijn, anders heeft het allemaal geen zin en is het slechts projectie. God en mens zijn dus in de mens zelf, als onderdelen van de mens, waarin de mens het kanaal is. Het kanaal moet geopend zijn. Dat hangt dus van de mens af, anders is het slechts dwang, en dan is het niet meer echt. Zo kan de mens dus geadopteerd worden, stelt Calvijn. Hij geeft zelf het antwoord al : Slechte mannen misbruiken de gaven van God voor luxe en onmatigheid, en bederven hen, voor zover in hun macht ligt, door onwaardige vervuiling. En : Daarom moet worden afgeleid dat we niet echt tot de Heer kunnen worden bekeerd zonder al onze vermogens aan te bieden; want deze zijn 'geestelijke offers' (1 Petrus 2: 5), die God eist en die niet kunnen worden geweigerd, als uw hart oprecht en aan de Heer wordt toegewijd. (Romeinen 12: 1)

Calvijn stelt vervolgens hierover : 'Slechte mannen wachten op mijn ziel', dat wil zeggen 'ze leggen strikken voor mijn leven' (Psalm 56: 6)

Hoofdstuk 11. Calvijn en de besneden harde werker

Hosea 5 : 14 – Want ik ben als een leeuw voor Efraïm en als een jonge leeuw voor Juda. Ik zal roven en heengaan. Ik zal wegnemen en niemand redden.

De kennis komt niet om te redden maar om te roven. Er valt niets te redden. Calvijn stelt dat als mensen zich tegen de toorn van God verzetten die toorn alleen maar meer opgewekt wordt. Calvijn noemt het verzet tegen God's toorn ijdel zelfbedrog. In zijn commentaar op Mattheus 1 stelt Calvijn dat alleen de besnijdenis tot het beloofde land leidt (Romeinen 15:8). De mens moet dus worden tot een dienstknecht van de besnijdenis, waarvan Jezus een beeld was. Calvijn stelt dat dit door de afscheiding gaat (Efeziers 2:14). Het gaat hier om een werker, een harde werker, maar om die harde werker te worden moet de mens eerst de leegte in, zodat hij geen werker wordt naar het vlees, maar een geestelijke werker. De mens moet dus ook de gedaante van de werker aannemen door de leegte (Filippenzen 2:7). En deze werker komt niet om geloofd en geprezen te worden, maar om een smaad te zijn en veracht, stelt Calvijn, om uiteindelijk de vervloekte dood van het kruis te ondergaan. De werker is dus de vervloekte, de verdoemde, niet de goddeloze die hoog en droog in

zijn gouden woninkje staat te pronken en zegt : 'Wat heb ik het toch allemaal fijn voor elkaar,' en vervolgens neerkijkt op hen die zwaar zwoegen buiten in het vuil. De werker moet wel in het vuil werken, want daar is veel werk te doen en daar ligt zoveel verborgen. De gepensioneerde komt daar niet. De gepensioneerde heeft smetvrees, dus die zal ook deze waarheden niet aanraken, en zal zijn leven niet inzetten om hierin te studeren en te werken, omdat het allemaal teveel is, en leeft liever uitbundig bourgondisch in plaats daarvan. In die zin heb ik het wel met Calvijn, omdat hij ook een harde werker was, ook al was dit in groot religieus en geestelijk materialisme, verletterlijkte, dichtgekoekte orthodoxie met vele woeste verscheurende dogma's als een stel theologische overdreven opgefokte waakhonden die iedere voorbijganger naar de keel vliegen, en wat dus nu verdiept moet worden om het een kwartslag te kunnen draaien. Ergens was alles vastgelopen. Daarom is de tweede bijbel ook als een tweede Calvijn.

Calvijn stelt dat de komst van de werker niet direct aan een groot aantal mensen verkondigd mocht worden, maar het moest grotendeels geheim en verborgen blijven. Het was alleen voor de waardigen. De paarlen mochten niet voor de zwijnen geworpen worden. De werker mag ook niet pronken met zijn komst. Het gaat erom in het duistere en verborgene te werken, niet voor het oog van de mens. De werker werkt voor een hoger loon dan dat van de mensen. Calvijn stelt dus ook dat dit een grote beproeving is.

We mogen hierin ook dat grote visioen zien, aan het begin van Mattheus, waar een amazone staat aan de hemelpoorten om de besneden mens binnen te roepen. Deze mens is een werker, niet naar het vleselijke, maar naar het geestelijke, in het verborgene. De hemel is een verborgen plaats van grote duisternissen waarin er gewerkt moet worden. Dat kan alleen vanuit de leegte, vanuit de honger. Daarom roept de amazone op tot het hongeren, om binnen de grenzen te blijven, oftewel tot halal. Er is dus een groot verschil tussen de besneden werker en de onbesneden werker. Calvijn stelt dat adoptie plaatsvindt op de basis van de besneden werker.

Dat de werker voortkwam uit een maagd is een symbool van de adoptie. Calvijn stelt heel terecht dat we niet helemaal moeten opgaan in de dankbaarheid naar dit voorbeeld van de werker toe, alhoewel het belangrijk is ons te richten op de hogere, geestelijke werker, maar tegelijkertijd zijn we ook geroepen deze werker zelf te zijn door de vrucht te verzamelen en te ontvangen. Deze werker zou zich onderwerpen aan het kruis, zich laten onderwijzen door de tucht, om zo niet overmoedig naar de wapens te grijpen en anderen te onderdrukken vanwege zijn eigen tuchteloosheid, kruisloosheid en leerafkeer, wat in principe gewoon een welvaartsziekte is.

Alleen keiharde studie, door de tucht te aanvaarden als leermeester, doet de mens overwinnen. Studie, studie en nog eens studie, maar dit komt voort vanuit de leegte, vanuit de honger, dus het is niet een vleselijke studie, maar een geestelijke studie, en die is in het verborgene. Ook hierin moet de mens zijn grenzen kennen. De mens moet komen tot de grensgevoeligheid, tot halal. In de lagere aardse gewesten is alles erop gericht om te bedriegen en te bedonderen. Daarom moet de mens niet stoppen met studeren anders komt de mens er door om.

Hoofdstuk 12. de gruwelijke betekenis van openbaring 20 – de koude oorlog tussen het vleselijke en het geestelijke

In een droom leidde de gnosis mij tot Openbaring 20 :

1 En ik zag een engel nederdalen uit de hemel met de sleutel des afgronds en een grote keten in zijn hand; 2 en hij greep de draak, de oude slang, dat is de duivel en de satan, en hij bond hem duizend jaren, 3 en hij wierp hem in de afgrond en sloot en verzegelde die boven hem, opdat hij de volkeren niet meer zou verleiden, voordat de duizend jaren voleindigd waren; daarna moet hij voor een korte tijd worden losgelaten.

Dit gaat over het zogenaamde duizenjarige vrederijk van de christenen. Ik werd door de gnosis geleid tot een afgrond. Ik moest stoppen aan de rand, en ik zag allemaal vuur in de afgrond. Ik mocht niet verder lopen. Het was een reusachtige afgrond. Ik moest even wachten en toen was er een smal bruggetje waar ik op kon gaan lopen, en verderop werd het bruggetje steeds wijder. Ik zag toen groot dik glas over de afgrond komen, wel verschillende meters dik, en ik kon dus overal over het glas heenlopen en naar beneden kijken door het glas heen. Er was veel vuur onder het glas, in de diepte van de afgrond. Er kwamen toen ook metalen frames door het glas heen, zodat ik niet alles kon zien. Het glas werd ook steeds dikker.

De gnosis begon toen te vertellen over Openbaring 20, over het zogenaamde duizendjarig vrederijk wat zou komen. De gnosis bepaalde me erbij dat het om vrouwen ging in de put, zoals Openbaring 9 over de vijfde bazuin gaat over vrouwen uit de afgrond (vers 8), die verder heel symbolisch beschreven worden. De afgrond in Openbaring 20 is een symbool van de voet, van de vrouwenvoet, die in China voor duizend jaar werd opgebonden. Vrouwen werden zo onderdrukt opdat de man kon regeren. Het liep van de Tang dynastie tot de Qing dynastie en toen de Chinese republiek kwam werd het afgeschaft. Toen werd Eva of satan, dat wat tegenwerkte (de natuurvrouw) weer losgelaten.

Dan gaat Openbaring 20 verder :

7 En wanneer de duizend jaren voleindigd zijn, zal de satan uit zijn gevangenis worden losgelaten, 8 en hij zal uitgaan om de volkeren aan de vier hoeken der aarde te verleiden, Gog en Magog, om hen tot de oorlog te verzamelen, en hun getal is als het zand der zee. 9 En zij kwamen op over de breedte der aarde en omsingelden de legerplaats der heiligen en de geliefde stad; en vuur daalde neder uit de hemel en verslond hen, 10 en de duivel, die hen verleidde, werd geworpen in de poel van vuur en zwavel, waar ook het beest en de valse profeet zijn, en zij zullen dag en nacht gepijnigd worden in alle eeuwigheden.

Toen de duizendjarige vrouwenvoet onderdrukking was beeindigd begin jaren 1900 kwamen de eerste en de tweede wereldoorlog die uitliepen op de koude oorlog waarin een nieuwe gruwel ontstond :

11 En ik zag een grote witte troon en Hem, die daarop gezeten was, voor wiens aangezicht de aarde en de hemel vluchtten, en geen plaats werd voor hen gevonden. 12 En ik zag de doden, de groten en de kleinen, staande voor de troon, en er werden boeken geopend. En nog een ander boek werd geopend, het boek des levens; en de doden werden geoordeeld op grond van hetgeen in de boeken geschreven stond, naar hun werken. 13 En de zee gaf de doden, die in haar waren, en de dood en het dodenrijk gaven de doden, die in hen waren, en zij werden geoordeeld, een ieder naar zijn werken. 14 En de dood en het dodenrijk werden in de poel des vuurs geworpen. Dat is de tweede dood: de poel des vuurs. 15 En wanneer iemand niet bevonden werd geschreven te zijn in het boek des levens, werd hij geworpen in de poel des vuurs.

De nazi's gebruikten al fluoride in de tweede wereldoorlog om het verzet te verlammen. Het verzwakte en verstoorde namelijk het zenuwstelsel. Dit was de heraut voor de witte vulling, de grote witte troon die zou heersen. De witte vulling is van een lagere dichtheid dan bot, en wordt er ook voor dezelfde nazi redenen geplaatst om de zenuwen te verzwakken en te verstoren. Het boek of woord wat geopend wordt op de witte troon is namelijk een beeld van de mond. De mensheid is ingenomen door demonen.

In Openbaring 19 zagen we :

17 En ik zag een engel staan op de zon en hij riep met luider stem en zeide tot alle vogels, die in het midden des hemels vlogen: Komt, verzamelt u tot de grote maaltijd Gods, 18 om te eten het vlees van koningen en het vlees van oversten over duizend en het vlees van sterken en het vlees van paarden en van hen, die daarop zitten, en het vlees van allen, vrijen en slaven, kleinen en groten. 19 En ik zag het beest en de koningen der aarde en hun legerscharen verzameld om de oorlog te voeren tegen Hem, die op het paard zat, en tegen zijn leger. 20 En het beest werd gegrepen en met hem de valse profeet, die de tekenen voor zijn ogen gedaan had, waardoor hij hen verleidde, die het merkteken van het beest ontvangen hadden en die zijn beeld aanbaden; levend werden zij beiden geworpen in de poel des vuurs, die van zwavel brandt. 21 En de overigen werden gedood met het zwaard, dat kwam uit de mond van Hem, die op het paard zat; en al de vogels werden verzadigd van hun vlees.

Dit gaat over de gruwel van het vlees eten. De afgrond die ik zag in mijn droom was de afgrond waarin ieder geworpen zou worden die door zou blijven gaan vleselijk te leven in plaats van geestelijk. Er is nu nog een koude oorlog gaande tussen het vleselijke en het geestelijke. Zorg ervoor dat je aan de juiste kant van het glas bent.

De mens wordt gezombificeerd door de vijand, door de witte vullingen, om zo ook tot vleesetende parasiet te worden. Zo wordt de mens in het leger van de vijand ingelijfd, om als een levend schild gebruikt te worden, om uiteindelijk zelf ook geassimileerd te worden. Ontwaakt gij die slaapt. Wie oren heeft die hore.

Kijk om je heen. Mensen vertonen haast geen ruggegraat. Ze zijn al dood. Vraag jezelf af in hoeverre je zelf nog leeft. Deze wereld is een enge, enge plaats.

De witte vulling, bijna niet van bot te onderscheiden, en als ze klein zijn niet op de foto's te zien. Als ze dan problemen veroorzaken straalt het door naar andere plaatsen. Het is dan bijna niet meer uit te zoeken waar het vandaan komt. De witte vulling is één van de grootste medische misdaden aller tijden. Het zusje, de amalgaam vulling, is inmiddels veel verboden, maar de witte vulling regeert nu in dit tijdperk van de witte troon. De boeken worden geopend, oftewel de monden, die de woorden van de vijand moeten spreken. Daartoe zijn ze gebrandmerkt.

Mensen worden door vullingen en wortelkanaalbehandelingen en andere troep zoals fluoride geestelijk, psychisch, mentaal, emotioneel en lichamelijk doorgemarteld, wat een valse christelijke hel is, en een kruis voor de martelaren. Ook dieren worden in fokkerijen en slachthuizen doodgemarteld voor hun vlees en hun pels. De grote witte troon is de tandarts terreur gebouwd op het duizendjarige rijk van de vrouwenvoetbinding. De mens moet wakker worden. Op het moment is de mens niet van zichzelf. De mens eet en wordt gegeten. De tandarts terreur is gedwongen plastische chirurgie in de mond, door de schoonheidswaan van het westen. Allemaal luxe troep moet de mond in, ter onderdrukking van de natuur mens. Zo kan de mond zichzelf niet meer herstellen, en is de mond overgeleverd aan de tandarts, de witte troon. Wie oren heeft die hore. De mens is een slaaf van de tandarts. De ruggegraat van de mens is door deze smooth criminal gebroken, zeer heimelijk.

De mens aanbidt de tandarts afgod en de vlees afgod, omdat de mens daartoe is gedwongen, bang om anders uit het boek des levens geschrapt te worden. Hoe kan de mens hieruit ontsnappen, als de ontsnapping de hel betekent, als ketter bestempeld te worden ? Zij die waarlijk van de gnosis zijn tellen hun leven niet, maar denken alleen aan de natuur, en zullen daardoor eeuwig leven. Wie zijn leven tracht te behouden zal het verliezen. Er is nu een koude oorlog gaande. Alleen de geduldigen zullen overwinnen.

Hoofdstuk 13. het machiavelli enigma

De koude oorlog liep van 1945 tot 1991 als de gewapende vrede tussen het kapitalisme en communisme. De schrijver George Orwell gebruikte de term al in 1945 en hij waarschuwde tegen de komst van twee of drie grote superstaten (In het tijdschrift 'de tribune', in zijn artikels 'as I please'), en dat deze staten gevormd zouden worden op het al aanwezige massale platform van algehele berusting, het zonder protest accepteren ervan. Hij wijst terug op het boek 'de bestuurlijke revolutie' van James Burnham (the managerial revolution, 1941) over de komst van deze superstaten. Orwell beschrijft dit boek in het kort, dat zowel het kapitalisme als het communisme

niet zal heersen, maar dat er grote superstaten zullen komen die bestuurd worden door managers. Er zal dus geen ware democratie zijn. Dat is slechts schijn, want de managers zijn de poppenspelers die de touwtjes in de handen hebben. Maar deze superstaten zullen elkaar niet overwinnen, en zullen vechten om gebieden, territorium, terwijl de samenlevingen hierarchisch zullen zijn. Piramide schema's dus. Hij beschrijft daarmee direct het volgende boek van Burnham genaamd : de machiavellianen : verdedigers van de vrijheid. Het machiavellisme stelt dat alles is toegestaan om macht te krijgen en te behouden. De piramide zou dus machiavelliaans zijn, oligarchisch, oftewel in de handen van weinigen, op basis van erfelijkheid, status, of vermogen. De macht van de oligarchie berust dus op dwang en fraude. Het boek stelt dat het allemaal slechts een machtstrijd is, maar dat men hiervoor maskers gebruikt. Het zijn allemaal ambities van een bepaalde klasse, ook al kunnen er soms 'goede' motieven zijn, en ook al is men zich soms niet van bewust wat er daadwerkelijk gaande is. Ook dit boek beschrijft Orwell dus in het kort. Het komt er op neer dat partijen worden besproken die machtszoekers zijn en daarvoor de hoop van de massa's gebruiken om een bevoorrechte positie te winnen voor zichzelf.

Orwell waarschuwt als intellectueel tegen het aanbidden van macht, van power, want het verstoort politieke beoordeling, omdat het leidt naar een geloof dat tijdelijke trends voor altijd zullen bestaan. Orwell wil van de politiek een kunst maken, door schrijversschap. Hij waarschuwt dat er vele gevaren op de loer liggen in de politiek, waarover hij ook zijn boek '1984' heeft geschreven (1949). Het boek gaat over gedachten-politie, totalitarisme, waar ook de stelling 'big brother is watching you' vandaan komt, want big brother was de leider van de dystopische superstaat Oceanië in het boek. Het is in het boek een superstaat van voornamelijk Amerika, Engeland, Australië en het zuidelijke Afrika onder de Congo rivier tezamen. De rest van de wereld is dus omsingeld door deze superstaat. Daarnaast zijn er nog de superstaten Eurasia en Eastasia. Eurasia is Europa en Rusland, en Eastasia is China en Japan. Grote broer is de topmacht van Oceanië, het masker van de Partij. Er mag niet zelf gedacht worden, want dat is ketterij. Iedereen moet zoals de partij denken, en er mag geen verzet daartegen zijn, want dan ben je krankzinnig. Totale gelijkvormigheid, eenvormigheid en goedgelovigheid wordt gepredikt. Alles wat de Partij zegt moet geslikt worden. Daar is de denkpolitie voor. De denk politie bestrijdt de denk misdaad.

James Burnham stelt dat Machiavelli (1469-1527) van de politiek een wetenschap maakte, en daarom was hij ook een grondlegger van de politieke wetenschap. Er moest een bepaald mechanisme voor komen. De vos moest er zijn om valstrikken te herkennen, en de leeuw moest er zijn om de wolven te verjagen. Machiavelli stelde dat als er vrede was, dan was dat een gelegenheid om over de oorlog te leren, en alles draaide om oorlog. De mens moest het goede kennen om het goede te doen, en de mens moest het kwaad kennen om het kwaad niet te doen, te vermijden. Hiervoor had de mens dus de vos en de leeuw nodig, wat later ook door Napoleon werd gepredikt. De mens kon niet alleen maar vos zijn of alleen maar leeuw. Volgens Machiavelli moest een mens niet alles van God verwachten, maar zelf deze principes leren, want God had de mens een vrije wil gegeven, en de mens moest ook zelf tot glorie komen. Dat wilde God de mens niet ontnemen. Machiavelli wilde niet de status quo behouden, maar wilde het omverwerpen. Regeringen waren een groot gevaar voor de mens. Het doel heiligt de middelen. De misleiders moesten zelf misleid worden. Altijd moest de mens in termen van oorlog denken, anders zouden anderen voordeel op hem behalen. Zonder gevaar zou er ook nooit iets groots bereikt worden. Politiek leven is ook altijd veranderen, niet statisch. We kunnen Machiavelli alleen maar symbolisch nemen in de zin dat de ware politiek van binnen is waarin de mens zijn ego onderwerpt aan de hogere kennis door middel

van geestelijke oorlogsvoering, oftewel waar de mens de natiologie leert : het ware verschil tussen hoog en laag, vertikaal gezien en niet horizontaal gezien, en dit is iets symbolisch. Dit is dus het verschil tussen het ego en de kennis, of tussen de wil en de kennis, als het verschil tussen het vleselijke en het geestelijke. Het gaat dus om een geestelijke oorlog, de demonologie, die zo wordt tot natiologie, de kennis van de natie, wat tegengesteld is aan het loze nazisme. De natiologie kwam opzetten in de jaren 90, na de koude oorlog, met name in het jaar 1993 toen de heilige gebondenheid tot de aarde kwam. Dit was de uiteindelijke basis voor het opstellen van de tweede bijbel, wat een natuur verschijnsel was van de kennis.

Het nationalisme of nazisme moet dus een kwartslag draaien, van horizontaal naar vertikaal, tot natiologie. De ware natiologie is wanneer je je ego gaat doorkrijgen en dat leert ontmaskeren en beheersen.

In de koude oorlog was er een muur tussen het oostblok en het westblok. Er was geen toekomst voor kapitalisme en ook niet voor communisme, maar voor tussenvormen, in het manageriale, de afgezonderde kleine elite van de oligarchie, waar Mosca ook over schrijft. Mosca (1858-1941), een politieke wetenschapper, waarschuwde tegen het bedrog van de democratie omdat het geen voorwaarden kent, geen limieten. Het is totaal losgeslagen. Hij is vrijzinnig en voor variatie, maar deze democratie zou juist de mens opsluiten en ten val brengen. De mens moest aan iets hogers onderworpen worden. Hij was een volgeling van Machiavelli, die ook al stelde dat een mens niet moet uitgaan van vooronderstellingen, maar vanuit feiten. De mens moest zich dus baseren op onderzoek en niet zomaar wat de massa's zeggen of wat men altijd heeft gezegd. Democratie wil de mens onderwerpen aan de macht van de massa's, niet aan het hogere, zoals Plato ook al stelde dat er wijzen opgesteld moesten worden die zouden zorgen dat de dwazen niet door meerderheidstruukjes de samenleving kapot zouden maken door hun dwaasheid. Natuurlijk kan dat helemaal uit de hand lopen, want wie bepaalt wat wijsheid is en dwaasheid. Altijd liggen er gevaren op de loer, dus moet de mens zich richten op het hogere, binnenin. Dan kom je uit bij de gnosocratie, de heerschappij van de gnosis, en alleen weinigen komen daartoe, de eenling. De enige heerschappij is die van kennis, van de gnosis, en die komt allereerst verdraaid door, corrupt, in de lage vormen. Toch heerst dus de gnosis. De eenling moet hiertoe ontwaken om zo de gnosis door alles heen te zien, en het juiste pad te volgen, in geestelijke oorlogsvoering, als natiologische rebel tegen het ego. Een mens moet niet denken dat hij letterlijk de wereld kan besturen. Dan zou de mens gek worden. Het is de illusie van macht en controle. Het gaat om de gnosis, en in die zin gaat het dus niet om heersen, maar om kennis. Geen macht, maar kennis. Macht is een valstrik voor de dwazen. Vandaar dat nazisme moet sterven aan natiologie. Er moet kennis komen over wat macht is, diepte.

Zowel Machiavelli als Burnham stellen dat elk pushen van doctrine en orthodoxie hetzelfde is als tyrannie. Status quo moest vallen. De mens moest niet vallen voor de heerschappij door het overgesimplificeerde, want het zou leiden tot despotisme. Er moet daarom ook een flinke, gezonde dosis zijn van anarchie, wat overigens ook de stelling van Mosca was. Burnham stelt dat politiek progressief moet blijven, net zoals Mosca, en Mosca verwacht ook niet dat politieke systemen hetzelfde zullen blijven. Burnham stelt dat politiek een science moet blijven, een wetenschap dus, in feite onderworpen aan de hogere kennis dus, wat volgens Machiavelli ook het kostbaarste bezit is. Burnham stelt dat omdat het om de kennis gaat politiek geen wens mag zijn. De natuur werkt niet door wil of wens, maar door kennis. Wil en wens zou juist de kennis in de weg kunnen staan, en daarom moet het afsterven. Mosca zag dat er iets van de gnosis was doorgekomen, iets goeds, een

hoger mechanisme, in de regeringen van de jaren 1800, maar het zou daar niet bij blijven. Alles zou zich in de politieke wetenschap blijven door ontwikkelen. De mens moest zijn ogen openhouden en niet vallen voor zomaar één politieke kracht, maar moest komen tot genadeloze kritiek op het sociale systeem die een top had waar macht werd misbruikt, stelde Mosca. Hij zag in de jaren 1900 ook de diepe crisis waarin de wereld was gevallen door de eerste wereldoorlog, wat nog meer extremisme zou oproepen, waardoor er eigenlijk maar een heel klein beetje optimisme toegelaten zou mogen worden, en veel, heel veel pessimisme. Deze ideeen schrijft Mosca in zijn boek 'de heersende klasse' (1898). 'Een tragische bestemming is die van mannen,' stelt hij, want altijd zijn ze weer op zoek naar een bepaalde interpretatie van een dogma, om daarvoor anderen af te slachten die niet zo denken als zij. Het was in zijn ogen allemaal te kortzichtig en te direct. Altijd maar weer. Daarom was hij pessimist, zoals Machiavelli, Napoleon, Kierkegaard en Nietzsche dat ook waren. Toch zag hij ook heil doorkomen in bepaalde structuren, als een visionair. Veel pessimisme, en een druppel optimisme. Politiek is slechts symbolisch. Wat we om ons heen zien is cryptisch gezien gewoon weer de gnosis.

Hoofdstuk 14. de florentijnse muizenkoningen

De koude oorlog tussen het oostblok en westblok, tussen communisme en kapitalisme, de gewapende vrede, van 1945 tot 1991. Dat was een lange tijd van grote spanning, als het splitsen van de zee voor de exodus : op naar de negentiger jaren. De twee superstaten konden elkaar niet overwinnen. Het ging tussen Rusland en Amerika. Men begon het kapitalisme en communisme op te geven, want het werkte niet. Zo begonnen eenlingen zich te richten op de oligarchie, oftewel de macht in handen van een kleine groep. Overal begonnen zulke kleine groepen te staan die vonden dat ze hogere, betere of slimmere principes hadden dan anderen, Het waren veelal eenlingen die zichzelf met kop en schouder boven de rest vonden uitsteken, goedschiks of kwaadschiks. De massa's waren dom, maar dit waren de intellectuelen, de machthebbers, hoog opgeleiden, voorbeschikten, uitverkorenen, of gewoon slimmerikken. Sommigen wilden macht, en anderen wilden gewoon vrijheid. Ze waanden zichzelf regeerders, zij die de touwtjes in handen hadden. Sommigen hadden grote plannen. Sommigen wilden meer zorg voor de domme massa's, beter onderwijs, terwijl anderen corrupt waren. De oligarchie is een neutraal principe wat gebruikt en misbruikt kan worden. Eenlingen met grote plannen ontmoetten elkaar om een elite op te richten of al dan niet geheim genootschap. Sommige plannen waren goed, andere plannen minder goed, en weer anderen gewoon bar slecht. Allemaal wilden ze loskomen van de massa's, met kop en schouders. Ze waren of communistisch, of kapitalistisch of een tussenvorm, maar waar het om ging

was dat ze oligarchisch waren, als uitverkorenen, of die regering nu letterlijk en materialistisch was of puur symbolisch. Was er een hogere macht, een hogere regering ? Kon je daar aan deelhebben, en wat hield dat in ? Kon de aarde een betere plaats worden, of zou het slechts de deur openen voor nog meer chaos en extremisme en allerlei tegenacties ? Waar ging het naartoe ?

Kan de mens het kruis ontlopen ? Moet de mens gesteld worden 'boven alle overheid en macht' ? (Zie Efeze) Of gaat het pad van het kruis juist hier doorheen, om een eenling te worden en deel te krijgen aan een soort oligarchie, oftewel een overblijfsel ? En wordt dit overblijfsel in veiligheid gebracht, of moet dit overblijfsel dwars door de grote verdrukking heen ? Het gaat niet om macht, maar om kennis. Deze demonologie of natiologie is zeer ingewikkeld.

Voor de huidige jaartelling werd het Etruskische rijk ingenomen door het Romeinse rijk, wat zeer groot werd en toen overging in het Rooms-Katholieke rijk. Het Etruskische gebied, ook in Italië, sloeg later terug met de renaissance, vanuit het Toscaanse gebied, beginnende in Florence. Dit was niet zozeer iets geheel nieuws, maar meer een wedergeboorte van de middeleeuwen. Uiteindelijk kwam vanuit de renaissance ook de reformatie voort, maar de reformatie liep ergens vast. Het is dus belangrijk om terug te gaan tot de bron van de renaissance, en dan komen we al snel bij Machiavelli uit. Dit is zeer problematisch materiaal, want zijn stelling 'het doel heiligt de middelen' is natuurlijk dubbelzinnig. Het Romeinse rijk, en dus ook het Rooms katholieke rijk, was gebouwd op de fundamenten van het veroverde Etruskië, waartoe ook Toscane behoorde, dus daar komt ook het hele Machiavelli probleem bij kijken, wat dus ook het fundament is van het gehele roomse rijk. De mens moet dus van Rome komen tot Florence om dit probleem op te lossen. Ook Machiavelli was een Florentijn. Ook de hedendaagse politiek is gebouwd op Machiavelli.

Machiavelli stelt in zijn boek 'de heerser' dat de mens niet zomaar zich in de lage klasse moet bevinden en de hoge klasse, maar in beiden. Alleen vanuit de ondergeschikte klasse kan men een goed zicht hebben op de hogere klasse, en alleen vanuit de hogere klasse kan men een goed zicht hebben op de lagere klasse. Hij vergelijkt dit met het staan op een berg om het landschap te kunnen overzien, en het staan op de grond, onderaan de berg, om de berg te kunnen overzien. De mens moet dus aan beide kanten van het schaakbord staan, anders zou dit een valstrik worden voor de mens. Het klasse systeem is dus in principe gewoon onzin, maar de mens moet het tot nut zien te maken. Het is iets onvermijdelijks. Je zou kunnen stellen dat deze klassen alleen er zijn als symbolen, als onderdelen van de mens zelf, binnen de mens, als principes. Uiteindelijk moet de mens komen tot het beheersen van het ego, en dat kan alleen door tot begrip te komen, tot kennis, en is dus niet zomaar een machtsstrijd. De mens moet dus de diepte ingaan, en het probleem oplossen. Het is een puzzel. Machiavelli richt de aandacht op de kennis, of kennis van de daden van de groten van de tijd, als het kostbaarste bezit, dus niet materialisme. Het gaat om het diepere geestelijke, intellectuele bezit. Ook stelt hij dat hij gewoon moet schrijven wat hij moet schrijven, niet uitvoeriger dan nodig, ook niet met een opsmuk aan opgezwollen woorden en uiterlijk vertoon. Hij wil zijn geschriften geen gewicht geven met materialisme, maar gewoon eenvoudig blijven en sober. Het komt aan op de kennis, en niet op zichzelf. Hij wil dat het of zomaar zal wegzinken in de vergetelheid zonder enige eer, of dat de verscheidenheid van het schrijven en de ernst ervan opgepakt zal worden. Hij stelt dat voorkomen beter is dan genezen, dus er moet toekomstzicht, vooruitzicht zijn, zodat problemen die eventueel in de toekomst kunnen ontstaan tegemoet getreden kunnen worden met beleid en behendigheid om deze tegen te gaan. Zo niet dan worden de artsen corrupt en de ziekten erger dan nodig. Men moest dus met strategie te werk gaan. Oorlogen waren

onvermijdelijk. De mens moest voorbereid zijn, niet slechts voorzichtig. De mens moest leren besturen en beveiligen. De mens moest niet in slaap dutten. De mens moest leren gronden en behouden.

Ik had vanacht een droom over muizenvolkeren met muizenkoningen en koninginnen die allemaal veel te makkelijk dachten. Ze waren niet alert, en ze kwamen pas in actie als het al te laat was. Toen werd er geroepen : Keer terug tot het gele. Keer terug tot Florence. De mens moest vluchten uit Rome.

Machiavelli stelde dat men door gebrek aan daadkracht en door compromissen de kerk nog meer wereldlijk aanzien zou geven, waardoor de kerk nog meer geestelijke macht zou hebben. Dan komt de oligarchie in zicht, oftewel het overblijfsel, een elite of groep uitverkorenen, wijzen die het land kunnen onderwijzen. Weer is het belangrijk dit binnen jezelf toe te passen, om niet ten prooi te vallen aan materialistische valstrikken. Mensen die Machiavelli bestuderen lopen dan ook door een gevaarlijk mijnenveld. Ooit ging de Roomse kerk in dit veld de mist in. Zij begonnen te grijpen en te grijpen, gulzig als ze waren, eerzuchtig en machtslustig, en kwamen zo aan de andere kant van de munt terecht. Velen trokken zij met zich mee. De oligarchie is dus puur geestelijk en symbolisch, als het verzamelen van de principes van kennis in een zee van drogredenen. In jezelf moet je op zoek gaan naar je eenlingen. Er moet vruchtbaarheid en progressie zijn in Florence, waar de rivier de Arno een beeld van is, waar Florence aan ligt.

Machiavelli stelt dat elke politiek die opgericht is door omkoperij zal vallen. De ware politiek is dus een veel diepgaander en natuurlijker proces, terwijl omkoperij slechts een uiterlijk vertoon is wat geen diepte heeft en geen houvast, geen standvastigheid. Het heeft geen eeuwigheids-waarde. (de heerser, hoofdstuk 7, 1513-1515, 1532) Omkoperij zal nooit een organisch geheel vormen. Dan is het gebouwd op bedrog.

Machiavelli stelt dat wreedheid alleen bij noodzaak toegepast mag worden, en niet overmatig, en dat verkeerde wreedheid zal vallen. Hetzelfde geldt voor weldaden. Ze mogen niet overmatig zijn want dan wordt het niet meer gewaardeerd en verliest het zijn smaak. Het mag alleen komen in kleine hoeveelheden. Hierbij valt hij dus ook het materialisme van de roomse kerk aan, wat ook het fundament werd van de reformatie.

In hoofdstuk 10 komt heel duidelijk de demonologische aard van Machiavelli naar boven en legt hij zijn vinger op de zere plek : de macht van de godsdiensten, de geestelijke vorstendommen. Hij beschrijft ze als dronkenschappen die het menselijk verstand te boven gaan, krachten die ervoor zorgen dat vorsten hun tronen behouden, hoe ze zich dan ook gedragen. Ze hoeven zich niet te verdedigen vanwege de oneindig heilige instellingen van hun godsdienst, oneindige macht. Ze hoeven hun onderdanen niet te besturen, want dat doet de godsdienst, en ze worden ook niet aangevallen. Het volk denkt er niet aan over hen te twijfelen, want het is hun veiligheid en hun geluk. Zodra een mens dit zou durven aan te vallen zou het wel heel overmoedig en verwaand zijn. We kunnen bijvoorbeeld denken aan de heilige onaantastbaarheid van de psychiatrie en de tandartserij die heiliger dan de paus in Rome zijn en waar de doorsnee mens niet over nadenkt, laat staan oordeelt. Het zal allemaal wel goed wezen. Ze doen maar. Het zijn de ergste mammon godsdiensten vandaag de dag.

Zowel macht als klasse en status quo moet sterven aan de kennis. Uiteindelijk wordt daarin alles opgelost. Zo kan de mens tot de ware natiologie komen in zichzelf, wat niet om mensen gaat maar om principes. Alle belangrijkdoenerij, eerzucht en erfzucht, en goedgelovigheid wat dat met zich meebrengt moet daaraan afsterven. Dat is niet zomaar lomp afsterven maar een studie proces. Mens, ken uzelf. Mens, ken uw vijand. De ware vijand is onwetendheid. Het is een drug waar de mensheid aan verslaafd is vandaag de dag.

Het gaat niet om materie, maar om kennis. Het gaat ook niet om woorden, maar om kennis. Materie en woorden moeten afsterven aan de kennis.

Wat moeten we dan in Florence doen ? Het is een oorlog tegen de Florentijnse muizenkoningen waar ik een droom over heb gehad. Het zijn vaak grotere witte muizen die er angstaanjagender uitzien en die ook mensen aanvliegen. Een paar vlogen mij aan, en zetten hun nagels in me. Ze huizen vaak in de moderne boeken en in dozen in de woningen van de mens. Ook in schoenendozen. We hebben het dan over het fundament van Rome, van bedrog, van 'het doel heiligt de middelen'.

De koude oorlog in de jaren 1900 liet zien dat er geen hoop was voor zowel kapitalisme als communisme. Ze waren in hun orthodoxe, materialistische, letterlijke vormen totaal vastgevroren. Dit liep door tot de negentiger jaren waar toen het hermitatisme kwam opzetten, en de Terminator cultus van de visionair James Cameron, wat over een jongetje gaat die in de toekomst een groot oorlogsleider wordt en oorlogsrobotten naar het verleden zendt, ook naar zichzelf in het verleden, als een grote beweging van het verzet, maar de tegenstander doet hetzelfde en het komt tot een grote confrontatie, als de strijd tussen de robotten. Er is dus een zone waarin toekomst en verleden elkaar tegemoet treden met een onvermijdelijke confrontatie. Ik had een droom dat het jongetje ook ruimteschepen zond tot de aarde vanuit de toekomst, ruimteschepen vol met robotten. Dit is geen materiele connectie, maar een geestelijke connectie, die de mens zuigt tot de hogere dimensies.

Calvijn stelt dat in Kolossenzen Paulus ons leert, dat we in alles opnieuw moeten oproepen tot dankbaarheid. Trouwens, hij waarschuwt ons, door zijn voorbeeld, met dankbaarheid niet alleen die dingen die de Heer ons toekent te erkennen, maar ook die dingen die hij anderen toekent. Hierbij moeten we erkennen dat alleen het zoonschap ons tot de ware God leidt, want zo ontstaat er een ware verbinding met de hemel, als wij opnieuw worden geboren. De kerk is niet dit zoonschap, maar het moet van binnen gebeuren. Calvijn stelt dat dit zoonschap zich uit in zowel dankbaarheid als gebed. De mens moet communiceren met de kennis. Er moet een band zijn met de kennis, door het zoonschap. Calvijn stelt dat we hierin moeten mediteren op het hemelse leven. Dit was de enige remedie voor het versterken van de Kolossenzen tegen alle valstrikken, waardoor de valse apostelen probeerden hen in de val te lokken : om nauwkeurig te begrijpen wat Christus was. Christus is de zoon, maar ook de werker, en hij werd ook Glyl genoemd, Galilia, van gly, openbaring, de balling, de naakte. Hij was ook de gekruisigde. Calvijn stelt dat hiervan kennis genomen moest worden, zoals Jezus het ook stelde dat alleen de gnosis de sleutel zou zijn, en niet slechts het gegeven op zich, het dogma. Het gaat niet om dogma, maar om het kennen. Hij noemt hierbij Hebreeën 13:9 – Laat u niet medeslepen door allerlei vreemde doctrines. Men moest het Christus principe leren kennen, waar het daadwerkelijk in diepte voor stond. Hij stelt in principe dat de doctrine geestelijk moet zijn, vertikaal, en niet zomaar horizontaal. Je kunt een heleboel weten en toch niet kennen.

Calvijn stelt dat God in zijn naakte majesteit onzichtbaar is, niet alleen voor het oog, maar ook voor het begrip van de mensen, en dat de mens alleen begrip krijgt door openbaring, door het Christus principe. De mens moet de dood aan het zelf sterven, aan het ego, totaal, voor eeuwig, en Christus is dan een beeld van de eerstgeborene uit de dood, die zo de gehoorzaamheid heeft geleerd vanuit zijn lijden en sterven. Het kennen van Christus is dus ook het kennen van de verworpenheid. Het is een model wat men steriel heeft gemaakt, gestileerd, maar Calvijn wil het openbreken. De katholieke kerk had Jezus als een muis in een doos gezet. De renaissance zou het fundament van de middeleeuwen niet geheel verwijderen, maar vernieuwen, door een wedergeboorte. Hieruit kwam de reformatie voort. De mens was in het materialisme van de middeleeuwen vastgegroeid. Dit is een strijd tegen verschillende muizenkoningen.

Calvijn stelt dat het om de diepere basis prediking gaat, en dat men niet de mensen en kerken naar de mond moet praten. Predikt men voor roem, of predikt men voor de kennis ? Alle roem moet sterven aan de kennis. Ook dit is een gevecht met florentijnse muizenkoningen.

Ik had een droom over 'big brother', de heersende macht van Oceanië in het boek '1984' van George Orwell wat eind veertiger jaren uitkwam. Big brother had een snor en was in het pak met een stropdas, maar ik kon ook zijn ziel zien, zijn essentie, en dit was een krankzinnige, geweldadige dronkelap.

Hoofdstuk 15. het zoonschap

Calvijn stelt dat in Kolossenzen Paulus ons leert, dat we in alles opnieuw moeten oproepen tot dankbaarheid. Trouwens, hij waarschuwt ons, door zijn voorbeeld, met dankbaarheid niet alleen die dingen die de Heer ons toekent te erkennen, maar ook die dingen die hij anderen toekent. Hierbij moeten we erkennen dat alleen het zoonschap ons tot de ware God leidt, want zo ontstaat er een ware verbinding met de hemel, als wij opnieuw worden geboren. De kerk is niet dit zoonschap, maar het moet van binnen gebeuren. Calvijn stelt dat dit zoonschap zich uit in zowel dankbaarheid als gebed. De mens moet communiceren met de kennis. Er moet een band zijn met de kennis, door het zoonschap. Calvijn stelt dat we hierin moeten mediteren op het hemelse leven.

Hoofdstuk 16. het vleselijke kan het geestelijke niet verstaan

De muizenvolkeren, in hun blindelingse volgzaamheid en goedgelovigheid, komen in een grote dronkenschap terecht waarmee ze uiteindelijk bewapend worden om deze smerige drug te verdedigen. Kom niet aan hun heilige drugs, want dan vliegen ze je aan, en zetten ze hun nagels in je. Ze zijn snel afgeleid, verstrooid in de rommel van roddel die ze volgen, verzot op nieuwtjes en geruchten. Onwetendheid is hun waarheidsstempel, gebrek aan onderzoek hun ja-knikkende getuige en notaris.

Ook Calvijn bespreekt zulke muizenvolkeren uitvoerig. In zijn commentaar op Jesaja 10 stelt hij dat mensen een brutaal gezicht hebben gekweekt waardoor ze denken dat elk excuus hen beschermt. De zwakkeren en de armen worden onderdrukt en zij zijn onbeschermd zodat ze makkelijk te plunderen zijn. Alles staat gewoon open. Toch moeten de zwakken en armen dit verdragen, omdat ondanks het kruis wat ze dragen God voor hen zorgt. Zij komen juist zo in contact met God. Calvijn stelt dat de mens door zulke beproevingen heenmoet. Er zijn altijd degenen die dan slapen.

We kunnen stellen dat God het gebruikt om de mens te tuchtigen, zoals Jezus ook de gehoorzaamheid leerde door zijn lijden, en door zijn lijden was weggetrokken van de aardse zonden. Zo gaan ook de zintuigen open, iets wat voortdurende welvaart en voorspoed niet kan doen. De eenling zoekt dan ook vaak deze duisternissen op om zichzelf te kastijden en testen.
Alles wijst dus terug op de gnosis. Niets staat op zichzelf.

Calvijn stelt dat de mens niet is overgeleverd aan de grillen van slechte mannen, maar aan de ondoorgrondelijkheid en voorzienigheid van God die alles buigt naar de wil van de kennis.

Eén van de centrale boeken in de renaissance was Dante's goddelijke komedie. Het is aanbevolen het symbolisch te nemen en niet letterlijk, want het is in dichterlijke taal geschreven. Het kan je al gauw op het verkeerde been zetten, daarom heeft het boek dringend interpretatie nodig. Als Dante in zijn dichterlijke beschrijving van de hel zegt :

En zo zij vóór het Kristendom al leefden, aanbaden zij toch God niet als 't betaamde; en ach, ook ik ben één van deze geesten. Om dit gemis en niet om andere zonden zijn wij verloren, maar ons enig lijden is: zonder hoop te leven in verlangen. Groot leed beving mijn hart, toen ik dit hoorde, want ik begreep, dat in dit Voorgeborchte veel grote geesten hopeloos verlangden. O -zeg mij, Meester, zeg mij toch, Gebieder, dus hief ik aan, daar 'k zeker wilde wezen van dat geloof, dat alle waan vernietigt.

Het Voorgeborchte is de eerste hellekring, de limbus, de voorhof, waar ook eens hen van het OT zich bevonden, maar deze zielen werden later opgenomen. Door het christendom, of kruizendom. Zonder hoop te leven in verlangen gaat over de verlangens van het vlees die nooit bevredigd mogen worden maar die moeten sterven. In het hoogtepunt van de honger, of dieptepunt, is de opname. Het

vlees moest dus naar de limbus van honger, opdat het zou sterven, opdat de mens zo uiteindelijk tot het kruis zou komen, tot opname. Het is als het winnen van Rachel door Jakob na jarenlang zwoegen.

Dan beschrijft hij de orkaan van de hel die zielen meesleurt, als een natuur verschijnsel. Hij kwam daar door af te dalen tot de tweede cirkel van de hel. Er was hier een eeuwige duisternis. De orkaan van de hel had nooit rust, maar was altijd wild en woest. Het beukte altijd tegen de golven van de zee. Er was hier een strijd tussen kennis en wil. Maar de orkaan van de hel was als de kennis die de wil overal mee naartoe sleurde. Hij was ook al op een plaats geweest waar willen gelijkstond aan kunnen, maar hier moesten zowel willen als kunnen sterven aan de kennis. Zovaak gaat de liefde nog tegen de kennis in. Ook de liefde moet hier afsterven, omdat die vaak zelfzuchtig is en hoogmoedig. Het is de aardse liefde. Die liefde is zeer selectief, en beoordeeld alles naar het bedriegelijke vlees. Die liefde is zeer vraatzuchtig en hebzuchtig. Die liefde is een strik. Daarom moest de orkaan van de hel komen.

Die liefde wil het kruis ontlopen, van geen tucht en onderwijs weten. Die liefde wil niet meegenomen worden door de orkaan van de hel. Die liefde wil alleen maar, maar wil niet kennen. Die liefde wil alleen maar liefhebben. De orkaan van de hel is rumoerig, lawaaiierig, zodat de zielen de doofheid zoeken, maar ze vinden het niet.

Hij gaat dan via de zee van kennis tot de rivier van bloed. Dan komt hij tot een woud, en een zee van zand, en daarna tot een plaats van slangen, waar geworsteld wordt met slangen, waar slangen de mens omkronkelen als touwen, totdat hij verandert in een vos. De slang is de heilige gebondenheid en de vos is de spion die daaruit voortkomt, de toegang tot de geheimen. Het hele verhaal begon toen Dante af begon te dwalen in een duistere wildernis, woest en onheilspellend. Geen ziel zou levend uit deze wildernis ontsnappen.

Hij komt dan tot Acheron, de rivier van het lijden, waar hij de veerman ontmoet, Charon, een vergrijsde oude man die roept : 'Wee u, verdorven zielen !'

En zie, daar kwam ons nader in 'n bootje 'n man door ouderdom vergrijsd van haren, die luidkeels riep: 'Wee u verdorven zielen! Voedt toch geen hoop de hemel ooit te aanschouwen. Want halen kom ik u naar de andere oever, naar vuur en ijs en eeuwge duisternissen.'

Voordat hij daar kwam ging het over de uitverkiezing en vrouwen, wat allemaal duidt op Calvijn die zou komen. Dante leefde in de jaren 1200 en 1300, en Calvijn in de jaren 1500, maar die besprak dus ook verder de uitverkiezing en de put van de verdorven zielen, ook als zijnde een veerman tot die werelden.

Er is een doorgang van de hel tot het vagevuur die de goden niet kennen en waardoor ze verward raken. Ook Dante gaat tot het vagevuur, waar hij een schim tegenkomt die tot de Archiaan was gegaan, een zijrivier van de Arno lopende door het Arno dal.

'Bij Casentino's heuvlen bruist door het dal 'n stroom, de Archiaan geheten, die bij de Kluis ontspringt in de Apennijnen. Daar waar de stroom geen naam meer heeft kwam ik te voet gevlucht, de keel doorstoken, en overal de grond met bloed besmeurend.'

Zijn lijk, verstijfd, vond in z'n monding de schuimende Archiaan en werd toen naar de Arno gesleurd. Hij werd gesleurd langs de oevers en de bodem, tot het wier en het slijk.

In het vagevuur heeft Dante een worsteling met een sirene die door haar liederen hem probeerde te verlokken en te verstrikken. Sirenes doen scheepslieden verdwalen op zee. Hij was in een droom, maar een hemelse vrouw ontmaskerde de Sirene en deed hem ontwaken. Toen hij weer tot bewustzijn kwam bevond hij zich tot aan zijn nek in de Lethe, de rivier van vergetelheid. Hij werd toen ook gewassen in de rivier de Enoe. Opdat zijn herinnering aan het goede terug zou komen.

Dan zegt hij : 'Ik keerde weder vanuit de heilge golven, herboren als gewassen in de lente.'

Hij bevindt zich dan in het paradijs. Er wordt hier gejaagd met pijl en boog, die rede zijn, om de rede te verheffen. Als een pijl een valse lust is dan zal die pijl direct naar beneden vallen en niet ver komen. Alleen hierop kan geofferd worden, waarbij het gaat om het voorwerp en het verdrag. Als ervan wordt afgeweken, dan wordt het gedwongen. Het gaat hierin om een ruil wat zelf-onderricht meebrengt. Hierin moet de mens geen dwaas vee zijn, maar mannelijk, wat betekent dat men niet als een lam moet zijn wat van moeders melk wegdartelt. Waar een pijl het doelwit raakt wordt het koord weer strak gespannen. In rust moest de mens verstijven.

De eenzamen moeten het pad van marteling begaan, tot de geheimen van het kruis. Zij zijn niet bezweken voor een overmacht van wil. In de tempels kopen en verkopen de goddelozen op tekens van marteling. De arme Ethiopiër leeft dichter bij God dan de rijke christen, wanneer de boeken worden geopend. De ene is voortdurend rijk, terwijl de ander eeuwig hongerend is. Maar in de boeken staat hun schand opgeschreven. De sferen draaien om hen af te scheiden. De godvrezenden worden door het Woord opgenomen. De hebzucht is blind, en een waan.

Hoofdstuk 17. de link tussen arius, de islam en de jehovah's getuigen, terugvoerend tot de voortijdse oorsprongen

Dante was afgeweken van het voetpad en kwam terecht in een donker woud. Als hij de hel beschrijft is dat niet letterlijk, maar een beeld van hoe de samenleving was verworden. Het woud was wild en woest, dicht en donker, en zou nog vaak terugkomen in zijn dromen om zijn angst te doen herbeleven. Hij wist niet meer zeker hoe hij daar was gekomen, maar wat hij wel wist was dat slaap hem had overmeesterd. Hij komt dan in aanraking met wilde beesten.

De mens is zo naïef. Ik maak het telkens weer mee. Ze denken dat er geen wilde beesten zijn, want ze zien die immers niet. Wat ze vergeten is dat het zinnebeelden zijn. Maar ze willen niet nadenken.

Wachttoren (WT) commentaar 1918 Ezechiël

Hoofdstuk 1.

1 Nu geschiedde het in het dertigste jaar, in de vierde maand, op de vijfde dag van de maand, terwijl ik te midden van de ballingen aan de rivier de Keebar was, dat de hemel werd geopend en ik vervolgens visioenen van God zag.

De WT noemt Ezechiël de vervulling van Mattheus 24 : 45-47

45 Wie is werkelijk de getrouwe en beleidvolle slaaf, die door zijn meester over diens huisknechten is aangesteld om hun te rechter tijd hun voedsel te geven? 46 Gelukkig is die slaaf wanneer zijn meester hem bij zijn aankomst daarmee bezig vindt. 47 Voorwaar, ik zeg U: Hij zal hem aanstellen over al zijn bezittingen. (Nieuwe Wereld Vertaling)

Ezechiel is dus aangesteld over het voedsel en dus ook over de honger, wat ook weer overeenkomt met de voortijdse wortels van Ezechiel : Zukki-Halal, Zukki-L. Zukki is in de Bilha de stam die het volk door de wildernis leidt, tot het land Nod. Zukki is de stam van de hoofd-besnijdenis, oftewel de besnijdenis van het verstand, van het denken. L of Halal is de grensgevoeligheid, oftewel het hongeren (ila). Het volk Israel moest door de hongerwildernis tot het beloofde land gaan, en in de Bilha is dit ook het volk van Ismael wat tot het land Nod ging, het land waar ook Kaïn naartoe ging, ook als beeld van Mekka. De islamieten waren arianen voortkomende vanuit de reformator Arius die in de jaren 200 en 300 leefde, en die stelde dat Jezus ondergeschikt was aan God. Ook de Jehovah's getuigen kwamen voort uit Arius in de jaren 1870. Arius wordt in de WT genoemd als één van de zeven grote reformatoren, naast Charles Taze Russel, de oprichter van de Jehovah's getuigen (JG's). Jehovah is gewoon een woord wat voortkomt vanuit het voortijdse Vuh. Vuh is in de voortijdse taal de heilige oorlog in de onderwereld, de ziel. Vuh betekent ook wijsheid en vertaling. De Vuh is het eerste grote hoofddeel van de tweede bijbel.

2 Op de vijfde dag van de maand — het was in het vijfde jaar van de ballingschap van koning Jojachin – 3 kwam het woord van Jehovah tot Ezechiël, de zoon van de priester Buzi, bij de rivier de Kebar in het land van de Chaldeeën. Daar kwam de hand van Jehovah op hem.

In de WT wordt hier Charles Taze Russell (1852-1916) vergeleken met Ezechiel, en genoemd in het rijtje van reformatoren, naast Arius, Waldo en Luther. De kerk was in het tijdperk van Laodicea gekomen, als de slapende kerk die niets wil leren. Charles Taze Russell (CTR) streed tegen het idee van de letterlijke eeuwige hel. Dat zat diep in de kerk vastgebakken en vastgeroest, en was niet eens bijbels naar de grondteksten. JG's zijn altijd veel ijveriger geweest in de studie van de grondteksten en de kerkgeschiedenis dan de doorsnee christen gewoonlijks. De WT stelt dat CTR alles had opgeofferd voor God en dat hij arm stierf in 1916, totaal centloos, maar rijk in God. Het is aan te raden de leerstellingen van de JG's niet letterlijk te nemen, maar symbolisch, hetzelfde als bij het calvinisme. Het moet allemaal een kwartslag draaien.

4 Terwijl ik keek, zag ik een stormwind aankomen uit het noorden. En er was een enorme wolk met flitsend vuur, omgeven door een helder licht, en midden uit het vuur kwam iets dat leek op elektrum.

De WT zegt over de betekenis van het Noorden :

Jesaja 14: 13 – Wat u betreft, gij hebt in uw hart gezegd: Ten hemel zal ik opstijgen. Boven de sterren Gods zal ik mijn troon verheffen, en ik zal mij neerzetten op de berg der samenkomst, in de meest afgelegen streken van het noorden.

De WT stelt dat het noorden de betekenis heeft van een geestelijke fase. Er zou een tijd komen van oorlog, revolutie en anarchie, die alleen begrepen zou worden door hen die het aardse hadden verlaten, niet door de aardse leiders. CTR had zichzelf afgezonderd om op de wachttoren te staan om het hemelse woord te ontvangen. (Hab. 2:1)

5 Erbinnen was iets dat leek op vier levende wezens, en elk zag eruit als een mens.

De WT stelt dat in het overdenken van de wolk van verwoestende verwarring en chaos er juist begrip zal komen.

6 Elk van hen had vier gezichten en vier vleugels.

De WT stelt dat de vleugels verschillende bijbelgeschriften zijn in twee verschillende wegen. We zouden kunnen stellen dat we met bijbelgeschriften zowel boven de schelp als onder de schelp kunnen werken, zowel tegen als voor, om het te verdiepen, en ook te ontmaskeren. Van belang is het om tot de diepere grondteksten te komen, in de etymologie (woordoorsprong), helemaal terug tot de voortijden waarin de mens dichter bij de natuur leefde, en nog in de natuur.

7 Hun voeten waren recht en hun voetzolen waren als die van een kalf — ze glansden als gepolijst koper.

De WT stelt dat de voeten een beeld zijn van het contact tussen de hemel en de aarde. Het kalf is een beeld van volkomenheid.

8 Aan hun vier zijden hadden ze mensenhanden onder hun vleugels, en alle vier hadden ze gezichten en vleugels.

De WT stelt dat de hand doelmatigheid voorstelt. Aan het doel kan ook altijd het vlees afsterven. Ook de wil moet onderworpen worden aan het doel. Dit doel ligt in de hemelse kennis opgeslagen. Deze handen worden bestuurd door het hemelse woord, de vleugels. Dit is een hemelse dwaasheid en geen aardse, vleselijke wijsheid. De mens moet dus gaan tot het hogere profetische doel, en niet eerzuchtig zieltjes proberen te winnen. Het gaat om de 'dwaasheid van de prediking' stelt de WT (1 Korinthe 1:21). Het kan niet begrepen worden door het vleselijke, maar alleen door het geestelijke. Het geestelijke praat de mens en de kerk niet naar de mond. Het geestelijke gaat het smalle pad door de enge poort, het pad door de hongerwildernis.

9 Hun vleugels raakten elkaar. Ze draaiden zich niet als ze zich voortbewogen. Ze gingen elk steeds recht vooruit.

De WT stelt dat dit de volharding van het hemelse woord is. Het zal alles volbrengen en voleindigen.

10 Hun gezichten zagen er zo uit: elk van de vier had een mensengezicht met rechts een leeuwengezicht en links een stierengezicht, en ook had elk een arendsgezicht.

De WT stelt dat de rund een beeld is van geduld, ook geduld in het gebruiken van kracht, dus met een enorme gematigdheid en grensgevoeligheid. De leeuw brengt het hemelse woord van de dood (van de wil van het vlees), om dat wat tegen de hemelse stem of het hemelse woord ingaat te doden. De arend is het beeld van dat wat boven alles uitstijgt, alles overziet en doorgrondt, en verdiept. Het is de hemelse wijsheid.

Hoofdstuk 18. jehovah's getuigen onder de loep

Ezechiël 1 commentaar door de Wachttoren (1918)

10 Hun gezichten zagen er zo uit: elk van de vier had een mensengezicht met rechts een leeuwengezicht en links een stierengezicht, en ook had elk een arendsgezicht.

De Wachttoren (WT) van 1918 stelt dat de mens soms door moeilijkheden gaat om het kwade te leren kennen. We kunnen stellen dat het belangrijk is de vijand te kennen. Dat is een onderdeel van de oorlog. Het commentaar op Ezechiël kwam oorspronkelijk uit het boek 'Het voleindigde mysterie', het zevende deel van de serie 'Studies in de Geschriften', wat vlak na de dood van Charles Taze Russell (CTR) uitkwam en wat deels door hem was geschreven.

In het voorwoord staat dat CTR de boodschapper was gezonden tot de kerk van Laodicea, die altijd bestempeld wordt als de lauwe kerk, het tijdperk waarin we vandaag de dag zijn. Ze slapen. Ze zijn niet warm of koud te krijgen. In 1879 werd de WT opgericht door CTR. De delen van 'Studies in de Geschriften' worden beschreven als de sleutels tot het hemelse plan. Voor zijn dood zei hij dat iemand anders het zevende deel moest samenstellen. Het zou een commentaar op het boek Ezechiël bevatten, wat was geschreven in een symbolische taal, en daarom moest het uitgelegd worden. Het zou gaan over de kerkgeschiedenis, voornamelijk de voleindiging van de kerkgeschiedenis. God zou de fraude en de misleidingen ontmaskeren, de valse praktijken van de kerk, zowel van de katholieke als de protestante. De kerk had namelijk een corrupte verbintenis met de politiek in schaamteloos onrecht, waarin ze in grote voorspoed en zelfvetmesting parasiteerden op de armen. Deze systemen moesten aan de kaak gesteld worden, ontbloot worden, en hun verwoesting zou aangekondigd worden, en dat zou allemaal versleuteld liggen in het boek Ezechiël. Er zou hiervoor

een tijd van grote moeilijkheden komen, zoals werd aangekondigd ook in de beginjaren van 1900. Nog nooit was er zo'n tijd geweest en daarna zou er ook nooit meer zo'n tijd komen. Er wordt gesteld dat CTR de publicatie van het boek niet meer heeft mogen meemaken, maar dat hij het in principe wel geschreven heeft. Anderen hebben het samengesteld, bij elkaar geraapt, de laatste boodschappen van CTR. Er wordt gesteld dat God de sleutel zou hebben gegeven aan CTR om het hemelse mysterie uit te leggen.

Het verstand van de mens moest weer toegerust worden, want de mens was in de dwaling van de letterlijke eeuwige hel, en meerdere dwalingen. De mens moest weer terugkeren tot soberheid.

11 Dat waren hun gezichten. Hun vleugels waren boven hen uitgespreid. Elk had twee vleugels die elkaar raakten en twee vleugels die hun lichaam bedekten.

De arend is in het commentaar van de WT een beeld van de verziendheid, het zien aankomen van dingen, wat ook een gave is, of profetische gave. De vleugels zijn ervoor om te vliegen, te dragen, af te zonderen en te beschermen.

12 Ze gingen elk steeds recht vooruit, overal waarheen de geest ze dreef. Ze draaiden zich niet bij het voortbewegen.

Ze gaan recht op het doel af, als een beeld van het hemelse woord. Het hemelse woord is dus niet zomaar de bijbel, maar de hogere natuur in het hart, wat zich natuurlijk wel kan projecteren door de bijbel of door ander studie materiaal.

Het was diepe, duistere nacht, waarin de kerk en de mens geloofde in fabeltjes zoals de letterlijke eeuwige hel, waarmee kinderhoofden mentaal werden gemarteld. Maar het ware hemelse woord zou terugkomen. Nog steeds gelooft een groot deel van de christelijke wereld in de letterlijke eeuwige hel, en worden vele kinderhoofden mentaal ermee gemarteld, om hen te brainwashen. Het commentaar van de WT zegt over dit vers verder dat het hemelse woord voort wordt gezonden vanuit de hemelse kennis. Het gaat niet zomaar buiten de geleerdheid om. De mens moet opgroeien in kennis en niet vast blijven houden aan kinderachtige fabeltjes, die overigens een veel diepere betekenis hebben dan wat de mens ervan heeft gemaakt.

13 De levende wezens leken op brandende, vurige kolen. Iets dat eruitzag als heldere vuurfakkels bewoog heen en weer tussen de levende wezens, en er schoten bliksemflitsen uit het vuur.

De WT stelt dat er alleen ware kracht is in wijsheid, en zo is dat ook in de oude talen waarin kracht eerder vertaald moet worden als onderscheiding, alertheid. De WT stelt ook dat de ware kracht geduld is, waarvan het rund een beeld is, in voorgaande verzen. Het begrijpen van de attributen van God geeft ook de mogelijkheid om visioenen van God te zien. Dit is een eigenschap van het hemelse woord. Het geleid de voeten van hen die ook de voeten zijn. CTR had het gezien. Op en neer, overal ging het. We komen dit ook tegen bij degene die komt bij nacht, in de Koran, van de hemel naar de aarde en terug, als op de ladder van Jakob.

14 En als de levende wezens heen en weer gingen, zag dat eruit als bliksemflitsen.

Als er grote problemen zijn dan zijn er plotseling glimpen van hemelse wijsheid, stelt de WT. In de duistere wolken zijn ook verborgen wolken van inzicht.

15 Toen ik naar de levende wezens keek, zag ik op de aarde één wiel naast elk van de levende wezens met vier gezichten.

De WT stelt dat de aarde symbolisch is, en dat de hemelse attributen in cycli of tijdperken het hemelse plan laten zien, en de mechanismes waardoor deze plannen worden uitgevoerd.

16 De wielen glansden alsof ze gemaakt waren van chrysoliet, en ze zagen er alle vier hetzelfde uit. Ze waren zo gebouwd dat ze eruitzagen als een wiel in een wiel.

Vannacht had ik een droom waarin ik CTR ontmoette. Het was al een wat oudere man. Het was aan een bosrand. Hij zei : 'Berust je in je grenzen,' een beetje als vaderlijk advies. Hij zat niet meer vast in de eerste bijbel, maar was ook opgenomen in de tweede bijbel, in het leger, en hij sprak ook over een tijdschrift genaamd Vuh Getuigen. Vuh is het eerste grote hoofdboek van de tweede bijbel. Vuh betekent wijsheid en oorlogsstrategie. Wij moeten getuigen zijn van de hogere dingen voordat wij spreken. Dat is dus iets profetisch. We spreken niet zomaar vanuit een boekje, maar moeten zelf deel hebben gehad in deze dingen. Ik vertelde hem over de strijd die ik met iemand had uit het verleden. Hij zei dat hij ook met dezelfde persoon een strijd had gehad, en dat het hem moe en ziek maakte. Hij wilde mij toen een advies geven. Hij zei : 'Be gentle.' Wees vriendelijk. En dan bedoelde hij vriendelijk naar anderen, want dat is een wapen juist om los te komen van de verkeerde personen. Hij noemde mij verder een vriendelijk persoon, maar hij wilde het gewoon extra noemen als algemeen wapen, ook omdat hij weet dat ik artikels schrijf voor andere mensen. Hij wilde mij iets meegeven, voor het tijdschrift. Als we pijn zijn gedaan door bepaalde mensen dan is het belangrijk ons juist op anderen te richten en hen wat mee te geven. Dat was eigenlijk wat hij zei. 'We moeten iets nieuws maken,' zei hij toen. Toen zijn we samen het bos ingegaan. Hij scheen het hier een beetje te kennen, dus ik liep gewoon met hem mee.

De WT zegt over de steen van dit vers dat het doorzichtig is. De wielen zijn de aangestelde tijdperken die in verbinding zijn gesteld met de vier attributen van de hemel. De hemelse operaties zijn niet slechts aan één tijdperk, wiel of manier verbonden, maar draaien binnen een wiel, en tijden draaien binnen tijden.

17 Wanneer ze gingen, dan gingen ze steeds op hun vier respectieve zijden. Ze wendden zich niet in een andere richting wanneer ze gingen.

Calvijn stelt in zijn commentaar op deze verzen dat sommige commentators de kleur van de wielen die als een zeldzame steen was vertalen als 'zee'. Calvijn stelt dat het was gezonden tot Ezechiël om hem afleiding te geven, hem te leiden tot verborgen hemelse geheimen. Ook Calvijn stelt dat de wielen in elkaar zijn zodat het lijkt dat ze elkaar soms tegenspreken, maar toch horen ze bij elkaar, want het is slechts de hemelse gevarieerdheid. Juist omdat de mens wordt blootgesteld aan zoveel veranderingen komt het verstand van de mens niet tot rust op aarde, maar juist daarom moet de mens de hogere hemelse dingen zoeken. In de hemel vinden wij ware rust.

18 En wat hun velgen aangaat, ze hadden zulk een hoogte dat ze bevreesdheid wekten; en hun velgen waren vol ogen rondom, alle vier.

De WT noemt Jesaja 55:9 'Zoals de hemelen hoger zijn dan de aarde, zo zijn Mijn wegen en plannen hoger dan die van u.' Het plan van de tijdperken geeft de hemelse doelen aan. Calvijn stelt dat de hemel ons soms gewelddadig naar zich toe moet trekken, want anders wordt de mens traag en lui.

19 En als de levende schepselen gingen, gingen telkens ook de wielen naast hen, en als de levende schepselen van de aarde werden opgeheven, werden de wielen telkens opgeheven.

De WT stelt dat de wielen worden geoefend door soms door hemelse dingen te gaan en soms door aardse dingen. Calvijn stelt dat de wielen worden bestuurd en geleid door de hemelse ondoorgrondelijkheid.

20 Overal waarheen de geest geneigd was te gaan, gingen zij telkens, daar de geest geneigd was daarheen te gaan; en de wielen zelf werden vlak naast hen telkens opgeheven, want de geest van het levende schepsel was in de wielen.

De WT stelt dat er een hemelse kracht in het centrum is, waarvan al eerder was uitgelegd dat dit het geduld is. Het gaat hier dus weer om grens gevoeligheid. De mens moet zich leren berusten binnen de grenzen. Zo zal ook het pad zichtbaar worden, en het plan.

Hoofdstuk 19. wat hebben de jehovah's getuigen en calvijn met elkaar gemeen ?

Ezechiel 1 Wachttoren commentaar (1918)

21 Wanneer zij gingen, dan gingen ook deze; en wanneer zij stilstonden, dan stonden ook deze stil; en als zij van de aarde werden opgeheven, werden de wielen vlak naast hen telkens opgeheven, want de geest van het levende schepsel was in de wielen.

De Wachttoren (WT) van 1918 stelt als commentaar dat wanneer een hemels attribuut of tijdperk zou wegvallen, dan zou alles wegvallen. Elk onderdeel is dus belangrijk.

22 En boven de hoofden van de levende schepselen was wat geleek op een uitspansel gelijk het geglinster van ontzagwekkend ijs, uitgestrekt boven over hun hoofden.

Calvijn noemt dit zeer obscure verzen. Hij stelt dat het kristal als ijs zeer vreselijk is, gewelddadig, omdat anders de mens in slaap zou dutten, lui zou worden.

23 En onder het uitspansel waren hun vleugels recht, de een aan de ander. Elk had twee vleugels die aan deze zijde bedekten en elk had er twee welke aan die zijde hun lichaam bedekten.

Calvijn noemt dit ook weer een obscuur vers, als een herhaling van het voorgaande. Het gaat om een extra benadrukking van dat wat gaande is. Het is een manier om aandacht te vragen voor het hogere, het hemelse woord.

24 En ik kreeg het geluid van hun vleugels te horen, een geluid gelijk dat van uitgestrekte wateren, gelijk het geluid van de Almachtige, wanneer zij gingen, het geluid van een tumult, gelijk het geluid van een legerkamp. Wanneer zij stilstonden, lieten zij steeds hun vleugels neerhangen.

De wateren zijn ook de hemelse waarheden door mensen heen, stelt de WT. Er zijn dus kruispunten tussen het menselijke en hemelse, zoals ook Calvijn stelt in zijn commentaar. Wij moeten gevoelig worden voor de punten waar het hemelse woord en de menselijke stem elkaar raken. Wij mogen innig en ernstig naar zulke punten zoeken in verschillende boeken en organisaties. Zowel hemel als aarde zijn vol van hemelse beweging, stelt Calvijn.

25 En er klonk een stem boven het uitspansel dat boven hun hoofd was. Wanneer zij stilstonden, lieten zij steeds hun vleugels neerhangen.

Bij de bespreking van dit vers raakt Calvijn helemaal in paniek, en gaat tekeer als een orthodoxe bezetene naar mensen die het net even iets anders uitleggen dan hij, allemaal nutteloze zaken, allemaal kleinigheden, verschillende perspectieven. Het gaat niet om de letter, maar om het geestelijke. En het is allemaal meerzijdige symboliek. Calvijn is hier echt op zijn tenen getrapt en draait helemaal door, iets wat hem soms ook gevaarlijke uitspraken deed maken. Dat is ook de reden waarom we niet orthodox calvinistisch moeten zijn, maar neo-calvinistisch. Hij is te belangrijk om zomaar weg te werpen, maar je moet hem niet op de voet volgen. Calvijn symbolisch nemen, Calvijn een kwartslag draaien, is weer het mandaat.

26 En boven het uitspansel dat boven hun hoofd was, was iets dat eruitzag als saffiersteen, iets dat geleek op een troon. En op datgene wat op de troon geleek, was iets dat geleek op iemand die eruitzag als een aardse mens erop, erbovenop.

De WT stelt dat de zoon is onderworpen aan het hemels ouderlijk gezag, aan de moeder dus. De hemel is niet zomaar iets vaags, of de ene persoon boven de ander gesteld, maar de hemel is de rede. Het is zinnebeeldig.

27 En ik kreeg iets te zien gelijk de gloed van elektrum, gelijk de aanblik van vuur rondom daarbinnen, vanaf wat eruitzag als zijn heupen en opwaarts; en vanaf wat eruitzag als zijn heupen en neerwaarts zag ik iets dat eruitzag als vuur, en hij had een glans rondom.

De WT stelt dat God, oftewel de hemelse rede, zich bevindt in de hemelse natuur, en de mens kan niet zomaar tot deze natuur naderen, maar moet volkomen zijn. Calvijn is in de bespreking van dit

vers iets gekalmeerd, maar nog niet helemaal. Hij stelt in ieder geval terecht dat Ezechiël binnen zijn grenzen moest blijven, in de hemelse restrictie, anders zou dit visioen hem kunnen verwoesten, zoals het ook engelen die afweken zou kunnen verwoesten.

28 Er was iets dat eruitzag als de boog die in een wolkgevaarte verschijnt op de dag van een stortregen. Zo was hetgeen eruitzag als de glans die er rondom was. Het was hetgeen eruitzag als de gelijkenis van de heerlijkheid van Jehovah. Toen ik dat te zien kreeg, viel ik terstond op mijn aangezicht, en ik hoorde voorts de stem van iemand die sprak.

Als er hoogspanning is dan moeten er regels zijn, anders gaan er dingen verkeerd. Theologie is er dus niet voor om moeilijk te doen, om een mensenleven te verzwaren, maar om leiding te geven in deze ingewikkelde materie zonder welke geen leven mogelijk is. Theologen zijn in die zin hemelse electriciens. Er is hierin natuurlijk groot verschil tussen de pseudo-theologen van de markt en de natuur theologen. Een theoloog moet vakkundig zijn in het spreken van zijn taal, de theologische terminologie. Het is zuiver zinnebeeldig.

In de WT van 1920, 2 mei, gaat het over de jongen, Samuël. Het stelt dat er vleselijke en geestelijke interpretaties zijn, maar het komt er op neer dat toen Samuël ontwent was van de moeder borst hij naar de tent van Eli werd gezonden. Als we het over geestelijke betekenissen hebben in de grondteksten en andere versies, dan moeten we in de Vuh zijn, het eerste grote deel van de tweede bijbel, waarin de amazone theologie wordt beschreven. Samuël werd overgedragen aan een andere vrouw, om in de tent te dienen, in de grondteksten en in de amazone theologie. Hofni en Pineas waren de dochters van de vrouw. De WT stelt dat Eli zijn zonen niet tuchtigde, niet tegenhield. In de Rabijnse literatuur waren deze zonen, of in het geval van de amazone theologie : dochters, niet noodzakelijk slecht. In de Vuh vielen zij Samuël lastig. Zij waren een gesel in God's hand, om Samuël grens-gevoelig te maken. In de amazone theologie zijn er ook versies waarin niet Eli zijn nek breekt, maar Samuël zelf, of zijn rug, waardoor hij verlamd of kreupel raakt, door toedoen van Hofni en Pineas, die hem ergens vanaf duwden.

De WT stelde in 1920, 9 mei, in het artikel 'Eli en zijn zonen' dat Hofni en Pineas immoreel waren. Shama-l of shama-halal is het gehoorzamen (shama, hebreeuws) van de grenzen (halal) oftewel het binnen de grenzen blijven, grens-gevoeligheid. In de amazone theologie komt hij dus terecht in een soort Pniël situatie waarin hij verbroken wordt opdat hij die gevoeligheid heeft voor de rest van zijn leven.

Als mensen ineens hun interesse in je verliezen of ineens afstandelijk doen of afgeleid of ineens niet meer behulpzaam naar je zijn dan is dat gewoon een missing link. Het heeft geen zin te schelden of zomaar te denken, maar dan moet je speuren in het hemelse woord. Het is een natuur verschijnsel. De mens moet deze patronen weer leren kennen.

Het is belangrijk terug te keren naar de bron voor de missing links. Ook wanneer het aankomt op de Jehovah's getuigen (JG's). Terug naar wat ze oorspronkelijk hadden ontvangen.

In de WT van februari 1880 is er een artikel van de pentateuch, over de schaduwen ervan. De mens staat niet op zichzelf maar is onderdeel ergens van. Het artikel stelt dat de pentateuch heel gedetaileerd is, maar niet omdat er ook maar iets goeds in was. Het was slechts een schaduw. De

WT stelt dat het zinnebeelden zijn van de realiteit. Dat geldt dan ook voor de offerdienst. Het was niet letterlijk, maar symbolisch. De kleur van het bloed is de meest eeuwige, stelt de WT. Het was een beeld van de vernietiging van het vleselijke. Calvijn stelt dat sommigen beweerden dat er koppen werden afgehakt in de grondtekst. We kunnen stellen dat dit een beeld is van de besnijdenis. (Leviticus 1)

Calvijn stelt dat de offerdienst erop wijst dat onze woorden een zuiver offer moeten zijn, dus dat wij hemelse woorden spreken. Het is de vrucht van de lippen. De WT van maart 1880 stelt dat de offerdienst ook allegorisch is voor het lijden wat tot de volle maat moet komen om tot God te kunnen komen. Het lijden moet namelijk op hetzelfde niveau komen als dat van de gekruisigde. Degene die dit niet hoort zal afgesneden worden. Ook Calvijn stelt dat het het lijden van de mens uitbeeldt om de mens geduld te leren. Ook was het volgens Calvijn om de overmoed te beteugelen. Het bleef zich maar herhalen en ging door tot in de kleinste details omdat het een hogere betekenis had, stelt Calvijn. We kunnen stellen dat juist dit de mens grens gevoelig zou maken. Calvijn stelt dat God telkens weer het vet opeist en beveelt het te verbranden. Dit is om de mens tot matigheid te gewennen stelt Calvijn. Calvijn stelde dat sommigen in zijn tijd ook stelden dat de offerdienst gewoon een beeld is van het afsterven van het vleselijke, en hij stelde ook dat de offerdienst geen enkele betekenis op zichzelf heeft, maar dat het moest wijzen op de voorwaarden om tot God te kunnen komen, dat er een prijs betaald moest worden.

Het vlees moet gekruisigd worden stelt de WT, en daarom wordt de mens ook vervolgd. De offerdienst is ook een beeld van de vervolging. In de uitleg van Leviticus 2 van maart 1880 stelt de WT dat de offerdienst ook een beeld is van het doen van de hemelse wil, waarvan we weten dat dit kennis is. Omdat de offerdienst zo diep gaat en zo grondig is, is dit volgens de WT een beeld van het voleindigen van de hemelse wil, oftewel van de kennis. Deze offerdienst ging diep en was een kwelling :

Psalm 22

15 Als water ben ik uitgestort
en al mijn beenderen zijn ontwricht;
mijn hart is geworden als was,
het is gesmolten in mijn binnenste;
16 verdroogd als een scherf is mijn kracht,
mijn tong kleeft aan mijn gehemelte;
in het stof des doods legt Gij mij neer.

Tot het punt dat de Psalmist uitriep : Mijn god mijn god, waarom hebt gij mij verlaten. De offers mochten niet verzoet worden met honing. De mens mag zichzelf niet behagen, stelt de WT. Er moest zout gaan in de wonde. Het lijden mag niet voortijdig afgebroken of verzoet worden. De dood aan het vlees moet geheel intreden.

Hoofdstuk 20. commentaar psalm 22

In de Wachttoren van 1979 in februari wordt het verhaal van David en Salomo besproken. David was in een moeilijke situatie terecht gekomen. Zijn zoon, Absalom, had veel meer aanzien gekregen in het volk dan hijzelf :

Het hart van de mannen van Israël is achter Absalom gekomen. II Samuel 15:13. Zoals in Psalm 3 wordt beschreven rezen velen tegen David op. David moest vluchten van Absalom. De WT stelt dat David blootvoets ging, wenend, met gebogen hoofd in grote vernedering, en verwijst naar II Samuel 15:30 waarin hetzelfde wordt gesteld :

En David besteeg de helling der Olijven, terwijl hij onder het opgaan weende; en hij ging barrevoets, en al het volk dat bij hem was, en zij klommen omhoog, wenend onder het opgaan.

De amazone theologie stelt hierover : 'Psalm 3 is een morgenlied van David op de vlucht voor zijn zoon Absalom. In de amazone filosofie was dit zijn dochter. B-salom is in het egyptisch-hebreeuws de vrede, volkomenheid en verzoening van de voet, als beeld van de exegese. B is namelijk de voet in het Egyptisch. In de amazone filosofie is David genaamd Ahn. Ahn kon niet vluchten van zijn dochter. De dochter is namelijk een belangrijk en onmisbaar principe.

Uiteindelijk gaat de ramadan vrucht dragen, voor hen die volhouden, wat de na-ramadan is, de volkomen of volle ramadan, de eeuwige ramadan, waarvan de dochter een beeld is. De mens moet volhouden totdat er een nieuwe geboorte is.'

De mens moet dus geduld leren, gesymboliseerd als de dochter, de vrucht. In de amazone theologie was het niet Absalom die met zijn haren in de boom bleef hangen en werd gespietst, maar dit was een beeld van David die gekruisigd werd, van Psalm 22 dus. Hij werd gekruisigd door het volk van B-salom :

1 Mijn God, mijn God, waarom hebt gij mij verlaten?
Waarom zijt gij verre van mij te redden,

Verre van de woorden van mijn gebrul?

2 O mijn God, ik blijf roepen overdag, en gij antwoordt niet;

En ’s nachts, en er is geen zwijgen van mijn zijde.

3 Maar gij zijt heilig,

Wonend onder de lofzangen van Israël.

6 Maar ik ben een worm, en geen man,

Een smaad voor de mensen en verachtelijk voor het volk.

7 Wat allen betreft die mij zien, zij bespotten mij;

Zij blijven hun mond opensperren, zij blijven hun hoofd schudden:

8 „Hij heeft zich aan Jehovah toevertrouwd. Laat die hem ontkoming verschaffen!

Laat die hem bevrijden, aangezien hij behagen in hem heeft gevonden!”

9 Want gij waart het die mij uit de buik getrokken hebt,

Die mij vertrouwen liet terwijl ik aan de borsten van mijn moeder lag.

10 Op u ben ik geworpen vanaf de moederschoot;

Vanaf de buik van mijn moeder zijt gij mijn God geweest.

11 Blijf niet ver van mij, want de nood is dichtbij,

Want er is geen andere helper.

12 Velen die jong zijn hebben mij omringd;

Ja, de sterken van Basan hebben mij omsingeld.

13 Ze hebben hun muil tegen mij opengesperd,

Als een verscheurende en brullende leeuw.

14 Als water ben ik uitgestort,

En al mijn beenderen zijn van elkaar gescheiden.

Mijn hart is als was geworden;

Het is gesmolten, diep in mijn inwendige delen.

15 Mijn kracht is verdroogd als een scherf van aardewerk,

En mijn tong blijft aan mijn tandvlees kleven;

En in het stof des doods zet gij mij.

16 Want hyena's hebben mij omringd;

Ja, de vergadering van boosdoeners heeft mij ingesloten.

Als een leeuw hebben zij het gemunt op mijn handen en mijn voeten.

17 Ik kan al mijn beenderen tellen.

Zijzelf kijken toe, zij staren mij aan.

18 Zij verdelen mijn klederen onder elkaar,

En over mijn kleding werpen zij het lot.

19 Maar gij, o Jehovah, o blijf niet ver.

O gij mijn sterkte, snel mij toch te hulp.

20 Bevrijd toch mijn ziel van het zwaard,

Mijn enige uit de klauw van de hyena;

21 Red mij uit de muil van de leeuw.

22 Ik wil uw naam aan mijn metgezellen bekendmaken;

Ik zal u loven.

23 Gij die Jehovah vreest, looft hem.

Al Gij zaad van Jakob, verheerlijkt hem.

En weest bevreesd voor hem, al Gij zaad van Israël.

30 Ja, een zaad zal hem dienen.

Calvijn stelde in zijn commentaar op deze psalm dat overal waar David ook keek hij niets dan duisternis zag van de nacht. Hij stelt dat de mens hierin geduld leert. Calvijn stelt dat alhoewel David zo'n voortreffelijke werker was hij toch zo diep vernederd en beproefd werd door God, zodat hij zelfs geen plaats had onder de meest verachten van de mensen. Calvijn haalt daarbij Jesaja 53:3 aan : 'Hij was veracht, en wij hebben hem niet geacht. Hij was een man van smarten. Hij had geen gedaante, noch heerlijkheid, zodat een ieder zijn aangezicht voor hem verborg.'

Hij was beneden de mensen verlaagd, als een afgesnedene uit het getal der levenden. De zoon werd zo diep vernederd dat hij tot de onderwereld is afgedaald. Absalom had het volk tegen David opgezet. Het hele volk verachte hem. Hij werd vervolgd door het volk. Er was geen vrijheid van mening en godsdienst.

In de amazone theologie zijn er verschillende versies van Absalom, want het kan ook gewoon David's vrouw zijn of een andere vrouw, die het volk tegen hem opzet. Absalom heeft de voortijdse sl wortel, aso-halal, oftewel de opvoeding tot grensgevoeligheid. De b die ervoor staat is dan de diepte, de volkomenheid. Absalom's verstrikking met zijn haren in de boom is dus een beeld of schaduw van wat in de amazone theologie ook de gebondenheid van David aan het kruis kan zijn. De vrouwelijke absalom wordt in de voortijd ook wel Bejè-salome genoemd.

In 2 Samuel 18 zien we Absalom aan zijn haren hangen in de boom, maar in Psalm 22 zien we David hangend aan het hout, zijn handen en voetenj doorboort, wat later door het christendom werd overgenomen voor Jezus. Ook David had zijn eigen Judas, namelijk Achitofel, zijn eigen raadsheer, die hem later verraadde door Absalom aan te hangen in een staatsgreep. De dood van Absalom, wat heenwijst naar de metaforische dood van David in Psalm 22 is een metafoor van het begrijpen. Absalom raakte in zijn plannen verstrikt met zijn lange haren in de takken van een boom toen hij daar met zijn rijdier onderdoor reed, zoals het verhaal vertelt, maar in het Aramees gaat dit om het komen tot begrip, tot de grotere context. Deze boom werd genoemd "de boom van wonderen". Absalom kwam zo in een nieuwe dimensie, in een nieuw gezichtspunt. In het Hebreeuws kwam Absalom tot de Sowbek, een netwerk van takken. Sowbek is verbonden aan het Egyptische Sobek, de krokodillengod van de oorlog en de wedergeboorte. Het netwerk van takken is een beeld van het

perspectivisme wat ruimte geeft voor allerlei symbolische betekenissen en metaforiek in verschillende lagen.

Hoofdstuk 21. het kruis van samuël

Dat wat om de mens heen gebeurt is de zinnebeeldige taal van het kruis die een boodschap heeft voor de mens. Heeft de mens deze boodschap al opgepikt ? Ook de mens zelf is een onderdeel van deze zinnebeeldige taal van het kruis.

Letterlijk gezien is het allemaal heel erg deprimerend, maar het zijn zinnebeelden. Dus toch maar leren en geduld hebben. Er zit niets anders op.

Wanneer Samuel tot Eli komt, dan kunnen we dat ook zinnebeeldig opvatten. In het Hebreeuws betekent Eli de hemelvaart, het opgaan, ook het gaan tot de grenzen, en het verruimen van grenzen, wat inhoudt dat eerdere grenzen doorbroken worden. Om tot de hemelse grenzen te komen moeten we aardse grenzen doorbreken, achter ons laten. Eli of L wijst in het voortijds ook op Ila en halal, de grensgevoeligheid. Als Eli dan zijn rug of nek breekt is het puur zinnebeeldig voor deze dingen, en heeft dit dus betrekking op Samuël zelf, als de verbrokenheid van Samuël opdat hij gevoelig is voor niets anders dan de hemelse grenzen. Dat is dus het Pniël van Samuël waarin hij worstelt met god, met godsbeelden en met deze zinnebeelden. Dat is ook wat Samuël betekent : Shama-l of shama-halal is het gehoorzamen (shama, hebreeuws) van de grenzen (halal, ila, arabisch, voortijds) oftewel het binnen de grenzen blijven, grens-gevoeligheid. We spreken dus van het kruis van Samuël wat vooraf ging aan het kruis van David. Dit is erg belangrijk, dat we de diepere betekenis van het Samuël verhaal kennen want in de kerk en op aarde is hij degene die Saul en David tot koning maakte, en toen begon alles. Hij wilde dit helemaal niet, en had het volk zelfs gewaarschuwd, maar het volk wilde een koning. Daarom is het goed om terug te keren tot de bron.

Een gebroken nek kan invaliditeit, verlamdheid, coma of de dood als gevolg hebben, allemaal zinnebeelden. Grenzen of beperkingen zijn ook weer zinnebeelden van verborgenheden en geheimen. Samuël ging door zijn grens-gevoeligheid tot het verborgene. De heerschappij is een zinnebeeld van het verborgene, dus dat heeft ook weer betrekking op Samuël zelf. Hier ergens ging het mis, want hier ging de mens alles verletterlijken. De mens wilde een letterlijke heerser, terwijl profetische, visionaire mensen zoals Samuël meer obscuur waren en fragmentarisch. In het stoïcijns is de heerser de voet, oftewel het contact met de onderwereld. De mensheid had het dus verkeerd begrepen. Zij waren doof.

Het kruis van Samuël, het is dus iets heel duisters, maar zinnebeeldig.

Hoofdstuk 22. de voortijdse boeren oorlogen

In de voortijden waren er veel oorlogen tussen de boeren en de natuurvolkeren, ook wel de boerenoorlogen genoemd. Zo werden de natuurvolkeren teruggedreven, en de boerenvolkeren waren de mediums tussen platteland en natuur. Hier ontstonden dus uiteindelijk de markten. De boeren dragen dus belangrijke sleutels. In een droom vannacht was ik op mijn eerste bijbelschool in Doorn. Ik moest van de school wegrennen, de natuur in, prachtig natuurgebied, wat ik altijd heb gevonden. Ik rende door totdat ik op het platteland kwam, bij boeren. Het waren buitenaardsen. Ze lieten me binnen, en lieten me boeken zien. Deze boeken gingen over de voortijdse boerenoorlogen. Ze stelden dat ze het belang inzagen van de natuurvolkeren, maar dat sommige natuurvolkeren ook te wreed waren, en dat er dingen gebeurden die het daglicht niet konden verdragen. De boeren moesten daarom veiligheid inbouwen. Er was hier een bovennatuurlijke rust. Ik zei dat ik de boeken zou lezen, want ik was geinteresseerd in de voortijdse geschiedenis. Ik mocht bij hen blijven.

De boeren leefden bij het principe 'een beetje van dit en een beetje van dat,' en 'soms'. Ze waren van een hogere natuur. Voor nu moesten ze op het platteland leven omdat in de bossen het te gevaarlijk was. Ze spraken over bepaalde bacterieen die het op de mens hadden gemunt, de mens fokten. De mens kweekte die bacterie in zijn eigen mond door het vlees eten. Maar die bacterie kweekte dus hen. Het was een lijkenparasiet die zich steeds meer en meer kon ontwikkelen, in en door de monden van de mensen. Het was ook zwaar besmettelijk. Het sprong zo over van de één op de ander. De mens werd gegrild door deze bacterie. Ook ging het door de mobiele telefoon. De hersenen van de mens werden zo in een vorm van alzheimer gehouden. Ze waren onder hypnose door deze bacterie. De bacterie plantte zichzelf voort als een razende gek. De boeren wezen me op plaatjes aan de muur waarop het ook te zien was. Het verspreidde zich zo tot de voeten van de mensen zodat ze geheel in hun wandel werden bestuurd door deze bacterie. Het was een lichtende bacterie, blauw groen zacht licht, wat zich om de mond verspreidde, en wat zo naar beneden liep tot de voeten om de voeten te besturen. De mens was zo tot een robot geworden van deze vlees-parasiet. Deze parasiet zette ook een soort denk en droom politie op, zoals ook in het boek 1984 van George Orwell (1949). De mens mocht niet meer vrij dromen en denken, want dat werd beheerst door de vlees-parasiet, en alles wat daarbuiten kwam werd opgesloten in scholen, psychiatrieën, gevangenissen, ziekenhuizen, enzovoorts. Daar hadden de vlees-parasieten een heel arsenaal voor

om de vluchtelingen mores te leren. De vluchtelingen hadden paranormale gaven die deze parasieten ontmaskerden, en daarom waren de parasieten kwaad. Dat mocht niet. De vluchtelingen kwamen bij de boeren terecht. Daar konden de vluchtelingen onderduiken en werden ze opgevangen.

De mensen waren geestelijk ziek. De bacterieen verspreidden zich op de matrassen, de kussens, het bestek, de borden, enzovoorts, allemaal als gevangenis van de mens. De mens moest losbreken, maar ze werden verdoofd gehouden. En allemaal volgden ze het toverstafje van de tandarts. De boeren waren er woest over, maar ze wisten dat ze het ook niet rechtstreeks konden aanvallen. Daarom studeerden ze veel, maar zorgden voor genoeg afwisseling en afleiding, anders zou de bacterie hen ook vastzetten. Ik voelde de dreiging van die bacterie. Het sloot op. Het werkte ook door de sex industrie. Het was heel smerig. De mens werd zo bedrogen. De vrouwen hadden een vreemde schurft, en ze wilden zich voortplanten, en daartoe brachten ze hun bedrog, daar afleidingstaktieken, door drogredenen. Ze lieten de mens plaatjes volgen, en zo stopten ze ongemerkt hun implantaten in de anussen van de mens, om hen af te tappen, en voor vruchtbaarheids doeleinden. Zo plantte die bacterie zich voort. Het waren anale implantaten, staafjes metaal, en dat ging van binnen zich vertakken, door het zenuwstelsel heen, door het bloedvatenstelsel, en de mens werd voortgedreven door het gif en de straling die het afgaf, en zo werd ook de zaadproductie geregeld. De mens moest een soort eieren leggen.

Het was allemaal te walgelijk voor woorden, maar dat stond ook allemaal in de boeken van de boeren beschreven. Het waren hele dikke boeken. Ze hadden er echt werk van gemaakt. Er waren telkens veel plaatjes bij om het uit te leggen. Maar andere boeken hadden juist weer heel weinig plaatjes of helemaal geen plaatjes. Ook het gebruik van plaatjes had weer gevaren en was aan grenzen onderhevig.

Hoofdstuk 23. darwin

Darwin stelde het al : Om te kunnen overleven is er aanpassingsvermogen nodig, camouflage vermorgen, variatie vermogen, flexibiliteits vermogen. De mens moet dus geen fanatiekeling worden die geheel in totaal isolement gaat leven, want dat trekt juist ook weer de parasieten aan. De mens moet strategie gebruiken, beleid. De buitenaardse boeren leven met tussenvormen.

Hoofdstuk 24. de bacteriologische oorlog om de zielen

De natuur werkt door ingewikkelde organismes, terwijl de mensheid werkt met simplistische organisatorische bureaucratie.

De bacterie Loesia-B :

lijkenparasiet, gebruikt/ hackt palletto kaleidoscopia, verziekt het, door alles af te buigen en te verleugenen, voor vernietiging. sterk als leeuwen, tandartsen systeem, sterk als honden. wreed, hardvochtig, onverschillig. asperge syndroom. splitst en vermenigvuldigt zichzelf snel, vormt massa's, zwermen, overvalt mensen, overweldigt ze. vraatzuchtig, vreet hun weerstand weg door fluoride, witte vullingen, andere soorten vullingen, wkb's enz. opwekken honger gevoel, simuleren. ontzettend sluwe krengen. lokken de mens in valstrikken waar ze niet meer uitkomen. kleverige, kleffe bende.

anti stof : lukturen, geven de mens autonomie over zichzelf, onderwijzen de mens, zitten in bomen, geven de mens weer moed en durf om met het systeem te breken. brengen de mens onder natuur hypnoses om de verslavingsketenen af te breken. hechten zich aan de loesia-b bacterie, en laten die niet meer los, om ze af te breken.

loesia-b is een hyper-intelligente en hypersluwe bacterie die de mens intimideert, bedreigt. programmeert de mens met dwangmatig geluid, zoals harde muziek bij de buren, in de straat of op het werk, wat gewoon puur mk ultra programmatie is. laat de mens gericht zijn op uiterlijkheden, de vormen, in plaats van de dieptes, laat de mens gericht zijn op de organisaties in plaats van het organisme. is enorm controle zuchtig, controle ziek, anti-minimalisme, maar daarbij zeer kortaf. medische kortafheid die dwingt, niets uitlegt. valt de longen van de mens aan, zodat ze zich niet kunnen verdedigen. steekt de mens met een bijtend, aggressief gif, om de mens slaperig en gewillig te houden, onder hypnose aan het systeem. werken op de emoties. maken mensen bang, boos, of emotioneel. besturen de mensen als poppen.

Ziekelijke bacterieën zijn het, de families die denken het altijd beter te weten. Ze laten hun tanden, hun botten dus, van binnen leeg maken, halen de zenuwen eruit, zodat het bot sterft, en dan gaat het parasieten channelen, wat ze dan het christendom noemen of wat voor geestelijk of religieus systeem dan ook. Ze vermoorden dus de natuur om leeg te zijn, maar het ware leeg zijn vermoord de natuur niet, en is geen materiele luxe. Je gaat naar binnen, om een geestelijk, leeg kanaal te zijn. De natuur werkt door je heen, en maakt gebruik van je eigen natuur, want je bent een stuk natuur. De tandarts wil dit koloniseren en zijn pionnen op je zetten, zijn vlaggen, om je zo meer en meer in te nemen door anti-natuurlijke, luxe troep zoals boven beschreven. Het is de loesia-b parasiet, bacil, bacterie.

De mens mag terugkeren tot de natuur, tot de luukturen. Loesia-b bacteriën kunnen zeer confronterend zijn. Het is dan zaak om wat stappen terug te doen, minimalistisch te worden. Tandartserij is gedwongen materialisme. Je moet met hun luxe troep in je mond lopen. Iedere

tandarts is anders natuurlijk, en sommigen zijn bereid compromissen te doen, maar zij hebben de touwtjes in de handen. Tandartsen zijn van slecht tot minder slecht, waar je uit zou moeten komen bij een natuur tandarts die geen rommel gaat lopen dwingen. De mens is er niet op gebouwd om met die rommel in zijn lichaam te lopen. Er worden zo levensgevaarlijke risico's genomen door een mens te laten komen tot implantaten in de mond die er niet uitkunnen. Deze bacterieën zijn zo bedrieglijk dat sommigen zelfs ontkennen dat vullingen implantaten zijn. Ze doen alsof het in de mond hoort. Dat moet een alarm zijn. De tandarts is zo'n bacterie. De tandarts doet net alsof het allemaal zo hoort, maar het is allemaal aangepraat. Vroeger gebeurden dit soort dingen niet. Het is een moderne ziekte, en het heeft de mens in de grootst mogelijke problemen gebracht. Oh, een probleem in het lichaam ? Gewoon even een implantaat er tegenaan gooien en klaar. Voor de moderne mens is het een koud kunstje. De moderne mens is ook bedrieglijk ijdel, want een gat in de mond zoals het genoemd wordt is natuurlijk geen gezicht, wat ook allemaal aangepraat is. Kijk naar de natuurvolkeren. Die missen soms ook kiezen, maar die zijn tenminste nog gezond, terwijl de moderne mens ziek is gemaakt door die luxe giftige schoonmaakproducten genaamd vullingen en wkb's die de natuur in de mond ernstig verstoren. Het bot kan zich na de gelegde vulling namelijk niet meer herstellen, en het lichaam gaat dan zware chemische signalen afgeven, omdat het lichaam onderdrukt wordt en gemarteld. Luister dus goed naar je lichaam. Je lichaam is levende natuur. Het gevolg van vullingen is dat de pijn op andere plaatsen gaat doorstralen, wat zelfs in de mond kan gebeuren, en wat het gebit veel gevoeliger kan maken, en het kan leiden tot tandenknarsen waardoor je je hele gebit kapot gaat bijten, of door de vullingonderdrukking van het lichaam kan het leiden tot overmatig hongergevoel ter compensatie, waardoor je blijft eten, of waardoor je vlees wil, suiker of zout, zodat de voedsel industrie ook weer overmatig aan je verdient, en de medische wereld weer lekker aan symptoom bestrijding kan doen om haar zakken te vullen. Deze industrieën werken met elkaar samen onder één hoedje, als een parasitair complot. Het is een bacteriologische oorlog om het lichaam, om jouw lichaam. Bacteriën willen in jouw lichaam wonen om jouw vlees te gebruiken voor voortplanting om zo bacterie ketens te maken, en ze voeden hun kinderen met jouw vlees. Dit soort bacteriën kunnen zware hallucinaties opwekken, zoals de tandarts, de psychiater, de betaalde dokter, de slager, de suikergoed winkel, enzovoorts enzovoorts. Deze bacteriën komen dus vermomd, en doen zich voor als mensen, maar het zijn rovers, sluwe rovers. Ze hebben de mens al omsingeld en ingenomen. Als ze dit lezen zullen ze dan ook of lachen of protesteren of het negeren, want het ontmaskerd ze. Daarom hebben ze ook bijvoorbeeld de psychiatrie als denk en droom politie opgericht, want ze zijn bang voor de ontmaskering. Ze willen niets van de demonologie weten en ook niet van bacteriologie. Om de haverklap worden mensen in de gezondheidszorg met een bacterie probleem door mavo-schapen beschuldigd van wanen, dat het allemaal tussen of achter de oren zit, terwijl huisartsen en andere artsen al hadden vastgesteld dat er een bacteriologische infectie was. Vaak zijn gewoon algemene lichamelijke artsen veel minder erg dan hen die een handeltje hebben gemaakt van de geestelijke gezondheid en de tandartsen, de zogeheten mond gezondheid. Daar huizen juist deze bacterieën, maar shamanen hebben deze bacterieën al aangesproken en waarschuwen ertegen. Shamanen zijn hen die zich gespecialiseerd hebben in het contact met de natuur, het diepte onderzoek. Dat zijn dus ook demonologen en andere naturopaten. Zorg is geen koopwaar.

Er valt met dit soort bacterieën niet te praten, want ze zullen alles wat je zegt omdraaien en tegen je gebruiken. Ook zullen ze dingen doen en zeggen die je irriteren en waardoor het alleen maar erger wordt. Geef ze een vinger, en ze nemen je hele hand. Niet doen dus. Hoe moeilijk dat ook is. Je moet omwegen nemen. Eerst gaan tot de natuur, tot de luukturen. De loesia-b bacteriën werken met

drogredenen, zoals dat ze macht over je hebben en over je beslissen omdat je in hun patientenbestand zit, of omdat de meerderheid het zo heeft bepaald, of de wet of wat dan ook, terwijl ze dat zelf allemaal verzinnen en zichzelf gewoon gevierendeeld hebben. Zij doen dat allemaal. Zij zijn de massa's. Meeste stemmen gelden is een drogreden, gemaakt om je te ontdoen van je eigen autonomie. Het enige medicijn is dan terug te keren tot de natuur en de natuur principes om je daaraan te onderwerpen. Dan zul je de bacteriologie moeten leren, die dus demonologisch is. Loesia-b zijn hysterische, aggressieve bacteriën, die de schijn kunnen wekken vriendelijk te zijn, en de schijn kunnen wekken het met je eens te zijn, maar dat is alleen maar ten dele, opdat je erin trapt. Ze doen namelijk aan omkoperij, ook door de touwtjes wat te laten vieren, wat zoetigheid door het vergif. Maar het is hysterische, aggressieve energie. Laat je daarom niks wijsmaken. Ook hebben ze het altijd over taal, juiste grammatica, juiste spelling, om je te onderwerpen aan hun systeem. Ze willen je in hun programma's houden, opdat ze je kunnen programmeren. Het is dus ook de taal politie. Het vreemde zien ze als bedreiging, want het kan hun ondergang betekenen.

Hoofdstuk 25. We will be back

territoriale bacteriologie
bacterien die over grotere gebieden zijn aangesteld, de heersende bacterien

texas = tadik
engeland = molon, vuurspuwende bacterie, laad zichzelf op, oplaad systeem, recharger, groot systeem, neemt energie op, via de ruggegraat, via slokdarm, longen, ogen
nederland = molon-flictine
belgië = molon-wulps
india = rikake
frankrijk = kalon
rusland = stolkin
china = kamin
zweden = kramin
noorwegen = molkin
amsterdam = tuza
rotterdam = tuzein
den haag = plutan
afrika = ratakan
toronto + suriname = raswin
assen = licht bacterie

De molon bacterie die razendsnel vuurspuwt en zichzelf oplaad, wat een heel groot systeem is, is de top van deze paraplu. Het is het Engelse wereldrijk, maar tegelijkertijd wordt hier ook zoveel opgesloten gehouden. Wat ze gemaakt hebben is het leven niet, maar het leven zit er wel in verborgen, wat dus ook zo in het christendom zit. Het is het leven niet, maar het leven zit er wel in opgesloten. Daarom gooien we het christendom niet zomaar geheel weg. Het is een bepaalde taal, maar de betekenissen moeten nog komen. De taal wordt verkeerd gebruikt en verkeerd uitgelegd. Dat is het probleem.

Dan moet je je voorstellen : iemand op een lange, eenzame weg door het bos, zeer koud, bijna hopeloos, en alles waarmee ze opgroeien, hun enige vocabulaire is die van het christendom, waarvan je ook niet mag afwijken, want je staat op die weg onder zware bedreiging van de eeuwige hel. Dan gaat het er niet meer om wat iemand voor taal spreekt, maar wat de taal van zijn hart is. Zomaar plat alle christenen veroordelen omdat ze christen zijn is materialistisch. Wij groeiden zelf ook op die manier christelijk op, terwijl ons hart toch altijd zoekende was, en we gewoon roeiden met de riemen die we hebben. Het is ook een soort Stockholm syndroom dat je niet anders kan, maar de gnosis hoort je dan toch, omdat je hart het uitroept naar diepte. Dus iemand roept het uit tot Jezus, so what ? Dat is misschien het enige woord wat hij kent en mag gebruiken.

Matthew Henry (1662-1714) schreef in zijn bijbelcommentaar over Openbaring dat Jezus eigenlijk gewoon het punt is waarop God gepersonificeerd wordt, oftewel 'vlees wordt', wat dus eigenlijk gewoon een principe is van de gnosis. Ook noemt hij Jezus als een getuige van God, dus eigenlijk hebben we het dan over het toetsen. Het moet iets persoonlijks zijn, dus om Jezus zomaar als projectie object te gebruiken is sowieso al onzin. Het is iets wat we zelf moeten ondergaan. De zeven geesten in Openbaring worden door MH beschreven als de karakter eigenschappen van de natuur van God, dus ook gewoon principes. Hij stelt terecht dat de mens niet alleen ijverig moet zijn, maar ook lijdzaam, en dat dit weer aan het Jezus principe is verbonden. Hij stelt dat de werkers grote lijdzaamheid moeten hebben met geduld, dus wachtende lijdzaamheid, zodat de wil van God volbracht kan worden en zij het woord kunnen horen. Dit houdt ook verdraagzame lijdzaamheid in om de beledigingen te verdragen. Er kan met het christendom, met de symboliek ervan, veel worden uitgelegd, zoals we vroeger vaak hebben gedaan en dit nog steeds doen, maar dit is een smal pad. MH stelt dat de werkers in het werk en op de weg op moeilijkheden stuiten, maar dat de lijdzaamheid de werkers zo voort kan laten gaan en alles goed kan laten voleindigen. Hij stelt er terecht wel bij dat dit niet betekent dat we zomaar de zonden moeten aanvaarden, maar dat we tegen de zonden moeten strijden. We moeten hierin een grote ijver hebben om de zonden aan de kaak te stellen, zoals ook ons artikel 'De Kracht van God's Tranen' uit 1994 stelt :

'We moeten weten om welke Liefde het gaat:

1. De mede-strijdende liefde

'Hieraan hebben wij de Liefde leren kennen, dat Hij zijn leven voor ons heeft ingezet; ook wij behoren dan voor de broeders ons leven in te zetten'. (1 Joh. 4:16)

2. De mede-lijdende liefde

'Wie nu in de wereld een bestaan heeft en zijn broeder gebrek ziet lijden, maar zijn binnenste voor hem toesluit, hoe blijft de Liefde Gods in hem ? (1 Joh. 4:17)

Een ware soldaat van God vecht voor z'n volk tot het uiterste toe en vangt daarbij ook alle klappen op. Hij gaat tussen het volk en de vijand instaan, om te strijden en ook te lijden voor zijn volk. Dit is de Ware Liefde vanuit het Soldaten-hart van Christus. Deze Liefde zet z'n hele wezen in om de barrieres tussen God en mensen te vernietigen. Daarbij omhult en beschermt ze hetgene wat ze liefheeft vol vuur en zelf-opoffering. Alleen deze Liefde brangt Eenheid en Verzoening.
Alleen deze Liefde brengt de Warmte en het Volle Geluk van Gods Eeuwige Paradijs.
Deze Liefde is de Liefde van het Kruis.'

Het gaat dus niet om een soort van new age geloven van alles maar verdragen en alles gaan lopen vergeven, want er is ook een strijd te voeren. Het artikel gaat verder :

'Hij is onze Vrede, die de twee een heeft gemaakt en de tussenmuur, die scheiding maakte, de vijandschap, weggebroken heeft, (...) om in Zichzelf, Vrede makende, de twee tot een nieuwe mens te scheppen, en de twee, tot een lichaam verbonden, weder met God verzoenen door het kruis, waaraan Hij de vijandschap gedood heeft'. (Efez. 2:14-16)

Alleen de dragers van dit kruis zullen overwinnen, als de machten der hel opstaan om de wereld te overspoelen. Alleen de dragers van dit kruis zullen een sterke en stevige brug hebben om de overkant te bereiken, in Gods Zaligheid.
'Wie niet zijn kruis draagt en achter Mij komt, kan Mijn discipel niet zijn'. (Luc. 14:27)

Willen we een hartsrelatie met God gaan ontvangen, dan zullen we Zijn Strijdend en Lijdend Hart moeten gaan leren kennen en aannemen.
Als uw man of vrouw geen oog heeft voor uw worstelingen en verdriet, is uw relatie dan goed ? Als een kind geheel voorbij gaat aan de strijd en het lijden van z'n vader of moeder, is dat dan een goede relatie ?'

Hierin moet dus balans zijn. Veel christenen slaan door naar de ene of andere kant. Het kruis is beiden. MH stelt dat zonde niet door de vingers gezien mag worden. Ook mag men het niet toestaan. Hij noemt Openbaring 2 : 2 :

'2 Ik weet uw werken en inspanning en uw volharding en dat gij de kwaden niet kunt verdragen en hen op de proef gesteld hebt, die zeggen, dat zij apostelen zijn, maar het niet zijn, en dat gij hen leugenaars hebt bevonden.'

Hij stelt dat ware ijver, demonologische ijver dus, die zowel lijdvaardig als strijdvaardig is, gegrond is op kennis en ook voorzichtig is. Hij stelt dat deze ijver ook onpartijdig is. Zij die onpartijdig zoeken naar waarheid zullen haar vinden en leren kennen. Daarom, stelt MH, moet de mens terugkeren tot zijn 'eerste liefde'. MH noemt dit ook 'de vorige ijver'. Hij bespreekt hoe mensen snel lauw en lui kunnen worden, gemakszuchtig, onvoorzichtig, koud en partijdig, allemaal doordat ze hun eerste liefde, hun eerste ijver hebben verlaten, hun radicaliteit. Hij noemt ze de nalatigen. De

eerste ijver moet herwonnen worden, opnieuw aangewakkerd, een nieuw verlangen naar het eeuwig leven. MH noemt dit ook de eerste ernst en tederheid.

Als je waarlijk een 'christen' wilt zijn, of volgeling van Jezus, symbolisch, dan is dit volgens MH een strijd tegen de zonde. Dat is wat het christelijke leven is. Zo hebben wij dat vroeger ook altijd beschreven : het is de demonologie, de oorlogskunde, want zonde verwoest alles. Mensen die het niet zo nauw hiermee nemen worden door de vijand ingenomen, en worden zo valse christenen. Vaak is het christendom dus geen strijd tegen de zonde, maar een strijd tegen God, tegen de gnosis. MH stelt : deze strijd moeten we strijden tot het einde, dus standhouden, anders gaan we eraan. Er kunnen geen spelletjes gespeeld worden. Radicaliteit en nauwkeurigheid, volharding, is ook altijd onze boodschap geweest, en die boodschap kwam van de gnosis. Dit is een roeping. Lauwe mensen hebben altijd en eeuwig een bedreiging gevormd, en worden zo je vijanden. Als iemand tegen mij zegt dat ze lauw zijn geworden, en dat is nogal eens gebeurd, dan weet ik precies hoe laat het is, en dan houd ik ze strict in de gaten. De duivel zal ze dan als kanalen gebruiken, tegen mij, tegen het werk, dus ik ben op mijn hoede.

MH stelt dat we nooit voor onze geestelijke vijanden mogen wijken. Ja, soms moeten we vluchten, maar de strijd is niet over. We gaan door met de oorlogsstrategie. 'We will be back.'

Hoofdstuk 26. de molon bacterie

Matthew Henry die in de jaren 1600 en 1700 leefde, als bijbelverklaarder, een belangrijk vak, zag in psalm 1 de oorlog tussen het zaad van de vrouw en het zaad van de slang, waar Genesis ook over gaat. Hij stelt dat de slang zeer listig is, en dat de goddeloze volgelingen van de slang dit ook zijn, en zeer ijverig. Velen worden verstrikt en verlokt. Zij die op het recht pad zijn moeten hier ver van blijven. Niet in de kring der spotters zitten moet gezien worden als weerstand bieden tegen dit soort gespuis, en niet samen met hen de rust opzoeken, want met hen kunnen we geen ware rust hebben. MH roept dus op tot strijd. De zonde zit achter de mens aan, en de mens moet er niet aan toegeven en er geen ongelijk span mee vormen. MH maakt een verbinding met psalm 69, waar de spotters dronkaarden worden genoemd. De mens kan zich dan beter richten op de studie, op onderzoek. Dronkaarden onderzoeken niet, of onderzoeken maar half, om dan een handeltje op te zetten. Onderzoeken bij dag en nacht, volledig, daar gaat het om, om zo bij het richtsnoer te komen.

MH noemt deze dronkaarden vruchteloos en onnuttig, maar vol van de wijndruiven van Sodom. Sodom is het beeld van overmoedig en overmatig aan elkaar plakken, oversocialiteit, in plaats van rijpen in de afzondering. Iemand dronken door de wijndruiven van Sodom zal dus altijd zijn geestelijkheid proberen te verkopen en naam proberen te maken. MH noemt ze lichtzinnig en ijdel. Ze zijn als kaf in de wind. Ze schatten zichzelf heel hoog in, maar voor God hebben ze geen waarde. Ze hebben namelijk geen substantie, geen degelijkheid. Ze zijn zo geworden door zonde en dwaasheid. Ze kunnen herkend worden aan hun kinderachtige excuusjes. Zeer onbenullig, stelt MH.

Wij moeten niet slechts ijverig zijn, zoals de dronkaarden alleen maar ijverig zijn en zo hun doel missen omdat het geen diepte heeft, maar we moeten ook lijdvaardig zijn, dus strijdvaardig en lijdvaardig. Het moet zintuigelijk zijn, niet zomaar vanuit een boekje, zoals allerlei overijverige christenen en goddelozen.

Deze oorlog zien we ook dwars door het christendom heentrekken. Het is niet slechts één pot nat, maar bevat ook de sleutel. Altijd maar weer als ik mensen vanuit mijn vakkennis de sleutel van de gnosis aanreik denken ze hiermee ineens het gehele christendom te kunnen verwerpen, wat gewoon een leugen is, want de gnosis loopt dwars door het christendom heen, en het christendom is gewoon een bepaalde taal die ook weer over de gnosis spreekt. Het is hetzelfde als wanneer Jezus mensen geneest, in het verhaal, dat die mensen dan ineens nergens meer te bekennen zijn, pure ondankbaarheid. Dit heeft verder niks met Jezus te maken, maar met een principe. Het één sluit het ander niet uit. Hoe dan ook is er een strijd tegen het christendom, om het weer recht te zetten. Vannacht had ik daar een droom over, over de molon bacterie die heerst door het Engelse wereldrijk, ook door het christendom. Het Engelse wereldrijk verdraaide het oorspronkelijke christendom waardoor we hier te maken hebben met het vuile, verachtelijke westerse christendom, wat dus wel degelijk een grote vijand is. De droom ging over weer één van de vrienden van mijn vader, ditmaal de Engelse leraar. Mijn vader was namelijk leraar op een college en had zo veel vrienden die ook weer leraren waren, en ik kwam soms bij hen in de klas terecht, zo goed en kwaad als dat ging, maar deze meneer Engelse leraar was een ware sadist die er van genoot kinderen tot janken te drijven door zijn manipulatie en doodgravers mentaliteit. Ja, het moet ook wel het einde van de wereld zijn als je een 4 hebt voor een Engelse repetitie. Alles moest op zijn tempo, op zijn manier, en ik heb zijn leugens later wel kunnen ontmaskeren, want het was slechts zijn interpretatie van het Engels en zijn beperkte vocabulaire. Ik was in die droom weer zo kwaad op hem, en de gnosis zei me dat hij 'opgepakt' zou worden, opgedoekt zou worden, en dat moest ik middenin de nacht naar mijn vader, die toen sliep, vertellen. Ik ging naar de kamer van mijn vader en riep wat er met die Engelse leraar zou gebeuren. Hij greep een soort pistool, zwart, als een paint bal pistool, maar er kwamen hele grote zwarte kogels uit die in golfbewegingen op me af stuiterden. Ik bleef het maar doorschreeuwen wat er met die Engelse leraar zou gebeuren. Mijn vader was in de molon gedaante, de bacterie die heerste via het Engelse wereldrijk, ook door het christendom, het Engelse christendom. Ik moest hem dat pistool afhandig maken, want dit pistool zou juist het anti stof bevatten tegen de molon bacterie. Dat lukte. Het is een beetje het beeld van het christendom, dat het ook weer het anti stof bevat. Het christendom is dus in twee kampen verdeeld : dat van de gnosis, het meer grondtekstelijke christendom van de oorspronkelijke diepte wat terugvoerd tot de voortijden, en aan de andere kant het slappe dronken christendom van de oppervlakkige vertalingen, wat slechts hun eigen interpretatie is wat ze tot marktgoed hebben gemaakt en waardoor ze heersen zogenaamd, het Engelse westerse christendom dus, een verbastering dus.

Nu, waar gaat het om. Er werd tegen mij geroepen vanuit de gnosis : Het gaat om de vader, daar zit iets fout. De molon vader wil geen zoon zijn, daarom projecteert hij alles op Jezus, de zoon, en dat mag hij zelf niet zijn, en wil hij ook niet, want dan zou hij macht verliezen. Misschien ken je die christenen wel, die altijd en eeuwig zichzelf strict afgezonderd houden van Jezus in hun identiteit. Zij zijn de zondaren, en Jezus is dan wat anders, de zoon van God bla bla bla, en dat kunnen zij nooit zijn. Neen, want zij willen geen zwakte. Zij willen zonde, heersen (zogenaamd). De zonde geeft namelijk de illusie van tijdelijk te heersen. Dat willen ze. Daarom vallen ze iedereen aan die het heeft over dat we als Jezus moeten zijn en grotere werken dan Jezus zullen doen. Ja, dat staat ook in de bijbel, en ik hield er altijd van als theologisch student vroeger om dat te noemen, soms ter grote irritatie van protserige bijbelleraren, waarvan er één eens zei toen hij naar het koffie apparaat liep voor zijn dagelijkse bakje leut : 'Zit je weer met je theologieën te spuien,' toen hij het mij hoorde zeggen tegen andere studenten, over het grotere werken doen dan Jezus, wat dus letterlijk in de bijbel staat, zelfs in hun kostbare, dierbare, westerse vertaling. Nee, want het ging allemaal om zijn theologie, de molon theologie. Zij mogen niet als Jezus zijn, en al helemaal niet groter dan Jezus. Dat is ware godslastering enz. enz. Ja, want zij willen blijven heersen over de zoon, dus ze willen geen zoon zijn. Zij willen het vuile werk niet opknappen. Dat moet Jezus doen, de zoon. Zij wanen zichzelf de vader, door deze molon bacterie. De balans tussen vader en zoon is dus zoek. Ze kunnen wel zeggen dat ze kinderen van God zijn, maar dat ware zoonschap dat hebben ze niet en willen ze niet. Vandaar hun projectie. En dat terwijl de vader juist een climax ervaring van het zoonschap is, de verbrokenheid van de zoon, waardoor hij gevoelig wordt, en gehoorzaam, zoals Jakob op Pniël, maar zij hebben allemaal weer andere definities of proberen deze dieptes weg te moffelen. Ook moet er dus balans komen tussen vader en moeder, want in het westerse christendom is het vooral in het protestantisme meestal over de vader. Er moet dus weer een balans komen tussen vader en moeder. Vader is slechts de climax van het zoonschap, maar die gaat ook weer terug in de baarmoeder, en het is heus niet zo dat dit machtsverhoudingen zijn tussen personen, alsof we dan feministisch moeten worden, of letterlijk matriarchisch, want dat zou te materialistisch zijn. Neen. Het is een verhouding van principes binnen de mens zelf, niet tussen personen. Als de mens niet moederlijk wil zijn dan is dat gewoon een probleem. En dat komt in het verbasterde christendom te vaak voor.

Dus : balans tussen vader en zoon, en balans tussen vader en moeder. De mens moet weten waar deze principes voor staan, want de molon bacterie heeft de ware definities verkapt, onder een zeil.

Loop niet met de gnosis weg het christendom totaal verlatende, want het gaat er dwars doorheen. Het christendom moet verslagen worden, oftewel begrepen. Je moet niet meer weggooien dan je lief is, want dat zou smetvrees zijn. Ja, we weten allemaal dat het christendom walgelijk is, voornamelijk in het westen, allemaal plakkerige, ziekelijke zooi, maar het is allemaal geroofd spul. In deze bacterie ligt ook de antistof verborgen. Het is een cultuur, en er liggen wijsheden in opgeborgen. Het moet teruggedraaid worden, want alles was verbogen. De molon bacterie is zeer vraatzuchtig, zoals mijn vader ook altijd was. Dan moet je met een vader opgroeien die altijd van andermans borden eet, vooral ook van mijn moeder, en die dan protesteert, maar hij gaat gewoon door, en dan berust ze zich er gewoon in alsof het zo hoort, en ze blijven gewoon de dikste vrienden, en houden elkaar altijd de hand boven het hoofd, ook als ze niet bij elkaar waren, dus niet konden weten wat de ander had gedaan of gezegd, en als kind wordt je niet geloofd. Maar dit waren standaard taferelen bij ons thuis, en zo zal dat ook de geschiedenis ingaan. Ze zullen hier niet aan ontkomen. Mijn nachtmerries hebben altijd de waarheid tot me gesproken over wat ze met me

zouden doen, en het is tot op de kleinste details uitgekomen. Die vader, zogenaamde vader, was een beeld van vraatzucht, wat om me heen lag. In mijn nachtmerries was hij ook heel vet, en hij smoorde me bijna, wurgde me, en mijn moeder was heel dun en ver weg, als een sprite. Die was altijd heel luchtig en geloofde me nooit, want ze hield altijd de hand boven het hoofd van haar man. Die lachte altijd alles weg, verdoezelde altijd alles, wuifde alles weg, totdat je niet meer sprak. Het heeft toch geen zin om zo nog te praten. Het zijn bacterieën. Dus er moeten antistoffen zijn. Die lerarenvriendjes van hem waren als begrafenisondernemers. Alles moest op hun manier, en het was het einde van de wereld als je niet mee kon komen. Dan keken ze je aan alsof je al dood was. En ja, dat waren dan 'aardige mensen' in de ogen van de zogenaamde vader. Het was een groot nazi complot. Ze martelen kinderen mentaal, emotioneel en psychisch helemaal dood. Er blijft niets meer van je over. Een kasplantje willen ze van je maken. Alles moet altijd maar, en altijd op hun manier, want zij weten alles beter. Alles. Ze laten je molesteren door hun grote vriendenbestand en door alles wat ze hebben ingehuurd en ze verdedigen je niet. Alles wordt goedgepraat. Dat is wat die bacterie doet.

Oh ja, en die bacterie wil er altijd 'goed' uitzien, altijd alles wat los en vastzit opvreten, dikke vleeskwabben. Velen kotsen ervan, maar ze zijn in de waan dat het zo hoort. Het is de levensstijl die hen bevalt, en ze moeten het toch kunnen goedpraten dat ze hun kinderen al die jaren groeistoffen en bouwstoffen hebben gegeven van vermoorde dieren, de vlees industrie, wezens die ook recht op een bestaan hadden. Nee, maar het gaat allemaal om hen. Zij zijn het. Daar gaat het om. Als ze een kik geven dan moet direct de verbandtrommel erbij, de ambulance, nood-helicopter, en wordt het de hele familie doorgebazuind die het moeten weten en die dan mee moeten jammeren en moeten helpen, maar als het iemand anders overkomt, een dier of hun eigen kind, dan eten ze rustig hun stukje vlees alsof er niks gebeurd is. Die grote ambulances komen trouwens ook niet in de derde wereld. Het zijn clowns. Met loeiende sirenes gaan ze door de straten zolang de mensen waarvoor ze rijden maar rijk zijn. Belachelijk allemaal, maar een bacterie.

'En maar volvreten,' denkt de molon bacterie, 'lekker dik mannelijk vlees, kwabben aan de borsten hangend, want dat is vaderlijk, dan heb je een alibi, hoef je niet een zoon meer te zijn, want zonen zijn slank, teer, teder, nog pril, enzovoorts. 'Nee, nee, niet bij mij zijn hoor, ik ben dik en volgevreten, heb mijn vleesjes binnen, kijk maar, hier en daar, ik heb een beetje meer van dit en een beetje maar van dat vergeleken met de rest, dus niet bij mij komen hoor. Ik ben al met pensioen gegaan. Ik hoef geen zoon meer te wezen.'

Lekker dik kwabbig vlees, zodat ze niet aan Afrika hoeven te denken, niet sober hoeven te leven, want veelvraten hebben een vrijkaartje voor alles, komen overal binnen en overal weet uit. De molon vraat bacterie laaft zichzelf aan zonenvlees, moordt zijn zonen uit voor zijn peperduur leventje waarin alles maar dan ook alles om hemzelf draait. Daar worden ook hun Jezussen voor geofferd, die gaan voortdurend aan het kruis. Oh ja, ze lijden zelf ook. Ze zijn zo onbegrepen. Men moet maar meer begrip hebben voor hun vraatzuchtig leven en hun moorden, hun bloedgeld, hun bloedbanen enzovoorts. Dat is het westerse christendom. Maar het is slechts één kamp. We mogen het andere kamp niet vergeten, wat ook dwars door het christendom heenloopt, maar het loopt terug.

Het moet een uitdaging zijn om het evangelie, oftewel de goede boodschap, van de gnosis, van de eeuwige en oneindige kennis, te brengen in de christelijke terminologie, in de christelijke taal, want

dat is wat het is : slechts een taal, oftewel een middel om een boodschap over te brengen tot een bepaalde groep.

Het is de natuur dat een vrouw dikker is dan mannen, zoals het ook de natuur is dat een vrouw donkerder is dan een man. Waarom is dit ? Het is vrij simpel. Een vrouw heeft borsten, om kinderen te voeden. Een man heeft geen borsten en hoeft ook geen borsten. Een vrouw heeft een baarmoeder, en door haar brede heupen beschermd ze zo het kind. Dat hoeft een man niet. Toch willen sommige mannen dikker zijn dan vrouwen. Waarom ? Omdat ze zo hun vraatzuchtig en heerszuchtig, vaderzuchtig leven kunnen ondersteunen en bevestigen : 'Zie maar, dus het is zo. Kijk dan, dan zie je het, dus is het zo.' Ze praten krom in cirkelredenaties, vervroegde alzheimer, want dat is wat de molon bacterie doet. Het vreet de hersenen aan, en daarom zijn zulke mensen ook vaak aan de alcohol. Vrouwen moeten emanciperen, en daarom zegt de molon bacterie juist dat de vrouw minder moet zijn dan hem, zwakker, enzovoorts, net als zonen, opdat hij kan heersen. De molon bacterie wil niet dat de vrouw emancipeert. Maar dan even terug naar het vlees probleem : Kinderen in het westen groeien op door de vlees industrie, krijgen hun vitamines, bouwstoffen, groeistoffen, vetten, alles wat hun lichaam vormt, van vermoordde dieren, dus die lopen met die tekenen in hun gezicht en in hun lichaam, een lichaam wat niet van hen is, en waarom gestreden wordt door de zielen en hun families van wie het geroofd was. Alles heeft zich hieruit lopen ontwikkelen : je botstructuren, zenuwstructuren, enzovoorts, hersenen, organen, alles, allemaal van vermoorde dieren, geroofd spul, en daar loop je dan mee rond als een target, als een magneet die alle parasieten naar zich toetrekt. De mens ziet het niet en is stekeblind. Hun lichamen zijn niet van henzelf. Ze maken hun kinderen van andermans vermoorde kinderen. Wat een zottigheid ! Omdat een ander het doet is het normaal ? Zo praten ze zichzelf vast. Ze zijn slechts massa productie, zijn niet geemancipeerd, denken niet voor henzelf. Iemand anders denkt voor hen, de molon bacterie, het engelse, westerse, wereldrijk. Grote dikke mannen en tegenovergesteld dunne vrouwen, en die plaatjes worden telkens weer door deze bacterie aan elkaar geplakt, en dan wordt er een teer zoontje ondergezet van wiens vlees de allesvretende vader ook kan leven. Het is een karikatuur, een bacterie, allemaal opgepompt door de vlees-industrie, als motor, het instand houdende, en dat gaat rustig door het christendom heen. Zij gebruiken die hele reeks aan bijbelpersonages hiervoor. Daarom moest Jezus sterven, aan het kruis, enz. enz. en de vader zit lekker hoog en droog in zijn hemeltje. Het is altijd weer de zoon die het vuile werk moet opknappen, en van een moeder wordt al helemaal niet gesproken, dus die hangt er al helemaal buiten, zoals in mijn droom. Het gaat om de dikke logge vader die zijn zoon in een wurggreep houdt, en zijn zoon kweekt, om zichzelf te goed te doen aan het vlees van zijn zoon, het dier. Het is een gepensioneerde vader, wil niks van de gnosis weten, maar gooit weleens een wijs balletje op om niet geheel verdacht over te komen. De molon bacterie is sluw en van alle markten thuis. Paaiend gaat hij door de straten, langs de huizen.

De molon bacterie wil vrouwen wit houden en dun, als slaafje van de dikke man, de dikke allesvader, de veelvraat, en dit gebeurt door de vlees industrie. Teer zoontje erbij. Dat is wel het gezinsplaatje van het westen. Prachtig kindje, maar wordt geheel kapot gemaakt door de vlees industrie, om zo later als zijn vader te kunnen worden. Het lichaam van het kindje wordt samengesteld vanuit vermoorde dieren, die ook levensrecht hadden. Prachtige, intelligente dieren. Er ligt maar een dunne lijn tussen de vlees industrie en kannibalisme. Ondergronds worden er kinderen gefokt voor het kannibalisme. Er ligt maar een dunne lijn tussen. Het kan zo omslaan in een legale markt. Dan ligt er kindervlees in de winkels. Of dat ze het vlees van hen in de gevangenis

gaan gebruiken, als een soort doodstraf. Het kan allemaal gebeuren. Deze maatschappij is ziek genoeg.

Waarom zeg ik dit ? Omdat de molon bacterie een vals giftig schoonmaakmiddel is, waardoor donkere natuurvrouwen hun huid gaan lopen bleken om aan het valse westerse schoonheidsideaal te voldoen. Complete waanzin. Mensen worden gedreven tot gevaarlijke plastische chirurgie allemaal voor het corrupte schoonheidsideaal van deze bacterie. Het zit in de hoofden van de mens, tussen de oren. Ze horen iemand wat zeggen en denken dat het wereldnieuws is of de bijbel, het Woord van God. Zoals mijn vader die vroeger ons deed geloven dat iedereen dacht zoals hem, en dat onze denkbeelden daarom uitzonderlijk waren en dus niet waar. Allemaal mind control. Ik heb vaker zulke mensen gekend. Er zijn veel van zulke mensen. Het zijn machtsspelletjes waarin meerderheden worden ingebeeld in ingeprent, die er dus helemaal niet zijn, en waar het dus ook al helemaal niet omgaat. Meerderheden gebruiken als argument is een drogreden. De meerderheid zegt het, dus zal het wel goed zijn. Meerdere mensen waren bij deze ontvoering betrokken, dus was het gerechtvaardigd. Het zou kunnen dat er meerdere mensen bij waren, al dan niet ingehuurd. Het zegt verder niets. De mens is aan het ijlen. Het zijn vraatzuchtige bacterieën die zich verstoppen achter meerderheden die ze zelf ingebeeld hebben. Allemaal bedriegelijke propaganda, valse reclame.

Donkere vrouwen zijn de meest vervolgde vrouwen, en ook breedheupige vrouwen die dan dik of vet worden genoemd, en daarom kom ik voor ze op. Zo zit ik in elkaar, zo zit de gnosis in elkaar. De gnosis sprak dat net zoals de aarde bomen nodig heeft om te kunnen ademen, zo heeft de aarde donkere vrouwen nodig om te kunnen ademen. Het is dus een natuurverschijnsel, wat dus niet wil zeggen dat iedere boom of donkere vrouw goed is, maar het is iets van de natuur. Ik moet altijd als ik naar de winkel ga de literatuur afdeling ontwijken want er liggen daar geen literaire geschriften maar roddelblaadjes die over uiterlijkheden gaan, en de dames die altijd op de voorkant staan zijn altijd blond en blank, zo blank mogelijk, het dunne vrouwelijke superras, altijd de nadruk leggend op de dunne schoonheid van de vrouw, de vrouw met de mooie lange dunne benen, blank, die heerst over het donkere vrouwenras van de natuur. Hoe kun je daar mee leven met zulke discriminatie ? Frank Boeijen had daarom een lied in de tachtiger jaren over denk niet wit of zwart, maar de kleur van je hart. Daar hebben we het over. Was de mens maar gewoon blind. De mens heeft zijn ogen misbruikt, maar als het even kan kom ik voor de vervolgden en onderdrukten op, want wij als geestelijken en predikanten worden ook onderdrukt, dus wij weten precies wat het is. Wij komen dus niet helpen van bovenaf, maar van onderaf. Mensen van de gnosis zijn ketters voor zowel de orthodoxe christen als de orthodoxe atheist. Ik weet dus alles van vervolging en belediging af, en sta wat dat aangaat niet boven mijn donkere medemens !! Ik houdt van de donkere natuurvolkeren, kom altijd voor ze op, houdt van het shamanisme, en kleur heeft me nooit geinteresseerd, maar ik moet als plicht opkomen voor deze kleur. Ook omdat het diepere betekenissen in de gnosis heeft. Ik wil graag de ware definities van de kleuren, rassen en geslachten laten zien, zodat de mens weer weet waarom hij zo is. Walgelijk, mensen die het altijd over het uiterlijk hebben. Het uiterlijk zegt niks. Ik wil dit voor eens en voor altijd vastleggen voor het nageslacht : Hoe walgelijk is om het altijd over het uiterlijk te hebben, te denken in uiterlijkheden, mensen naar de ogen te zien, want mensen zijn zielen. Als je een mens gezien hebt ben je al dood. Je mag een mens niet zien. Je mag alleen maar zijn ziel zien. Blindheid is de boodschap. De gnosis is blind. Als je allemaal rondloopt zo van : Oh die is dit en die is dat, dan heb je het spel al verloren. De gnosis is diepte.

Oh, een vrouw is iets donkerder en dikker dan de andere vrouwen om haar heen. De molon bacterie raakt helemaal in paniek, want hij ziet haar als bedreiging. Hij wil alles open en bloot, en dun, dus het moet blank blijven, en dan heeft hij meer overzicht, dus er gaan honderden alarms af. Nou jongens, de molon bacterie is in paniek. Ik heb het zelfs in Surinaamse kerken gezien en Surinaamse gezinnen, dat de lichteren de donkeren discrimineren, en dat vrouwen hun kinderen waarschuwen niet 'met iets nog donkers' thuis te komen, niet met 'zwarten'. Dat terwijl ze zelf ook donker zijn, maar zij discrimineren dan 'de zwarten' (nee, zij zijn dat dan niet in hun ogen, want zij zijn gewoon gekleurd, of donker). Kakelende kerkse donkere vrouwen gaan dan een huwelijk van iemand anders bespotten en zeggen : 'kijk eens naar dat zwarte beest.' Wow. Ik kon mijn ogen niet geloven, mijn oren niet geloven, toen ik dit allemaal hoorde. Ik was zo verontwaardigd, en zij noemen zichzelf christenen ? Ja, zeer zeer christelijk om mensen te gaan discrimineren op hun uiterlijk wat ze van God hebben gekregen en waar ze niks aan kunnen doen. Oh niks aan kunnen doen ? Wacht eens even. Daar is toch plastische chirurgie voor tegenwoordig, peperduur ? Dat is nu precies wat de molon bacterie wil. Die wil dat mensen hun kop gaan verbouwen voor hem, en hun lichaam, zodat hij ze onder zijn macht krijgt, kan hij ze met zijn plastic afstandbediening besturen. Belachelijk ! Wat een karikatuur ! Als exorcist werkte ik op een gegeven moment onder die mensen. Soms mocht ik niet eens van de gnosis aan bepaalde mensen werken omdat hun hart niet goed was, en dan zou het met de kraan open dweilen zijn. Maar soms schreeuwden die demonen door mensen heen : 'Ik ga je vernietigen !' Die demonen werden dan wel uitgedreven en die mensen werden dan wel bevrijd, maar die demonen gaan dan wel versterking zoeken en proberen terug te komen, en proberen de exorcist het betaald te zetten, enzovoorts. Daarom is territoriaal exorcisme ook zo belangrijk. Dit is een wetenschap op zichzelf. Dat is niet na een zesjarige studie afgerond. Neen. Je hele leven door blijf je studeren. Als je ogen niet in de gnosis zijn, en je laat je verlagen door vooroordelen te hebben met uiterlijkheden, wat puur projectie is en het werken voor een bepaalde markt, voor een product dus, dan zullen die uitgerukt worden. Zij die hun ogen misbruiken zullen in een volgend leven blind zijn, wat dus niet wil zeggen dat blinden in dit leven dit zijn omdat ze hun ogen hebben misbruikt in een vorig leven. Dat zou weer een gemakkelijk vooroordeel kunnen zijn. Sommige mensen zijn blind opdat ze voor de gevaren van het zien worden bespaard. Voor vele zonden worden ze zo bespaard. De ziende mens is in een mijnenveld. Bewaak je ogen.

Dus wat bedoel ik als ik zeg dat het de natuur is dat vrouwen donkerder en dikkerder zijn dan mannen. Dat zeg ik niet, dat zegt de natuur, dat zegt de gnosis. Dat komt omdat de vrouw dus borsten heeft, en bredere heupen vanwege de baarmoeder. Een man heeft geen baarmoeder. De baarmoeder is een ruimte waarin het kind verborgen wordt, in donkerheid. In die zin is de vrouw dus donkerder. De vrouw moet haar vrucht donker en nat houden om het tegen parasieten te beschermen. De vrouw is in die zin ook natter dan de man. Daar mogen geen misverstanden over komen. De vrouw is donkerder, dikker, natter dan de man. Dat heb ik gezegd. Niet omdat ik het zeg, maar de natuur zegt het telkens weer, telkens weer, de gnosis. Het heeft dus een reden. Dat wil dus niet zeggen dat ik heb gaan lopen rondkijken. Sommige mensen hebben rollende ogen. Altijd zijn ze op zoek naar wat ze op iemand z'n uiterlijk kunnen aanmerken, juist omdat ze geen diepte-onderzoek willen doen. Ze willen niet studeren, en daarom leven ze in vooroordelen. Maar wat ik, of de natuur, de gnosis, heb gezegd is wat anders. De vrouw is donkerder, dikker, natter, niet zomaar een persoon, maar zinnebeeldig, iets wat in ieder mens zit, en waardoor de mens weer tot zoonschap kan komen. Hard nodig met al die overmoedige en overmatige, vraatzuchtige vaders waarvan ik er ook één had. En die Engelse leraar had twee kinderen, een jongen en een meisje, vriendje en vriendinnetje van me, gingen we samen mee op vakantie in Friesland, op watersport vakantie. Zij

verloren al jong hun moeder. Ik ben daar nooit overheen gekomen. Dat vond ik zo erg voor ze, en ik werd er zelf ook depressief van. Als ik het meisje, wat net iets ouder was dan ik, erover vroeg, dan zei ze niks. Dat was te moeilijk voor haar. De moeder moet dus terugkomen. Ik heb hun moeder overigens nooit goed bewust gekend. Ik was nog heel jong.

Teruggaan naar de moeder. De man moet hiervoor minder worden, terrein teruggeven. Niet alsmaar vreten en vreten, maar geven, zorgen voor de armen. De moeder is donker, oftewel haar baarmoeder, en dat moet ook wel. Zij is donker, opdat we beschermd zijn, in de diepere, donkere natuur. Hier ligt het anti stof tegen de molon bacterie.

Ik was eens met een donker meisje bij andere donkeren, op een feestje, heel lang geleden. Niks mis met het meisje, dat even voorop, maar komt er zo'n dun oud vrouwtje, veel dunner dan haar (niet dat dat er toe doet, maar even voor het voorbeeld uit mijn verleden) en zegt dan : nou, je bent wel heel erg dun geworden zeg, bla bla bla. (niet in positieve zin dan, maar in negatieve zin. bij veel blanken zou het een compliment zijn voor een vrouw want dat kan nooit dun genoeg zijn, maar let wel : we waren hier bij donkere mensen, en daar zitten soms mensen tussen die altijd naar stokken zoeken om anderen te kunnen beledigen, zelfs als het om iets goeds zou gaan. glas is half leeg of half vol zullen we maar zeggen). Was ik met datzelfde donkere meisje bij iemand anders, ook een donkere, die dikker was dan haar, krijgt ze te horen dat ze veel te dik was en maar eens oefeningen moest gaan doen. Dat is de hypocriete molon bacterie met rollende ogen. Pure dwaasheid. Die mensen maken elkaar gewoon helemaal gek, opdat ze niet tot de gnosis gaan. Zombies die zich dan ook nog met uiterlijkheden gaan bezig houden, terwijl ze geen innerlijke substantie hebben, en daardoor verdwaasd zijn. Op de computer noemen we dat screen resolution, dat sommige computers zijn afgestemd waarop je alles dik ziet, en op andere computers zie je alles dun, en dat geeft op virtual reality hetzelfde effect, dat mensen elkaars avatars op deze voorgeprogrammeerde persoonlijke instellingen gaan lopen afkraken. Totaal zot en misleidend. Dit zijn echt mensen die daadwerkelijk met pensioen zijn gegaan en niets anders meer te doen hebben. Ik zeg het nogmaals : Dit zijn gepensioneerden, lieve mensen. Trap er niet in. Alleen de gnosis kan je vertellen wie of wat je bent. Bij de molon bacterie is het altijd te dik of te dun, te donker, te dit, te dat, maar dan zou hij zijn eigen computer eens onder handen moeten nemen, zijn screen resolutie, zijn kleur instellingen etc., alhoewel de molon bacterie gewoon liegt. Het zijn allemaal verhaaltjes. Hij is gepensioeneerd en renteniert nu. Heeft niets anders meer te doen. Volgens David Bowie kreeg Mick Jagger eens te horen van iemand in het publiek : 'Cut your hair !' Volgens Bowie zei Jagger toen iets wat de toekomst zou bepalen : 'And look like you ?'

Houd je met de armen bezig, met de gnosis. Allemaal duffe opmerkingen over het uiterlijk van andere westerlingen maken laat juist zien dat je al met pensioen bent gegaan : demente oude opa met zijn stok maakt de hele dag luie opmerkingen over andermans uiterlijk.

Het Eeuwig Evangelie, De Nieuwe Handelingen II, 17

37. Gij hebt dan geen idee wat dik of dun is, daar uw ogen verblind zijn. Zoekt dan het oog des Heeren. 38. Want het dikke Gods is dikker dan hetgeen in de wereld is, en het dunne Gods is dunner dan het riet der rivieren. 39. Hij die dan niet met deze dingen rekent, met hem worde niet gerekend. 40. Gij dan die in de Heere zijt bent genaderd tot het dikke Gods door Spricht. 41. Zij dan die hun ogen gebruiken om anderen te misbruiken, de Heere zal uw ogen uitrukken.

Hermitaten 28

2. Gij piekert op hoge bergen, opdat de Heere u bespare, zodat u niet groot wordt op de vlaktes van Babylon. Het dikke des heeren dan is dunner dan het dun der mensen. 3. Het dunne des heeren is dan dikker dan het dik der mensen, en dit geheimenis is groot. Gij dan hebt acht gegeven op het woord des heeren, en met zuivere maat gemeten. Ja, gij zijt meters voor zijn aangezicht, en de heere uw God heeft u geheiligd vanaf den beginne.

Hoofdstuk 27. de christelijke rolstoel – voor ware gelovigen

Er ligt maar een hele dunne lijn tussen zonde en het goede, wat dus eigenlijk het verschil is tussen het vleselijke en het profetische, waarover wij spraken in het eerste nummer van het profetische info-blad 'de vloedgolf' in 1994, waarin de noodzaak werd besproken dat de kerk profetisch zou worden, en als dat zou gebeuren zou dit ook automatisch uit de kerk wegleiden om tot de hogere kerk te komen, maar in die tijd was het belangrijk dat er profetische kerken zouden komen, en wij hadden er ook één, en toen barstte wel echt de bom, want stortvloeden van de hel werden over ons uitgestort, 'alle hel brak los', omdat de gevestigde orde woest was.

We stelden dat er gekozen moest worden tussen profetisch of demonisch. Het profetische zou door het oog van de naald leiden, door de enge poort, want het vleselijke, het menselijke, kon dat niet doen. Profetisch betekent door de gnosis ingegeven, dat je geleid wordt door de hogere kennis, om zo niet in valstrikken terecht te komen.

Dit is een school. Profetie is een school, en dan gaat het niet om het raden van de loterij enzo. Ook is het zo dat zij die in de lagere klassen blijven hangen, en dus niet doorleren en lauw worden de hogere klassen zullen aanvallen, en dat is ook gebeurd. Het profetische is namelijk niet te begrijpen door het vleselijke, en het vleselijke zal altijd het profetische aanvallen. Omdat het profetische geheel tegen de gevestigde orde en het zogenaamde 'normale' ingaat, als de dwaasheid van God lijkt het vaak op zonde of zelfs op waanzin. Daarom worden profetische mensen die hoog begaafd zijn vaak ook zwaar vervolgd en hen wordt een hele etikettenreeks opgedrukt. De profetische 'wilden' zijn dus ook een vervolgde minderheid die tegen de massa's ingaan, maar het is een teken dat ze nog leven. Op het hogere profetische pad worden je vrienden ineens je vijanden, want zij willen niet zo ver gaan als jij, en ze roepen je dan terug en beginnen op je te schelden, want je moet zoals hen blijven. De mens wordt door het profetische ook op de proef gesteld, en het profetische moet ook getoetst worden, en dat leer je op de profetische school, wat iets tussen jou en de gnosis is. Er is dus een dunne lijn tussen het profetische en zonde. Hosea moest gaan tot een vrouw van hoererijen als

een beeld naar het volk toe, om het volk te overtuigen van zonde, zo van : 'kijk, dit doen jullie.' Gaat ver, hè ? Zo moest Jesaja naakt en barrevoets gaan als een zinnebeeld van wat Assur met de mens zou doen. Gaat ook ver, hè ? Natuurlijk zijn dit verhalen, maar het is een beeld van dat het profetische zo kan gaan. Het kan heel sarcastisch zijn, en heel bedrieglijk, zoals Machiavelli die zijn vijanden om de tuin leidde door te doen alsof hij dood was, en David leidde zijn vijanden om de tuin door te doen alsof hij een gek was. Het profetische is spionage.

Ik heb mijn ogen altijd uitgekeken op de profetische school, want het was altijd totaal onvoorspelbaar en onverwachts. Het is niet voor simpele zielen. Stop alsjeblieft met lezen als je simpel wil blijven, want dan is dit niet voor jou. De profetische mens, zoals Hosea, houdt de vleselijke mens dus soms een spiegel voor, zodat het lijkt alsof de profetische mens 'zondigt', terwijl hij juist de zonde ontmaskert. De profetische mens moet soms rondlopen met een masker. Bij de indianen is dat heel normaal, dat zijn de heilige dwazen, die alles achterstevoren doen om mensen te laten nadenken. Het zijn komedianten. Ze doen alles tegendraads. Ze infiltreren ook. Maskertje op, maskertje af. Het zijn kameleonen. De profetische mens geeft voortdurend tekenen, zoals Hosea door de namen van zijn kinderen de straf aankondigt over de zonde van het volk, waar hij zelf ook deel aan lijkt te hebben, maar het niet daadwerkelijk heeft, omdat hij een opdracht heeft. Het is iets zinnebeeldigs. Daarom moet de mens voorzichtig zijn in het oordelen van profetische mensen, want die leven door een hogere intelligentie. Die gaan en staan waar het bloed niet kan gaan. Die komen overal. Ze spelen het spelletje soms gewoon mee, zijn niet voor een gat te vangen. Je kunt ze niet in een doosje stoppen. Als je denkt dat je ze bedonderd hebt, dan hebben zij jou al bedonderd. Het zijn meester toneelspelers. Profetische mensen zijn al dood en liggen al op het kerkhof, maar hun zielen zijn terug gestuurd met een code waarvan ze niet kunnen en mogen afwijken, anders zouden ze opgeblazen worden.

Wat voor de kortzichtige kerk zonde is, zoals in de dagen van Hosea, is geen zonde voor de gnosis. Het doel heiligt de middelen. Waarom doet iemand iets, daar gaat het om, niet wat iemand doet op zich. Het gaat om het motief, het doel. Twee mensen kunnen dus ogenschijnlijk hetzelfde doen, terwijl de ene het doet voor de zonde, en de ander het profetisch doet voor een doel.

Oordelen, de mens kan niet oordelen, en moet het eerst loslaten. De mens is te kortzichtig om te kunnen oordelen, helemaal als het ook nog eens voor geld is, voor steekpenningen dus. Alleen het profetische kan oordelen, maar het profetische is zeer gevaarlijk. Aan het begin van mijn profetische loopbaan kreeg ik dat al te horen : geesten van valsheid liggen op de loer. Eerst moet de mens leren toetsen, maar er zijn ook zoveel geesten van vals toetsen, en daarom moet ook het toetsen getoetst worden, en moet je ervoor naar een toets school. Het is een vakkundigheid niet minder gevaarlijk en ingewikkeld dan rakettechniek. Profetische mensen zijn al dood en liggen al op het kerkhof dus, en hun zielen zijn teruggestuurd met een code waarvan ze niet kunnen afwijken. Ze komen onder hoge voltage die hen weer terugduwt mochten ze teveel naar links dreigen te gaan, of teveel naar rechts, teveel naar voren of teveel naar achteren, te snel of te langzaam. Over dat profetische niveau spreek ik. Dan ben je een cyborg. Met minder moet je geen genoegen nemen. Alleen een hemelgestuurde cyborg komt door deze waanzinnig ingewikkelde en absurde mijnenvelden heen, alleen computerbestuurde hemelpiloten. Voortdurend krijg je optaters van hoge voltages zodat je geen kant opkan, en dat is je beveiliging.

Dat het profetische dus altijd vakkundig demonologisch moet zijn mag duidelijk zijn. Het gaat erom hier hoog in opgeleid te worden, anders is het een verloren zaak en wordt je bedrogen door demonen. Matthew Henry stelt in zijn commentaar op Numeri dat de telling van de strijders symbolisch is. Mensen met hoge leeftijd werden niet geteld. Zij die zich gedragen alsof ze met pensioen zijn gegaan zijn geen strijders. Ook blinden werden niet meegeteld, wat dus over profetische blindheid gaat, dus mensen die alles naar het vlees bezien, en niet naar het profetische, en dus zo ook geen strijders kunnen zijn. De telling moest volgens MH plaatsvinden, opdat de strijders hun stempel zouden drukken in de geschiedenis, hun sporen zouden nalaten. De buitenwereld had een vals etiket gemaakt, maar zij moesten daarom ook een etiket maken, een profetisch etiket. Ga dus niet zomaar geruisloos door het leven, maar laat een spoor na zodat anderen kunnen volgen, en zodat de vijand door dit spoor ook buitengesloten kan worden.

Jezus sprak dat er na hem nog iets groters zou komen en dat er grotere werken gedaan zouden worden. Hij had het over de gnosis waar hij op wees, dat dat de ware sleutel tot het leven was, maar dat de kerkleiders deze hadden achtergehouden. Het waren meer godsdienstleiders in die tijd, en later kwamen de echte geloofsleiders die vies waren van werken, want het ging allemaal om geloof en genade, lekker met pensioen gaan. Het is de opa en oma cultus, lekker met de luie stok anderen de zak geven. Lekker vanuit de luie stoel de hele godganse dag over uiterlijkheden en vormen praten en anderen bekritiseren, en dan de hele luie dag vanachter de geraniums lekker lopen zappen met de afstandbediening door alle christelijke channels. Zij weten het beter, en alles is al volbracht. Over demonen mag niet gesproken worden, maar als het moet dan zijn zij er als de kippen bij om anderen te demonizeren, zij die anders denken dan zij. Lekker vanuit de luie stoel, met de luie stok. Hun benen hebben ze verkocht aan de afgoden van genade en geloof, en zo rijden ze in hun rolstoeltje overal naartoe. De christelijke rolstoel, voor iedere ware gelovige. Snel lekker hup met pensioen gaan. De duivel bestaat niet meer, die is al verslagen door Jezus, dus er mag ook niet meer over demonen gesproken worden eigenlijk. Nee, dan zouden ze namelijk zichzelf ontmaskeren. Daarom worden ze overstuur als het over de grotere werken dan Jezus gaat, terwijl het letterlijk in hun bijbeltje staat. Ze aanbidden hun christelijke rolstoel, hun gouden kalf, waarmee ze vrolijk overal naartoe rijden, bestuurd vanuit hun kerk. Er zit een knopje op. Kunnen ze soms ook uitzetten. In het boek Numeri worden zij niet meegeteld, want zij strijden niet meer, maar wanen de hele dag door, aan de christelijke drugs. Religie is de opium van het volk. Maar de oorlog gaat door, en wij zijn in lijdvaardige en strijdvaardige verwachting van de gnosis die zal wederkomen. Ook Jezus was in die verwachting. Hij wees op iets anders.

Bij Jezus stopt het dus niet, en dat was ook nooit het onderwijs van Jezus alsof het daar zou stoppen. De sleutel van de kennis, de gnosis, daar ging het uiteindelijk om in de grondteksten, en dat was wat Jezus verwachtte, en wat de mens zou moeten verwachten. Dat is niet zomaar de uitstorting van de heilige geest, want pneuma betekent ook kennisvervuld, dus het is het geestelijke verbonden met de kennis, niet zomaar het vage spirituele en new age wat ten onder gaat in het spijbelen en ook allerlei snelle pensioenfondsen etc. Ruh is het woord voor geest in het Aramees, in de grondtekst, en rwh, rw, wat van het Egyptische rw komt, Ra, en wat richting betekent. Over Egypte gesproken : Als we kijken naar het Hebreeuwse woord voor profeet, nabi, navi, wat komt van het Egyptische nefu, wat zeevaarders zijn, of riviervaarders, en van nubiu, wat de zwemmers zijn over de rivier van het dodenrijk, de onderwereld, de tuat, zij die dus aan zichzelf gestorven zijn, van het woord nubi, zwemmen, zeevaren. Dit leidt helemaal terug tot de voortijdse Job, Jove, die Nob, of Noph werd genoemd, de gekruisigde in de wildernis. Het oudere, voortijdse boek van Job,

oftewel Nob, begint met een overstroming. En Nob moest op zijn bootje dieper de wildernis in. Het heeft ook verbindingen met het Noach verhaal. In de Egyptische context was het zo dat de mens over allerlei rivieren in de onderwereld moest zwemmen om zo tot profetische kennis te komen. Dat is ook waar de godin Nephthys weer aan verbonden is, die ook het woordje navi (hebreeuws) en nefu (egyptisch) in zich draagt, als Nefu-thys, als zij die de rivieren van de onderwereld heeft overgezwommen, tot de dieptes is gegaan, of zij die uit de diepte van de onderwereld kwam, en zij trok ook Ra tot deze dieptes. Het profetische is dus ook het leren werken met het Nephthys medicijn.

Hoofdstuk 28. de misdaad regeert

Wat is macht ? Dat is ook weer zoiets. Macht kan als een drug zijn. Soms heeft de mens liever macht dan het kruis. Macht kan ook weer het vervroegd met pensioen gaan zijn, anderen voor je laten werken, slavenmeester zijn. Misschien ken je ze wel, de volwassenen, dronken van macht, vervroegd met pensioen gegaan. De demonologie kennen ze niet, profetie kennen ze niet, en zo starten ze hun bedrijfjes om macht uit te voeren over anderen met hun medicijnen en recht, enz. Het is voor hen een drug om anderen de vernietiging in te helpen. Dan voelen ze zich beter over zichzelf, want dan hoeven zij niet. Neen. Want zij zijn met pensioen gegaan. Die hele zwaarwichtige, zelfbelangrijke stemmen, heiliger dan de paus, zijn overal, die volwassen stemmen. Je wordt er moe van. Het is één groot machtsspel van alzheimer patienten. Ze slaan elkaar de hersenen in met hun apparaten, hun gehele alzheimer arsenaal. Ze komen op hun rolstoelen op je af als je je niet aan hen onderwerpt, of ze geven je gewoon de koude douche, negeren je dood voor de rest van je leven. De zaken zijn immers gedaan. Ze hoeven zichzelf niet te herhalen denken ze. Tijd met hen is duur, veel te duur. Hun woorden zijn goud met diamanten randjes. Die verspillen ze niet zomaar aan jou. Kom maar op hun niveau, dan willen ze wel met je praten. Kom maar met een rolstoel van hun merk, een gehoorapparaat van hun merk, een blindengeleide haai van hun merk enzovoorts. Kom niet aanzetten met een tas van de concurrent, want dan raken ze in paniek. Het zijn hele debiele en labiele mensen. Het zijn autisten op troontjes met een asperge syndroom. Het zijn sociopaten, totaal contactgestoord. Ze zijn met pensioen gegaan. Ze leggen niets uit. Hun wil is wet. Daar hebben ze ook geen argumenten voor, maar die verzinnen ze gewoon als het echt moet. Liegen en bedriegen is hun vak, van alzheimer tot alzheimer. De stem van macht, het is een clown in een rolstoel, die nogal is opgehypt tot een rolce royce of ferrari, en die zou wel even over jouw leven bepalen door wat knopjes in te drukken op dat onding. Hevig gieren, lachen en brullen als ze weer een mens met hun knopjes de vernieling in hebben gebracht, want ze weten dat het een domino spel is. Ook de families van die vernielde mensen gaan er zo aan, wat de lol alleen maar groter maakt. Wie houdt er nu niet domino effecten ? Maar is het niet om te kotsen ? Het went nooit. Want dit is pure misdaad. Zij die met pensioen gaan in het demonologische profetische van

de gnosis worden automatisch lid van een criminele organisatie. Het is misdaad, lieve mensen. De misdaad regeert. De misdaad heeft de macht gegrepen.

Deze mensen worden snel oud. Ze komen en gaan weer, maar ze slaan eeuwige wonden. Je komt door dit soort types helemaal vast te zitten in de tijd. Ze komen om hun misdaad te verrichten en zijn dan weer weg. Ze hebben zichzelf geheel ingedekt. De medische misdaad heeft ervoor gezorgd dat het legaal is, en dat terwijl naar demonologisch profetische maatstaven van de gnosis het zwaar illegaal is. Waarom doet de gnosis dan niks ? Waarom, waarom ? Al die ellende op aarde. Al die misselijk makende figuren om je heen die een groot spel spelen, die met pensioen zijn gegaan. Denken ze dat ze na hun paar jaar tellende opleiding er zijn. Het demonologische profetische van de gnosis gaat nooit met pensioen, nooit. Er is teveel werk te doen, teveel om te leren. Maar waarom doet de gnosis dan niks ? Waarom regeert de misdaad, en niet de gnosis ? Waarom is de gnosis nog niet teruggekomen om deze mafkezen een lesje te leren ? Je kan bidden en studeren en mediteren tot je een ons weegt, en ze gaan gewoon door, en vaak wordt het alleen maar erger lijkt het wel soms. Het kan je soms erg boos maken, of erg verdrietig, misschien wel depressief of nog erger. Zo was dat wel in mijn leven. Ik ken alle gaten en hoeken van deze worsteling, deze strijd. Maar de gnosis laat een dieper pad zien : het smalle pad door de enge poort, het pad van het kruis. De gnosis laat het kruis zien. Daar gaat het om, want die weg gaat dieper, en op die weg ga je niet met pensioen. Als het kruis er niet zou zijn, dan zou je automatisch met pensioen gaan en dan was je verkocht. Het kruis is de reden waarom velen dan maar liever opa en oma willen spelen, verwennen van de kleinkinderen, heerlijk genieten van het leven op de oude dag. Bla bla blaaaaa. Ik wil daar niet bijhoren, dat heb ik nooit gewild. Waar is dan je hart, je empathie, je strijdlust ? De mens moet ontwaken en niet in slaap dutten.

Ik roep : Vecht ! Ik roep : Oorlog ! Deze wereld wil ik niet, want het gaat recht tegen de gnosis in.

Met hun zwaarwichtige stemmen, oh ze zijn zo belangrijk, lekker belangrijk doen, met hun loodzware stemmen als zwarte giftige stalen smoordekens, hun gepensioneerde rolstoel stemmen. Lekker bassen als gepensioneerde man, lekker hoog van de toren blazen, algemeen beschaafd nederlands praten. En hun vrouwen kunnen er ook wat van.

Ik roep : Vecht ! Ik roep : Oorlog ! Laat je niet met dit tuig in. Koop geen rolstoelen van hen.

Er worden rolstoelen uitgedeeld in de kerk, op de wielen van geloof en genade. Makkelijk praten. Vroeg met pensioen gaan. Waarom nog studeren en groeien ? We hebben immers geloof en genade. Matthew Henry stelde in zijn commentaar op Genesis dat het scheppingsverhaal symbolisch wees op de herschepping van de mens, die eerst woest en ledig was. De mens moet niet ijlen, stelt MH, maar wedergeboren worden, een nieuwe schepping, want alle schoonheid is immers alleen in God en alleen in God te genieten. Er is geen ware schoonheid buiten God om. We kunnen stellen dat de enige schoonheid de gnosis is, oftewel de diepte. Alleen de diepte kan waarlijk verzadigen. De valse schoonheid is de oppervlakkige smetvrees. 'Ha ! Het is schoon !' wordt er dan geroepen als het goud der dwazen is gevonden. Nee, het vuil is slechts afgedekt. Er is een bedrieglijk gepensioneerd laagje overheen gegaan, de rolstoel is er bij gekomen, de oren zijn gedoofd, en blindheid is gekomen. Het zijn de oh-wij-zijn-zo-schoon zombies.

MH wijst hierbij op Jeremia 4 : 23 – Ik zag de aarde, en zie, zij was woest en ledig; ik zag naar de hemel, en zijn licht was er niet.

Het hele stuk is vermeldenswaardig van Jeremia 4:

22 Want onverstandig is mijn volk, Mij kennen zij niet; dwaze kinderen zijn het, en inzicht hebben zij niet; wijs zijn zij om kwaad te doen, maar van goed doen weten zij niet.
23 Ik zag de aarde, en zie, zij was woest en ledig; ik zag naar de hemel, en zijn licht was er niet. 24 Ik zag de bergen, en zie, zij beefden, en alle heuvelen schudden. 25 Ik zag, en zie, er was geen mens, en al het gevogelte des hemels was weggevlogen. 26 Ik zag, en zie, de gaarde was woestijn, en al zijn steden waren in puin gestort, voor de Here, voor zijn brandende toorn.

Ook Jermia sprak over het pre-existentialisme, dat de ware schepping er nog niet was, en dat de ware mens er ook nog niet was. MH legt ook een verband met Ezechiël's dal van dorre doodsbeenderen (Ez. 37). Hij wijst dan op Psalmen en Job waarin het scheppingswerk wordt verricht. Hij stelt dat de schepping pas daadwerkelijk begint daar waar er kruispunten zijn tussen de hemel en de aarde, tussen de hemel en de mens. We zouden kunnen stellen dat dit de kruispunten van de gnosis zijn, als wedergeboorte en ontwaking. Bij de schepping van dag en nacht stelt MH dat God de Heer is van de tijd, en dat zal zijn totdat dag en nacht tot hun einde zijn gekomen en de stroom des tijds verzwolgen wordt in de oceaan van de eeuwigheid.

De ware schepping gaat dus door het kruis, stelt MH. De mens wordt gemaakt vanuit de aarde, vanuit de diepte. De mens werd in de natuur geplaatst, stelt MH, en de natuur was versierd door de natuur, niet door kunst, niet door gebouwen. De mens moet helemaal niet trots zijn op zijn hoge gebouwen, want zo was het oorspronkelijk niet. De mens was in de natuur. De staat van onschuld was de mens in de natuur, en nu is de mens schuldig en niet meer in de natuur. MH stelt dat de huizen gelijktijdig kwamen met de kleren, en zo ook gelijktijdig met de zonde. En dat terwijl het dak van Adam's huis gewoon de hemel was. En de aarde was zijn vloer. De mens is dus bedonderd, stelt MH. De eerste mens had als afzondering de schaduw van de bomen. MH roept de mens op terug te keren tot deze soberheid en zich niet over te geven aan de kunstmatige verlustigingen, opdat de mens zo terug kan keren tot onschuld. Hij stelde dat de kunstmatige verlustigingen waren uitgevonden om de hoogmoed en de weelde van de mens te strelen. De natuur is met weinig tevreden, maar de hebberigheid van de mens is met niets tevreden. Zoals het nu is is ten gevolge van de zondeval en de zondvloed, stelt MH.

De eersten zullen de laatsten zijn, de laatsten de eersten, daar werd ik vandaag mee wakker. MH stelde dat omdat van alle schepselen Adam als laatste werd geschapen omdat hij het uitnemendste was, zo is Eva nog wel uitnemender, omdat zij na Adam werd geschapen. MH stelt op basis van I Korinte 11:7 dat de vrouw de heerlijkheid is van de man, als de hoofdtooi. MH stelt dat de man van verfijnde stof was, maar dat de stof van de vrouw dubbel verfijnd was, een graad verder van de aarde. Hij stelt dat Eva uit Adam's zijde werd geschapen opdat ze gelijk zouden zijn, niet vanuit zijn hoofd om over hem te heersen, of vanuit zijn voeten om door hem vertreden te worden. MH maakt de verbinding met Jezus aan het kruis, de tweede Adam, die ook in zijn zijde werd gestoken, waardoor bloed en water voortkwam, waaruit de kerk voortkwam, de bruid. Alleen door het kruis komt de mens tot de bruid, zijn hogere zelf, de gnosis.

Hoofdstuk 29. het belang van 1953

Vannacht droomde ik over het belang van 1953 :

1. de dood van Jozef Stalin
2. scheuring binnen de gereformeerde gemeente
3. de watersnoodramp

Ik droomde van een bacterie genaamd hamnam, een hysterische kip die overal razendsnel haar eieren legde en het volk niet wilde laten gaan in de exodus, maar dat 1953 de mens tegemoet kwam in de vorm van een raaf die haar kinderen verzamelde, als de gnosis die boven de woeste zee zweefde. Dit was een hoger verbond tussen mens en gnosis, om de valse banden tussen mens en kerk af te breken, want de mens was onder hypnose, onder mk ultra mind control.

Hamnam is de overmatige verslaving aan de Jezus afgod, die gelijk oploopt met de vlees verslaving. Daarvoor hoef je niet eens letterlijk in Jezus te geloven. Atheisten kunnen ook een vlees verslaving hebben, oftewel een verslaving aan een zondebok die alles voor je draagt en alles voor je regelt, waaraan ze ziekelijk afhankelijk zijn. Dat kan van alles zijn, iemand in de familie, iemand op het werk en ga zo maar door. Het moet in de juiste context komen en in de juiste mate. De dictatuur en het narcisme van Jozef Stalin moet afsterven.

Kijk wat ze in de kerk doen : ze eten het vlees van Jezus, wat puur kannibalisme is. Het is een beeld van de vlees industrie. Het is een parasiet. Jezus wees op de gnosis, op de sleutel der kennis (Lukas 11), en op de volle waarheid die na hem zou komen (Johannes 16) en er zou iets groters komen dan Jezus, grotere werken (Johannes 14). Het staat letterlijk in hun bijbel, maar de kerk blijft Jezus overmatig verafgoden. Ja, Jezus kan metaforisch gebruikt worden in de juiste context, en je kan Jezus volgen, het pad van Jezus, het pad van het Kruis, maar het kan ook zo verletterlijkt en gematerialiseerd worden dat je langs de boodschap van Jezus voorbij vliegt en dat het tot een stuk vlees wordt. En dan heb je een vlees verslaving, hoe je het ook wendt of keert. Dan ben je een kannibaal, en dat kan heel subtiel gaan, want deze dingen kunnen door elke religie of ideologie werken, zelfs door het atheisme, dus het gaat om het hart. De mens moet de gnosis ontvangen, de volle waarheid en stoppen met kerkelijke Jezus spelletjes te spelen. De orthodoxe kerk moet scheuren en Jozef Stalin moet sterven, opdat er plaats komt voor de gnosis. 1953 moet komen.

Ik wacht,
Ik wacht op de gnosis,
Ik volg het pad van de gnosis,
Ik wordt de gnosis,
Want de wereld zal vergaan,
Een nieuwe wereld zal er zijn,
Alles door een tijdelijke sluier,
Het glijdt af,
Opdat het verbond met de gnosis zichtbaar wordt

Hoofdstuk 30. 1991-2001 – Joegoslavië in oorlog

Geen democratie, geen bureaucratie, allemaal veel te gevaarlijk, maar : een profeto-demonologo-cratie of gnosocratie. 1953 was het einde van de Koreaanse oorlog, wat niet betekende dat de Noord-Koreaanse dictatuur was gevallen, maar symbolisch gezien was het wel de opening van de mond. De mens had weer godsdienstvrijheid en vrijheid van meningsuiting. Dat kon niet door een kortzichtig politiek apparaat beslist worden zoals hier in Nederland, wat ook een Noord-Koreaanse dictatuur heeft in de vorm van de psychiatrie en de tandheerskunde om de monden te beheersen. Er is geen godsdienstvrijheid in Nederland en ook geen vrijheid van meningsuiting. Laat je niet voor de gek houden. Psychiatrie en tandheerskunde zijn twee hysterische alarms die alles in de gaten houden. Maar 1953 is een symbolisch jaar van het einde van deze tirannie : de dood van Stalin, de scheuring binnen het calvinisme, de doorbraak van de dijken en het einde van de Koreaanse oorlog. 1953 is niet zomaar een jaartal wat voorbij is. 1953 leeft. Het is een dynamiek van de gnosis. De ravin die boven de steden vliegt op zoek naar haar kinderen.

In 1953 ben je bovenop de puinhopen gekomen, heb je weer oog op de wildernis. De stad is ingestort, verwoest, en nu heb je weer zicht en wacht je op de ravin zoals Elia in de wildernis. Waar is het overblijfsel ? Wie is er nog over ? De ravin draagt hen met zich.

Vandaag de dag heeft men een bacteriologisch vuilnis probleem, want omdat de demonologie ontbreekt, en men alleen gericht is op democratie, het recht van de meerderheid, blijft het vuilnis zich ophopen en wordt niet verwerkt. Dit geeft verschrikkelijke complicaties van bacteriën die zich zo overmatig vermenigvuldigen waardoor alles uit balans raakt. Met vlees eten is het zo dat het lichaam er niet op gebouwd is deze vleesvetten te verwerken, en er komt telkens meer bij, aan de

lopende band, en dit gaat om het hart en de organen drijven, niet alleen om mensen overmatig vet te maken, maar ook om de organen te verstoren en levensbedreigende situaties te brengen. Het vuilnis wordt niet verwerkt, blijft in de stad, en valt de mensen aan. De vijand is zo binnen de muren gekomen en blijft daar. Dan krijg je de verschijning van vrouwen die zichzelf 'mooi' wanen, muizenvrouwen, de manier waarop ze henzelf bewegen, de manier waarop ze hun lippen bewegen, koket, oftewel ijdel, schoon, want ze hebben zich niet vies gemaakt, vol van smetvrees, panische smetvrees waarvan ze in een shock zijn, ondemonologisch, paranoïde naar de demonologie toe, vies van de demonologie. Oh ze zijn zo mooi, keurig en schoon, maar de realiteit is dat ze vol zitten met stinkende vuilnis, omdat ze de demonologie hebben veracht. 'Mooi' is één van de vele vormen van het Egyptische woord 'ma' wat waarheid betekent, kennis, oftewel gnosis, grensgevoeligheid. Maar ze zijn juist vies van kennis en hebben hun eigen anti-kennis tot kennis verheven. Het zijn muizenvolkeren. Ze blijven binnen de grenzen van de stad. Ze zullen niet buiten komen, niet tot de wildernis, de natuur gaan. Nee, want dat is vies en onschoon. Ze spreken 'proogs' en 'hoog proogs', de talen van afwimpelende ijdeltuiten die strijden tegen de demonologie.

In de geestelijke wereld is het daarom een rotzooi. Kom niet in zulke steden, want je kunt er niet ademhalen. Het vuilnis stapelt zich op omdat ze de demonologie niet willen. De vuilnis stapelt maar op, zodat het vuilnissteden zijn geworden. We spreken dus van een vuilnis-dystopie waarin de tandartsen het vuilnis zelfs proberen op te slaan in de monden van de mens. De mens wordt zo zelf tot een levende vuilnisbelt, ook door de vlees industrie waardoor hetzelfde gebeurt : het vuilnis blijft zich maar opstapelen, blijft zo zich vermenigvuldigen en parasieten aantrekken. Wat willen ze bouwen ? De breinen van de mens smelten helemaal weg onder deze druk, vervormen helemaal door het afval gif en dementeren vroeg. Muizenvolkeren zijn het. Kijk hoe snel ze alles kunnen, hoe kundig ze de blokfluit spelen, maar het zijn slechts dansende parasieten in hun breinen. De medische industrie schenkt visioenen van valse gezondheid, maar ze zijn op sterven na de dood. Ze zijn aan het ijlen door alle vuilnis. IJlen op de vuilnisbelten, want de demonologie willen ze niet. Daarom komt 1953 de mens tegemoet, tot het overblijfsel, die zich een weg hebben gebaand door deze puinhopen heen. De wildernis is weer in zicht. De ravin verzamelt haar kinderen. Er is leven na de vuilnisvloed.

Buitenaardse volkeren willen hun vuilnis kwijt maar niet door het kruis en de demonologie, dus zo dumpen ze het bij de domme aardlingen. Dit gaat door de vlees industrie en door de medische industrie en de verdere voedsel industrie, allemaal codes. Buitenaardsen weten heel goed hoe hun vuilnis op te slaan in de domme aardlingen. Daar staat de aarde om bekend : er woont daar dom op dom, heel makkelijk prooi voor de sluwe buitenaardsen, en zo kunnen bacteriën voortplanten. Wat willen ze ? Muizenbacteriën, de waan van alles snel snel, terwijl ze al dood zijn, en de waan van alles schoon schoon, terwijl het een leugen is. Spiegeltje spiegeltje aan de wand. Wat willen ze ? Waar is het hen om te doen ? Ze wanen zichzelf alwetend, alle kennis hebben zij, en zij zijn zo professioneel en deskundig, oh zo belangrijk. Zij zijn wel als de roos die op de vuilnisbelten groeit, als een vuilnisroos. En maar door blijven wanen, want de demonologie willen ze niet. Nee, dat is allemaal teveel werk. Ze hebben liever het grote bedrog. Snel is de mode, snelle communicatie, mobieltje altijd bij de hand, hart in je hand. De bacteriën zijn er maar druk mee, en maar vuilnis verschepen. Hun eieren leggen ze overal. Wat bouwen ze, wat willen ze ? Iedereen willen ze onderwerpen aan hun droom. Zoveel vuilnis, ze handelen erin. Wie kan de ander het best bedriegen, dat is het spel wat ze spelen. De demonologie willen ze niet, dus doen ze het op andere manieren. Wat bouwen ze, wat kweken ze ? Waar gaat het naartoe ? Alles moet maar lawaaiierig, want de stem

van de gnosis, van de demonologie willen ze doven, de stem van het geweten. Luisteren willen ze niet. Stads lawaai is hun vreugde. Ze brouwen een alcohol, een drugs voor de doden. Ben je gestikt op de vuilnisbelt, in je krottenwijk, geen probleem. Zij hijsen je wel op. Minder denken, meer drinken. Niet toetsen en onderzoeken, maar alles wegdrinken. Vuilnis en alcohol.

Hup de rolstoel in, voortijdig met pensioen, maar met een flinke vuilnisneut kun je tot het paradijs gaan. Vuilnis is hun drugs. Ze verkopen het graag. Zij zijn de vuilnisroosjes, dealers in vuilnisdrugs. Hoe erger de vuilnis, hoe beter, en dan maar lozen. Geen demonologie, maar plezier en pensioenfondsen. Vuilnis helpt hen graag om zeep. Het is hun verzekering, hun paradijs. Daar sjokken ze door de stad met hun joint half uit hun bek hangende. Vuilnis is hun god. Maar demonologie is vies in hun ogen. Vuilnis is hun schoonheid. Oh, wat ben je mooi. Oh, wat ben je goed schoon. Je huid helemaal van je lichaam geschraapt. Gehakt voor de slager. Gevild door het vuil. Ze spreken Proogs en hoog Proogs. De schoonmaakmiddelen klotsen door hun mond. Maar het is gevaarlijk buitenaards vuilnis. Kiezen mogen dood. Ja, dat mag wel, want de tandarts heeft het gezegd en die is god. Die heeft er voor gestudeerd, dus die zal het wel weten. Goedgelovige muizen. Vuilnisroosjes. Lekker aan de drugs. Lekker voortijdig met pensioen, met rooskleurige oma visioentjes op het toilet stinkt het al een stuk minder. Je bek is door de tandarts tot een muizentoilet gemaakt, waar de parasieten heerlijk in krioelen, maar de tandarts zal het wel weten. Vullingen worden dekseltjes genoemd. Nu hebben de vuilnisbakken ook dekseltjes. Goed voor de vuilnis dystopie. Vergeet de kernoorlogen maar. Dit zijn vuilnis oorlogen. Wie dumpt z'n vuilnis bij wie.

Zware gepensioneerde rolstoel stemmen in het parlement houden de mensen onder hypnose, goedgelovig als ze zijn. Zware verdovende toilet verfrissers bij oma thuis. De vuilnis spreekt. Iedereen moet zich stil houden en luisteren, anders kop eraf. Het leger is hier met pensioen gegaan. Allemaal op hoge hakken. Rolstoelen op een rij, maar het deert niet. Zij hebben immers paradijselijke drugs. Waar gaat het heen ? Ergens knapt het zaakje af. Het is 1953. Waar de ravin vliegt, op zoek naar land na de zondvloed. Stalin is dood, zeggen de kranten, de Koreaanse oorlog is beeindigd, en het calvinisme is door een scheuring gegaan. De zee is gesplitst. Het volk kan nu de wildernis ingaan. Maar wie volgt ? Wie is er nog overgebleven ? Waar is er nog een kloppend hart ? Het laffe hart heeft het in ieder geval niet overleefd.

1953, de dijken breken door. Zeeland, de mond van Nederland, werd opengebroken. Het overblijfsel was op de top van de vuilnisberg gekomen om door de 1953 ravin opgenomen te worden. Zo hadden ze een overzicht over zowel de vuilnis gebieden als de wildernis. En toen zagen ze dit : de grote vuilnis oorlog, 1955-1975, de vietnam oorlog, als onderdeel en zij-effect van de koude oorlog. De strijd tussen het westen en het communisme was hoog opgelopen. Vietnam was als de vuilnis die Rusland en Amerika als pionnen tegen elkaar gebruikten in een vuilnis oorlog. Waar moesten ze naartoe met al hun vuilnis ? De demonologie wilden ze niet. Zovelen werden geofferd aan deze Moloch. Kinderen werden al jong op transport gezet om te vechten in Vietnam. Vuilnis tegen vuilnis. Het communisme nam daar over, het grote schakelende systeem, en kinderen gingen weer dood of invalide terug.

Toen waren er nieuwe vuilnis oorlogen, de Joegoslavische oorlogen in de 90-er jaren (1991-2001), die onafhankelijkheids oorlogen waren. De mens wil loskomen van de vuilnis die anderen door hun mik heen proberen te werken, maar de bezetter geeft niet zomaar op, en dan is er oorlog. Zo is dat ook met de tandarts die veelal waant dat hij heerst over de mond van iemand anders en dat iemand

anders niets over zijn eigen mond te zeggen heeft. Het zijn tandkolonisten die de monden bezet houden om hun vuilnis daar te kunnen dumpen, legaal, en denk aan ouders die hun kinderen verplicht lijken voeren, en aan mensen die van de vlees industrie, wat ook een vuilnis industrie is, af proberen te komen maar merken dat hun lichaam protesteert, en dat er dus zo een onafhankelijkheids oorlog moet plaatsvinden, oftewel een Joegoslavische oorlog. Deze oorlog is dus nog niet voorbij, lieve mensen. De Joegoslavische oorlog is nog maar net begonnen. Dit is dus weer een strijd tegen het Noord Koreaanse machts syndroom, van vuilnis dwang. De mens mag niet spreken. De mens heeft geen godsdienstvrijheid en geen vrijheid van meningsuiting. Daarom heeft de mens 1953 nodig. 1953 is het grote ravinnen medicijn.

We zitten nog steeds in deze oorlogen. Elke dag en nacht vechten we nog steeds de Vietnam oorlog en de Joegoslavische oorlogen. Maar 1953 komt ons tegemoet, als een ravin boven zee. Verwacht haar. Sluit geen compromissen. De opgehoopte vuilnis heeft de mens oud gemaakt. Door de profeto-demonologocratie kan de mens weer terugkeren tot het kind zijn. Alleen kinderen kunnen van deze vuilnisbelten ontsnappen.

Ja, er kwam uiteindelijk onafhankelijkheid, en je kan een kind uit de Joegoslavische oorlog weghalen, maar hoe haal je de Joegoslavische oorlog uit een kind ? Het is een trauma wat alles verwoest, alles wegvreet. Misschien ken je dat soort oorlogen voor onafhankelijkheid wel in je eigen leven. Als je dan de vrijheid hebt bereikt uiteindelijk wil dat niet zeggen dat je van binnen vrij bent, want het heeft je ziel en je hart verwoest, en de herinnering knaagt door, als een trauma, en zo blijf je in de gedachten doorvechten. Dat komt omdat we er ook nog niet zijn. Het moet ook nog in de diepte gebeuren, en betekenissen moeten bekend worden. Dingen moeten op z'n plaats vallen. Iedereen heeft wel zulke Joegoslavische oorlogen in zijn leven of gehad, dat je als een slaaf ergens van probeert te ontsnappen, maar dat het op je blijft jagen, vandaar : Joego-slavië, de jacht op de slaven. Heel diep is dit ook weer de vijfde wet van Calvijn dat je eigenlijk nergens aan kunt ontkomen, maar het alleen maar kunt verdiepen. Het is de vloek van de onontkoombaarheid. Het was oorspronkelijk een beeld van de gnosis die op de mens jaagt, waaraan de mens niet kan ontkomen. Daarom blijft Joegoslavië voor eeuwig geprint in het brein van de mens. We kunnen niet ontkomen aan de dingen die onontkoombaar zijn. De mens heeft een kruis te dragen niet zonder reden. Het kruis is uiteindelijk wat de mens tot de eeuwigheid brengt, en zij die het kruis verwerpen zullen daardoor sterven. Neem daarom je kruis op, en wees lijdvaardig, maar ook strijdvaardig. Kruis en demonologie gaan met elkaar samen. Vertikaal gezien kunnen wij niet onafhankelijk zijn, want we zijn altijd afhankelijk van de gnosis, maar horizontaal kunnen wij onafhankelijk zijn. Het is daarom heel dubbel. Blijf daarom lijden en strijden, niet alleen maar lijden, en niet alleen maar strijden, maar beiden. Dat is wat het overblijfsel is. Wees hierin creatief als een kind, en ga niet met pensioen.

Hoofdstuk 31. het dodelijke labyrint van de 70-er jaren

En de nazi's zagen de mens als vuilnis, zoals het medische systeem ook de mens als vuilnis ziet. Als je voor je gezondheid moet betalen en anderen bepalen over je lichaam, dan weet je precies hoe laat het is. Dan hoor je : Heil Mengele.

Verzamelwoede kan flink uit de hand lopen. Je kan denken dat je de verzameling compleet wil hebben, terwijl je misschien een hoger ontbrekend stukje uit het oog verliest, iets dieper geestelijks. Verzamelwoede kan uitlopen op smetvrees en Pietje preciesheid. Als psychiaters vanuit hun geroddel en hun vooroordelen een overmoedig, ondoordacht etiket op iemand plakken zonder dit te hebben onderzocht, dan zetten ze een prijs op iemand z'n hoofd. Het zijn trofee-jagers, premie-jagers, koppensnellers, voor hun verzameling. Alles snel snel. Ze willen hun verzameling compleet hebben. In de 70-er jaren werden diepe fundamenten hiervoor gelegd, waardoor we ook in strijd zijn met deze jaren.

Psychiatrie, een uit de hand gelopen verzameling, zoals ook de tandheerskunde dit is. Het is het voortijdig met pensioen gaan. Ze hebben lage doelen, geen hoge doelen. Het vleselijke kan en wil het geestelijke niet verstaan. Na een paar jaartjes heel selectief studeren vanuit een boekje zetten ze hun praktijk op. Dan zijn ze uitgeleerd, met pensioen gegaan, en gaan lekker verzamelen, lekker trofee jagen, head hunters. Dan gaan ze paas eieren zoeken.

Dan sjokken ze aan de drugs door de straten. Als zombies. Ze nemen je niet serieus. Ze zijn slechts op jacht, aan het verzamelen, door list en bedrog. Ze weten je te vinden. Het is de denk en droom politie die George Orwell al voorspelde. Ze zijn orthodox en verketteren de geestelijken en intellectuelen.

Deze mongolen, ze hebben geen onderzoek gedaan in de charismatische beweging en het shamanisme. Als ze iets niet begrijpen gaan direct hun overgevoelige alarmen af en zijn ze hevig op hun teentjes getrapt, om zo direct hun etikettendoos erbij te halen. Nederland moet verlost worden van de ketenen van psychiatrie, de denk en droom politie, van de ketenen van de zeventiger jaren.

De psychiatrie haalt de zenuw uit de mens, doodt de zenuw. Empathie mag er niet zijn, creativiteit vormt een bedreiging voor hen omdat ze zelf creatie-loos zijn. Ze kunnen niet scheppen. Symboliek mag niet, en geestelijk mag niet. Iedereen moet zoals hen zijn, als fletse bureaucraten. Ze zijn de denk en droom politie, zwaar aan de drugs, als de wkb van de tandarts die de kiezen doodmaken zodat er parasieten in kunnen wonen als een vervanging van de zenuwen. Zo kan de dood door de onderwereld heen communiceren. Dat moet allemaal snel, als de mobiele telefoon, wat de lijm is van hun snelle wkb rijk. Het is allemaal dood bot. Er zit geen leven in. Het enige leven is de parasiet. Contact met god, de gnosis, mag niet. Maar contact met de mensen moet. Zo kan de mens het geestelijke niet bereiken. Ze houden elkaar tegen.

Daarom kwam de eerste wereldoorlog opzetten. De mens begreep het niet. De mens zocht naar onafhankelijkheid van de grote systemen. Die grote allesbeheersende rijken moesten instorten. De

mens zocht naar isolatie. Zo ontstond Joegoslavië, en dat werd later verder onafhankelijk en geisoleerd in de Joegoslavische oorlogen van de 90-er jaren. Oorspronkelijk was dit een geestelijke oorlog, maar het kwam te lomp door, zoals de eerste wereldoorlog. Ten tijde van de eerste wereldoorlog en daarna kwamen de Tarzan boeken opzetten, van de mens in de wildernis. Het oerwoud riep de mens terug, maar het kwam te lomp door. Daarom heb ik ook altijd een haat-liefde gehad naar de Tarzan boeken. Nooit kan de mens geheel loskomen, want de gnosis zit de mens op de hielen. Het komt vaak verkeerd door de menselijke lenzen heen, daarom moet de mens het verdiepen. Wat is er nu daadwerkelijk gaande ? Wat betekent de geschiedenis ? Grote rijken moesten vallen in de tweede wereldoorlog, zoals het Duitse rijk en het Oostenrijk-Hongaarse. En toen kwam het overblijfsel van Duitsland opzetten in de tweede wereldoorlog, want die pikten het niet. De mens mocht niet ontsnappen. Maar weer begreep de mens het niet. Er gebeurden dingen op de tafel waar de mens alleen maar de broodkruimels van opving. Alleen de demonologie heeft een antwoord, en dat is een geestelijke oorlog die op aarde verdraaid wordt. De jaren van de tweede wereldoorlog zijn nog steeds gegrifd in het brein van de mens. De mens kan niet ontsnappen. Waar kan de mens dan niet van ontsnappen ?

In een droom zag ik het jaar 1943 als een natuur vrouw in de diepe wildernis, met brede heupen. Ik zag haar alleen van de achterkant. Ze had veren op haar hoofd. Ik zag hoe dit jaar tot de aarde kwam, maar het ging verkeerd door de menselijke lens, en het bracht patriarchie. Het rommelde met de families door vaders.

Schurken stelen verhalen en dromen, en verdraaien ze dan. Dan beginnen ze een handeltje. Wat is de psychiatrie dan ? Dromendieven.

Hoofdstuk 32. de leeuw is los – terug naar de jaren 30 – de strijd tegen de hypnotische slang van 1979

Waarom is de tandheerskunde zo geobsedeerd met het doodmaken van kiezen, en de psychiatrie oftewel breinheerskunde zo geobsedeerd met het doodmaken van het hart, van het geestelijke en het intellectuele, en ook van de baarmoeder, het creatieve ? Er zijn zelfs psychiatrische medicijnen waardoor een man zijn vermogen tot het hebben van een zaadlozing verliest. Maar waarom zijn ze zo geobsedeerd met dode, niet levende, stof ? Omdat dode stof beter te manipuleren is. Zodra je nog pijn, angst en woede kunt ervaren naar al deze mind control is het een teken dat je nog leeft en bij

het verzet bent. De dode massa's kunnen dit niet meer. Hun zenuwen zijn uitgedoofd door het systeem, en ze zijn nu getrouwe slaven. Vele mensen willen af van hun wkb's, maar het is of te duur voor hen, of ze zijn te bang nog om die stap te zetten, of ze hebben nog niet een persoon gevonden die het wil doen. Er zijn ook tandartsen die zelfs geen wkb's verwijderen, of zo erg de persoon erop aanvallen dat zo'n persoon er maar niet meer over begint. Vele mensen zijn nog steeds onder hypnose van de tandarts, onder een vloek dus, een beheksing. Tandartsen verdienen ook heel veel aan de wkb en aan het vernieuwen van de wkb. Voor hen zijn wkb's goudmijntjes, net zoals gevulde kiezen. Ze denken totaal niet aan de gezondheid van de mens. Zolang je nog verzet hiertegen merkt leef je nog. Tandarts zijn is geen intellectueel beroep. Het is geen exacte wetenschap. Het is een pseudo-wetenschap. Ze negeren doelbewust de vele getuigenissen van mensen over hoe negatief al die zogenaamde behandelingen hun leven hebben beinvloed. Tandartsen halen alles uit hun boekjes, die hebben ze gekocht. Ze doen geen onderzoek. Ze nemen klakkeloos aan wat hun hogeren zeggen. Ze noemen zichzelf tandarts, maar dit heeft geen basis in de demonologie, en is ook niet legaal in de demonologie. Het zijn korte termijn denkers want ze hebben de eeuwigheid niet. De mens moet lange termijn denken.

Als kind in de jaren 70 : Ik voelde dat er iets niet klopte, al heel jong. Ik had veel nachtmerries. De jaren zeventig waren als wurgende slangen in een oerwoud. Het waren de jaren van verzamelwoede, maar de mens moest juist minderen. De jaren 70 waren ervoor om de jaren 30, oftewel de grote depressie, de crisisjaren, te verbergen. Al vele jaren had ik een strijd met de geest van 1979, een gigantische wurgslang. De jaren 70 zijn een grote illusie. Ik had een verstrooide moeder, die als aan de drugs was, altijd vaag en wazig. Ik voelde dat er iets niet klopte. Ik was geboren met een grote gave. Toen ik later predikant werd hield ik genezingsdiensten waarin velen genezen werden. Het was zo krachtig dat ik soms gewoon dwars door de mensen hun hoofden kon heenkijken om hun kankertumor te zien, en het begon gewoon weg te smelten. Ook heb ik mensen uit coma gerukt. Er ruste een grote bovennatuurlijke kracht op mij. Ik kwam ook bij leidinggevende gebedsgenezers van Nederland in huis waarmee ik bevriend was. Ik was in gevecht met zware territoriale demonen, waaronder 1979 die Nederland niet wilde loslaten. Ik zag dat 1979 iets verborgen hield. 1979 was een verzamelaars drug, een illusie. Het had Nederland gegrepen. Hypnotische ogen heeft dit kreng. Het verborg het boek Tarzan de Onoverwinnelijke, uit 1931. Het verborg 1931 in de grote economische depressie. Juist dit jaar is zo belangrijk, omdat de mens moet minderen.

Psychiatrie is een valse vorm van communisme waarin iedereen moet zijn zoals hen. Uniekheid van persoon mag er niet zijn. Dat is bedreigend voor hen. Het boek 'Tarzan de Onoverwinnelijke' gaat over de strijd tussen de diverse natuur en het communisme wat de natuur wil plunderen. De psychiatrie wil net als de tandartserij de zenuwen doven en wegnemen, opdat hun parasieten ervoor in de plaats komen. Alles moet dood, zodat het tot robot gemaakt kan worden, tot zombie. Spontaniteit mag er niet zijn. Er werd teveel rommel geimplanteerd in de 70-er jaren. Alles moest maar. De mens was niet meer van zichzelf. De mens werd gedwongen met luxe troep, en daarom moet de mens terug naar de 30-er jaren, naar het minderen.

De psychiatrie heeft smetvrees naar alles wat anders is. Anders dan zijzelf zijn. God zij dank dat er anderen zijn, maar de psychiatrie is paranoïde naar alles wat anders is dan hen. Je mag niet voelen, je mag niet ervaren. Neen. Het moet dood. Etiketten moeten gedrukt worden voor de markt. De mens wordt zo tot een merk. Ze komen er zelf voor uit dat het een bedrijf is en dat zij een product

leveren. Zorg wordt vandaag de dag een product genoemd. Dat komt door alle overmechanisering en modernisering. De mens is zichzelf niet meer. De mens moet terug naar de 30-er jaren.

Nee, iets klopt er niet. De mens is tot steen geworden. Maar als je nog een kloppend hart hebt, ren dan voor je leven. Vertrouw dat wat om je heen gebeurd niet, al die vrolijke gezichten en misschien zelfs aardige mensen. Je bent omsingeld door parasieten, totaal ingesloten. Alleen de gnosis is de weg eruit. Allereerst sober worden, minderen, stoppen met drugs. Teruggaan naar de jaren 30. Schud de 70-er jaren van je af, al die wurgslangen.

Psychiatrie is vakjesdenkerij. Maar ze zullen in hun eigen vakjes vallen. Wie een kuil graaft voor een ander valt er zelf in.

Ouders die alleen maar emotionele druk op hun kinderen brengen en hen niet onderwijzen. Psychiatrie brengt druk maar geen onderwijs, want hun gelijkheidsdrang is zo hysterisch geworden dat alles is dichtgeslipt en de creativiteit heeft gedoofd. Dat is vals hypercommunisme wat tegen de natuur strijdt. Als gelijkheid zo extreem wordt dat het geen diversiteit en uniekheid meer aanvaardt, en niet meer openstaat voor het vreemde, zoals in de psychiatrie, wat puur racisme is, dan dooft het het diepste van de ziel van de mens uit. Dat is wat fundamentalistisch, extreem communisme zoals de psychiatrie kan doen. Ook hebben we het dan over de mondheerskunde, die hetzelfde doet, en de mens onder dwang implanteerd. Iedereen moet gelijk zijn, zodat zij kunnen heersen. Iedereen moet gedwongen met hun troep lopen. Zo ga je geen winkel in. Het zijn criminele winkels waar je troep wordt aangesmeerd, gedwongen, en je verlaat hun winkel niet meer zonder hun troep in je mond. Vaccins worden gedwongen, als rijkeluiskinderen die op een joyride zijn en wel even voor anderen beslissen. Ze hebben hun apparatuur gewoon ingekocht en terroriseren er nu anderen mee. Het zijn mond en brein terroristen. De luxe die de mens heeft binnengehaald is tot vloek geworden. Daarom terug naar de 30-jaren. Stap je in de winkel van de crimineel, de breinheerser of mondheerser, dan kom je die winkel niet meer uit. Er zijn alleen maar ingangen in die winkel. Nooit zul je die winkel in ieder geval levend verlaten.

Waarom geen natuurvaccin maken die geen kinderen om zeep helpt ? Maar nee, hun medicijnen moeten zo gevaarlijk zijn om veel slachtoffers te maken. Allemaal boerenbedrog. Ja, de dokter zal het wel weten, en ondertussen moordt hij je hele familie uit. Vele ouders die hun kinderen aan deze Moloch offeren staan schuldig als de NSB. Al die vaccins en antibiotica zorgen ervoor dat het lichaam geen antistoffen meer aanmaakt. Het verlamt het immuunsysteem. Ze hebben het niet via de demonologie gedaan, maar via hun gevaarlijke terroristische ingrepen. En dan vinden ze het gek dat kinderen wegrennen. Er moet een nieuwe wereld komen. Terug naar de jaren 30, terug naar de natuur.

Het terrorisme van de dwang. Alles moet maar, iedereen moet zoals hen zijn, maar ze onderwijzen niet, omdat ze de gnosis niet hebben. Ze hebben slechts iets geroofd wat ze zelf niet begrijpen. Het zijn de hypercommunisten van de psychiatrie, van de breinheerskunde, en van de mondheerskunde. De natuurmens streed er tegen, zoals in Tarzan de Onoverwinnelijke, van 1931, maar ook de natuurmens staat bloot aan vele verzoekingen, verleidingen en beproevingen.

Tarzan de Onoverwinnelijke gaat over hypercommunisten die Opar willen plunderen, een verloren kolonie van Atlantis verborgen in het Afrikaanse oerwoud. Ze willen Afrika socialiseren door

dwang en dwang verpleging, met behulp van de schatten van Opar. De hypercommunisten zijn dus kolonisten, en goudzoekers. Ze zijn op zoek naar het goud van Opar. Tarzan heeft hun plan door. Hij weet dat ze Afrika in een bloedbad willen veranderen. Hij wil zo snel mogelijk naar Opar om daar de wilden en hun aanvoerster te waarschuwen. Het is een vestiging van wit gesteente, rood en goud, diep in het oerwoud. Het is een ruïne. Er wonen wilden. Maar niet alle wilden zijn Tarzan goedgezind. Sommigen wachten hem daar al op binnen de muren. Ze bespreken al dat als Tarzan binnenkomt hij nooit meer eruit kan. Tarzan's aapje ruikt al onraad. Als hij daar aankomt schijnt iemand anders de heerschappij overgenomen te hebben, en hij wordt gevangen genomen door haar wilden. Ze willen hem dan offeren aan hun goden. Tarzan wordt opgesloten in de putten van Opar. Dan komen ook de hypercommunisten. Tarzan weet los te raken ondertussen en komt uit zijn cel door zijn mes wat ze vergeten waren van hem weg te nemen. Hij zet op zijn ontsnapping ook een leeuw vrij die daar is opgesloten. Ook vindt hij dan de aanvoerster die was opgesloten, en zet haar vrij. De leeuw valt inmiddels de wilden aan. Ook vinden ze dan een oude man van Opar. De man zetten ze ook vrij. Hij is een helper van de aanvoerster, en de aanvoerster neemt zijn mes en wil wraak nemen als de nieuwe heersers hun offerdienst houden tot hun goden. Tarzan gaat dan naar buiten en drijft de hypercommunisten weg door grote stenen naar beneden te laten rollen van een heuvel. Het komt tot een groot gevecht later, want ook de communisten schijnen innerlijk verdeeld te zijn, en sommigen kiezen de kant van Tarzan als ze de ware plannen van hun leiders ontdekken. Tarzan helpt hen, maar wordt dan ook even later neergeschoten. Het wordt zo erg dat hij gered moet worden door een olifant en ook zijn aapje helpt hem. Als het gevecht dan even later weer verder gaat wordt hij ook geholpen door andere wilden. De aanvoerster keert zo terug naar Opar, en het blijkt dat de nieuwe heersers alweer zijn verdwenen.

Hoofdstuk 33. waar mensen zijn is misdaad

Hypercommunisme : Alles moet dood, al het bot moet dood, makkelijk te programmeren. Grote machines die ieder mens onder handen nemen om het hart te doden. Breinheerskunde en mondheerskunde werken samen. Zorg als koopwaar. En wat voor een zorg … Ze willen de mens voortijdig met pensioen laten gaan, geheel de mens verlammen als prooi voor hun larven. Het is als een metalen wesp. Oh, wie wil er niet demonologisch ontwaken ? Er zijn vele vijanden van de ziel, maar de mens trekt liever de oma sloffen aan.

Daar sjokken ze door de straten met de joint half uit hun mond hangende. Ze studeren niet meer. Ze zijn high, aan de drugs. Ze verheerlijken de drugs. Alles moet dood, voor de wespen-parasieten om

alles over te nemen. Zo hebben hun larven genoeg te eten. Wie oh wie wil er nog ontwaken ? Het zullen er niet veel zijn.

Alles moet gelijk zijn en recht, geen afwijkingen. Ouders van het verzet worden van hun kinderen losgesneden zodat de hersenen van de kinderen geen zuurstof meer krijgen en sterven, opdat de parasieten ook de hersenen van de kinderen kunnen overnemen. Je ziet het recht voor je ogen gebeuren. Vecht tegen die metalen hysterische wespen ! De mens is niets anders dan voer voor hun larven ! De mens is ingenomen ! Hier spreekt de stem van het verzet !

Als je vreet van een lijk wat op je bord ligt, waar vul je je lichaam dan mee ? Wat voor je ligt is alleen nog maar een hoop parasieten die staan te popelen om in je hersenen te leven. Het duizelt van de parasieten, maar de mens ziet het niet en eet het gewoon. Als je vreet van het lijk wat op je bord ligt zul jij het volgend lijk zijn. De één zijn dood de ander ook zijn doodsbrood en zo zijn dood, zullen we maar zeggen, als galgemaal. De metalen wespen doven het zenuwstelsel uit voor totale zombificatie. Het geeft alleen maar de schijn dat je leeft, maar je bent dood.

Het zijn dementors, de hersendoden, de alzheimer politie, deze betaalde takken van de zorg. En wat voor een zorg … Je krijgt meer dan je had gevraagd, gedwongen nog wel, en ze slaan er nog een gat bij. Het is 'kip ik heb je' daar.

Ze hebben genomen van een corrupte onsterfelijkheidsdrugs, valse drugs van eeuwige schoonheid en gezondheid. Hierover gaat ook het boek Tarzan's waagstuk uit 1936. Ze zijn onder een zware hypnose, hebbende hun ziel verkocht. Het is vreselijk dat mensen dit soort drugs verkiezen boven de gnosis, maar in zulke tijden leven we. Tarzan zei dat overal waar mensen zijn is misdaad. De mens had geen idee wat de eerste wereldoorlog was wat tot de aarde kwam. De mens wilde loskomen van de grote systemen, rennende tot de wildernis, tot onafhankelijkheid en isolatie om tot de innerlijke gnosis te komen. Daaruit voort kwamen de Tarzan boeken. Ik heb er een stapel van op een boekenkast staan, hele oude boeken. Ik kijk er vaak naar. Ze inspireren mij. Altijd spreekt de gnosis dat daar belangrijke antistoffen liggen. Het is het oerwoud. In de dertiger jaren kwam het tot een hoogtepunt. Dat waren de jaren van daadwerkelijke mindering, de grote economische depressie, of crisis jaren, waardoor de mens kon terugkeren tot de wildernis, contact maken met de wildernis.

In het boek Tarzan's waagstuk is de corrupte drug een elixer gebrouwen van het bloed van jonge vrouwen. Het is een kinder offer en vrouwen offer cultus. Zo pompen die afgoden zichzelf op. Het is een goede ontmaskering van hoe de psychiatrie en de valse mondzorg werkt. Eigenlijk roepen ze de dood gewoon over zich. Simon Carmiggelt zei eens dat de medische industrie zichzelf om zeep helpt, dat het zelfmoordenaars zijn. Als een dokter een mens voor geld behandeld is hij eigenlijk bezig zichzelf op te hangen. Ze kopen de illusie van onsterfelijkheid, ten koste van zoveel mensen, terwijl deze drug hen doodt. Het is een genadeloze boemerang : dat wat je een ander wezen aandoet doe je jezelf aan.

Hoofdstuk 34. harrisburg 1979 - de oudere zus van tsjernobyl

Ze willen dood bot, niet levend. Dat wil zowel de breinheerskunde als de mondheerskunde. De hele dag willen ze tegen dood bot aankijken. Het is een obsessie. Hun hele leven draait om dood bot wat absoluut niet mag leven. Het moet gewoon daar hangen als een bot orakel. Daar halen ze hun informatie uit, hun inspiratie. Het zijn orakel lezers. Hierom zijn zij ook trofee jagers, want ze hebben veel bot nodig. Het bot doodmaken doen ze met hun instrumenten en medicijnen. Maar dit is niet volgens de regels van de demonologie. Neen. Deze mensen zijn dement en hebben nooit een opleiding gevolgd in de demonologie. Het is helemaal niet ethisch wat hier gebeurd. Deze mensen zijn criminelen. Ze bouwen hun werelden van bot, dood bot, want dan hebben ze rust. Ze willen geen weerwoord. Ze willen in hun waan leven. Daar hoort ook de vlees industrie bij, want door het vlees weg te eten wordt het bot zichtbaar.

Altijd maar weer : bot, bot bot. En ze zijn zelf ook bot. Het zijn skeletten. Bot orakel lezers zijn het, maar niet via de demonologische regels. Ze zijn niet profetisch, maar dement. Alles moet door de veroudering, het vroeg met pensioen gaan. Ze willen niet leren en werken, maar gewoon het ergens kunnen kopen, omdat het rijkeluiskinderen zijn, of ze roven het ergens, of ze willen het gewoon lui erven. Ze willen gewoon makkelijk geloven en het is genade van hun goden, alleen voor hen. Het is een heel exclusief clubje. Het demonologische en profetische willen ze niet. De gnosis willen ze niet. Ze willen niet leren en werken, alleen heel selectief en tijdelijk voor de schone schijn. Het zijn heksen, ketters, beunhazen. Het is zwarte magie.

Ja, zwarte magie. Ze spreken niet veel, leggen niet veel uit. Het is een duister genootschap. Ze willen zichzelf niet verraden. Zo brouwen ze hun duivelse medicijnen en maken hun duivelse instrumenten, om zo het volk onder dwang verpleging te brengen. Het zijn zwermen botvliegen die vlees eten tot op het bot. Dan landen ze neer op het bot om dan het bot te lezen. En ze laten niet meer los.

Ze komen met zwermen om alles kaal te vreten. Het zijn kaalvreters. Ze doen de oogst mislukken. De mens wordt deze vervolging niet bespaard. De mens moet het kruis dragen. Na de eerste wereldoorlog kreeg Europa hulp van Amerika, maar in de dertiger jaren sloeg de grote economische depressie toe. Dit stroomde vanuit Amerika over de hele wereld. De kaalvreter was gekomen. De mens moest met dit kruis leven. De mens bekeek de wereld nu met de ogen van depressie. De grote superhelden waren neergestort. De muren waren kaal, met vreemde kleuren, gehavend, oud. Alles ging trager en trager.

De mens was door de botvliegen aangevreten tot op het bot. Hun lichamen waren stijfgestoken. Er was niets meer van Amerika overgebleven. De grote supermacht, de grote hulp, was er niet meer. Amerika leek van de aardbodem verdwenen. Europa moest het nu alleen doen, maar kon het niet. De kaalvreter ging niet meer weg. De dertiger jaren waren gekomen. Er waren geen echte, volle kleuren meer, alleen maar verbleekte, gehavende, vreemde kleuren, vreemd geel, vreemd rood. De

mens was depressief. Er waren geen vrolijke mensen meer. Er waren geen gezellige tuinfeesten meer. Je kon niet meer gezellig bij iemand op visite gaan. Er waren geen thee tantes meer.

De botvliegen waren gekomen, en ze vraten alles kaal. Er was alleen nog maar wildernis. Huizen waren wildernissen geworden, verlaten, eenzaam. Iedereen was nu vele meters of kilometers van elkaar verwijderd.

De economie was ingestort, de markt was ingestort. De mens kon het allemaal niet meer betalen en niet meer handhaven. De mens moest het nu alleen doen. De botvliegen waren gekomen. Ze vraten door tot op het bot, en staken. Er was geen leven na de dertiger jaren. Hier hield alles op.

De mens zag er als een berg tegenop. Hier kon hij niet verder. Hier hield de mens op te bestaan. Het was teveel.

De botvliegen waren gekomen. Voor hen waren de mensen slechts stukken bot.

De mondheerskundige en breinheerskundige gebruiken de mens als dood bot, als mobiele telefoons waarmee ze contact kunnen maken met hun duistere wereld. Het lijkt allemaal veel op elkaar, maar er is een groot verschil. De botvliegen zijn met elkaar in oorlog. Er wordt gevochten om het bot.

De mondheerskundigen en breinheerskundigen zijn fascistische necromancers, oftewel nazi-necromancers. Zij aanbidden de dood om de dood. De dood is hun doel. Het zijn tragische figuren. De mondheerskundige en zijn patient, als de telefoonverslaafde met zijn telefoon. Dat is wat het zijn : telefoonverslaafden. Ze leven niet meer. Er is geen substantie daar, geen inhoud. Wat doe je dan de hele dag ? Alleen maar een beetje in bekken staren, naar dood bot. Waar leef je dan voor ? Leren willen ze niet. De demonologie en het profetische verafschuwen ze, maar het zijn bot orakel lezers, waners, roddel tantes. Het zijn gewoon van die flauwe tijdschrift horoscopen, gewoon je tijd vollullen. Verwaande paragnosten die er gewoon voor het geld zitten, kwakzalvers die jou wel eens denken te kunnen vertellen wat het leven is en de realiteit en daar vervolgens niet veel woorden aan vuil maken, want ze zijn alweer hard op weg naar de volgende patient, oftewel slachtoffer. Het is een domino spel. Ze hebben geen tijd voor je. Het zijn botvliegen, kaalvreters, die je vlees vreten tot op het bot. En dan beginnen ze met het bot, want het is hun kunstwerk. Hevig bewerken met gevaarlijke, dodelijke psychotrope medicijnen, hevig boren en hun giftige metalen installeren, of gewoon de gaatjes vullen met plastic. Valt niet op. Ze maken er een zootje van. Alreeds vroeg moeten ze de kindermondjes geheel mollen. Ze hebben hun eigen speudo-realiteit gebouwd, hun eigen namaak realiteit. Er is niets meer van de natuur. Maar botvliegen zijn op weg om ook hen tot een botten orakel te maken. Er is altijd weer baas boven baas. De boemerang is onverbiddelijk. Het kaatst altijd weer op de mens terug in de tijd. Je kan er de klok op gelijk zetten. Daarom wachten wij op de gnosis.

Kaalvreters, kaalvreters ja, maar die zullen zelf ook kaalgevreten worden. De botvliegen zullen komen.

Telefoonverslaafden, je kan er geen speld meer tussenkrijgen. Ze praten slechts tegen henzelf, mompelen maar wat. Het is onverstaanbaar. Wat zeggen ze dan ? Waar hebben ze het over ? Waarom leven ze ? Ze hebben oordoppen in of koptelefoon op, zodat ze niet hoeven te luisteren,

alleen maar lullen. Telefoonverslaafden, en hun patienten kunnen de hoge rekening betalen voor hun psychoses, voor hun wanen, voor hun dure pensioen-reisjes. De patient betaalt hun rolstoel, hun pacemaker, hun rollator, hun peperduur hotel. Het zijn telefoonverslaafden. Met wie ze spreken weet niemand, maar het is niet goed. Ze hebben telefoon contact met de duivel. Die kauwt hen alles voor. Hoe ze moeten leven, wat ze moeten doen, wat ze moeten zeggen. Allemaal parasieten. Ze hebben een telefoon-contract met de duivel wat ze ondertekent hebben met het bloed van hun patienten. Ze schilderen met het bloed van hun patienten. Het zijn demente vampieren.

Telefoonverslaafde gespot op vijf hoog. Brandweer erbij. Spuiten, jongens. Telefoonverslaafden horen eigenlijk niet meer thuis in deze samenleving. Ze zijn een gevaar voor anderen en voor de natuur. Daar staan ze met hun mobieltje, met hun dood stuk bot, maar met wie spreken ze ? Met wie spreken ze nu eigenlijk ? Wat komt er door ? Het zijn allemaal parasieten. Ze lullen slechts in henzelf. Deze roddel wereld is één grote leugen. Alles gaat al veel te snel om nog te kunnen leven.

Botvliegen op het bot. Wat doen ze ? Ze lezen de tekens. Ze hebben hun eigen taal.

Telefoonverslaafde op vijf hoog. Het heeft brand veroorzaakt, wat zich al begint te verspreiden. Het is een lek in de demonologie, een lek in het profetische. Ik had er een droom over vannacht.

Illegale magie is het. De brandweer moest komen. Het verspreidde zich tegenover mij in een flat, en ik woonde ook in een flat in die droom, en daar was het ook al. De brandweer had een eigen afdeling in onze flat, en belde ook bij mij aan. Ze hadden wat apparatuur van mij nodig, een soort energie. Ik had een heel paneel van allerlei soorten energie.

Laat het maar borrelen op de achtergrond. Zo maakt de mens antistoffen.

Alleen zo komt er nuance.

Wees maar blij dat het er is, anders was je al met pensioen gegaan.

Maar ze zijn onder telefoon hypnose, onder de hypnose van de 1979 slang. 1979 was het jaar van een kernlek in Harrisburg, Pensylvania, Amerika. Er kwam zo radio actief gas vrij in de atmosfeer door een kernongeval in een kernreactor, als de oudere zus van Tsjernobyl (1986). De mens houdt ervan gevaarlijke spelletjes te spelen. Deze mongolen zijn aan zware drugs. Ze weten niet met wie ze spreken en hebben geen tijd voor je. Ze zijn onder de telefoon hypnose van de slang in het 1979 paradijs, een pensioen paradijs, waar de giftige appel hangt met allerlei vrome beloftes. Zo kwamen ze nog dieper in het pensioen paradijs. De aarde smolt nog meer samen met Rigil Kent en zo werden de tachtiger jaren geboren. Uiteindelijk kwam toen Tsjernobyl. Harrisburg legde het fundament hiervoor. Er ging iets drastisch fout in de hersenen van de mens door deze kernramp. De mens was in de wurggreep van de 1979 slang en was slechts aan het ijlen. Meer telefoon, meer telefoon, en het profetische wilden ze niet. Nu is er dan daadwerkelijk een telefoongekte. De mens kan niet meer zonder z'n telefoon. De mens draagt z'n telefoon nu op z'n rug. Het is het hart van de mens geworden.

Het profetische kan er geen speld tussenkrijgen, want de mens is aan de telefoon. De mens heeft geen tijd voor het profetische. De mens voelt zich oh zo belangrijk weer aan de telefoon, echt wel

nieuws om over naar huis te schrijven. Het demonologische willen ze niet. Dat zou de spelbreker zijn. De mens heeft van de giftige appel van 1979 genomen. Belangrijke tussenstappen en patronen van de hersenen zijn weggebrand, en nu zijn ze verslaafd aan de dementen-telefoon. De pensioen-telefoon, daar gaat het vandaag de dag om. Harrisburg leeft.

Voor demonologie heb je een inventaris nodig. Blijf bouwen aan je inventaris, opdat je verbanden kunt leggen.

Hoofdstuk 35. van harrisburg tot toronto tot gsm

Harrisburg 1979, een grote kernramp. Een buitenaardse invasie. Het drong pas echt tot de schedel van de mens door met de Toronto zegen. Het was een pijl op de mens afgeschoten. In zoveel vormen kwam het. Wat was het daadwerkelijk ? De mens wilde het vreemde niet, de exogamie. Wat de boer niet kent dat vreet hij niet, en zo kwam er inteelt. Toronto komt van Harrisburg en het is inteelt. De gnosis gaat over de exogamie, het komen tot het vreemde, de wildernis in. Alleen zo kan de mens overleven. De mens wil het geestelijke niet, gaat zich met gevaarlijke aardse straling bezig houden, ermee spelen, allemaal voor macht en de markt, en uiteindelijk brengt dit valse geestelijke uitstortingen voort zoals die van Toronto, waarin het leren opzij wordt gedrukt en alles gevoelsmatig moet gaan, gericht op de sensatie : Oh god, kietel me even hier, kietel me even daar. Ze gebruiken god als een hoer en willen geen relatie met de gnosis aangaan door school. Daarom noemden wij toronto altijd al het grote spijbelfeest. Ze gaan niet op ontdekkingstocht, maar grijpen de eerste de beste die op straat langskomt, en willen plakkerig zijn. Dat is dan meestal hun broer of zus, en zo ontstaat er inteelt. Dat verklaart ook de hebberige gsm drangen die de mensen hebben, waar ze mee naar bed gaan en weer mee opstaan. Ze bewaken elkaar, houden elkaar gevangen. De mens wordt zo een gsm-robot. Dat is de sociale kernramp, die vlak na Toronto kwam.

Harrisburg 1979 kernramp
Toronto 1994 geestelijke kernramp
Eind jaren 90 sociale kernramp : de gsm invasie

Zo werd de mens tot robot gemaakt, afgebakend van het vreemde, zodat de mens een product van inteelt werd, makkelijk beinvloedbaar, een meeloper. Dit was allemaal Harrisburg, hoe Harrisburg zichzelf ontwikkelde en alles overnam, als een lek in de demonologie. Dit lek moet dus weer gedicht worden. Hiervoor moeten we naar de dertiger jaren. Het boek Tarzan de Ongetemde uit 1920 gaat over de eerste wereldoorlog, over de strijd tegen de Duitsers, het Duitse rijk, die toen al aan het spelen waren met het gevaarlijke 'Weltpolitik', de machtspolitiek van of heersen of vallen, de voorloper van nazi Duitsland. De Duitsers waren ergens in Oost-Afrika binnengevallen in het boek. Er is een confrontatie tussen wilden en Duitsers en later ook tussen Tarzan en Duitsland. Maar dan komt Tarzan in contact met een groep vijandige wilden die gestoord zijn geworden door langdurige inteelt.

Er is momenteel een grote oorlog gaande tussen exogame buitenaardse volkeren en buitenaardse inteelt rassen die hierdoor onderontwikkelde demente gsm-breinen hebben. Laten we goed beseffen dat de gnosis exogaam is, van de hogere intelligentie. Dat is ook de daadwerkelijke definitie van wat 'god' is en behoort te zijn. De inteelt god is een blinde pseudo god. De inteelt god heeft alle lagere aardse gebieden geschapen door gebrek aan intelligentie. Dat is wat Harrisburg 1979 is en zo werd tot Toronto 1994, en zo tot het wereldwijde GSM netwerk. Het houdt hen allen aan het vlees, het vleselijke verslaafd, en het vleselijke kan het geestelijke niet verstaan.

Harrisburg leeft. Harrisburg meent het.

De mens wordt gefokt, met het eigen ras, zodat de mens zich niet kan ontwikkelen. De mens is in een mijnenveld van inteelt. Alles is stereotype. Zo hoort het en niet anders. Zo houden ze de mk-ultra bloedlijnen raszuiver, volbloed slavenrassen, door de drie graden van het Harrisburg implantaat. Deze wurgslang uit 1979 heeft de mens meegenomen. Inteelt brengt de mens ten gronde, alles is valselijk vertrouwd. Oh wat zijn we weer belangrijk en normaal, zo normaal dat je er helemaal normaal van wordt. Oh wat normaal. En ondertussen krijgt het inteelt virus grip op het brein, want de normalen hokken met de normalen.

Hoofdstuk 36. brave new world

Er is geen 'hoop', alleen kennis. De mens moet symbolisch sterven om in een nieuw leven op te staan, te leren wat het daadwerkelijke leven of bestaan is.

Soms hebben we een gesprek gehad en achteraf denken we misschien dat we dit of dat hadden moeten zeggen, maar het gaat om het minimalisme. Het gaat om de strategie en niet zomaar lomp lozen van info. Dat kan ook weer heel gevaarlijk wezen. Ga heel wijs met je info om. Gooi ook niet de paarlen voor de zwijnen.

Met wat voor codes groeien mensen op ? 'Vader' en 'moeder' zijn codes van de machine waarin mensen opgroeien, worden gemaakt. Het zijn eigenlijk hele koude bestanddelen, maar de mens voelt zich zo veilig. Het is iets heel anders eigenlijk. Jezus zei : Alleen zij die de wil van God doen zijn mijn vader en moeder.

In 1949 werd de wereld opgeschrikt door het visioen van de visionair George Orwell over de toekomst, door zijn boek '1984', wat pas verschillende tientallen jaren later zou plaatsvinden. Natuurlijk was het een allegorie, maar het is schrikbarend genoeg uitgekomen : de denk en droom politie. Een ministrie van liefde wat alleen zijn eigen werkelijkheid als de ware werkelijkheid bestempeld, en andersdenkenden in die werkelijkheid binnenmartelt.

Daaraan voorafgaande was er het grote visioen van de visionair Aldous Huxley die ook een boek had geschreven over de dystopie van de toekomst in zijn boek Brave New World uit 1932. De wereld werd door dit boek opgeschrikt. Het sloeg in als een bom. Het was dus de voorloper van het boek 1984. Waar gaat BNW over ? Over reageerbuis babies, alles via reageerbuizen. Zo worden mensen gemaakt. Zo wordt alles geconditioneerd en in vakken onderverdeeld. Het is allemaal massa productie. Er was een drug, soma, die massaal gebruikt werd om de mens in vergetelheid te houden, in een roes. Ik wilde hierbij opmerken : soma komt uit de Indische theologie en ook uit de Grieks-christelijke mythologie, want soma betekent lichaam in het Grieks en werd ook voor het lichaam van Christus gebruikt waarvan de mens at om zogenaamd behouden te worden. Hierdoor werd ook uniekheid, individualiteit uitgeschakeld. De mens ging door kunstmatige baarmoeders heen dus, en ze werden als kind al geconditioneerd door de speciale programma's die hiervoor bestonden. Dit wordt slaap-onderwijs genoemd, om de mens in een slaap te houden. De identiteit van de mens werd door de gemeenschap gevormd, en werd stabiel gemaakt. Identiteit wordt dus gevormd door conformiteit. De mens is bezit van de gemeenschap. Zo werken die reageerbuizen. Er ontstaan verschillende soorten : alfa, beta, gamma, delta, epsilon, en hogere groepen wordt geleerd de lagere groepen te minachten. Dit gaat allemaal door hypnopedia, het leren tijdens de slaap. Iedereen is dus gebrainwashed, en ze brainwashen anderen. Het gaat hier dus om een kastensysteem. Het beschrijft een toekomst van schijn-stabiliteit, rationalisme en technologie. Meer abstracte takken zoals godsdienst en kunst zijn uitgebannen, omdat die een bedreiging zouden kunnen vormen naar die valse stabiliteit. Toch is het een religie op zichzelf, zoals ook familie is uitgebannen maar het toch nog een soort familie op zichzelf is. We kunnen bijvoorbeeld dan ook denken aan de psychiatrie die de god-tv verbiedt, maar daarbij orthodoxer is gewordendan de gereformeerde gemeente, die erom bekend stonden tv te verbieden. Psychiatrie strijdt tegen de geestelijke gaven, de geestelijke tv of gnosis tv, omdat het een bedreiging is naar hun zonde, hun orthodoxe systeem van mind control. Zij zijn de denk en droom politie. Zij strijden tegen de geestelijke gaven met zware psychotrope medicijnen, drugs, en door hun etiketten, karaktermoord. Het individu moet uitgebannen worden. Alles gaat om gelijkvormigheid, het hypercommunisme.

Maar daarin vormt zich dus wel een kaste systeem. Binnen de kasten zijn er dan ook weer kleinere onderverdelingen van min en plus. Het slaap-onderwijs is er dan voor om de mens sociaal bewustzijn en trots te geven over zijn kaste. De drugs houdt zo alles onder controle zodat er geen daadwerkelijke oorlog is, maar stabiliteit en schijn-vrede. De mens wordt zo in allerlei contracten gezogen door het slaap-onderwijs. Alles kan de mens uitdoven door consumptie. Zo kan de mens zich weer goed voelen, door de soma drug.

Hoe bedrieglijk is dit : de mens als geconditioneerd, consumerend junkie om zo alles wat krom is recht te praten. Daarom alhoewel het op een utopie lijkt is het een dystopie. De mens is zwaar bedrogen. Zo is dat ook vandaag de dag. Het zijn geen mensen meer, maar parasieten die we om ons heenzien, die alleen maar aan zichzelf denken. Dieren leven nog steeds in de holocaust. Dieren hebben net als mensen recht op een bestaan, maar de mens denkt dit bestaan te kunnen afnemen. Dieren zijn beelden van de immunologie van de mens. De mens is bezig zichzelf te vernietigen. De mens is op zelfmoord missie. De mens denkt echter door de slaaphypnose dat hij op de juiste weg is, maar is dus zwaar aan de hormonale drugs (soma, vlees, Grieks). De mens komt zo diep in deze verslaving dat zijn vrije wil meer en meer wordt afgenomen. De mens is tot zombie en robot geworden. De mens die niet in dit systeem past wordt een productie fout genoemd.

De mens hoeft het kruis niet en de oorlog, want de mens heeft drugs, soma. Zij die eenlingen zijn en nog gevoelens hebben die diep gaan, worden afgezonderd op wat speciale afgelegen ban-eilanden. Ook dit visioen is heel gedetailleerd uitgekomen, net als het boek 1984 aan het eind van de veertiger jaren. Brave New World is hiervan dus een voorloper als een waarschuwer voor de mensheid. Wat heeft de mensheid met deze waarschuwing gedaan ?

Hoofdstuk 37. stranger in a strange land

In Brave New World (1932), de voorloper van het boek 1984 van Orwell (1949) zijn geen families, geen gezinnen. Vader en moeder woorden zijn taboe. Ze gaan niet door de baarmoeder maar door reageerbuizen in een kwekerij, een broedplaats. Alles is steriel en wordt medisch en psychologisch gemanipuleerd en geconditioneerd, maar door de soma drug vindt ieder z'n plaats en taak in deze zogenaamde utopie die eigenlijk een dystopie is. Eenlingen of mensen die hier ontevreden over zijn worden verbannen naar ban-eilanden.

In Brave New World is er geen plaats voor de natuur. Alles is dus steriel en er heerst grote smetvrees en haat naar de natuur, wat aangeleerd wordt. De mens hoeft de natuur niet, want de mens heeft immers de soma drugs. Ook was deze samenleving ongeremd sexueel, en was sexuele taal en wisselende sexuele contacten te pas en te onpas normaal. Vandaag de dag, en mensen laten we onszelf niet bedriegen, zijn er ook geen ware gezinnen en families meer, want dat is allemaal

nep, want iedereen wordt onder controle gehouden door het steriele, dwangmatige medische bewind, dwangverpleging, dwangschool, alles dwang. Er is geen familie maar territoriale en terroristische psychiatrie die elke hoek van de samenleving al heeft ingenomen en beheerst. Elk mens zit vandaag de dag in een legbatterij, juist ook buiten de daadwerkelijke psychiatrie. Je bent in deze samenleving niet van jezelf, maar van de psychiatrie. En je wordt op elke hoek van de straat verkracht door valse, sexualiserende reclame. De mens is tot object geworden, tot een stuk vlees. Dat is ook de hele ironie van de vlees industrie, dat het hier dus over de mens zelf gaat. Het is iets heel profetisch, en soma betekent ook vlees in het Grieks. De mens is een vlees-junkie en is zelf vlees. De mens wordt zelf voortdurend opgerookt. Ook literatuur wordt verworpen in deze wereld.

In deze wereld zitten we opgesloten, maar er is ontsnapping door dieper naar binnen te gaan, dieper in het geestelijke, om zo tot de gnosis te gaan. Daarom moeten we niet alleen hongeren maar ook wanhopen, want er is teveel valse hoop geimplanteerd. Daarom moeten we door veel verwarring gaan, want er is teveel valse orde. Eerst moet alles overhoop gegooid worden zodat de mens kan ontsnappen, kan loskomen van al deze aangeboren verslavingen.

Alles is zo clinisch en steriel op aarde. Er is slechts de schijn van familie, maar het is er niet. De mens wordt door deze implantaten gevangen gehouden. Het zijn gevangenis-pluggen, die verwennende papaatjes en mamaatjes die hun kinderen niet onderwijzen. Ze drukken alleen maar de emotionele buttons van hun kinderen in, opdat de verslaving blijft. Ze schenken hun kinderen de soma drugs. Deze vaders en moeders bestaan niet, zoals Jezus ook al sprak dat alleen zij die de wil van God doen ware vaders en moeders zijn. Die zijn er tegenwoordig bijna niet, laten we eerlijk wezen. Alles is afgedwaald. Dat wat we om ons heen zien is het ware leven niet, mensen die parasiteren op het vlees van wezens die net zoveel bestaansrecht als hen hebben, en dan ook nog het woord liefde durven te noemen. Walgelijk. Eerst moet men kappen met al die valse familie spelletjes en tot de gnosis gaan om zo een waar beeld te krijgen van wat familie betekent. Dit is allereerst iets in jezelf. Wees voor jezelf een moeder. Zorg voor jezelf, maar pas op voor familiaire drugs, voor het familialisme. Sus jezelf niet in slaap, maar kom tot ware rust en veiligheid in studie. De eenling is een doorlerend wezen. De rest zakt steeds verder weg in illusies.

Dit is ook het geval met sex, wat tot iets heel oppervlakkigs is gemaakt in de samenleving, de betekenis is verloren geraakt. De mens moet het eerst loslaten en tot de gnosis gaan, om later een waar beeld te krijgen wat sexualiteit nu eigenlijk is. Het is een metafoor. De eenling walgt van de overgesexualiseerde realiteit om hem heen, want het is hoe deze parasieten zichzelf voortplanten. Er is geen ware sexualiteit buiten de gnosis en het geestelijke om. Het is een zaak van leven of dood, want valse sexualiteit is een moordwapen. De mens is in een sexueel mijnenveld en moet terug naar de bron. Er is veel valse natuur om de mens heen, en ook daarom moet de mens terug naar de bron, naar de gnosis.

Zoveel verschrikkelijke implantaten beginnen te piepen als de mens over deze dingen durft na te denken. Maar ga uit je comfort zone, want het is vals. Het houdt je vast, houdt je tegen. Brave new world, we leven al in deze nachtmerrie van 1932. Het was het onderwijs van de dertiger jaren, van de grote depressie, ook wel de dirty thirties genoemd, het vuile kruis. En dat moet ook wel, want alles was vals schoon geworden, alleen maar bedekkend, als dekmantel voor de parasieten. De nachtmerrie onderwijst dus. Het is allemaal informatie. Terug naar de dertiger jaren.

In de tweede bijbel staat er een kort verhaal genaamd het vuile kruis :

In een korte samenvatting hiervan staat :

'Ze aanbaden de skelettengod. Ze moesten wel, want ze hadden botimplantaten over hun hele lichaam, apparaten om over hen te regeren. De skeletten-god had geen genade met zijn slaven. Ze moesten hem dag en nacht aanbidden, en ze moesten werken. Hij gebruikte ze voor arena's, en hij gebruikte ze ook als priesters. Niemand wist hoe de skeletten-god zijn krachten verkreeg. Het was een mysterie.

Duister als hij was eiste hij ook veel bloed. De priesters verkeerden in veel offerdiensten. Hun altaren waren altijd bloederig.

De juwelen werden als een enorm geheim in de botten geïnstalleerd. Ze gaven een gif af, dat steeds meer hun huid begon te worden, totdat ze als mensen waren.
Niemand wist precies wie de skeletten-god was.

Het koninkrijk was omgeven door een gevaarlijk hek. Ik was een van hen. Ik ontsnapte. Ik kwam in een bos waar iemand met een vuile motorfiets me ophaalde. Hij bracht me naar een huis waar een vreemde cultus gaande was. Ze aanbaden het vuile kruis, een vies kruis. Het leek erop dat dit kruis mijn leven had gered. Ik staarde ernaar en zag het vuile water stromen.

Ik moest het koninkrijk achter het hek vergeten. Ik was de uitverkorene. Het was alsof ik was afgezonderd door God. Ik wist niet wie ik was, maar ze gaven me mijn identiteit terug. Ik was hen dankbaar.

Ik had zoveel woede van binnen, zoveel woede, maar het vuile kruis leek het te verzachten. Ik had een nieuwe religie gevonden. Dit was geen bijgeloof. Het was echt. Het heeft mijn leven gered.'

Het is een allegorie dat de mens alle valse, steriele, clinische schoonheid moet verlaten om zo terug te keren tot de vuile bron, want de mens heeft meer weggegooid dan hem lief was. We spreken dan over het benodigde natuurvuil waar het eeuwig evangelie ook over spreekt.

Hermitaten 36

27 Komt dan tot het Vuile des Heeren. 28 Want het Vuile Gods is schoner dan het schoonste der mensen. Gij hebt dan een bron van het Vuile Gods in de natuur, om uzelf te reinigen en uw huis. Weet dan dat het schone der mensen ziektes verwekt, en zij zijn op weg naar het huis der ratten.

De mens moet dus wel door deze dingen heen, anders verzwakt het immunologische systeem van de mens. Juist hierdoor gaat de mens antistoffen aanmaken. De valse schoonheid van de mensen is een bacterie. Het vuile kruis is het antistof. De mens moet onderwezen worden in de bacteriologie van de gnosis. We zijn 'stranger in a strange land'.

Diep gaat het niet in Brave New World. De mens is aan de hormonale vlees drug, soma, en daarom onderzoekt de mens niet, weet de mens eigenlijk niets van elkaar, maar leeft men door een etiketten

samenleving. Iedereen krijgt een labeltje. De mens leeft door vooroordelen, roddel. De waarheid durven ze niet te zien. Die is te confronterend. Daar zijn ze te lui voor. Dan hebben ze liever de schijn-vrede. We moeten over het hek heen, mensen. Ontsnappen, door te verdiepen. Als we stil staan zijn we er geweest. Over de muur, mensen, ook al worden we neergeschoten. We zijn toch al dood en opgezet. Er valt niets meer te verliezen. Stranger in a strange land.

Waar ben je ? Wie ben je ? Ren voor je leven. Je moet nog geboren worden. De schepping is er nog niet geweest.

In BNW is ook alle geschiedenis uitgebant door de wereld heersers, want dat kan een bedreiging vormen en mensen doen ontwaken door het zien waar alles vandaan kwam en hoe alles verkeerd is gegaan. Het zijn grote, woeste monsters die dus zijn uitgezonden om alles wat op geschiedenis lijkt en kennis van de geschiedenis te doven. De mens moet in slaap blijven, verslaafd aan de soma drugs in BNW.

Geluk als dwang, welvaart als dwang. Depressie mag niet en wordt weggeblazen door de drugs, want het zou kunnen leiden tot ontwaking. Ongelukkig zijn mag niet, want de mens zou zo tot de ware kennis kunnen komen. Het pad van het kruis is door de BNW samenleving afgesloten. Het geheel is dus een extreme soort van medische New Age cultus. Wat is er toch voor een medische gekte in dit nieuwe tijdperk. Maar het medische mag alleen bestaan op het fundament van de demonologie, maar dat fundament is er niet. Alleen de gnosis is waarlijk medisch, door de natuur, door de diepte. Maar die paden zijn in de BNW dus afgesloten.

Hoofdstuk 38. de vuil stormen van de dertiger jaren – de amerikaanse exodus

Verkrachtingen op elke hoek van de straat, hoe gaat dat ?
“I've got something to put in you”. Het is geen ware sex, maar implantatie.
Sex is iets heel klinisch in deze maatschappij, als een code woord voor implantatie.
Iedereen wil sex. Iedereen wil implantatie, door buitenaardse aliens. Hoi hoi, we hebben sex.
Hoi hoi, we worden geimplanteerd, lekker plastic in onze botten, lekker apparaten in onze hersenen, lange pluggen, die voor ons zorgen. Hoi hoi, we hebben sex.

Wat denk je dat er binnenkomt ? Implantaties, mensen, pluggen, die u in de gaten gaan houden. U bent verkocht, eigendom van een regeringsapparaat groter dan uw hersenen, wat u totaal bestuurd.

Oh help, is het besmettelijk ? Iedereen heeft het al. Iedereen houdt iedereen in de gaten. Het zijn allemaal gevangenis codes, kwekerij codes. U wordt gekweekt, ergens voor gekweekt. Voor wat ?

'Kijk wat ik een dier allemaal aan kan doen zonder dat me iets overkomt,' denkt de van zichzelf overtuigde en trotse vleeseter. Dwazen ! Ze zijn al bezig zichzelf te vernietigen, en karma zal hen vernietigen in het hiernamaals, tenzij ze van hun weg terugkeren. 'Kijk wat ik allemaal kan doen naar de dieren, en zonder enige problemen. Ze kunnen ook niets terugdoen,' denkt de vleselijke vleeseter, maar dom als hij is ziet hij niet wat er in de geestelijke wereld gebeurd, dat hij al bezig is zichzelf te vernietigen. 'Hoi hoi hoi, we eten vlees. Lekker smakelijk en ons overkomt niets.' Het is een code voor zelfvernietiging. Dom dom dom. Van je 'hoi hoi hoi we eten vlees', vlees fanaten, aan de soma drugs, glaasje Jezus Christus bloed, 'hoi hoi hoi, we drinken bloed van een afgod, en alles gaat goed.' De gnosis zal deze geestelijk blinden in het hiernamaals recht in het gezicht slaan, en zeggen : 'Die had je niet zien aankomen, hè ? Kijk eens wat ik allemaal met je kan doen.' Ook dieren en hun families zullen zo hun wraak uitvoeren. Al die eeuwen aan opgehoopte woede. Dat is wat de toorn van God is. Dat is als een natuur zondvloed, als een ontlading. Dat kan niemand tegenhouden. Soms moet de vijand wel neergeslagen worden. De vijand doet dit zichzelf aan. Hier kan de vijand dan van leren of zich verder verharden.

Hoi hoi, er gaat iets in, maar het gaat er niet meer uit. Het heeft z'n zaad achtergelaten. De implantatie is verricht. Ha, lekker vlees in de mond. Maar wat voor vlees ? Nee, het is een code voor implantatie. Je wordt verkracht. Vlees in de mond, vlees in de mond, maar wat heb je eigenlijk in je mond ? Kijk nou eens dieper. Kijk nou eens naar wat er daadwerkelijk achter de schermen plaatsvindt. Zowel de psychiatrie als de vlees-consumptie zijn industrieën, bedrijven, die handelen in lichamen en zielen van zowel dier als mens. Het is een mensenhandel en een dierenhandel dus.

Hoi, hoi, het gaat naar binnen. We hebben iets gekocht. Maar wat gaat er eigenlijk naar binnen ? Wat heb je gekocht ? En slikken maar. Het is weer binnen. Het gaat er niet meer uit. Het is een implantatie. Er zit nu een plug in je. Wat voor een plug ? Mensen, we moeten wakker worden. Het is pure horror met een droom sausje erop waardoor niemand het doorheeft. Maar als je niet van dieren houdt, slaap dan vooral rustig door. De slager zal je wel doen ontwaken als het jouw tijd is, of is die tijd allang geweest en ben je al dood ? Hang je misschien al ergens aan een vleeshaak ?

Wie ben je ? Wat ben je, en waar ben je ? Waar sta je voor ? Wie nergens voor staat zal voor alles vallen. Aan liefde herkennen we mensen niet, want dat is allemaal makkelijk gezegd en gedaan. Je herkent mensen aan hun haat en hun woede. In ons educatieve kerkelijk-satirisch stripblad 'Meneer Nul' stond eens in de negentiger jaren : 'De liefde is de liefde niet als ze zich niet afscheidt van de haat. De liefde haat de haat. De liefde vernietigd de haat, door ermee te spotten, erop te toornen, en door erom te lachen, zoals Psalm 2 ons dat zo mooi laat zien.' (1997)

In één van onze andere tijdschriften schreven wij in 1996 in het artikel 'Profetie, Profeten, Toetsen, Profetische Leven Mooi-weer-profeten, slecht-weer-profeten en weer-profeten' :

'Er zijn van die mensen die hebben alles lief. Ze hebben het hele leven lief. Van dat soort mensen kunnen we nooit hoogte krijgen. Het doet God niet zoveel als wij tegen Hem zeggen dat we van Hem houden. Want we kunnen van meerdere dingen houden. Neen, Hij is meer geïnteresseerd in hetgeen dat we haten en verafschuwen. Als een man tegen z'n vrouw zegt: 'Oh, ik houd van je,' terwijl hij er meerdere vrouwen op nahoud, dan walgt die vrouw van z'n liefde. Zo'n vrouw zou meer gediend worden als haar man zou zeggen: 'Ik haat overspel. Ik haat echtbreuk. Ik walg ervan.'

In het artikel 'In de voetstappen van de Hemelvaart' uit 1995 schreven wij hierover :

'Matt. 22:39
'Gij zult uw naaste liefhebben als uzelf.'

Luc. 14:26
'Indien iemand tot mij komt, en niet haat zijn vader en moeder en vrouwen kinderen en broeders en zusters, ja zelfs zijn eigen leven, die kan mijn discipel niet zijn.'

Amos 5:15
'Haat het kwade en hebt het goede lief.'

Het feit dat we onszelf niet lief kunnen hebben en wanhopig vastklammen aan anderen, ligt in het feit opgesloten, dat we de zondige begeertes niet genoeg haten. Het goede kan alleen geliefd worden als het kwade gehaat wordt. En als we niet onszelf tuchtigen, hoe kunnen we dan ooit anderen tuchtigen. Als je jezelf en daarbij anderen niet tuchtigt, dan ben je volgens de Bijbel een hater en een moordenaar:

Spr. 13:24
'Wie zijn roede spaart, haat zijn zoon, maar wie hem liefheeft, tuchtigt hem reeds vroeg.'

1 Joh. 3:15
'Een ieder, die zijn broeder haat, is een mensenmoordenaar.'

1 Korint. 9:27
'Ik tuchtig mijn lichaam en houd het in bedwang.'

In ons profetisch info-blad 'De Vloedgolf' spraken wij in 1994 :

'Verachting van de verbrokenen van hart : Ze zingen en dansen veel 'om de Heere te loven en te prijzen' en ze zien dat als een graadmeter om te zien hoe vol iemand van de Geest is. Als iemand niet met hen mee doet en er 'somber' en 'treurig' uitziet, dan klopt er volgens hen iets niet met zo'n persoon.: Deze houding is de Here een gruwel.

Wat zegt Gods Woord hier eigenlijk over ?

Amos 5: 21-27:
Ik haat, Ik veracht uw feesten, en kan uw samenkomsten niet luchten. Ja, als gij Mij brandoffers brengt, en uw spijsoffers, heb Ik daaraan geen welgevallen, en uw vredeoffer van mestkalveren wil Ik niet aanzien. Doe van Mij weg het getier van uw liederen, het getokkel van uw harpen wil Ik niet horen, maar laat het recht als water golven, en gerechtigheid als een immer vloeiende beek.

Jakobus 4:8-9:
'Reinigt uw handen, zondaars, en zuivert uw harten, gij, die innerlijk verdeeld zijt. Beseft uw

ellende, treurt en weent; uw gelach moet veranderen in treurigheid, en uw vreugde in neerslachtigheid.'

(..)

Sleutels om tot verbrokenheid te komen :

'Johannes 12:25 zegt: wie zijn leven liefheeft, maakt dat het verloren gaat, maar wie zijn leven haat in deze wereld, zal het bewaren ten Eeuwigen Leven.

Dit leven wat je nu hebt is vaak aards en demonisch. Je moet het haten. Dit is de eerste stap om het kapot te laten springen, zodat er nieuw leven kan komen. Je geest moet verbroken worden. Je hebt nog een aardse geest, waardoor je veel dingen nog niet begrijpt en nog niet kan.'

Tot zover de artikels van vroeger.

Ik aanvaard het vuile kruis, om veilig te zijn tegen de valse schoonheid van de pensioenfondsen, van het niet meer willen doorstuderen en werken. Ik aanvaard de dirty thirties, het vuile kruis van de dertiger jaren, de grote depressie, om veilig te zijn tegen de valse vrolijkheid, het valse geluk wat egoïstisch en onverschillig parasiteerd op de armen en de dieren. Na de dertiger jaren ging alles mis. Toen kwamen de nazi's, en de wereld werd niet meer hetzelfde. De zwaarste demonische geesten werden over de wereld uitgegoten. George Orwell waarschuwde de mens om terug te gaan, want het jaar 1984 zou komen van een tijdperk van nieuwe brainwashing, van de denk en droom politie. Zware mind control zou komen wat ik in levende lijve heb ervaren in de 80-er jaren, en de jaren daarna werd het alleen maar erger.

Dieper geluk vinden, gnosis, ontwaking, bewustzijn, in het ongelukkig zijn. Het heeft twee kanten. We missen zoveel als we niet durven op een bepaalde manier ongelukkig te zijn. Hierin is juist het ware geluk te vinden, namelijk de gnosis, diepte, zodat je geen theetante wordt, geen mien meut, geen simpel zieltje. Juist het valse gelukkig zijn ten koste van andere wezens vandaag de dag is zo'n grote tragiek, zo'n grote horror, zoals beschreven wordt in het stuk genaamd 'Heaven' in de tweede bijbel, over een valse hemel. Eerst moeten we loskomen van al dat bedriegelijke, valse, dodelijke geluk, en daarvoor moeten we dus eerst juist 'ongelukkig worden' op een bepaalde manier. Maar wij van de gnosis zijn geen ongelukkige mensen daadwerkelijk, maar diepe mensen, dus er is ook een soort van hemels ongelukkig zijn. Speel er maar mee. Het belang van ongelukkig zijn om de gnosis te vinden, wat een bepaalde mate van vreemd, latent, subtiel geluk geeft, niet teveel, niet te weinig.

In de dertiger jaren was er de Amerikaanse exodus van het Oklahoma gebied naar het Californië gebied tijdens de vuil stormen die het land teisterden. Het was één van de grootste migraties in de Amerikaanse geschiedenis. Het gaat er niet om alleen maar het vuile kruis te aanvaarden, maar de mens moet ook strijden en vluchten. In 1939 schreef John Steinbeck hierover het boek : The Grapes of Wrath, de druiven van gramschap. De mensen in Oklahoma hebben het zwaar vanwege de

vuilstormen ramp, leven in grote armoede, maar ze hoorden dat Californië het paradijs was, als de hof van Eden. Daarom was er een grote exodus naar Californië, het beloofde land, maar het bleek een illusie te zijn, want velen keerden alweer terug vanwege de grote werkloosheid en werk voor laag loon en verhongering. Deze verhalen horen ze allemaal in kampen waar ze terecht komen. Ze zouden hier in Californië slechts uitgebuit worden. Ze komen dus zo in een heel corrupt systeem terecht. Aan het einde van het boek bevalt een vrouw van een dode baby, maar geeft haar melk dan aan een uitgehongerde man.

Het laat een diepere exodus van de mens zien, in diepere honger om los te komen van de bedreigingen van valse welvaart en vals geluk, om zo uiteindelijk terug te komen tot de moeder gnosis. Daarom droomde ik als kind ook altijd al over het in de nacht gaan tot Californië langs de grote gordijnen. De mens is er nog niet als de mens in Californië is gekomen. Uiteindelijk is het in het Westen van Amerika waar de put is tot Zuid Amerika, tot het oerwouden gebied. De mens moet geheel terugkeren tot de natuur. De mens moet dus wel door de werelden van 1984, Brave New World en de Grapes of Wrath heen.

Het is op het eerste gezicht onbruikbaar, maar ga je dieper binnenin dan wordt het bruikbaar. Die laag is dus ergens voor nodig, als gecodeerde bescherming. Het is een dubbele laag. De mens zit dus nooit geheel vast, maar heeft deze tussenlaag nodig, hoe moeilijk dat ook is. Zonder deze tussenlaag zou er geen leven mogelijk zijn.

In Grapes of Wrath ga je dieper in de honger, om zo uiteindelijk tot de ware moederborst te komen. Kan de mens het vuile kruis aanvaarden wat tot deze honger leidt ? Kan de mens hiervoor ook strijden ? Lijdvaardigheid en strijdvaardigheid horen bij elkaar. Gooi er één weg en alles is verloren.

Grapes of Wrath laat de diepere weg zien van de dertiger jaren, om zo niet te eindigen bij de nazi's. De mens moet er wel doorheen, zoals ook door het corrupte paradijs van Californië, maar uiteindelijk druppelt het diepere. Vele slechten bij elkaar vormen dus uiteindelijk toch een goede. Het verschil is : niet van de wereld, maar in de wereld. Strangers in a strange land. We are not of this world, but going through it. We hebben deze puzzelstukjes nodig. Verlies ze niet, sla ze niet over. Ze zullen belangrijk zijn op de doortocht.

Hoofdstuk 39. het alcohol verbod van de twintiger jaren

Het boek Druiven der Gramschap van John Steinbeck uit 1939, over de vuilstormen exodus van Oklahoma tot Californië in de dertiger jaren, eindigt met het beeld van een vrouw met een

doodgeboren kind die een uitgehongerde man borstvoeding geeft. Wat is de symbolische betekenis hiervan ?

Het doodgeboren kind is de eerste wereldoorlog. Europa was totaal uitgehongerd na de eerste wereldoorlog, en kreeg toen hulp van Amerika. De vrouw die borstvoeding geeft is Amerika, en de uitgehongerde man is Europa. Het boek gaat over vuilstorm vluchtelingen die in het corrupte paradijs van Californië terechtkomen waar ze verder worden uitgehongerd, uitgebuit en onderdrukt, maar dan is er het beeld van de vrouw die borstvoeding geeft. Wat is het precies ? De mens was in de dertiger jaren in de grote economische depressie gekomen, en er leek geen uitweg te zijn, maar deze borstvoedende vrouw gaat over de jaren twintig toen Amerika hulp gaf aan Europa na de eerste wereldoorlog. We moeten dus in deze dimensie overgang komen van de dertiger naar de twintiger jaren. In de twintiger jaren was er in Amerika de grote drooglegging, oftewel het alcohol verbod. Alcohol, een vernietigende drugs voor het menselijk lichaam en de menselijke ziel, en de hersenen, is een algemeen aanvaarde en legale drug die je vandaag de dag makkelijk kunt krijgen. Maar in de twintiger jaren was er het alcohol verbod in Amerika, als poging om alcohol consumptie uit te bannen, maar dit gaf een enorme weerstand in de criminele onderwereld en de zwarte markt. Alcohol is de basis van de vernietiging van vele levens. Zo is dat altijd geweest. Het is dus belangrijk door via de dertiger jaren terug te gaan tot een nog diepere dimensie van de twintiger jaren waar nog steeds het alcohol verbod er was. Dit verbod liep van 1920 tot 1933. Geschiedenis is een plaats, een dimensie, dus is er nog steeds, als kracht, en kan verdiept worden, toegankelijk gemaakt worden. Het ligt nog steeds potentieel in de mens verborgen.

De weerstand van de geest van alcohol was heel groot. Die was natuurlijk woedend om dit verbod. Bij de nazi's was alcohol soms een beloning voor het uitmoorden van Joden, en ook als sociaal 'glijmiddel' tussen mannen. Alcohol is drugs waardoor de natuurlijke mechanismes en beschermingen afgebroken worden om plaats te maken voor iets heel anders, namelijk directe wilskracht in plaats van kenniskracht, en deze wilskracht is altijd onbeheerst, ongenuanceerd, onvoorwaardelijk, maar dan op z'n eigen manier hypervoorwaardelijk, als werken tegen de natuur in. De wil omzeild zo alle kennis. Zo maakte de mens ook kern-energie, en alcohol was uiteindelijk ook de oorzaak van de kernramp in 1979 in Harrisburg. Daarom is het alcohol verbod zo belangrijk, door hier ook in te volharden. Daarom zijn de twintiger jaren zo belangrijk, want zo gaf de vrouw de uitgehongerde man melk in plaats van alcohol. De man ontving zo puur natuur.

Alcohol ligt dus ten grondslag aan Harrisburg 1979, Toronto 1994 en de gsm-leugenocratie die hierdoor ontstond waar alle beschermende natuurlaagjes waren afgebroken, alle benodigde hersenvliezen van de mens waren afgebroken voor totale chaos, de jaren 2000. Dit is een alcoholocratie waar we nu in leven. Alcohol regeert.

Vaak als ik vroeger van school thuiskwam was er niets in de koelkast te vinden dan alcohol, tafelwijn, wat je als kind dan drinkt, want er is niets anders. Vaak was er ook geen broodbeleg, alleen suiker, dus dan ook nog eens veel suiker op je brood. Zo groeiden wij op. Suiker en alcohol is een slechte combinatie. Ook drinken ze rustig sterke wijn aan het avondmaal in de kerk. Na de catechesatie-belijdenis mocht ik ook aan het avondmaal. Maar hoe dichter ik persoonlijk bij God kwam, hoe moeilijker ik tegen alcohol kon. Het stond tussen mij en God in. Ik ben nooit een alcohol drinker geweest echt, maar de tafelwijn kan ik me herinneren als kind waarvan ik soms slokjes dronk, en soms als er likeur stond. Ik vond het smerig, maar ja, je bent dan nieuwsgierig en

soms is er niks anders. En dan natuurlijk de wijn aan het avondmaal, maar ik begon ook steeds meer naar kerken te gaan waar dat gelukkig al was vervangen door druivensap. Op een keer was ik weer ergens aan het avondmaal, en toen hadden ze helaas geen druivensap maar wijn. Ik wilde het eigenlijk niet drinken. Ik nam er toch maar een slok van, en voelde direct een slang door mijn hoofd heenglijden, en de wijn was verschrikkelijk smerig. Ik was er te gevoelig voor geworden. Dat was de laatste keer dat ik ooit alcohol zou aanraken. Ik had het helemaal gehad. Ik was toen nog heel erg jong. Ik wist toen al dat al hele kleine beetjes alcohol de hersenen flink zouden kunnen verminken. Ik ben sindstoen ook altijd een grote en radicale strijder geweest tegen het gevaar van alcohol, als geheelonthouder. De demonologie gaat al helemaal niet samen met alcohol, want alcohol is een legaal middel waardoor demonen binnen komen in de mens. Het gaat niet samen. De twintiger jaren zijn dus enorm belangrijk, vol van antistoffen, om los te komen van alcoholgehechtheid.

Ook de medische industrie en de vlees industrie zijn gebouwd op alcohol.

Hoofdstuk 40. alcohol – de titanic van de twintiger jaren

Alcohol eist telkens weer levens, op allerlei manieren. In de twintiger en dertiger jaren was er daarom de grote alcohol oorlog in Amerika, omdat de alcohol-gerelateerde problemen huizenhoog waren gestegen. De alcohol ban begon in 1920, maar de criminele wereld sloeg keihard terug. Alcoholische dranken mochten niet meer geproduceerd en verkocht worden, maar de criminele wereld zag er juist veel geld in, want alcohol brengt problemen en ook verslaving, dus zo worden vele industrieën gespekt. Uiteindelijk verloren de anti-alcohol verzetsstrijders deze oorlog, en zo was deze ban in 1933 alweer opgeheven, en dit is nog steeds de reden waarom dit goedje nog overal gemakkelijk gekocht en gebruikt kan worden, met alle gevolgen daarvan. Alcohol is een mind-altering drug, en veroorzaakt de zogeheten alcohol psychose, dat mensen dingen heel anders gaan zien dan ze zijn, dus er komt een soort van leugen realiteit, een leugenocratie, wat dus een alcoholocratie is, een valse alcoholische realiteit, waaraan goed verdient wordt, want leugens verkopen nu eenmaal goed. De betaalde psychiatrie is een tak van de alcohol psychose die met radicaliteit en fundamentalisme strijdt tegen de demonologie en het profetische. Ook de betaalde rechtshandhaving is een tak van de alcohol psychose, waardoor er ook mensen aan de lopende band vals beschuldigd worden. Je betaalt voor recht. Dat kan nooit goed zijn. Het zal dan ook niemand verbazen dat de vlees industrie ook een tak van de alcohol psychose is. Deze industrieën werken allemaal met elkaar samen. Ze houden allemaal elkaar de hand boven het hoofd. Alcohol is het grote smeermiddel en glijmiddel. Alcohol regeert. Alcohol is een afbraakproduct uit suikers door gisting, als een suiker-bacterie. Het hoort niet in het menselijk lichaam thuis. Waarom drinken zoveel mensen het ? Lage kosten, er wordt ook veel reclame voor gemaakt. Veel mensen zijn nu eenmaal goedgelovige meelopers.

De eerste wereldoorlog was een onafhankelijkheidsoorlog om los te komen van de macht van het gevaarlijke Duitse rijk, toen al gevaarlijk, als voorloper van het komende nazi rijk. Het Duitse rijk viel toen, en er kwam in Amerika het grote alcohol verbod, waardoor ook Amerika haar melk kon voeden aan het uitgehongerde Europa na de eerste wereldoorlog in de jaren twintig. Maar het alcohol verbod hield niet lang stand en aan het eind van de dertiger jaren ontstond de tweede wereldoorlog, de komst van de nazi's. Wat betekent dit ? Het betekent dat het juist verdiept moet worden, want er kon geen directe bevrijding komen. Het alcohol verbod ligt nog steeds onaangeroerd in de twintiger jaren, en de mens heeft het nog niet begrepen. Daarom moet de mens via de dertiger jaren terug naar de twintiger jaren, en zelfs dieper tot de eerste wereldoorlog om los te komen van de grootmachten (het Duitse rijk en het Oostenrijks-Hongaarse rijk). Zo ontstond Joegoslavië, wat verder begon af te splitsen in de negentiger jaren in de Joegoslavische oorlogen. Dat waren ook onafhankelijkheids-oorlogen. Het is allemaal een strijd tegen de onderliggende geest van alcohol.

Alcohol is een heerszuchtige geest die zijn eigen technologie heeft, maar dit dus zo heeft gehaast dat hij stappen heeft overgeslagen opdat alles neerstort. Dat is de bedoeling van alcohol ook, want het is een vernietigingszuchtige geest die voor het betaalde medische wereldrijk werkt. Deze geest leeft door ongelukken. Daar wordt deze geest voor betaald. Het is een huurmoordenaar. Hij maakt mensen zo hoogmoedig dat ze een hedendaagse toren van babel bouwen : het vliegtuig of de raket. Maar de mens is hiertoe helemaal niet geroepen. De mens heeft de daadwerkelijke kennis hier niet toe, en moet eerst leren geestelijk te reizen. Vandaar bijvoorbeeld de Challenger ramp in 1986, wat ook een gevolg is van alcohol, en wat symbolisch ook het loon van alcohol is.

Wie is alcohol ? Het is een uit de kluiten gegroeide bacterie met allemaal ogen, als een meisje wat niet naar school wil en alles snel snel wil. Ze beweegt heel snel, slaat allerlei stappen over, en groeit uit tot een grote wurgslang om mensen mee te trekken in haar hol. Niet iets om op de koffie uit te nodigen. Alcohol legt overmoedige sociale bruggen die dus vals zijn. Alcohol wil niet wachten, wil niet bouwen in geduld, wil niet minderen, en gaat zo langs de natuur heen voor de crash. Het geeft hallucinaties, dus je kijkt in de spiegel en denkt dat je jezelf ziet, maar het is een beeld van de alcohol, je kijkt naar een scherm.

Je hersenen komen in een ander trillingsgetal en pikken hele andere dingen op, en alcohol gaat dan spreken, en de mensen denken dat het hun gedachten zijn. Zo ontstaan al die bedrijven die over de mens heersen, als mannequins van de waarheid, maar die is dus vals, als een verkoop truukje. Het zijn mannequins van intimidatie. 'Als je onze producten niet neemt, dan zal iets ergs je overkomen.' Het zijn slechts kettingbrieven.

Deze intimidatie is vaak subliminaal. De mens weet vaak niet eens dat hij bedreigt wordt, want het gebeurt vaak door onderbewustzijns-codes, een taal die het bewustzijn niet kent, maar het onderbewustzijn wel, wat daar heel gevoelig voor is. De mens weet dus heel vaak niet waarom hij telkens een bepaald product neemt, maar het heeft vaak hier mee te maken. Het gaat ook door de reclame. Men koopt deze subliminale huurmoordenaars in. Zo ontstaan dus ook de subliminale kettingbrieven, want mensen geven deze signalen, deze codes, aan elkaar door. Let goed op de lichaamstaal van mensen. Bestudeer wat mk ultra mind control is. Daarom zijn er werelden achter werelden die heel heimelijk werken via subliminale codes, waardoor ze mensen als goedgelovige slaven houden. De wereld wordt dus bestuurd door deze buitenaardse systemen. Deze systemen zijn

erop gericht de mens dom te houden, laag opgeleid. Alleen de demonologie kan mensen doen ontwaken.

Ook het valse scholensysteem wordt in stand gehouden door alcohol. Alcohol is dus een vals beloningsmiddel als je valse kennis hebt opgedaan, een onschuldige hebt vermoord (vlees industrie), je medicijnen netjes slikt, oftewel je hormonale drugs (ook vlees industrie). De mens wordt graag omgekocht door alcohol, en alcohol intimideert, dus lafaarden zullen dat ook zeker doen. Wil je een lafaard of luiaard zijn, wat in principe gewoon hetzelfde is : blijf dan vooral doordrinken. Wist je dat het valse scholensysteem juist een vermomde spijbelgeest is ?

In de eerste wereldoorlog werd de vuilnis gesplitst. Zo kwam er een diepere vuilnis energie vrij, dat wat opgesloten zat. Daarom sloeg de eerste wereld oorlog in als een bom, en was het heel dualistisch. Het waren dirtcuts. De mens bestaat uit dirt-strands, dirt-strings, dirt-chains, die heel hallucinaal zijn in de zin dat ze holografische illusies opwekken, zodat de mens niet ziet wat er is, maar wat er niet is. Soms is dat goed, soms niet. Maar de mens bestaat uit ketenen van bacteriën die een soort zijmens hebben geprojecteerd waardoor de mens leeft, wat dus zwaar bacteriologisch is. De mens leeft in een virus. De mens is door dit gejaagde, hysterische virus meegenomen. Dat noemen we ook weleens de matrix, maar dit is een beschrijving van de matrix. De mens moet dus tot analyse, diepte en nuance komen in een bacteriologisch programma om hier doorheen te komen. Het is niet slechts het goede te scheiden van het kwade, maar ook het kwade te verdiepen en te hersorteren om zo weer bij het goede uit te komen, wat dus ook weer met kruisdragen heeft te maken, niet het kind met het badwater weggooien.

Alcohol : een pokdalig, verblindend licht wat op de mens neerdaalt en illusies geeft. Demonologen en shamanen kunnen het echter zien. Het zijn ketenen die door het voorgeslacht de mens in de greep houden. De alcohol laat over zijn patronen achter : in het bloed, in het DNA, in de hersenen, en het wordt van geslacht tot geslacht doorgegeven. De herinneringen liggen in deze ketenen opgeslagen, zoals ze ook opgeslagen liggen in de dirtketens.

Hoe dan ook zonk alcohol naar de dieptes als de Titanic van de twintiger jaren.

Hoofdstuk 41. 1918 – het einde van het duitse rijk

De haan is dood, de haan is dood.
De haan is dood, de haan is dood.
Hij kan niet meer zeggen: kokkedie kokkeda,
Hij kan niet meer zeggen: kokkedie kokkeda

Kokkokkokkokkokkokkokkedie kokkeda
Kokkokkokkokkokkokkokkedie kokkeda

Vreselijk lied vond ik dat op de kleuterschool, als kleuter.
En dan moest het ook nog in canon gezongen worden, met tweede stem, derde stem enzovoorts. Zinnebeeldig is het dualistisch want er zijn goede hanen en slechte hanen, zoals het Duitse rijk was een flink slechte haan, en die viel door de eerste wereldoorlog. Daar was nazi Duitsland erg kwaad over, en toen wilde ze het derde rijk opzetten, oftewel het nazi rijk, maar konden ze de haan nog redden ? 1918 beitelde alles genadeloos vast. Het was het einde van de eerste wereldoorlog en het einde van het Duitse rijk.

Het Duitse rijk of tweede rijk was ook als een Titanic van de tiender jaren van 1900 (de Titanic zonk letterlijk in 1912). De Titanic van het Duitse rijk zonk in 1918. Het derde rijk, het nazi rijk, kon het Duitse rijk niet meer redden. Eén van de koppen van het beest was dodelijk verwond in Openbaring 13, en werd toen schijn-genezen, een bedrieglijke genezing, en toen ging de hele aarde het beest in verbazing achterna, want de aarde stond nergens voor dus viel overal voor. Maar ze konden het beest niet meer redden. Die schijn-herleving van het Duitse rijk was het nazi rijk. Maar de mens moet ingewijd worden in de geheimen van 1918, de val van het Duitse rijk, het einde van de eerste wereldoorlog.

Afscheiding is iets zinnebeeldigs. Het betekent diversiteit, komen tot je eigen innerlijke, unieke waarde. Dat is waar de eerste wereldoorlog in diepte voor staat, als allegorie. Afscheiding is dus in de kern het geestelijke reizen. De mens moet komen van uniformiteit tot verscheidenheid. Dat is wat afscheiding, afzondering, inhoudt. Dit is het geestelijk reizen, wat de motor is van de territoriale oorlogsvoering en wat dus de zinnebeeldige betekenis is van de eerste wereldoorlog. Alles werkt dus mede ten goede.

De eerste wereldoorlog is dus in diepte een schakelvaardigheid en selectievaardigheid, als een draaiknoppensysteem. Ik was als kind al geobsedeerd met draaischijven, zoals van viewmaster, en ik bouwde allerlei spelletjes na, zoals pim pam pet, stratego en monopolie. Ik had eens een droom dat de zinnebeeldige schijf van de eerste wereldoorlog in Den Haag was, als een station, en dat was een identiteitenschijf, dus eigenlijk een soort kameleon. De mens heeft namelijk verschillende afdelingen nodig om door het leven te komen.

Ik was vannacht in gevecht met de wachter van deze geheimen, deze schijf, en die intimideert mensen in hun onbewustzijn dat ze iets kwalijks hebben ingeslikt (plastic) wat zal groeien binnenin hen, en waardoor ze 'de vader' nodig, het patriarchische systeem. Dit is ook hoe reclame werkt, en we doen er beter aan om bewuster te worden van het onderbewustzijn. De mens gaat door het leven als blinden die blinden (mis)leiden. In het land der blinden is eenoog ook koning. Daarom moeten mensen hun geestelijke zintuigen leren openen en gebruiken. De eerste wereldoorlog is een wereld dieper in de mens die nog niet begrepen is, nog niet opgepikt. Dat is ook de reden waarom de mens nog telkens in de eerste wereldoorlog vecht, omdat het nog niet verdiept is. Alleen verdieping is de uitweg. Je kan er niet zomaar van wegrennen. De mens loopt tegenwoordig met veel plastic in het lichaam. Denk aan plastic vullingen in het bot en plastische chirurgie. Dat blijft er altijd maar in en is niet uitneembaar, dus het wordt gekoloniseerd, en is daarmee onderdeel van het lichaam en wordt tegen de mens gebruikt. 'Je hebt iets ingeslikt wat in je zal groeien, en daarom heb je 'de vader' nodig, het patriarchische systeem. Je hebt plastic ingeslikt en nu heb je dit en dat product nodig.' Zo leeft de mens in intimidatie in het onderbewustzijn zijn hele leven. Maar de mens mag leren schakelen tussen zijn eigen identiteiten. In de eerste wereldoorlog werden banden verbroken en kwamen er nieuwe banden. Duitsland was in die tijd al een zeer gevaarlijke hysterische macht die overal om zich heen greep, waar Nietzsche al tegen had gewaarschuwt. Duitsland was als een tikkende tijdbom.

Duitsland bedreef al de zogeheten Weltpolitik van 'heersen of vallen', 'alles of niets', wat teveel verletterlijkt werd, gematerialiseerd en gehorizontaliseerd, terwijl het iets vertikaals, iets geestelijks diende te zijn. Duitsland verletterlijkte dus de gnosis, tot een aards object, waarmee het directe, letterlijke, brute macht wilde uitoefenen, niet door het kruis en door de kennis, want Nietzsche werd verdraaid en uit zijn verband gerukt en zelfs als het verminkte boegbeeld gebruikt, als vlag voor het Duitse modderschip. 'Do or die', 'win or lose', 'all or nothing' betekent iets heel anders dan wat de Duitse spijbelaars ervan hadden gemaakt in de weltpolitik. Weltpolitik was de imperialistische politiek om Duitsland in het zadel te hijsen als een globale macht. Ook Darwin was hiervoor geheel uit zijn verband gerukt. Duitsland moet dus weer terugvergeestelijkt worden, want de energie werd door gebrek aan demonologie te verdicht. Deze principes hadden namelijk allemaal met de demonologie te maken, met het het toetsen en het profetische, niet met daadwerkelijke, directe aardse macht. De weg van het kruis moet dus weer getoond worden. Dit is een hongerkruis in gevecht tegen het vraatzuchtige, vadsige Duitse beest, wat nog steeds een wachter is van de geheimen van de eerste wereldoorlog. Juist in de demonologie is het 'alles of niets', maar dat gaat om het verminderingsprincipe, niet om het vermeerderingsprincipe. Het is dus een strijd tussen het geestelijke en het aardse. Deze machten staan haaks op elkaar. Het vermeerderingsprincipe is het gaan van de korte weg, en het verminderingsprincipe is het gaan van de lange weg, op lange termijn denken, opdat de benodigde tussenstappen zichtbaar worden en het niet in zal storten. Al deze valse realiteiten om ons heen die dus min of meer Duits zijn zullen instorten, en alleen de demonologie zal overblijven. Dat kan dus alleen als we tot het Duitse geheimenis komen. 'Alles of niets' betekent dat we radicaal moeten zijn in de demonologie en het kruis, in toetsen en profetie, opdat we niet het doel missen. Het betekent dat we niet laf moeten zijn en lui.

> 'Er is maar één weg en dat is de onze.' Ja, maar gaat het dan niet om de hogere weg waarvoor je alle andere wegen moet opgeven ? En wat is die hogere weg dan ? Voordat er weltpolitik was, was er realpolitik. Ludwig von Rochau (1810-1873) zei hierover in zijn boek 'Realpolitik principes toegepast op de staatsomstandigheden van Duitsland', Grundsätze der Realpolitik angewendet auf die staatlichen Zustände Deutschlands (1853) :

'De studie van de krachten die de staat vormen, onderhouden en veranderen, is de basis van alle politieke inzichten en leidt tot het inzicht dat de wet van macht de wereld van staten regeert, net zoals de wet van de zwaartekracht de fysieke wereld regeert. De oudere politieke wetenschap was zich volledig bewust van deze waarheid, maar trok een verkeerde en schadelijke conclusie - het recht van de machtigen. Het moderne tijdperk heeft deze onethische denkfout gecorrigeerd, maar hoewel het breekt met het vermeende recht van de machtigere, was het moderne tijdperk teveel geneigd om de werkelijke macht van de machtigere en de onvermijdelijkheid van zijn politieke invloed over het hoofd te zien.'

Darwin (1809-1882) en Herbert Spencer (1820-1903) gaven een genuanceerd beeld van wat 'het recht van de sterksten' of 'het recht van de machtigsten', oftewel 'survival of the fittest' daadwerkelijk betekende. Het spijbelende Duitsland heeft dit beeld later gemakszuchtig verkracht, zonder de moeite te nemen dit verschijnsel op z'n diepte te onderzoeken, en lapten zo Darwin en Spencer aan hun laars en gingen er mee op de loop. Resultaat : spijbelende jongetjes die met hun borst opgeblazen dachten dat dit het recht van de sterksten was, onder invloed van alcohol : de kortste weg naar macht, als een joyride. Ze hadden niet eens de moeite genomen om Darwin daadwerkelijk te lezen, maar renden gewoon met een woordje weg en gaven hun eigen invulling eraan. Darwin en Spencer redeneerden vanuit de subtiliteiten van de natuur, en de oneindige verscheidenheid van de natuur, het vermogen om uniek te zijn en een eenling, wat natuurlijke selectie wordt genoemd, en wat niks te maken heeft met gelijkvormige massa's zoals van Duitse weltpolitik. De ware macht is de macht om anders te zijn, uniek. Maar deze jongetjes zijn lafaarden

en durven niet uniek te zijn. Oh, ze zijn voor niemand bang, zeggen ze in hun hoogmoed en trots, maar ze durven niet anders te zijn dan de anderen. Ze durven alleen in groepen te werken. Daar waren Darwin en Spencer niet eens mee bezig, want ze bespraken de plantenwereld. Juist de zeldzaamheid heeft de macht om daadwerkelijke vruchtbaarheid te geven, iets door te geven van generatie tot generatie. En hierin kan dan een oneindige verscheidenheid in ontstaan om te overleven. Het geheim ligt in innovatie, in progressiviteit. Dit heeft dus niks te maken met bulkerig gedrag van alcoholdrinkende Duitse jongetjes. Door hun bulkerigheid en opgeblazenheid trekken ze juist de parasieten aan omdat ze niet uniek durven te zijn, niet progressief durven te zijn, geen nuances durven te leggen en die uitwerken, want dan zouden ze anders zijn. Ze haten het vreemde. Ze zijn bang voor het vreemde, voor de exogamie, dus is het niks dan inteelt. Het loopt dus gelijk op met racisme en nationalisme, want dat is veilig, onder de jurk bij mamma. Dit zijn dan de daadwerkelijke babies die niet willen opgroeien en daarom rondlopen met zwaar geschut.

De natuurlijke selectie of 'survival of the fittest' waar Darwin en Spencer in de jaren 1800 over spraken ging over het juist durven afscheiden van de massa's, als de enige overlevingskans, want de massa's die niet groeiden en alleen maar kleefden zouden elkaar verwoesten. Ze konden niet tegen de eis en de ingewikkelde voorwaardes van het leven op. Ze zouden vergaan in de oneindige bureaucratie van de natuur. Darwin en Spencer spraken over hoe zaadjes werkten in de grond, maar de Duitse alcohol-psychotische jongetjes wilden geen zaadjes zijn. Ze wilden pronken in de groepen, conform zijn aan de groepen om zo opgenomen te worden door de stormen. Spencer stelde dat er in het zaad afscheidingen moesten plaatsvinden om zo essentiële bestanddelen in werking te laten komen. Dit moesten ongewoonlijke afscheidingen zijn binnen het zaad. Het gewoonlijke zou namelijk de strop zijn. Het zaad zou alleen overleven door het ongewoonlijke. En dat moest tot in het oneindige gevarieerd worden, dus we spreken hier over een vertikale kwantiteit. Het mocht dus niet te eenvoudig gehouden worden, niet als een soort formule wat voor alles werkt. De Duitse jongetjes van de alcohol gingen vervroegd met pensioen, om voor de rest van hun leven te kunnen rentenieren. Altijd maar weer pronken met hun grote voertuigen, want iets anders hebben ze niet. Zij willen horizontale kwantiteit, en missen zo de kwaliteit, missen zo wat tussenstappen, en zijn zo als de Titanic (1912) en de Challenger (1986) rampen. Dat is waar alcohol leidt, want het is een huurmoordenaar : Wie leeft door het mes, zal sterven door het mes. Alcohol is ook weer het loon op het gebruik van alcohol, de trofee van de huurmoordenaar : zijn eigen dood. Hij is op een zelfmoord missie.

Spencer spreekt dus over de hoge kwaliteit van de gevarieerdheid en zeldzaamheid die het zaad nodig heeft om zo onverteerbaar te zijn voor parasieten die het zaad anders zouden kunnen vernietigen. De gevarieerdheid moet in zijn zeldzaamheid de snelheid van de vermenigvuldiging opwekken om veilig te blijven tegen de parasieten. Er is dus ook een natuurlijke, vertikale snelheid die belangrijk is. De Duitse jongetjes van de alcohol willen aardse snelheid waarmee ze kunnen pronken in hun groep en om hen die niet van hun groep zijn te intimideren, en zo rijden ze zichzelf in de prak, zoals in 1918. Ze zijn op zelfmoord missie. Ze zullen alles wat niet doorleert, alles wat zich niet afzondert, vernietigen, met zich meesleuren. Het is horizontale, aardse snelheid, die niet tegen de hogere demonologische snelheden opkan. De natuurlijke selectie is een proces van afwijking, niet van gelijkvormigheid, niet van 'bij de groep horen.' De natuurlijke selectie of het recht van de sterksten is het recht van degene die afwijkt van anderen, abnormaal is, ongewoon, niet heeft gebogen voor de afgoden van de samenleving en de tijd. Sterkheid was in de oude talen al niet letterlijk, maar werd gebruikt voor alertheid en gevoeligheid, onderscheidingsvermogen, oftewel het behoort toe aan de demonologie. Als je denkt dat sterkheid het vertonen van spierballen is, dan ben je al bedrogen en heb je het al verloren. Dat is de opgeblazen geest van alcohol waarin ergens een steekje loszit. Ze hebben de technologie niet. Hun horizontale, aardse raket technologie mist levensbelangrijke demonologische principes, dus ze zullen gaan neerstorten. Omdat ze het kruis hebben gehaat. Het kruis is het ware leven. Diepte, zinnebeeldig, niet letterlijk en aards. Durf anders tegen dingen aan te kijken, demonologisch en profetisch, zonder dat je in een laffe en luie valstrik

terechtkomt, want de strijd moet gestreden worden en je herkent mensen pas echt door hun haat en hun woede, niet door hun liefde. Als je het kwaad te lief hebt is het geen liefde meer.

Spencer stelt dat door deze eigenschappen van de plant ook betere adaptie is tot de natuur, en re-adaptie. Ook dit is een eigenschap van natuurlijke selectie en recht van de sterksten. Dit is niet iets nationaals, maar multi-cultureel, internationaal, het vermogen om je aan te passen aan andere werelden, zeer exogamisch dus. Deze adaptie is zeer indirect, niet direct, door het individu wat juist het verst van hen verwijderd ligt, zich het meest heeft afgezonderd om zulke systemen ook te vernietigen, zodat het contact ook meer abstract is. Er is geen direct contact. Dat zou de strop zijn. Je gaat ook niet direct van A naar B, maar je gaat eerst naar ZXY en dan helemaal langs de andere letters tot B, dus je benaderd het omgekeert, net als op aarde dat je niet direct van locatie A naar B gaat, maar een omweg maakt, van onderen, tot de achterkant, dus je reist de hele wereld eerst over totdat je aan de achterkant of onderkant van locatie B bent gekomen, door het ijs dus, wat zinnebeeldig staat voor : alles benaderen door zorgvuldig onderzoek, niet door snelle, simpele vooroordelen. Ben je bereid iets of iemand echt te leren kennen voordat je je grote mond opentrekt, vaak gevuld met alcohol ? Dat is het enige ware contact. Eerst moet alcohol sterven, zinken als de Titanic. Anders is je contact met iets of iemand slechts een alcohol psychose. Zo hebben wij dit altijd onderwezen, maar er zijn maar weinigen die zich aan dit beeld houden, aan dit model. Geen tijd hebben ze voor. Ze hebben haast, maar voor wat ? Waar is het je nog om te doen allemaal ? Werken voor een psychose en dan pas veel later wakker worden om te moeten bemerken dat je voor niks hebt gewerkt ? Wat een ophef allemaal, en allemaal om niks. Wat een drama. Zorg liever dat je het ware demonologische drama kent in plaats van de alcoholpsychotische nepdrama's uit de roddelblaadjes die mensen daar vanaf leiden. Wat een vooroordelen allemaal.

Het is een eigenschap van de natuur, stelt Spencer : vele experimenten, maar slechts enkelen zullen overleven en het ras voorzetten. De grote meerderheid van die experimenten zal falen. Elke plant draagt massa's zaadjes, en slechts een paar van die zaadjes dragen de benodigde eigenschappen om volwassenheid te bereiken. Een afval race dus ? Ja, maar het is iets zinnebeeldigs. Afwijking is onderscheiding. En dat stopte in de eerste wereldoorlog niet, maar ging verder met Joegoslavië, wat zich maar bleef afzonderen, tot de grote explosieve Joegoslavische oorlog in de negentiger jaren, maar dat was in principe nog steeds de nawerkingen van de eerste wereldoorlog, wat nog nadreunde op aarde. Wat een grote bom was die eerste wereldoorlog. Het moet begrepen worden. Het was een zinnebeeldige code van de natuurlijke selectie, wat de eindeloze afwijking van de natuur is. In alle richtingen moet een plant gaan om te overleven. Veel van wat de plant voortbrengt overleeft het niet, maar het gaat om het unieke, zeldzame deel. Voldoe je aan de voorwaarden ?

Variëren betekent ontladen, minderen, maar als je orthodox op één punt blijft, altijd hetzelfde dan is dat opgeblazenheid. Dan ontplof je. Dan ben je een tikkende tijdbom. Kijk maar eens om je heen. Al die jongetjes die als levensdoel hebben zichzelf op te blazen. Ze zijn op een zelfmoord missie. Blijf er ver bij uit de buurt, anders zal de bom ook jou raken. Oh, je ziet iemand dichtbij hen komen ? Ja, de parasieten zullen zeker dichtbij hen komen. Oude mannetjes met stropdasjes die een product willen verkopen. Het is allemaal de alcohol psychose. Hoe verder ze van de natuur verwijderd raken, hoe meer ze zichzelf opblazen. Rijkdom is geen goede vervanging voor intelligentie. Natuurlijke selectie gaat om intelligentie, camouflage vermogen, niet om publiekelijke aandachtstrekkerij van rijkeluiskinderen. Ook Spencer streed tegen de valse macht van rijkdom. Deze macht loopt ook hoog te pronken in de kerken, vreemde bewegingen maken voor de val. Het zijn al stuipbewegingen. De bom is al gevallen. We moeten terug. Terug, want alles is al verknald. Alles wat je om je heen ziet is slechts kanker-parasieten. Spencer stelt dat het van belang is om voor overleving te zorgen terug te keren tot het fijnere gebruik van de zintuigen, zoals betere visie, een beter gehoor, betere reuk, meer timide te zijn als dat nodig is, wat we dan zinnebeeldig kunnen toepassen op de geestelijke zintuigen. Het hebben van visioenen is zeer belangrijk om door het bedriegelijke mijnenveld van het modernisme heen te komen. Vindingrijkheid is natuurlijke

selectie, stelt Spencer. Dat is de ware definitie van het recht van de sterksten. Het gaat over de creatievelingen, die eens wat nieuws kunnen maken. Niet hen die alles maar bij het oude laten. Er moet nog zoveel veranderen, nog zoveel verdiept worden. Transformatie vermogen, daar gaat het om. Dat is iets in jezelf. Dat kan de ander vaak niet oppikken, en dat is ook weer vaak voor je eigen bescherming. Het vleselijke kan het geestelijke niet verstaan. Je loopt dan vaak tegen muren op, maar zo vindt je het pad. Zo en niet anders. Zo ontwikkel je grensgevoeligheid.

Realpolitik als strategisch systeem, zo werd het ingevoerd in de jaren 1800 in Duitsland, gebaseerd op de grondlegger van de politieke wetenschap, Machiavelli (1469-1527). Dit was een demonologische noodzaak. Er waren teveel gevaren. Realpolitik riep op tot voorzichtigheid en niet tot macht. Realpolitik was de voorloper van de veel gevaarlijkere en corruptere weltpolitik. Als we het over realpolitik hebben, dan hebben we het dus nog over de jaren 1800, over het Bismarck tijdperk. Er moest een balans zijn in het regeringswezen, wat veel gematigder moest zijn, opdat er ook oog zou zijn voor het vreemde, voor het progressieve. Het dogmatisme was gevaarlijk, wat Machiavelli ook al stelde. De mens moest de touwtjes wat laten vieren. Bismarck, de ijzeren kanselier, was in groot gevecht met het katholieke systeem wat Duitsland bedreigde. Ook wantrouwde hij de democratie, want die werd gedreven door alcoholische meerderheden in plaats van daadwerkelijke vaardigheden. Democratie was in zijn ogen een voorbeeld van spijbelen. Er moesten veel hogere eisen gesteld worden aan zomaar regeerders en het verkiezen van regeerders, want er waren veel kapers op de kust. Daarom bracht Bismarck hiertoe een beveiligende bureaucratie. Voordat ik Bismarck echt in diepte bestudeerde had ik dromen waarin ik hem ontmoette, deze Duitse regeerder van de latere jaren 1800. Bismarck kwam tot mij heel speels en vol van humor. Toen ik na deze dromen onderzoek deed over hem kwam ik die eigenschap ook weer tegen. Bismarck leefde van 1815 tot 1898, wat dus in het tijdperk van Nietzsche was (1944-1900). Na Bismarck verviel Duitsland, zoals Nietzsche had voorspelt. Bismarck had zijn eigen interpretatie van het recht van de machtigsten, en hij noemde het relatie-vaardigheid, het hebben van de juiste relaties met andere volkeren. Hij wilde vrede, en balans, maar was hierin ook koppig en zeer radicaal, met leuzen zoals 'bloed en ijzer', terugwijzende op de Napoleonitische oorlogen. Ook Bismarck voelde de dreiging die over Duitsland hing, wat er zou komen. Ik kan me herinneren dat in mijn dromen over Bismarck hij ook telkens zijn hoofd schudde, dat mensen hem niet kenden. 'Niet door meerderheidsbeslissingen, maar door bloed en ijzer.' Wat betekent het ? Het is iets demonologisch. Hij streed tegen de criminele organisatie van de democratie van ongeletterden, beunhazen. Er is alleen daadwerkelijke macht, hoewel vaak abstract, door geleerdheid. Hij was hierin progressief opdat er geen corrupte machtsposities zouden ontstaan gebaseerd op fundamentalistische ideologieën. Hij stond dus altijd weer open om te leren, ging niet met pensioen. Maar hierom werd hij in 1890 door Wilhelm II ontslagen, en toen ging het bergafwaarts met Duitsland, zoals Nietzsche al had voorspelt. Hier was ergens een gevaarlijke dimensie overgang, wat leidde tot de eerste wereldoorlog. Nu moest het Duitse rijk wel vallen.

Realpolitik : Het doel heiligt de middelen. Moralen en ideologieën zijn slechts codes die verdiept en genuanceerd moeten worden, en in grotere contexten, want er zijn altijd uitzonderingen op de regel, omdat er ook weer hogere regels zijn. Hierin moet de mens grensgevoeligheid ontwikkelen. Dit is enorm complex, met vele gevaren, vandaar de noodzaak van de demonologie, die altijd weer de basis dient te zijn, en die nooit losgekoppeld mag zijn van het profetische en het toetsen. Vandaar dat de mens in het reine moet komen met het vertikale, het geestelijke en zijn verslaving aan het horizontale, en de horizontale alcoholische realiteit moet opgeven. Dit kan alleen door de heilige gebondenheid. Een zware gebondenheid kan alleen overwonnen worden door een hogere zware gebondenheid. We spreken dan van een geestelijke of profetisch-demonologische technocratie. Wil de mens dan niet zwijgen om te komen tot het Socratische beginsel dat de ware kennis is te weten dat men niets weet ? Dit is het fundament van realpolitik. Wordt stil voor de natuur, de hogere gnosis en ga niet wanen en pretenderen. Werk alles goed uit voordat je een stap maakt, anders zul je falen.

NEDERDUITS GEREFORMEERDE KERK, 1970-2024,
2024

DE NIEUWE SCHOLASTIEK 2026